

ନୂତନ ପ୍ରହାରର ହୋଇ ଦର୍ଶକମାଳକର ମଜା
ଅବର୍ଦ୍ଧନ ଦରସନ ।

ମହାଦେବ ମେତ୍ରମଧ୍ୟରେ ବାରୁ ସଧାପ୍ର-
ସାଦ ଭବତ୍କ ଓ ପରିଚନିତାର ଓ ଗଣିତାର
ମେତ୍ରମାତ ଅଛି ଉତ୍ତରବ୍ୟକ୍ତିଶେ ସୁଷ୍ଠିତ
ହୋଇଥିଲା । ଦୁଃଖବ୍ୟାଗା ଓ ଲମ୍ବେ ସାହର
ମହାଦେବ ମୂର୍ତ୍ତିମାତ ଦେଖିବାକୁ ଅଛିସନର
ହୋଇଥିଲା ।

ବାଜେ ମେଡ଼ିମଧ୍ୟରେ ସୁପରତତ ସହାଯିତା
ବନ୍ଦଳ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ବସଟ ବଜାରୀକାଷ-
ତ୍ର ମନ୍ଦବୃକ୍ଷା ଥର ମନୋଦର ଦୋଷବ୍ୟଳ ।
ଏ ସିମ୍ପୁଶାହର ମନୋଦାରେସର ଓ ମନ୍ଦିରଥିବ-
ଜାରର ଅଳକ୍ଷ୍ୟବ୍ୟପ୍ରଦତ୍ତ ଅଛି ମନୋଦର
ମର୍ତ୍ତିମାତ ହେଉ ଯାଇଥିଲା ।

ପୁରୁଷ ଶ୍ରୀ ସହିତରେ ମାତ୍ର ତମାଙ୍କ
ନିଧି ପ୍ରାଚୀନ ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ଏଥର ଶ୍ରୀ
କାଟିବାରମାତେ କଣ୍ଠକ ସୁଆଳର ଅଭିନ୍ୟା
ବରସୁଲେ ବିନ୍ଦୁ ଏ ଯାହା ଶ୍ରୀ ସୁଆଳ
ଅଷେଷ ଉତ୍ତମ ଓ ବୃତ୍ତିକର ପର ବୋଧ
ହେବ ।

ଏବର୍ଷ ମେଡ଼ ବନ୍ଦ ଥାଏ ସମୟରେ
କଳ୍ପ ପ୍ରତିବୂ ନାହାର ବାଲୁବଜାରରେ ଏବର୍ଷ
ଦୂର ଦେଇ ଗୁନନିଶ୍ଚୋତରେ ଏବର୍ଷରଦେବା
ସମୟ ପ୍ରାୟ କେବର ହୋଇଥିଲା ଓ ସେଠାରୁ
କିମେ ଦୂରକୁଳରୁ ମମତ ଦୂର ତାଠେଯେ-
ଢ଼ିରେ ଉଲପାୟା ଦେବାରୁ ଦୂର ସ ୧୦ ଏ
ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ବନ୍ଧ ଫୋଲିଶମାନଙ୍କ ବଳରେ
ମେଡ଼ର୍ଦ୍ର ପାଦ ମମତ ବରଥିଲେ ।—

ମେତି ଯିବାସମୟରେ ତୌଣେ ଦୂର୍ଗରତା ଏହି
କାହିଁ ମାହୁପୋଲୀଶ ବନ୍ଧରେ ଥିବେତ ନିଷାଦ
ଦୁଆରୀ କୋପାଳି ଦର୍ଶକମାତ୍ରଙ୍କୁ ବିଜାହାରଗରେ
ପାଥରକରେ ଝୁଲାଣ ଦରକାରେ ଏହି କରନା
ବାଣ୍ଡି । ଏମନ୍ତ କି ଏହି ପଣ୍ଡିରେ ଅଛେବେ
ବିଶ୍ୱାସ ଅବଶେଷ ଦୋର ପ୍ରାଣକାଳରେ
ଦୁନ୍ତିଲବ ପର ଅଶୀଖରୁଣ୍ଟ । ଲେଖେ ବହିରେ
ଚାରିଦରାତି ଅସାଧୀ ଉତ୍ସର୍କ ଠାର । ଯାହାର
ଦେଉ ଏକବିରେ ଯେ ପ୍ରକ ଧାର୍ତ୍ତ ଦୋରଅଛି
ଶୌଭିଗ୍ନାର ବଧ୍ୟ । ବନ୍ତୁ କଥା ସାମାଜିକ
ଦେବେଦେବ ବନ୍ଦଗ୍ୟରେ ଫେଲାଣ ପ୍ରଧାତ କମ୍ପ
ମର ମାନବର ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତିବା ଉତ୍ତିବା ।

ପଣ୍ଡକେ ବସନ୍ତର ।

ପଢିବାକୁ ସବ୍ ମଜଳାକ ଥାର ଦେବ
ଗାରୁ ବିନିଦିନ ମହାଦେବଙ୍କ ମହାପୂଜା ନିର୍ବିଦ୍ଧ
ସମାହତ ଦୋଷରେ । ନିର୍ବିଲ ପାଦବ କେଯାଶ୍ଵର
ବରତରେ ସାହୁ ହଲ କ୍ଷେତ୍ରେ ପ୍ରତିମା ବିନିଦିନ

ତେ ଗାନ୍ଧା ଅମୋଦରେ ଅବସର ପାଇ ଅଭିବା-
ହିତ ଦିଲ୍ଲୀରେ ।

ଦସକବ୍ର ଦିନ ଅଷ୍ଟହତ୍ତରେ ଏହାର୍ଗୀ ମାଧ୍ୟମରେ
ଠାରୁରମାକେ ଜୀମନବରୁ କଳେ ଦରଶା ସଂକେ
ସଦରର ସକଳ ଶ୍ରେଣୀର ଅବାଲଚୂଡ଼ା ପାର-
ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦ ଦଶବର୍ଷ ପଢ଼ିଥାରେ ସାମାଜିକ
ଦୋଷ ନିଳା ହୁଇବ ଅନୁକୂଳ, ଦେବାଦିତ୍ୟ
ଏବଂ ତ୍ରୈୟ ବନ୍ଦୁ ସମାଜନ କର ପ୍ରତ୍ୟାମନ
ହୋଇଥାରେ ।

ପରଦିନ ଏକାଦଶୀ ସୋମବାର ସନ୍ଧା ପାଇବୁ
ଅବେଳ ଗୁଡ଼ିଟ ତାତାବିଧ ସାଇ ପୁରୁଷା ସିଂହ
ହାରରେ ଏ ପତିତପାତଳ ଦର୍ଶନ ତଥ ପ୍ରଜା
ଯାଇଥୁରେ ସନ୍ଧା ପରେ ପୁଷ୍ଟ ମୁଣ୍ଡମାଳାର
ସମାଦେଶ ହୋଇଥିଲା ।

ଏ ବର୍ଷ କବିପୟ ଦେଖା ପ୍ରତିମା ଅପେକ୍ଷା-
କୁଟ ଶ୍ରୀକୃତି ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଦେଖ କୁଣ୍ଡ
ଗରେ କୁଣ୍ଡ କି ସ୍ଵଳ । ପ୍ରାୟ ମୋ ୨୫ ପ୍ରତିମା-
ମଧ୍ୟରୁ ବାଜିବାଟି, ଜାରିମଣ୍ଡିଆ, ଶୀରଳପିଣ୍ଡା ଏବଂ
ବଚର୍ଗା ମୁଣ୍ଡି ସକାପେଣା ବଢ଼ି ଓ ସୁପର୍ତ୍ତିତ
ହୋଇଥିଲେ । କୁର ଗୋଟି ମାତ୍ର କୁର୍ଗା ମେଳି
ହୋଇଥିଲା । ମାଟିମଣ୍ଡପମାତ୍ର ଶୀରଳମୁଣ୍ଡି ହା ୨୨ କି
ର୍ଦ୍ଦି, ଦେଇଥିଲ ସେ ସୁଥମେ ଦାଗ, ଦୂରଗୋଡ଼
ତଳେ ଭବ ଦେଇ ଅଳ୍ପ ଦୂରତତ୍ତ୍ବ ଠେବି
ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ଦାଗ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଗଣ୍ଡ-
ରୈରବ ଘରେଇ ଏକପାଦ ଦେଇ ରହିଥିଲ ।
ଗାହା ମୁଣ୍ଡର ବିଂକ ଏକପାଦରେ ଧର ଅଳ୍ପ
ଗୋଡ଼ମାକ ଦୃଢ଼ିରେ ରସି ଉପରସ୍ତ ମହିଳା-
ରକ୍ତ କାମ୍ତୁଥିଲ । ମହିଳାର ଓ ବିଂକ ଉପରେ
ଏକ ଏହ ପାଦ ଦେଇ ସଂବାଧର ଦିନବଜ୍ଞ
ବିଭକ୍ତାତ । ଏହ ଦୁର୍ଗିର ଗଠକ କୌଣ୍ଡଳ
ବିସ୍ତାବଦ ହୋଇଥିଲ । ଧୂଳୀ ମୁଣ୍ଡ ବାବ
କୌଣ୍ଡଳରେ ଅବଧାର କରାପ୍ରତି ଲେକବକବ
ଅଭିରୁଚି ହବୁ ଦୂର ହେଉଥିବାର ଦେଖା-
ଯାଏ । ଏ ବର୍ଷ ନାଗା ଓ ଅଧିକର ଦେବତେରେ
ମୁଣ୍ଡି ଏହ ଶକ୍ତିରେ ହେଇଥିଲେ । ମୋ ୨୩
ସୁଦାମା ନାଗା ସୁଦାମା ହେଇଥିଲେ ବାରେ
ପ୍ରତିମା ମଧ୍ୟରେ ସଙ୍ଗାତ୍ମକତାରେ, ବଢ଼ିଆମ
କ୍ରା ବକଣ, ବୁଝକାଳା, ପାମୁଣ୍ଡାନମୁକ ପ୍ରତିଦିନ
ରହିଥିଲ ଯୋଗ୍ୟ । ଏକଦିନଙ୍କର ମାତ୍ର, ମଦକ୍ରୁ
ଦେଲା, ସହମୃଦ୍ଦିତ, ପିବ, ପ୍ରକ୍ରିତ, ସଙ୍ଗପାଦ
ନାଗାଦିଧ ପ୍ରତିମା ଏହିତେ ମିଳିବ ଦୋର, ସହ
୧୦ ବା ପରେ ଲଳାଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ
ଜିବାଣ୍ଡି, ଅସ୍ତିକବାଲସାର ଏକ ଦୂର ତ୍ରାଣ୍ଡି
ଦସ୍ତିରେ ଜଳାନ୍ତି ଧର ବାକରେ ପଦର
ଦେଇ ଆଜା ଦେଇବା ଅନ୍ତର୍ମଧ୍ୟରେ ପାରି

ହାବ ଶ୍ରେଷ୍ଠର ଦେବା ଦୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖି ମେବେ
ତୌରୁତାନୁଭବ ଉପଥିଲେ ।

ବିନ୍ଦୁ ଦ୍ୱାରରେ ମୂର୍ଖ ମିଳନ ସମୟେ ଲେଖ
ସଂଖ୍ୟା ସଦେଶୀ ବିଦେଶୀ ସମେତ ପ୍ରାୟ ବ ୫୦
ଜାର ହୋଇଥିଲା । ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମନ୍ସଲା ଲେଖ
ଅମିଶ୍ରରେ । ଏବେବକୁ ବସ୍ତାରେ ମୂର୍ଖ ରୂପ
ଦେଖିବା ହଠିବ ହୋଇଥିଲା । ସୁଲକ୍ଷଣ ଶାକ୍ତି
ରକ୍ଷାରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ମହୋଯୋଗୀ ଥିଲେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପଦ

ଗର ମାସ ବା ୨୦୧୫ ଜାନ୍ମତି ପରେ ବନ୍ଦନାକ ପରି ବିଶେଷ-
ବୁଝେ ପାନିବାର ଦିନଥିଲା । ଏତମତ ଗଞ୍ଜା-
ମର ଓ ମରୀ ବନ୍ଦନାକ ପରେ ବଙ୍ଗ ସମ୍ବଲିମନ
ପର ନିମ୍ନତ ଦେବା ସ୍ଥାନରେ ଥଣ୍ଡ ହେବାର
ମଧ୍ୟ ଅଯୋଜନ କେଇଥିଲା । ଏହି ବନ୍ଦନ-
ପମ୍ବୁରେ ଗଞ୍ଜାକୂଳରେ ସୁଲାଶ ବିମେଶଠର
ଦାରିତେ ସାହେବ ସ୍ଵର୍ଗ ଦଳବଳ ଯେବେ
ଉଧ୍ୱିଗ ଖଲେ ଏବଂ ସୁବନ୍ଦିଲ ସାହେବ
ମହୋଦୟଙ୍କ ଦାରିରେ ଏବେ ଏହି ବାନ୍ଧିଦେଇ
ଥିଲେ ସେ ଶବମର ବେମେହ ହୋଇଥିଲା ।
ସାହେବ ବନ୍ଦନାକ ଅପରି ବ କରିବା ସବାରୟ-
ଗର ଅଭିଷ୍ୱତ । ଅପରାଦ ବାଲର ସମ୍ବୁରେ
ଅଚ୍ୟତ ଦଶଦିନାର ଲୋକେ ସମବେତ ହୋଇଥିଲେ । ସର୍ବପଦ ଅସୁର ଏ ତୌରେ ମହୋଦୟ
ଏହି ବନ୍ଦନରେ ସେଇଁ ବନ୍ଦୁଗା ଦରଶୁରେ
ତାହା ଅଲାବ ସାର ଗର୍ଭଥିଲା । ସେ ବହୁରେ
ମୋ “ଆମମାନକୁ ଅତୁସନ୍ନାନପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାତ ଦେ-
ବାଇ ଦେବ । ଅପେହନ୍ତି” (self-con-
sciousness) ଏବଂ ଅତୁସନ୍ନାନ (self-res-
pect) ସତେଃ ଉଲାଞ୍ଛି । ସୁରା ଅପରାଦ
ତହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ କଲେ ଅପରେ ଅମୁମାନକ
ତହିଁକେ ବାହ୍ୟ ଓ ସାଧାଯା କରିବେ ତାହା
କଣ୍ଠେସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଦଳ ଅପର ଦଳରୁ
ଏକାବେଳେକେ ବାହାରିବର ଦେବାରୁ ବୁଦ୍ଧାନ୍ତ
ମାତ୍ର ସମୟେ ଦେ ଶୋଭାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୁଇ
ସୁବାସୁଲେ ଅପର ଦଳରୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୂରା
ସୁକ୍ରି ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଥାଏ । ସଦେହୀ ପ୍ରତିହାର ଅନେକ
ବନ୍ଦନ ଲୋକେ ମାରୋଷୁରର ବନ୍ଦ କରି ହୋଇ
ତ ସୁଦା ବା ସାମାଜିକ୍ସବ ଦୋଷଥିବାର ବହନ୍ତି ।
ମାତ୍ର ଏବୁପ ବିଷୟର ଅନ୍ତରୀର ପ୍ରଥ୍ୟୋକତ
ତାହା । ସଦେହୀ ଦୁଇ ଉତ୍ସନ୍ନ ଦେବାର ପର-
ମନୀର ଦେଶରେ ବଢ଼ିଅଛି ଓ କା ଏବି ଲୋକେ
ବହୁପରି ଅମୁମାନିତ ହୋଇଥିଲୁଛି ଓ ତାହା
ଏହାହିଁ ଦୈତ୍ୟବାନୁ ହେବା । ବୋମାରର ହେବେଳ
ପାଦାନ୍ତରାମାନନ୍ଦ । ୨୦୧୫ ଜାନ୍ମତି ୨୦୧୫

ଏହି ଦୋଷ ଯର ଲକ୍ଷ ସ୍ଵାଧୀନର ଲକ୍ଷ ଅର୍ଥ ।
ଆମେମାଳେ ମେ ୫ ଟିକ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁ ତର
ନ ସ୍ଵାଧୀନେ ଅବେଳେ ଭରସାର କରୁଥି-
ଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଗେଟିଏ କଣ୍ଟସ୍ତୁ ଜଣେ କଲାଇ-
ସ୍ତୁରେ ପାଦ କୁ ଉଠାଇଦେଇ ଥରୁ ଜଣେ
କଲାଇବା ଏତେ ଚାହେ । ଆମେ ଆମେମାଳେ
ବ୍ୟହା ରୂପର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିଲୁ । ଆମେମାଳେ
କେ ଗଲାକ ଏବେ କୃତ୍ତିମାଳାକେ ଅନ୍ତର ଗଲାକ
ଅଟେ ଏମନ୍ତ ବି ଗୋଟିଏ ଦୂର୍ଦ୍ଦର୍ଶିକୁ କୋଣା
ପାଇବା କାରଣ ବର୍ଷବରେ ସେମାଳେ ଟା କା
ସ୍ତୁକା ସାଧୁ କମ ଥାଇପାଇଁ ଲାହି । ମୋକଳର
ଦୂର୍ଦ୍ଦର୍ଶା ଦୂର୍ଦ୍ଦର୍ଶା କାରାରେ ବର୍ତ୍ତନ୍ୟ । ବୃକ୍ଷ-
ମାଳର ସଙ୍ଗେ ଅମ୍ବାନକୁ ମେଘବାରୁ ଦେବ ।
ତାକୁ ସଙ୍ଗେ ରହ କି କିମତ ଶାର୍ଥକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା-
ଦେଇ ଶାମାଳ୍ ଶକ୍ତି (handicraft) ହାତ
ଅର୍ଥର୍ଦର୍ଶନର ରୂପର କିମରାଗାରୁ ଦେବ । କୁଣ୍ଡ
ସ୍ଵାରର ତୋର କୁଣ୍ଡର ପୁଣୋକ ବସୁପ୍ରଭାବ
ବୌଦ୍ଧବୈ ପ୍ରକାର ପିନ୍ଧି ପିଣ୍ଡାଳବା ବର୍ତ୍ତନ୍ୟ ।
ଏହୁପେ କୁଣ୍ଡର ଗୁଣ୍ଡର ପ୍ରସାର କି କଲେ
ସ୍ଵଦେଶର ମଣେ ଲ କେ ବୌଦ୍ଧବ ଦୂର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ
ଲାହି । କୁଣ୍ଡର ଯେ ପିଣ୍ଡା ଓ ଧନ ଅଛୁ ହିଂରେ
ତାକର ଅଂଶ ବସୁବାରୁ ଦେବ ଏବେ
ଏହି ଦୂର୍ଦ୍ଦର୍ଶା ସହି କାର୍ଯ୍ୟ ଓ କଲେ ସ୍ପଳା
ପତବ ଲାହି । ଦେଶର ପଦାର୍ଥକାଳ ଧୂମର
(material prosperity) ଦେଶେ ବଜାରିତିତ୍ତ ମେଳା (Political power) ଅପେ
କାହାରବ । ଦେଶ ଲୋକଙ୍କ ଅର୍ଥାତକ ବିପୁର
ଅଛୁ ଏବେ ଭାବର ଉତ୍ତମ ଲକ୍ଷ ଦେଉଥିଲୁ ।
ମାତ୍ର ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥାତକ ଓ ବର୍ଣ୍ଣରୁ ଲାହ
ଅଛୁ ଖେର୍ଦ୍ଦ୍ରିୟାଙ୍କୁ ଲେବେ ଯୌଥ କାରବାର-
ରେ ଟକା ଦେବାରୁ ଅଗ୍ରବର ଦେବେ ଥାହିଁ ।
ଏଣୁ ଯୌଥକାରବାରରେ ସେମାଳେ କବି
ଭଗାର କାହାନ୍ତି ବୋଲି ଭରସାର କରିବା
ଉପର ଦେବ । କିମେ ସେ ସମୟ ଅଛିବ ।
ଅବଶେଷରେ ସର୍ବାଧ ମହାପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
ସଜନେତିତ ଅନୋଳକ ଗାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟାର୍ଥିରୁ
ଅନ୍ତର ରହିବା ଏବେ ବିଦେଶୀନିକ ସଙ୍ଗେ
ଚରହ ଗଠନର ପ୍ରକାର ଦେଇ କୁଣ୍ଡର ପ୍ରସାର
କରେ । କାହିଁ ସର୍ବେନ୍ଦ୍ରିୟ ବାନ୍ଦୁର୍ଧ୍ଵା ବଜାରା-
ରେ ଗେଟିଏ ଦୃଢ଼ା ବରସ୍ତରେ ଏବେ ଗର୍ଭର
ପଲସ୍ତୁରୁପ ସରସ୍ତଳରେ ଗୁହ ନିର୍ମାଣ ନମିବ
କରିବ ଦଳାର ଟକା ସଂଗ୍ରହ ଦୋଷପ୍ରଭାବ
ସମ୍ଭାବିତ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁମାନକୁ ଦେଇ ଏବେ
ଲାହି । ତରିଗନ୍ତର ଲୋକମାଳେ ଦୂର୍ଦ୍ଦର୍ଶା
ଦୂର୍ଦ୍ଦର୍ଶା ଏମନ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଦେଇ ଅନ୍ତର୍ଭୟେ

ମାତ୍ରକୁ ପେନ ଟାର୍ଫ ଉଦ୍‌ବା ଏହାକୁ କଟିପାଇଲା
ପେନକେ ଅଧିକା ଅବଲମ୍ବିତ ମାତ୍ର ବହୁଧମନ-
ଗରେ ବ୍ୟାଗ ଓ ବର୍ଷରେ ଘେରେ ଅଗ୍ରବରେ ଥାଇବା
କେତେ ଦଳ । ପେନକେ ଅଧିକା ନାତ ପରମ
ତଙ୍କେ ବରଣଙ୍ଗ୍ରୀ ଲୋକେ ଅବଧ କାଳପୂର
ନବମ ଦେଖେ ଏହା ତାଢା ଦେଲେ ଉଚ୍ଚ
ମନ କାର୍ଯ୍ୟ କଲିବ ।

କରିବା ପାଇଶ ସେ ଉଦୟ ତଳକୁ ଅନୁରୋଧ
କରିବାରୁ ଗାହାହୁ ଏତପ୍ରକାର ସ୍ଥିର ହେଲା ।

ସାହେ ଏକ ବାପବା ସମୟେ ସର୍ବେକି
ମହୋତ୍ସୁ ପାଣ୍ଡିରୁ ଜାହରଙ୍ଗେ ତରୁବିଷରେ
ଦେଖି ଓ ଫେଲାଙ୍ଗିଲାଠ କାଳି ଓ ବେ
ସରୁରେ ଅସଂଗ୍ରହଣ କହିବା ଉତ୍ତରରେ ଦାର-
ମୋନୟମ ମହମରଳିବାଦ ଶାର ଗାନ୍ଧି
ଦେଲା । ସର୍ବଟି ସର୍ବ ଓ ବଢ଼ୁ ଦର୍ଶନରେ ଥୁଣ୍ଡ
ବୋଦ୍ଧମୁଖ ଓ ଅଚ୍ଛାଲେବେ ଏକପରିଚ୍ଛରୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ
ମଧ୍ୟର ବିନିପାର୍ଶ୍ଵରେ ଚାଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ ।
ସାହେବ ମହୋତ୍ସୁ ବିଧ୍ୟବୀର ସର୍ବପରିଚାର
ଅସଂଗ୍ରହଣ କର ଯାଂବଜାରେ କ୍ରୋଗ ଦେଲେ
ତର୍ହିର ସାଧାରଣ ଏହି ବି ଅମ୍ବର ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି
ସରୁର ଅଯୋଜନରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦେଇ ବାହି
କରମୋହନନାର ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷ୍ମୟାନି ଦେଉ
ଅଛୁଟ । ଅମ୍ବେ ଏକବର ଘର ଦେଇ ଦେଖିଲୁ
ଯେ କଥ ଆଜା ଇଲାହାରେ ତାକୁରଖାକାମାନ
ଅଛୁ ନୈଁ ସାମେସୁରଥାକା ଲୋଗ ସରାପେଜା
ଦୂରକ ଥିଲେବେହେ ତହିଁରେ ତାକୁରଖାନା ଜାର୍ହା
ଏ ଧୋତାମୟ ଅବସ୍ଥାର ମୋତର ସେହିମୟରୁ
ସବଳ ବର୍ଥମୁଖ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁଃଖବାରରେ
ତାକୁରଖାନା ଅକାବଧାକ ଦେବରୁ ତାହା
ସାମେସୁରଥାକା ଏଲାହାର ଅଣିଗର ହୁଏ
କରିଥିଲୁ । ତହିଁର ସ୍ଥାନ ନିରୂପଣରେ ମନ-
ଦେବ ଥୁବାରୁ ତାହା ଅମ୍ବେ ନିଜେ ପ୍ରାର
ବରରୁ ତହିଁ ଅପଣମାନକ ପ୍ରତି ତହିଁର ଭବ
ଅର୍ପଣ କଲୁଁ ସେ ପରେ ଅମ୍ବର ମତ ପ୍ରତାପ
କରିଥିବୁ ଅପଣମାନକ ସୁଦରଶପୂଜକ ପ୍ରାର
ବରବେ । ତାକୁରଖାନା ତତତାର ବ୍ୟୟ ମର୍ମର
ଟେକ୍ କରୁ ଉଦ୍‌ଦେବ ପାଦ ପଞ୍ଚକୁଳ-
ବୋର୍ଡ୍ ସେମାନବେ ମାତ୍ର ବର ନିର୍ମଣର ବ୍ୟୟ
ଦେବ ବି ପାରବେ ଓ କବର୍ମିନେଲ ମମ ବ
ଦେବେ ତହିଁଶାର୍ଦ୍ଦ କୁଳା ଅବଧିତ ଦରେ
କ୍ଷେତ୍ରଦର ମର୍ମରାଯୀ ନୁହେ ତହିଁରେ ଅକ୍ଷୁ-
ଭୟ ଅଛୁ, ଏବେବୁ ପକ୍ଷାପର ଦେବ । ପ୍ରଥମ-
ଶ୍ରେଣୀଯ ତାକୁରଖାନାର ପ୍ରତ୍ୟେ ଘର ଓ କର୍ମ-
କୁଳମାନଙ୍କ ବସାପର ଏପରିବ ବ୍ୟୟ କାର-
ଦଳାର କୋ ଏଷ୍ଟମିଟ ହୋଇଥିଛି । ଏଥକୁ
ବାହୁ ମେଲାଲାଠକ ତୌଷ୍ଣିକ ଶାହଶବ୍ଦ କବା
ଓ ବାହୁ ମଧ୍ୟୁଦଳ ତାପ କିନିଏ ତଳା ଦେବ
ଦେବେ ଅପଣମାନକ ନୁହେସ୍ତରେ ଦେବ
ଦେଲେ ଏ ତାର୍ଥ ଦେବ । ତାହିଁ ବକ୍ତାଗ
ଶେଷରେ ଶେଷଧାତ୍ର କାହିଁ ସେରସ୍ତାଦାର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଓତ୍ସ୍ଵାରେ କୁଳାଦେବେ । ତହିଁ କାବମୋ-
ଲୟମୟପତି ପାଦବାଦର ଜାତ ସାହେବ ମହୋତ୍ସୁ
ନୟକ ନାମରେ ପଚ ହେଲା ।

ପାତ୍ର ପଣ୍ଡିତ ନାନ୍ଦୀଲାଲ ପାତ୍ର ୧୯୦୫ ମସିବ

ବାରାତ୍ରି ସମ୍ବାଦ ।

ପର୍ବତ ଦେଖିମାରନୀ ଅର୍ଥର ପ୍ରକଳ୍ପର ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ
ବତ୍ତା ହାତାରୁଙ୍ଗର ମଠ ପର୍ବତ ମାର ତା ଏହିପରି-
କର ବନ୍ଦକରିମାରନୀ ଦେଖିଲା ଶେଷ ହେବ। ବର୍ତ୍ତମାନ
ବସନ୍ତ ମେଘରାଜ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥର ଦେଖିମାରନୀ
ମୋତେ ଦେଖିଲେ ହେବେ ତେବେ ଜମା ଯାଇ ଥାଇଁ । କୌଣସିବ
ପର୍ବତର ଉଚ୍ଚିତ୍ତ ହେବି ଛାଇଁ ।

ମାତ୍ର ସବୁଟେ ପରୁଠ କବର ଏଣ୍ଟ ହେଉଥାର
ସାଥି ମିଳଇ । ସନ ୧୯୦୮ ମସିବ ଶେଷ ୫ ସେତା ଏ
୧୯୫୨-୧୯୫୩ ରକରକେ ସବୁ ମାତ୍ର ଉତ୍ସୁକ କରିବ
ଏବଂ ୧୯୫୫-୧୯୫୬ ମାତ୍ର । ପ୍ରକାର ଶେମର ଯତ୍କି
ମୁଲ୍ଲିପରି ମଜୁମାର ବୁଝିବ ୧୯୫୨ ଲବର ଅନ୍ତରୀ
ଥାର ଥୁବୁର୍ବେ ଦିଲ୍ଲି ।

ବାଦ୍ୟତ ପରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଁ କାମିକ ଜଳେ ହୋଇ
କାହାରୁଙ୍ଗି କି ଏ ଯେବେ ମାର୍କେଟ ରେ କୌଣସି
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପତ୍ର ଯ କରିବା ମାତ୍ର ମନ୍ୟବଳେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବଳୀରେ
ହୁଏ ଏହା ସାଧାରଣ ଅନୁଭବ କଥା ହୋଇ
ଥିବା ସମ୍ଭାବ ମିଳଇବ। ପେଂଟିକ ବିଜ୍ଞାନ ଲାମ୍
ବଜି ଏ ଏହା ଖେଳର ବ୍ୟାକ ବଳରେ ଏକାଙ୍ଗକ ମନ୍ତ୍ର-
ସାଧା ପରିଣ୍ଟା ହେବ କି ?

ବାତିଲୁହାର ନମ୍ବେ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କାଟି ହେଉ ଏହାନିରବ
କୁଳପତ୍ର ହେବା ମଧ୍ୟରେ ଅପ୍ରଥିତ ହେବା ଏ
ବାରଦିଶ୍ଵର ସର୍ବତ୍ର ପରିଚାରକ ଜୀବ ବାହିର ପରିବାର
ଯିବିଲି ଉପରେ ବସିଥାଏ ।—କେତୋ ପରିବାର
ଗୁଡ଼ ମାର୍କ ।

ମାତ୍ରକର ଗୋଟେଲ ମଦାନ୍ତର ଦତ୍ତ ବିଦ୍ୟାବିଦୀ
ବାବେ ଉପରେତେ ଦେଖା ସମ୍ବନ୍ଧର କୋଷାର
"ହିନ୍ଦୁଏ" ଜମା ପାଇଗାନ କଳ ଯତ୍ଥାଦ ମୋର
ଦ୍ୱାରାପାଇବ ଏବଂ କରିବାକେ ସୁଧା ପ୍ରେରଣ ଦ୍ୱାରାଯ
ଶବ୍ଦ ଲାଭାବ୍ଦ କରି ସମ୍ବନ୍ଧର ଦିଷ୍ଟ ।

୪୪୧ ପ୍ରଭକାଳ ପତ୍ର

ଦୂର ରେ ଉତ୍ତରକୁ ଧେଳାପତି ବସୁ—ବନମଣ୍ଡଳ
ଯାହା ବାଢାଏ ବୁଲାଇ ଚନ୍ଦ୍ର ଏହା କଠିନ ଦେଇବାର
ଅବଶ୍ୟକ ଲୋକୀଙ୍କାରୀ । ଏହା ସୁ ଗୋପିତ କରିବାର
ବ୍ୟବ ଦେଇ ପଥ୍ୟରେ ଦେଇ ।

ଏ ବ୍ୟୁଦ୍ଧିକ ମନ୍ତ୍ର—ପ୍ରକାଶ କରିବା କେବେଳ ପ୍ରସଂଗରେ
ବୋଲି ହେଉ ବାହଁ ।

ପ୍ରେସଟପଦି ।

ପୁଣିପ୍ରେରବକ ମଧ୍ୟମତ କମନ୍ସ୍ଟ୍ରୋ ଅମ୍ବେ-
ମାରେ ଦାଖି ଦୋଷ ।

✓ TO THE EDITOR, THE UTKAL DIPAKA,
Sir,

The month of October is passed and still the leaders of Orissa do not think fit to consider anything about the holding of the 7th session of the Utkal Union Conference which is likely to sit in December next. What

are the authorities of the Conference doing all the while we are at a loss to make out? So far we see, they are not inclined to take any active interest in it unless they are forced to do the same from some source influential. But we fear, if this state of things will continue, the very existence of the Conference will end in a sad fiasco at some no very distant period.

We should now point out where the shoe pincers and why the authorities of the Conference hesitate to call any meeting to discuss about the holding of the Conference. Some people say that nothing but sheer idleness on their part is the cause of this delay. But we say, if we are not mistaken, the point lies on matters financial. Financial difficulty is at the root of all other things. It is owing to this difficulty alone that the resolutions of the Conference have been seldom carried out. The authorities of the Conference know very well that if they are to call any meeting to consider about the holding of the 7th sitting they will be sorry for it.

It has been the case since the inauguration of the Conference that all its sittings are held only at the cost of certain patriotic individuals. But this is by no means a safeguard to the existence of the Conference. As long as national sympathy is not at its basis, the very name of the Conference will be a sad failure.

The Conference has spent much money on matters less important and has not done any thing substantial for its safety. But we should not ponder over those schemes which might have been carried on, if what is irrevocable had been otherwise than it is. We should not suffer ourselves to waste our energies in regret.

We should now suggest some practical hints as how to make the Conference financially successful. It is now high time that we should look to our own interest. There is no reason why the makers of the conference should be responsible for anything and everything. They should only guide us in the path of advancement; but it is on our part that we should follow their advice and translate their words into deed.

To make the conference stand on a firm footing our leaders should first or all introduce the system of delegation fees, without which the regular sittings of the conference will come to a dead stop. The fees must on no account be numerically great. It should be only such as the delegates, without feeling any inconvenience, can reasonably afford to pay. We see, there is no reason why they should not in this way contribute something to the Conference which will be of

immense service to our cause. When persons coming as delegates to the Conference at the sacrifice of their personal comfort, spend something for their railway fare &c., we have every reason to hope that they can gladly spare rupees two or three as the delegation fees. Over and above this is the best way of showing their sympathy for the cause of the country they live in. If they hesitate to pay this small amount for the good of their country, we will then infer that the holding of the Conference in Orissa has begun too early and that the people of Orissa do not deserve it. We must also here remark that delegates occupying chairs on the dais should pay something more than those below it. This should be fixed something at rupees four or five.

Now the second hint is of far more importance than the first. Rajas and big Zamindars show great sympathy for the Conference and they often send letters and telegrams to it showing their interest in it in the case of their absence in any of its sittings owing to some unavoidable reasons. But we should not accept such dry and empty sympathy from them any more. We want that they should hence forward be its main supporters. They should always remember that the upkeep of the conference lies only at their hints. We should not like to exact a big sum from them. It will not be too much, if each Raja give rupees fifty and each Zamindar rupees thirty annually. This should be so arranged that the sums will be paid by them regularly whether they present themselves at the conference or not. We do not see any reason why they should not pay in this small amount. They are the ornaments of our country and the nation expects much from them. If the truth of the words does not come home to them even sooner than we expect, we will know for certain that they are a selfish class and that the conference expects sympathy from them in vain.

In this connection we must also request the authorities of the Conference that to turn the proposal in reality they should nominate some gentlemen of high and leading who will travel over the whole of Orissa, Ganjam and Sunbalpur and settle the matter with the potentates.

Lastly the reception committee should make a local collection big or small as the case may be. We think it will not be out of question, if we suggest that the system of selling tickets to private persons be introduced. The price of the tickets should be from rupees three to one in accordance with the position of the seats,

Now a few words more and I will be done. Many men may think that I am great deal too fond or poking my nose into things that do not concern

me. But I am an humble observer of all things in the back ground. The plight of the Conference is getting from bad to worse and still, it is considerably surprising to note that not a single person in our country raise a finger at it. I think it is no folly on my part to venture to throw out this hint. Without the systems I have ventured to put forth, the conference, the insoluble golden chain of union, will be foiled and our aims and aspirations will remain unfulfilled. These are tentative proposals merely and we hope modifications may follow from our leaders. How far the proposals will be to the minds of our people remain to be seen. However let this feeling in Utkaliya home be thus maintained to the unspeakable advantage of the whole nation.

Here is a trumpet call to duty, and let all true Utkaliyas respond by taking early and serious thought of this. Here is an end which touching the deepest of all interests calls forth the united attention of the educated and moneyed classes in the whole country. We can no longer afford to sleep over it.

Now, Dear Editor, kindly dilate on the matter up to the hilt. You are a man of weight and influence; Your words will carry great weight and produce the desired effect in no time.

Cuttack
Mahidas Bazar | Yours faithfully,
3-11-1909 | Dashrathi Soor Deo.

ମହାରାଜାଙ୍କ ଶାନ୍ତିଯୁଦ୍ଧ ଉଚ୍ଛଳ ଗପେବାର
ମନ୍ଦିରର ଦିନେ ଦିନୁ ମନୀଷେ,
ପଦ୍ମପଥ ।

ସମେସ୍ତର ଆନା ମନ୍ଦିରରେ ଏହି ପାଠଦ୍ୟ ବସ୍ତାନୟ ଲେ କଥା ସହାଯ କିମ୍ବା ବୋର୍ଡରୁ ପ୍ରାଚୀକ ଦେବ ଲଭ୍ୟକୁ ଉଚ୍ଚ ତତ୍ତ୍ଵାଳୟ ବଜା ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାଚିତ ଦେବରେ ସଂବନ୍ଧାତ୍ମକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କାରଣ ଦେବ ଓ ସଂବନ୍ଧାତ୍ମକ ପାଠମାର୍ଗରେ ପାଠୀଯ ଦେବେ ଗାନ୍ଧୀ ପ୍ରିୟ ଜୀବା କାରଣ କରକ ତଳର ଅସ୍ତ୍ର ମାତ୍ର କ୍ଷେତ୍ର ସାବେବ ମହୋତ୍ସବ ଅଧେଷ ମରେ କିମନ ଅବେଳର ନାମ ଦିଗନ ଏ ପାଠ ପଞ୍ଜାଳକାର ଅଧିକାରୀ ବ୍ୟାପାରମୟରେ ମହାଜ୍ଞା ଥାଏ ଯେ : ସମୁଦ୍ରରେ ଏହି ପାଠାରଗ ସର୍ବ ଦେବଲ୍ୟକ ରସ୍ତକୁ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ପଢ଼େବ ମହୋ ଦୟ ସରସତର ଅଧିକ ଲୁହଣ କରିଲୁଣେ ଏ ଦେବାଳ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ତତ୍ତ୍ଵାଳୟ ପ୍ରାପନ ଦେବ ଏଥୁ ପକାଣେ ସର୍ବପ୍ରାପନ ଲୋକମାନଙ୍କର ମହା ମତ ଅଛିବାରୁ ଦେବେତ ମେତ ମାହାତ୍ମା ପଞ୍ଜାମରେ ଓ ଅଛି ଦେବକ ତେବେ ସାରେ ଥିବ ମହାମରେ ପ୍ରାଚିତ ଦେବା ସମ୍ମାନେ ମରେ ପ୍ରକାଶ କରିବୁ ସାବେବ ମହୋତ୍ସବ ଉତ୍ସବ

କର ମତ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିନ ପ୍ରତାପ ଦିଲେ ୧
ସାଲେସୁର ଓ ମାହାଜାରେ ବିଶେଷ ଉଚ୍ଚ
ପ୍ରତିବଳର ପଞ୍ଚାତୀ ଟୌରେ ପ୍ରଥମରେ
ଠମେୟ ଉଦୟବର ଅସନ୍ତୋଷ ବିଦୁନର
ହେବ । ନଦୀନ୍ଦ୍ରର ରତ୍ନବିମନୋଦୟ ସ୍ଵର୍ଗ
ରେ ୧୦୦ ବା କୁଣ୍ଡ ସ୍ଵାର ଦିଲେ ପାଇଁବ
ମହୋଦୟ ପରାପରାଧାରନବର ଉପରାଖର୍ଯ୍ୟେ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବା ପ୍ରତାପ ଓ ନନ୍ଦ କୁଣ୍ଡରେ
ରେ ଅନେକ ବନ୍ଧୁ ସନ୍ଧର୍ଯ୍ୟ କଳନାଧାରରେ
ଧର୍ଯ୍ୟବାଦି ଦୋଷଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବାରବ
ଦେଶରେ ବନ୍ଦେ କ କେ ଦିବାତ ଦୂର ଦେଲା
ବାହୀ । ଧର୍ମ ଚିତ୍ତବାଳୀୟ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟିର ପ୍ରାତମାନ-
କର ଅନ୍ତରରେ ପ୍ରଥମ ଦେଲେ ଏଣ୍ଡା
ଲୋହମାଦକର ଉପକାର ନାଗର ପରାପରା-
ଧାରନବ ଯେ ଉପକାର ଦେଲ ତାହା ଅଶ୍ଵା-
କର ପାଇ କ ପରେ । ସାଲେସୁର ଆଜା
ଇଲାଜର ମଧ୍ୟବଳ ସାଲେସୁର ଅନ୍ତର କାରଣ
ପାଦର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଅସ୍ତରେଷର, ଉତ୍ତରରେ
ମାହାଜାରୀ, ପଦିମରେ ବନ୍ଦୁପ୍ରମାଣ ଓ ଦରିନରେ
କେବ ବନ୍ଦେ ପ୍ରତାପ ପ୍ରଥାନ ପ୍ରଥାନ ପ୍ରାକ
ପମୃତରେ ଅବସ୍ଥିତ ଆଜ ଉତ୍ତରପ୍ରାତମା
ଦେଲୁପ୍ରତିରୂପେ ପରାପର ଦରଅଛି; ବିଶେଷରଙ୍ଗ
ସାଲେସୁରରେ ଫେଃ ଫେଃ, ତେ. ଏ: ଏ:
ଫେଃ ଏ: ଥିବାରୁ ଦୁଇବଳ ଉତ୍ତରପ୍ରାକ
ସାଲେସୁର ମନ୍ଦିରର ଶତ ଶତ ଲୋକ ଅବଶ୍ୟକ
ଏବ ନିରବତୀ ଦେଲୁପ୍ରାତମାରେ ଅନ୍ତର
ସରଦାର କର୍ମଚାରୀ ଅଛନ୍ତି ଓ କୁନ୍ଦାଳ
ସତ୍ତବ ଦେଇ ଦିଲନ ପ୍ରାତର ଅନେକାବେଳେ
ଲୋକ ଯାତ୍ରାର ଦବନ୍ତି ଏହିପର ଅନ୍ତର
ସୁଦାମା ଥିବାରୁ ସାଲେସୁରରେ ଉଚ୍ଚ ଚିତ୍ତବାଳୀ
ଲୟ ପ୍ରଥାନ ହେବା ଦିଶେଷ ସୁଦାମା ଉଚ୍ଚ
ଅନ୍ତର । ସାଲେସୁରଠାରେ କୁନ୍ଦାଳ ଘେରିବା
ପରବୁ ପତଥଳେ ଉଚ୍ଚ ଚିତ୍ତବାଳୀୟ ପ୍ରଥାନ
ଦେଲେ ସକରାତରଙ୍କର କ ହମାରଙ୍କେ
ସୁଦାମା ହେବ ତାହା ସାହେବ ମହୋଦୟ ଉଚ୍ଚ
ସାବଳୁ ଦେଖି ଉତ୍ତରପ୍ରମରୂପେ ବୁଝିଥାର ଥିଲେ
ଅମ୍ବାରକେ ଅଶାକୁ ଉତ୍ତରପ୍ରମର୍ଦ୍ଦି କାନ୍ଦି
କା ଉପଯୋଗୀ ପ୍ରଥମ କ ନା ତାହା ସାହେବ
ମହୋଦୟ ବୁଝିର କରିବ । ଉଚ୍ଚ

୨୦୧୯୨୦୯ { ବାନ୍ଦିକ
ଏ ବଜାନ୍ତି ପୁସ୍ତି ।
ଲିଖିବାର ସାହେମୁଦ

ମୁଲ୍ୟାପ୍ତି ।
ବାରୁ ଜୀ ଦେଖାଇଥିବା ଶାକାଶିକ ଚନ୍ଦରାଣୀ । ୧୫ ଟଙ୍କା
" ରୋଟିମୋଡ଼ିରେହେ । ୧୫ ।
" ମହିଳାକୁଠିରେହେ । ୧୫ ।

କଳମୀ ପ୍ରୋବାଚ

କ ୨୨୪ ମୟୁ ଉତ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସକ ୧୯୦୫ ମସିର
କ ୨୫୨ ମୟୁ ସରେନଟ ସକ ୧୯୦୫ ମସିର
ବିଦ୍ୟାଶ୍ରମ ଥାନ୍ତ୍ର କାଳୀ ଉତ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ।

ଭାବୁର ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିବାଦୀ ହେଲେ
କରିବ ହିଲ୍‌ଯୁ ଦୂରସଂଗ୍ରହ ଅଧାରିତରେ
ଶୁଣିଲାଖିର କମ୍ବା ସରେଠ ମେହବସଙ୍ଗେ
ବଜବ ଦାୟରେ ଅବଳିଥିବା ପ୍ରତିବାଦୀ
ଦେଖାଇବ ନିର୍ମିଲାଖିର ସମ୍ମରି ଗାସ ଉଚ୍ଛି-
ବାଇର ନବରତ୍ନିଟିର ଅବାୟ ନିମ୍ନେ ସବ
ଏଣ୍ଟ ମହିଦା କବମ୍ବା ମାସ ଗା ୧୫ ଜାନେ
ନିଲାଗ ହେବ ।

କବିମ ସଙ୍ଗକ ।

ସବୁରୁକ୍ତ ସୂଳଶ ଓ ସରବେଳିଷ୍ଠର
ବାହି । କି । ବାହି । ମୌ । ପରଜାଗ ବବୁ
ବାବେ ସୁନ ଦେଖିବାରେ ଲାବିଥ ବହୁଧୟନ୍ତ
୧୯—୧୫ ଟଙ୍କା ଛମା ଟ ୦ ୫୮ ଅଟେ
ତାହା ଏ ମୋଦୁ ଦୟାରେ ନିଲମ୍ବନ ହେବ ।

ବିଜ୍ଞାନ ।

ଦୂର ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟର ଉପନ୍ୟାସ ! ଦୂର ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟର ଉପନ୍ୟାସ ! ! ଦୂର ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟର ଉପନ୍ୟାସ ! ! !

ପୁଲୀଶ କୌଣସି

၂၄၁

ପକ୍ଷାସୁଲ ସୂଚନା

ଅଣ୍ଟିଏ କହି ଛା ପି ହାତ କେବା ଅପେକ୍ଷା
ଟ । ୮ ୨ ମୂଲ୍ୟ ଡାକଟିକର ଠଠାଯକ,
ଦେଶାକୁ ଯଥେ ସୁଧାଳନବ ।

ଶ୍ରୀ କୃପାନୁଭବମାର ଗୟ ପଣୀତ

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟାକୁମାର ! ଲେଖଣିଷ୍ଠଙ୍କ ଜ୍ଞାପନ

ତଳକୁ ଗାତ ଉପରେ ପଥର ହୋଇଲାରେ
କଣେ ଦୁଷ୍ଟଲେବ ନିଶ୍ଚା ଦୂର ଦିଷ୍ଟରେ
କିବ୍ୟଦରେ ମୁଣ୍ଡଗଲ ଏହି ସେ ଦସ୍ତକୁ
ପ୍ରେସାର ଦରକାଶର ଠମ ସୁଲାପର ଦାବେଶ-
ମାଳେ ଦୂରେ ଅଧିକା ଜାବକରୁ ଦିଷ୍ଟକୁ
ଦର ଦୁର୍ବିର ପରଚିଯ ଦେବ ବାହାରୁ ପ୍ରେସାର
କରିଛିଲେ, ସେ ସମ୍ମ ଅତି ହୋଇଲାର
ସହି ଲିଖିତ ଦେଇଥାଏ । ସ୍ଵପ୍ନ ପଣ୍ଡିତ-
ବାରୁ ଥରମ୍ ଦରେ ଶେଷ ନ ଦେବା ପଣ୍ଡିତ
ମଳ ଦେବେ ଏକୁ ଦେବ ବାହାରୁ । ଘରମ୍
ଶୁଣିବ କମିକ ଜାଗିବାରୀ ମାତ୍ର ଉତ୍ସବରେ
ଦେବ ।

ପ୍ରାଣିଷ୍ଠାବ—ନନ୍ଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କ ସ୍ମୃତି
ଦୋହାତ ଓ ନଟକର ଅବ୍ୟାଳ ସ୍ମୃତିବାଲମ୍ବନ
ଏବ ପ୍ରକାଶ—ଶ୍ରୀରାଧାର, ବୁଦ୍ଧାର॥ ରାଧା
ଦେଖିବାର, ଯେ: ଅ: ବୁଦ୍ଧନିର୍ବୀଦ କରିବ

NOTICE.

Wanted a Compounder on a monthly salary of Rs. 10 for the charitable dispensary of this State. Applications with testimonials will be received by the undersigned up to 22nd of Novr. next.

Raj office, Barambi. B. Mohapatra.
The 15-10-09.

Wanted for the Bahalda M. E. school a competent Head Pandit on Rs. 12 (rising to Rs. 20). A successful candidate from the Cuttack Training school will be preferred. Apply stating age, qualifications and experience (with copies of testimonials) to the undersigned on or before the 30th November 1909.

S. N. Chakrabarti
Baripada, 8-11-09
Superintendent of Education
Maurhaj State.

ବେଙ୍ଗାପନୀ ।

ମସିବ ୮ ୨୦୯୯ କୋଡ଼ିଏ ଚଳା ୧୯୮-
ବରେ କଣେ ପେଶିବ ପରଦର ମାସୁନ୍ତ୍ର ବର-
କାର ଥିଲା । ଖଙ୍ଗଳକୁ କିମ୍ବା ୧୨ ହୋଇଥିବା
ବସ୍ତିମାଳକୁ ଯେ ଶିକ୍ଷା ଦେବ ପାରବ ଏବଂ
ଉତ୍ସମ ଚିକାନ୍ତା କନବାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକ ଏହା
ଲୋକମାନେ ଅମ୍ବ ନବକୁ ଦରଖାସ୍ତ ଏବଂ
ପ୍ରେସରାପର ପଠାଇବେ । ନିଷମିବ ବା ୧୩ ର-
ଖର୍ବ୍ରକୁ ଦରଖାସ୍ତ ପ୍ରତିବନ କରିବାକ ।

ମୁଁ । ଅଠେଛିକିମତ୍ତ } Rajah
୩—୧୧—୦୯ ବିବିଧାଦୀ ଦେବ
ପିଲାତେନରାତ୍ରି
ବିବିଧାଦୀ ଅଠେଛିକିମତ୍ତ

ଅନ୍ତିମ ରତନ ପରେ ନିରବ ମନ୍ଦିରାଳ୍ପି-
ଦରେ ମସିବ ୮ ୨୧୯ କା ଦେବନରେ ଏକ
ଜଳ ମହାପେନ ନୟନ ଦେବ—ରାଜରେନ ଜାର-
ିଥିବା ଓ ଉତ୍ତିଥ କାର୍ଯ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟକ,
ଲୋକ ଅବସ୍ଥାକ । ଅବସ୍ଥାକାରିତାରେ ତନର
ମାସ ବା ୨୦ ରାଜ ମଧ୍ୟରେ ହଜୁରରେ ନିମ୍ନ-
ଲିଖିତ ଟିକଣାରେ ନିକର ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଅବସ୍ଥାକ କରିପାରିବେ । ମତ ।

ପ୍ରୋଗ୍ରାମକାଥ ବସୁ
କମିଟିଆ
ଭବତ ପ୍ରସ୍ତୁତି,
ଭଲପିପର—କଟକ ।

ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟାନ
Sri Victoria Gorakshini Sabha
CUTTACK.

Sir,
The Gopastami ceremony of the Victoria Gorakshini Sabha Cuttack, will be performed on Sunday the 21st November at the Chauliagunj Goshala (cow-shed) where cows will be worshipped and fed.

All are respectfully requested to come and witness the ceremony.

ଶ ରକୋରଥ ଗୋରଣ୍ଣି ସବା ।

ବର୍ତ୍ତକ ।

ତଳକ ବିବେମ୍ବ ମାସ ବା ୧୯ ରାଜ୍ୟ
ପରେ ଦର କରିବା କାର୍ଯ୍ୟକ ଗୋରଣ୍ଣି ମନ୍ଦିର କାର୍ଯ୍ୟକ
କାର୍ଯ୍ୟକ ଗୋରଣ୍ଣି ମନ୍ଦିର କାର୍ଯ୍ୟକ
କାର୍ଯ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟକ

ତଳକ ଉପସ୍ଥିତ କେବାପର
ସବସାଧିରଣ୍ଟକୁ ଅନୁରୋଧ କର କାର୍ଯ୍ୟକ ।

ଶ କରିବିଲେ ବିବେମ୍ବାପାୟ ।

ପରିପତ
ଶ ବେଶାଳିତନ୍ତ୍ର ପଦବନ ।

ପଞ୍ଜାବନ

ଶ ଶକଦେବ ନମ ।

ତରୁ ନଧାରକ

ଶ ମନ୍ଦିର

କାର୍ଯ୍ୟକ

ଶ ରାଧାପ୍ରସାଦ ଭଗବା ।

କାର୍ଯ୍ୟକ

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ।

TELEGRAM.

Dharakota 12-11-09

Rajah Dharakota stands as a candidate for the landholders' seat in the Madras Reform Council. Uriya nation eagerly expects that the uriyas Rajas, Zemindars, of Ganjam and Vizagapatam sink their personal differences and elect their brother, thereby maintain their prestige instead of non-uriya candidates in the field. This is the trumpet call to duty. God teach Utkalyas wisdom.

We have much pleasure in quoting the Musings by Max from "Capital" that appeared in the Statesman November 5—1909.

A CUTTACK INDUSTRY.

I have received a pair of beautifully tanned crocodile skins from Mr. M. S. Das, C.I.E. (retired) of Cuttack. These skins are equal in finish to anything I have seen, and have been prepared at the Tannery and Boot Factory at Cuttack. Mr. Das is greatly interested in the promotion of swadeshi industries and devotes a good deal of his time to their development. Would that there were many more retired Indian officials like him. These are the men, who, having ability and leisure, might do much to give the people among whom they dwell, a considerable uplift in their manner of life, and in their social and industrial aims. They lead and persuade, when Government rules and regulations can only command and

coerce. Mr. Das is devoting his attention to the utilization of "Waste" materials, and here he has a wide and a largely unexplored territory in which he will find plenty of work.

INDIA'S POLITICAL WEALTH.

"During two journeys through the length and breadth of the land I myself witnessed abundant instances of extreme poverty among the people, but on each occasion I returned to England convinced that India is one of the most productive countries of the globe. Her material resources, her potential wealth, are incalculable *** And let us not forget that India had not only attained a high degree of commercial eminence and industrial skill, but had besides made great advances in Science and Philosophy when our ancestors were half-naked savages. The Old Testament affords clear evidence of the great antiquity of Indian trade. Moses 1500 years before Christ mentions various Indian products *** In the Rig Veda (composed about the time of Moses) the Tvashtri is described as a skilful workman, a divine artisan. He made the chariots and implements of the gods. Other trades and occupations are also mentioned in the Veda; for example, those of the carpenter, blacksmith, weaver, rope-maker, leather-worker, boat-builder, ship builder, agriculturist, physician. And yet, notwithstanding all her vast potentiality of wealth, all her ancient superiority in arts, sciences and industries carried back through countless generations for at least 3500 years, it is impossible to deny that India has never advanced beyond a certain point and that she is at present both scientifically and commercially left far behind by European nations."

Thus wrote Sir Monier Williams a quarter of a century ago in his admirable work "Religious Thought and Life in India," pages 452—53. To this day the above observations hold good. India has been lagging behind. But why should it be so?

India is undoubtedly a world in itself. Where on the face of the globe will you find a country which presents a climate so varied; rivers, hills and mountains so grand and beautiful; sky so resplendent; soil so fertile and rich in mineral wealth? She had a glorious past. For ages she held a very prominent place among civilised nations. India was not only an agricultural country but she was a great manufacturing country in the true sense of the word. Manufacture etymologically means hand-work. The beautiful carvings on stone and wood, the delicate silver filigree work, the nice embroidery and needle work and fine Cashmere shawls, the once famous Dacca muslin and the rich kinkhab work which attracted the admiration of the world were the pre-

ductions of what has been called "the most wonderful of all machines," the human hand. It behoves every thoughtful Indian to ponder over this and work independently and collectively and in co-operation with the benign Government with a view to ameliorate our own condition and improve our national arts, trades and industries wherein lies the re-generation of millions of our countrymen. It is no good whining over our lost glory. Time for work has come. Now we must work—work honestly and steadily with a heart to succeed. The future is bright—the material resources of our country and her potential wealth are indeed incalculable.

ବୁଗୋଟ୍ଟିକ ଗତ ମହାଶୂନ୍ୟ ନଥରେ ସାଇଁ
ପୁର ଶୀ ବିରେଜା ଠାବୁରୀଙ୍କ ଦର୍ଶକ ନମନ୍ତେ
ଲୋକପଞ୍ଚଖ ପାଇଁଦିଲାଇବୁ ଉଚ୍ଚିଁ ସାମୀ ଦହା-
ମଧ୍ୟରେ ପୁଣଶ ଯୋଗସ୍ଵଳ ଆର ସନ୍ତୁଷ୍ଟିରାମ
କରୁଥିବାରୁ ଅଳ୍ପ ବୌଣିଷି ହୃଦୟରେ ଦୋହା
ପାହୁଁ ମାତ୍ର ମନ୍ଦର କେହାମଧ୍ୟରେ ଏହା-
ଗୋଟା ଦେଇ ବାଙ୍ଗୀରେ ଏହଜଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ପୁର ଅତୀକାରୀ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିର ସାର୍ଥକ ହତାହ
ରକ୍ତ ବାଙ୍ଗୀରେ ପଡ଼ିଲା । ଗହି ଅରଦିନ
ସବାରେ ବାଙ୍ଗୀଜିଲରେ ବିଶ୍ୱାସ ରୁଷ୍ସବାର
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଏହିଦ କର ଲୋକ ଚାହାଇ
ଲକ୍ଷ ବାହାର ବିଦେ । ସାତ୍ରୀମହାତମ ସମସ୍ତରେ
ଦେଢାମଧ୍ୟରେ ବାଙ୍ଗୀର ଗୁରୁତ୍ୱରେ ବାଢ଼ି
କରିବାର ରକ୍ଷିତା ଉଚିତ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ସେପର ଅଳ୍ପ ବୌଣିଷି ହୃଦୟକା ନ ହୁଏ
ସେଥିରେ ମେରା ସୁତମାକଳିତ ସାମାଜିକ
ଦେବା ଦ୍ରିତି ।

—0—

ମାତ୍ରସରତାକୁ ଉଦ୍‌ବଳନ ଗତାୟାତ କରିବା-
କରଣ ବୈଚିତ୍ରଣୀ ବସନ୍ତ ଉତ୍ସବ ନଳିଗାଇଁ-
ଠାରୁ ନଳୁଣ୍ଡ ପ୍ରମଶ୍ୟାନ୍ତ ହେଲୁ କରୁ ମହିଳା
ଅଛି ତାଦା ବାରେସର ଜିନିର ତୃଷ୍ଣୁଳିଙ୍ଗ
ବୋର୍ଡର ଅଧିକ ହଟେ । ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନରେ
ବସନ୍ତରେ । ୨୩ ପ୍ରାଚୀ ଶାଶ୍ଵତ ଗତାୟା-
ତବ ଅସୋର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଦେବୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵା ପ୍ରାଚୀ
ମାନକରେ ଅଧିକ କଣ୍ଠୀ ଦେବୁ ଫୋଲ ନ
ଦିନ ଘୋଷନ କରଦେବା ତାରଣ ପଦିତାରେ
ବାବ୍ୟର ଉତ୍ତର କରିବାର ତୃଷ୍ଣୁଳିଙ୍ଗ
ବୋର୍ଡ କେଳନ ହୁଏଗେଟି ଫୋଷନ କଲ
ଦେଇଥୁବେ ଏକାର୍ଥ କରିଛିଲେ କରୁ ମହିଳା
ଅଛି ଏକ ପ୍ରାଚୀର ଉଜ୍ଜ୍ଵା ଏଷର ମହିତା
ଦିନ ପଢାଇଥିଲୁ ଯେ ସେ ପ୍ରାଚୀର ଗାତ୍ରୀ ଓ
ଛେଲ୍ଲ କଳଦ ଅଧିଗତାୟାତ ବନବା କୂର୍ମାନ୍ତି
ଏଣୁ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବୁ ବ ଉତ୍ତର ଉଜ୍ଜ୍ଵା
ମହିଳା ମସମନ କରି ଫୋଲରେ ଏହି ପ୍ରାଚୀ-

ପୋର ନମେହ ଗୋପର ବରିଦେବାପତ୍ରେ
ବାଲେଶ୍ଵର ଉତ୍ସୁକିତ୍ତ ଗୋର୍ଦ୍ଧ ସୁଭବେଦନ
ବରିବେ ।

ହୁବାରେ ପାଠକୁ କି ‘କୁମବନସ-
ଅଦ୍ଵ’ କାମରେ ଏକପ୍ରକାର ଗେଲ କଲିକ-
ତାକୁ ଅଟ୍ଟିବା ଦେଖିବୁ ଆମଦାନି ହୁଏ । ଏହି
ଗେଲର ବର୍ଣ୍ଣ ବାହି ବଳଦିଧ ଓ ଚର୍ଚିରେ
ବୋଣସି ପ୍ରକାର ଦୂର୍ଗନ୍ଧ ନାହିଁ । ଏହା ଶରୀରୁ
ଉଷ୍ଣବୁ ହୁଏ । ଅବେଳ ଲୋକ କବନ୍ତି ଯେ
ଏହି କେବ ଅସାଧୁ ବନସବୀଯୁମାନେ ସୋରଣ
ଗେଲରେ ମିଶାଇ ବିବନ୍ତି ଓ ତାଦା ଖାଇ
ଲେବନ୍ତର ପୀଡ଼ା ହୁଏ । ଦେବବେଳ ନାମକ
ଜ୍ଞାନ ଏଥିରେ ଉଷ୍ଣବୁ ଦୁଃଖବୋଲି କେବେ
ଲୋକର ଧାରଣା ପଳଟିଛ ଏହା ଆଦେଖା-
ସୋଣି ଦୁଇଁ । ପୁଣେ କଲିକଗାର ଗେଲ
କଲିକାଲମାନେ ସୋରଣଗେଲରେ ଏହି ଗେଲ
ଅବେଳ ମିଶାଉଥିଲେ । ଦେବବେଳଟିର ପାପ-
ତରେ ଉଣା ପଢିଥିଲୁ । ମାତ୍ର ସାଲକୟାର
ଦେହୁ । ଗେଲକଲିକାଲମାନେ ଅନ୍ୟ ତାଦା
କରିବାର ଶୁଣାଯାଏ । କଲିକଣ କଲଇ ସୋର-
ଗେଲ ଏ କଗରକୁ ଆମଦାନି ହୁଏ ଓ
କେବେଲୋକ ପ୍ରସ୍ତା ଦେବୁ କାହିଁ ବନ୍ତି
କେବାମାନେ ଏହିତ ସାକଷାକ ଦେବେ ଯେମନ୍ତ
କି ପ୍ରସ୍ତା ପକାଶେ ଅହିକର ଦେଲ ବଣ
ସାପ୍ରସାଦ କଷ୍ଟ କରିବେ ନାହିଁ । ଏଠା ମିର୍ଜନସି-
ପାଲକିର ସାପ୍ରସାଦକର୍ମଗୁମଳ୍କ, ଏହି ମିଶା କଲ-
ସୋରଣଗେଲପୁର ବୁଝି ରଖିବାକୁ ଅନୁମୋଦ
କରୁ ।

— 7 —

ପୁରଗରେ ସନ ୬୫୦ ସାଲରେ କରିଲା
ଶ୍ଵାପ ବା ତାରତାଳ ବସିବର ଅରମ୍ଭ ହୋଇ
ଥିଲା ୧୯୦୩ ୦୯ ସାଲ ଦିନରେ ଯର୍ଗନ୍ତ୍ରୀ ସବସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ
୨୦ ଦକ୍ଷାର ମାତ୍ରର ଲାଟରେ ଥାର ଏବଂ ବେଳେ ଗଲାକ
ଚଲାଲେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମେଘରେ ଗଲାକ
୮୦ ଦକ୍ଷାର ମାତ୍ରର ତାର କିମ୍ବା ଖୁଲା । ଏଥିରେ
ସବସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ୧୦ କୋଟି ୭୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମୂଳଧନ
ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା ସେ ରହିପଥରେ ବସ୍ତିତ ସନ
୧୯୦୩୦୯ ସାଲରେ ଜାରି ଥିଲା ୨୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ଅଛି । ତାରତାଳ ବସିଗରେ ବସ୍ତିତ କରିର
ଅୟ ସ୍ଥାନରେ ୧ କୋଟି ୩୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଠାଣ୍ଡ
ବ୍ୟୟ ୧ କୋଟି ୬୨୬ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା । ସୁରକ୍ଷାଂ
ଦ୍ଵିତୀୟ ବା ଲାଇ ୨୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅଥବା ମତି
କର ୨୫ ଟଙ୍କା ପଢ଼ିଥିଲା । ସରକାର କୁରାର
ସୁଦ ବାର୍ତ୍ତକ ପନ୍ଦିତର କାଳୀ କାହିଁବେଳନାରେ
ତାରତାଳବସିଗରେ ଲାଇ ନ ହୋଇ ବରଂ ଶବ୍ଦ-
କର୍ମ ୮୨୯ ଟଙ୍କା ଏହି ଦେଖାଯାଏ । ସାନାହେତୀ

ଗାରାଜାକଥିମହାର ସାଧାରଣ ବାହ୍ୟର
ଅଶୀମ ଉପକାର ଦେଉଥିବା ପ୍ରଳେ ସେହି
ବିଶ୍ଵାର ଅୟୁଷ ବ୍ୟୟ ନିବାଦ ଦୋଷ ବିର
ବିନ୍ଦର୍ତ୍ତ ଦେବିଅଛି ସୁଖର ବନ୍ଦୟ ଆଗେ । ଏ
କର୍ମର ଅୟ ପୂର୍ବବର୍ଷର ଅୟପୂର୍ବ ବିଜ୍ଞାନ
ପତ୍ରିଥିଲା । ଅଶା ଦୁଆର ଏଣିତି ସେ ଅବସ୍ଥା
ରହିଛି ବାହ୍ୟ ଓ କିମେ ଦୃକ୍ ଦେଖାଯିବ ।

— * * —

ସୁର୍ଯ୍ୟଦେଶରେ ଶୋଳା କେବେଳ
ଲେବନ୍ତୁ ଡକାଏଇରେ ଅଭୟାସ ଦରବା
ଅଭୟାସରେ ମିଆସାର ରଚନା କରିଥିବା
ପ୍ରକାଶ ପାଇବାରୁ ଏକଜଣ ଶୋଳା ଯନ୍ତ୍ର-
ମୋହନ୍ତର ଦୂରଜଣ ସମ୍ବନ୍ଧମୋହନ୍ତର ସାବଜଣ
କଳମ୍ବୁଡ଼ିଲୁ ଓ ବାହାର ଲେବ ଦୂରଜଣ
ବୌରସର୍ବ ହୋଇଥିବେ । ଶୋଳା ଯନ୍ତ୍ର-
ମୋହନ୍ତର ଅବହୁଲ ହାତମଣି ଉପରେକୁ ଅଶାମୀ
ସହିତରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଠରେ ଦେଖେବ
ଲେବନ୍ତୁ ଡକାଏଇ ବୋଲି ଧର କୁଳିତ
ଦେଇଥିଲେ ପରେ ସରବା ମିଆସା ଥୁବା ହାତମ
ଣା ବାଦ ଦ୍ଵିପରସ୍ତ ହାତମ କବଟରେ ଶୁଭାର
କର ଶୁକରାଶ ଆସିବଦ୍ୟା ଦରିଥିବେ । ଦୌର
ଦ୍ୱାରରେ ଏକଜଣ କଣ୍ଠର ସମସ୍ତେ ଦଣ୍ଡିତ
ଦେଇ ଯଥା,—ଯନ୍ତ୍ରମୋହନ୍ତର ଜଗମାତ ବିଷକ
ତିନ ପରିବନ ସହିତ ସାତବର୍ଷ, ୨ ଜଗ ସକା-
ଯନ୍ତ୍ରମୋହନ୍ତର ପାଇଁ ଶୁଭବର୍ଷ ଦେଖାଇ ଓ
ବନମ୍ବେଳମାନେ ୮୦ ମାତ୍ର ଏକବର୍ଷପର୍ଯ୍ୟ-
ନ୍ତ୍ର, ବାହାର ଲେବ ହିନ୍ଦରନାଥ ପା ଯାହାର
ମହାଶାରେ ଶୋଳା ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଦରିଥିଲେ ସେ
ଶୁଭବର୍ଷ ଦଠକ ପରମ୍ପରମ ସହିତ ଦସ୍ତ ଶାର-
ଘନ । ସେପର ବାର୍ଷିକୁ ସେହିପର ଫଳ
ହୋଇଥିଛୁ । ଶୋଳା ସମୟେ ବାହାରୁ
ଦେବା ଶାର୍ଦ୍ଦି ମିଆସା ମୋହବମା ସୁତମା ତର-
ବାରୁ ହତକୁ ନାହିଁ । ଏହା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲେ
ସୁତା ସବକାରଙ୍କ କବଟରେ ଶୋଳା ସବେ
କିମ୍ବା ଏବାଠାରୁ ଅର୍ଥର୍ଥ କଥାର ?

— — —

ଶ୍ରୀରାମପ୍ରକଳନିଷ୍ଠ ଲଞ୍ଛି ମିଥୋ ତସିପୁରତାରୁ
ମରେମାତିରେ ଦେବକୁ ସମଜ ଦନ୍ତଖୁଲେ ।
ତସିପୁରତାରୁ ବେଳ ୨୦ ମାତ୍ରରୁ ।
ପଦ୍ମହଳା ମାତ୍ରକେ ଧେଠାର କବାକ ଏକ ଅଳ୍ପ
କନ୍ଦଳପଥ ଯାତ୍ର କରିଥିଲେ । ଗହୁଭରରେ
ଲଞ୍ଛି ମିଥୋ ଅଭ୍ୟାସି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଶିରୀ ସମ-
କଳେ କହିଲେ କଣେ କବାକ ମେଣ୍ଡ କଲେଜ
ଉଦ୍‌ଯତର ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ଓ ଗାଇର ଅସ୍ତ୍ର-
ମାତଳ ଶିରୀ " ଦେବା ସଠାପେ ଉଚ୍ଛଵାଦ
ଦେବାହାର ଅବ ଉଭୟ ଦାସୀ କରୁଥିଲାନ୍ତି ।
ଏହାମ୍ଭୟ ଅବଧି ଶରୀ ତତମ ସେ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା

ଦେବକ ଶିଖାକ ପୁଣ୍ଡ ଓ ହୋମ ମେଘରକ
ଦେଶବନ୍ଧର ଏହି ଜୀବ ଜନ୍ମେ ସାହାବ ତଥୀ
ଗଠକ ଭବି ବୋଲିବାକୁ ଦେବ ଓ ସାହାବ
ଭବିଷ୍ୟତରେ ସେମାନଙ୍କ, ଦେଶର ସାଧାରଣ
କାହାରେ ପ୍ରତର୍ଣ୍ଣ ହସି ପାରିବ । ହିପର
ଶିଖା ଚର୍ଚାକରେତ୍ତର ଆମିବେ । କିମେକିମେ
ସୁବଦମାକେ ସ୍ଵ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉପସ୍ଥିତି
ଦେବାର ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ଓ ଶେଷରେ ଯଥ ନାମ
ପ୍ରତ୍ୟାମନି କରୁଥିଲୁଗୁ ମାତ୍ର ସରିଯାଇ ଭବି ଉପରେ
ଦେଶର ଜୀବନ ଓ ବିଷା ନିର୍ବିର କରେ । ଯହା
କବାଦ ବାଦାଦୂର ଦୃଢିଦା ଜାଗିର । ବଜ୍ର-
ଲକ୍ଷ ମହୋଦୟକ ଏ ରକ୍ତି ସବୁରକ୍ଷିତ
ଗଲେ । ଯଦି ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନର ଘରା, ମହାନା,
ବାବ ପ୍ରଭତ ଅଧିଶ କାହି ଦିନକ କୁ
ସମରପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିଖରେ ମାନାଶାଳୀ ଦେଇ
ଦେଶର ଫାର୍ମରେ ମେମାନ୍ଦ୍ୟ ପାଞ୍ଚକୁ ଦିଗ୍ନ୍ଦ୍ର
ଗାଦା ଦେଇଁ ଅତିରି ଦେଶର ଥବସା
ପ୍ରସିଦ୍ଧି ।

କ ୦ୟୋଡୀ ବସାଇଲ ଅଛ ବ୍ରିମ କେଲ
ସବୁର ଅସ୍ତ୍ରକାଂଶ ଲୋକ ବ୍ୟବହାର କରିଲୁ
ଓ ଅଦେବ ବିଦେଶୀ ଯୁଦ୍ଧବର୍ତ୍ତଳ ସକାଶେ
ଆସି କାୟୋଡୀ ଦୂରରେ ବାସ କରି ବାୟୁ
ସେବକ ଓ ବସାଇଲ ପନ ସାବୁର ପଦ୍ମବିରଳ
ସୁଶ୍ରୁତ ଲକ୍ଷ ଚୈନ୍ତି ଦୋଢ଼ାଳ ଅଛି ତ ଘରଜ
ଅମୂଳବ କିମେ । ଏଣ୍ଠିକବାର ତି ଏହଙ୍କରିବ
ଖାରଣ କରିଥିଲୁ ଯେ କବାସନର ସୁଧା ବାହୁ ଓ ତୁ ଓ
ପରିଷାରଜଳ ମନ୍ଦିର ବଞ୍ଚିତର ଦେଇଥିଲୁ ।
ଦିନିଶର ସାବଦିବ ହୋଇଲୁ ଗରେପଦା-
ଟର କରି ପୃଷ୍ଠାଫ୍ରେଣ୍ଡ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷାହୋଇ ରହ-
ଥିଲାରୁ ଏଣ୍ଠିପ୍ରାୟ ହେଲାଥିଲୁ ଓ ପେଠାର
ଜଳ ଅସ୍ତ୍ରକାଂଶ ଲୋକ ବାହୁବର ବରୁଷିଲେ
ଓ ବରୁଅଛିଲୁ ମାତ୍ର ଜଳ ଯେଉଁ ଧରିଲୁ
ହୋଇ ଅସିଥିଲୁ ତାହା ଯଦ୍ୟପି ଆହ କେବଳ
ବ୍ୟବହାର ହୁଏ ପକ୍ଷା ଦେଉଥି ଯେ କିମ୍ବୟ
ବରତ ଅସ୍ତ୍ରବର ପ୍ରାକ ହୋଇ ପଢିବ । ଏଣ୍ଠି-
କର ଭାବିତ ଦେଉଥି ଯେ ଏହି ପ୍ରାକର ଜଳର
ତାତ୍କାଳିକରାବେବକାର ପଣସାରାଗ ଓ ନିରାକାର
ଗତି ଯେଉଁ ଦିଗକୁ ହୋଇଥିଲୁ ସେହି ମନ-
ସହି ଏହାର ନିଲ ରାତ୍ରାଶ ନନ୍ଦାଜଳର ଗରୁ
ପ୍ରଦାତ କରିବ । ବର୍ତ୍ତମଳ ନଦୀର ମର ଯେବୁଥ
କୋଇଥିଲୁ ଯେବୁଥି ନିର୍ମିତିଥାଇଲୀ ତହୁ
ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ଦର ପର୍ମିଲ ସ୍ଥାନ ନିରାକାର
ବାର କେଳି ପାରି ଅଣିବାର ତେଣୁ କରିବୁ
ତାହା ହେବେ ବହୁଦୟତ ବନ୍ଦାଜିଲର ବ୍ୟ-
ବ୍ୟାପ ସୋଜମ୍ବିର୍ଦ୍ଦେଶ ପଢିଯାଇବା । ଅମେରାଜେ

ଅଧ୍ୟାତ୍ମରୂପ ଲିଖିତଙ୍କୁ କମିଶନରମାନେ ସେ ମାତ୍ରକୁ ଦିଇଲୋରେ ଏ ହଯୁଁ ସମକ୍ଷରେ ଦିଲ୍ଲିର ଦିଇବେ ।

—○ 5.17 p. 207

ଗର ଗାଁ ସାଥୀ ଶୁଣି କୁଳବାବ ସବାଳେ ପଦମ୍
ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଏହଙ୍କର ସୁଖ ଜୟନ ଅଳ୍ପ ଦେବତାଙ୍କ
କହିଲେବେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନରର ଭାବରକୁ
ଯିବାକୁ ଉତ୍ସବ ଦେବାକୁ ହାତମାଳକ ବାହାରୁ
ଘେଟା, ଅଣ୍ଟା ଓ କରତୁ ଦେଖି ଏବଂ କାର୍ତ୍ତିବ
ମସ ଉତ୍ସବେ ଏଷବ ଉତ୍ସବ ସନ୍ତିକୁ ଉତ୍ସବକୁ
ଶତବା ନିର୍ବଦ୍ଧ ମନେ ବିନନ୍ଦ ବହୁତାର
ଦେଲେ । ବହୁଁ ସେ ଲାବାରେ ଏସି ଥିଲେ
ଲୋକଙ୍କ ବନ୍ଦୟ ପହଞ୍ଚିପାଇଲା ବର ବହୁଲ
ମେ “ମୁଁ ଅନ୍ତାଙ୍କ କାଲୟ ଦୁଃଖେ । ଏହ ଅନ୍ତା
ପ୍ରାର୍ଥ ପା ଏ ମର ଦାଟ କୁଳ ଏଠରେ ପଢ଼ିବୁ
ଅଛୁ । ତାହୁଁ ମେତାଙ୍କ ଅଛି ମୁଖ୍ୟ ବର ନିର୍ବଦ୍ଧ
ଅଳ୍ପ ଅପରକ୍ଷାଦିବ ଚାହାରର ଦେବାକୁ
ମୂର ପ୍ରକାଶରୁ ଏକିବିକୁ ଅତିର ଦର୍ଶନ ନାହିଁ
ପକାମେ ବହୁ ବନ୍ଧୁ ସ୍ଵାମୀର ବର ଅନ୍ତାଙ୍କ
ଦେଲେ ମୁଁ ବୃଳାର୍ଥ ଦେବ ।” ଦେହ ଏହି
ଦେହ ପରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲେ । ଏହିତରେ ମହିର
ଦାସେଗା ମାତ୍ର ପଦାତାଙ୍କ ଏହ ଅର୍ଥର କିମ୍ବା
ଶୁଣି ଜାଣେ କୌଣ ପିଠିରେ ବାହାର ପାଦାର
ଦୂର ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବାହାର ସାକ୍ଷୀଯତ ସାମାଜିକ
ବିଜାଗ ବାହାର ଉତ୍ସବକୁ ଦେବପରେ । ଏହା!
ପାହର ସେ ସମୟର ଅଭିନ ଦିଦିରେ କବାଟୀ
ସ ଫେଣ୍ଟ ତିତିମେ ଦାସେଗା । ଏ ବୃଳାର
ପଞ୍ଜଳମାତ୍ର କରି ମରୁଡ଼ ପ୍ରମ୍ପ ଆହୁରର ଶା
କରୁକୁ ବର୍ଣ୍ଣକ କଲପର ମେତାମେ ଏ ଦେବାକୁ
ପଦ୍ମନାଭ ପାତାଙ୍କ ରହିଲା । “ସେ ଅଛି ମରକ”
ଏଥା ପାଦାତାଙ୍କ ଶାଶ୍ଵତ ଏଠିକେ କେବଳ ତାହା,
ଅଛି ଆଜିରେ ମୁଣ୍ଡ ଦେଇ ବହିରା କି । କିମ୍ବେ,
ବାହାର ପଦାରେ ଅବଶ ଓ ଅରୋ ଏ ଦେବାକୁ
ଲାଗିଲା ଏବଂ ସନ୍ଧା ପ୍ରକାଶ କିମ୍ବା ଏ ସମୟମେ
ବାହାର ପ୍ରାଣବାୟୁ ବହର୍ତ୍ତି ଦେଇବ ।

— * —

ପୂଜା ପୃଷ୍ଠାରୁ କନବାଥ ସ୍ଵାରେ ସଖାର
ବଢ଼ିଦାଣ ମଳମଣି ଦ୍ରିଷ୍ଟି ହୋଇରେ କଲୁମଙ୍ଗଳ
ନାଟକ ବଜାରୀରେ ଥରିଯୁ କହିଥିଲେ ।
ପ୍ରାମାୟ ନିମର୍ତ୍ତି ଦ୍ରବ୍ୟକୁମାତେ ଥରିଯୁ ଦେଖି
କୁପ୍ରିଲାଇ କହିଥିଲେ । ବଲୁମଙ୍ଗଳ ବାମର
ଧନଦ୍ଵାରା ସନ୍ଧାନ କିନ୍ତୁ ଏଣି ଦେଖିଯାଇରେ
ଅପରା ଦୋର ପିଣ୍ଡାକହନ ଗଲୁ । କଣାଇରେ
ତିକୁ ଫେଣ୍ଟା ଶୁଦ୍ଧ ମିଳା ସମୟେ ଶିଖାର
ପରିଚ ଏହି ଶବ୍ଦ ଅପରା କିମ୍ବା ଉପରିପରିବେଳେ
ଏବ ମର୍ଦାନ ପ୍ରାଚୀର ବଦ୍ଧ-ପୂର୍ବକ ଦେଖେ,
ସମ୍ମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗ କୁଥରେ ଦେଖିଯା କହିବାର
ଦୋର ବାହାରର ମର ପଛବନ୍ଦିନୀର୍ଥ ରହିବା
ସମନ୍ନିୟ ଉତ୍ସର୍ଗ ପ୍ରଥାକ କରିଥିଲା । ଅକ୍ଷେତ୍ରର
ବ୍ରିଜମଙ୍ଗଳ ଦେଖିଲାଗମ୍ଭୀ ହୋଇ
ବୁଦ୍ଧବାଣୀ ଦେଲେ । ଏହଦା ସେ ଜଣେ ଧନୀ
ଶୈଳପଣ୍ଠୀ ରୂପରେ ମେହିତ ହୋଇ ନଳ
କୁଥରିଯୁ ବଣିକ ନବରରେ ପକାଶ କରିବାକୁ
ବଣିକ ମନ୍ଦିରବିମନ୍ୟ ଅନ୍ତିମକୁ ପ୍ରଗତିବାକ ନ
ଦର ହୀନ୍ଦି ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣବେଳରେ ନୟନ ଦେବାକୁ
ଅଦେଶ ଦେଲେ । ଏହୁ ବୃକ୍ଷଶାଖ ବଲୁମଙ୍ଗଳ
ଫଳଦର ତତ୍ତ୍ଵ ପରିବର୍ତ୍ତି ଦେଲ । ସେ ତତ୍ତ୍ଵ
ପରିବର୍ତ୍ତ ସତତଦୋଷର ମୂଳ ଶାଖ ବନ ହୁଇଥି
ଥିଲେ ତଥା ବନ ହରିଦେଲେ । ପରେ କିମ୍ବା

କିଳୁଣଙ୍କଳ, ଚିତ୍ରାମର, କିଳୁକ ନୃତ୍ୟର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପାଠକମାଧ୍ୟମର ଅଭିନ୍ୟ ଏବଂ ମୁଖାଦ, ପଂଚାବ ଦେବ ସ୍ଵରୂପ, ସର୍ପହାର ପ୍ରାଣାତ୍ମକ ରଥ ଓ ଦୃଢ଼ା ପରମାର୍ଥମୁଖ ଦେବମୁଖ । ଦୁଃଖପତି ବୁଦ୍ଧକ ମଧ୍ୟ ଦୂରକ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଦୋଷପ୍ଲବି । ମେଲେ ସ୍ଵାଦାଭବଦଶ୍ଚିତ୍ତ ଅନେକ ଲେଖ ଠଥୁରାର ରଜ୍ୟରେ ।

- - -

ଏଠା ବନ୍ଦଶିଳ୍ପିକରଣରେ ଉତ୍ତର ଭାଗରେ
ଯେଉଁ ମି ଅବଲାଚ ହତେସ ସବାପେ କ୍ଷୟ
ଦେଇଥିଲ ସେହି ଜନି ଉପରେ ସ୍ଵର୍ଗା ମୋଠା
ଓ କଷ୍ଟ ବୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଗପିବା କି ରଖ ଦିବପି
ଛିଲମ ହେଠ ଯାଇଥିବା କର୍ତ୍ତମାତ୍ର ହେଠା
ଓ ସୁନ୍ଦର ଅହ ଭଙ୍ଗା ହେବିଥିଲା । ମୌର୍ଯ୍ୟ
ପର ନିର୍ମିତିକ ଦେଇଲ କେତଳ ରବିତିକ
ନିଶ୍ଚବ୍ଦୀ କବିତା ବାଜିଗ ଆହ କଥନ ଦ୍ଵାରା
ଯିବ । ପ୍ରାୟ ଦୂରବିରୁ ଅଧିକ ହେବ ଯାଠା
ବାଠମୋଟାକୁଳା କୃତିର ବାନ୍ଦରକାହି ଗାଇତ୍ରୀ
ଆହ ସରକାର ସଂଖ୍ୟା କରି ହେବ ଏ ପର୍ମାନ୍ତ୍ର
ପତ୍ରା ରଖିଥିଲା । ଏଠାରେ ପଞ୍ଜିଯାପୁରଜ
ଦୂର ପବେ ପ୍ରସ୍ତେଷୀ କରିଲା ଓ ସୁର
ଶୁଣିମାଠର କେଳିନା ଦେଖାଇ ଶୁଣାଯାଏ
ମାତ୍ର ପରିଦ୍ଵା ବଜି ଓ ହେବ ସ୍ନାତିଟ ଓ
ସେଠାରେ ସ୍ଵର୍ଗ ସରକାର ପାଦଖାତା ଭାବେ
ବାରେ ଲୋକଙ୍କର ଯାଦି ଅସୁଧାର ରହିବାର
ପକା ଦେଇଥିଲ ବାବା ପତ୍ରା ଦେବୁ ଦକ୍ଷ
ପାଦାଚାରୂପେ ଚାନ୍ଦହୃତ ଦେଉଥିଲା ଓ
ମିଳନବିଶ୍ଵର ପାଦଖାତା ମହିତ ଏହାର
ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରବେଦ ଦୟ ଏ ପାଦଖାତା ଆଜି
ପତ୍ର ଦେଇ ନାହିଁ । ଯତ୍ଥିଏ ଚାରିଟି ଦର
ଦାଗର ଏହି ସ୍ଵର୍ଗଟି କୋମଥାନ୍ତା ଚାଲିଲି
ପାଇଟି ଚାଟିଥ ଦେଇ ହାରୁ ମନ୍ଦରକରିବା
ପକାଦିଥିଲୁ ଏହି ସରକାର ଯେଉଁ ଜିଲ୍ଲା
ଅଧିକାରୀ ପାଇ ବିଷକ୍ତ ମିଳନବିଶ୍ଵରଟି
ଯେହି କୁଳଟି ? ସରମାନ ପାଦଖାତା ମେତା
ଥିଲ ମି ଯେବି ବାରଣରେ ଅସୁଧାରର
ପକାଦିଥିଲୁ ଏଠାର ଦେବୁଥିଲା ପାଦ
ଯଦ୍ୟପି ନ କରିଲା ପଶୁଗ କେତେକ ପୁଜାମାହେ
ବିଥାରେ ବସିବା ହେବେ ଲୋକ ବହୁବାଦ
ହେବ । ଯାହିଦେଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚକ୍ରତ ଏକବି
ଜନି ସହା ସରକାର କିମ୍ବା ନରବାଧାରୀ ବିବୁଦ୍ଧ
ଦେବୁଥିଲେ ପାଦି ଏହିନ୍ତି କି ବକ୍ତାବାନ

ଅନେକ ବୁଦ୍ଧି ଲୋକ ରମା ଶାରାଷ୍ଟ୍ରରୁ ସବ୍ୟ
ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ସବଦା ଧରୁଥିଲା
ଚିରୁଞ୍ଜବା ପାରଣ ଉକ୍ତ ନିଜ ହୃଦୟ ରମବାର
ଅଗ୍ନି ଓ ରମଗାର ହୌଶେ ହୁଲ ସମ୍ମାଦ
ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ ।

ଅସୁରେ ପ୍ରମାର କୃଷ୍ଣର ବାକୀ
ବରେଣ୍ୟର ମାନେନରଙ୍ଗର ଗତ ଥିଲାର
ପାରରେ ୫ ୧୦୦ କାର ହୋଇ ଦିନକଳୁ
ପଠାଇବା ପ୍ରଯୋଜନ ଦେବାରୁ ସେ ରନ୍ଧ୍ରେ
ପାରେଇରେ ପାଦା ପଠାଇବା ମାନସରେ
ଚୋତମାତ୍ର ବସାପା ନିଜ ଏବଂ ମୋଦର ସୟାକ୍ତି
କଥ ଲୋକ ମାରପତି ଶୁଣିଷଢ଼ା ତାର ବନକୁ
ଫେହୁ ମାସ ତା ୨୫ ଦିନରେ ପଠାଇ ଥିଲେ ।
ଭରେବକୁ ତାକୁପର ଏକ ମାରନ୍ତର କର୍ତ୍ତା
ଦେବା । ଲୋକ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଫେରାଯା
କହାନୀ ମେ ଦସ ମୋଦର ଖୁଲିବ ନାହିଁ ଏବଂ
ତାର ମୁକ୍ତି ସେପର ମୋଦର ମାର ଦେବାକୁ
ବନ୍ଧୁଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ପାରିବାରକୁ
ପୁଲକା ପଠାଇଲେ । ସେ ଦିନ ମଧ୍ୟ ତାର
ମୁକ୍ତି ଲୋତାରୀ ଦେବନର ନସର ରଖି ସନ୍ଧ୍ୟା
ଦେବକୁ ଦୂରଦଳାର ଟକାରୁ ଥିଲା ରନ୍ଧ୍ରେ
ଦୋଷ ଓ ଧାରବାର ବନ୍ଦ ଫେରାଇ ହେଲେ
ମେବେଳିର ସାଥେବ ଏହି ଦୂରଦଳ ଦଦରା
ଦେବାର ଶେଷକୁ ଲୋତାରା ବରଦଳରୁ ଗୋଟିଏ
ମାନ ପଠାଇଲେ । ଅମ୍ବେମାରୀ ଏ ସଙ୍ଗର
ପ୍ରତି ତାର କରୁଇଥ କର୍ତ୍ତୃପତ୍ରକ ଦୁଷ୍ଟି ବିଶେଷ
ବୁଝେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁଥିଲୁ । ଅମ୍ବେମାରୀ ଚାଣ୍ଡ
ଯେ ତାର କି କୁଳର କର୍ତ୍ତୃପତ୍ରମାତ୍ରେ ସେମନ୍ତ
ସତ୍ତା ଦେବନ୍ତା ପଠାଇମାରୀ ଏବଂ ଲୋକଙ୍କ ସବ୍ରିଷ୍ଟ
ସାରାପି ତକଣ୍ଟାରୀ କର୍ତ୍ତୃପତ୍ର
ମନେ ବର୍ଦ୍ଧିତ କିମ୍ବୁଳ ରଥ ମେଗାତର
କର୍ତ୍ତୃପତ୍ର ଦେଖି ଦୁଷ୍ଟି ରଖିଆନ୍ତି । ଅନ୍ତରେ
ପାଇଁ ଏପରି ୫ ଟିବା ସନ୍ଦର ନହେ । ତାହା
ବନ୍ଧୁ ବିଶେଷ ସାଜୀରେ ଯେ ପୁଣେ ଏହା
ଦୂରଦଳ ଦେବାରା ପେଟାରେ ରଦନ୍ତ ଦେଇଁ
ଅନ୍ତର ଯେ କେହି ଅଧିକ ବାହାରିବ ବିଚାର
କୁହେ । ବାର୍ଷିକ ତାର ବରିର ଦୂରଦଳର ଲକ୍ଷ
କଞ୍ଚି ଦେଇ କାହାର ଏବଂ ସେଥିକିମେତ୍ର ପାର
ବିଦେଶୀ ଅଭିଭୂତାରୁ ଅମକ ଏବଂ
ଦେବକଳକ ରନ୍ଧ୍ରେ
ଦେବାର ଓ ଖୁଲ କଥା
ପ୍ରଦେଶର ବିଦେଶରେତ ଅନ୍ତର
ବନ୍ଧୁଦ୍ଵାରା ହୋଇଥାଏ ଆହା ।

କାଳ ଶାର ମାତ୍ରବା ସମ୍ବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜଗତ୍ପ୍ରମେଷ ମେ ବନୋବସ୍ତୁ କରିଛନ୍ତି ତାହା
ପ୍ରତ୍ୟେଷୁ ଥିବା ଦିନ୍ସୁ ଅମେଗାତେ ବାଲମାର
ତହୁ ଅଧିକାରୀ ମାତ୍ର ନିଜେ ଗର୍ଭର ବିଷୟର ପଳ-
ମେଳୀ ଥିଲୁ ଏହା ମରିବାରଙ୍କ ବନୋବସ୍ତୁର
ସ୍ଥିତି ଯୋଗେ କହି ନାହିଁ ମାତ୍ର କିମ୍ବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅବଦେନ । ଗୋ ବୁଝିଅଛି । ଏହି ଅକ୍ଷ୍ୟାବଳ
ମାସରେ ମେଘ ବିଷୟର ଶତ ଶିଖାରୁ
ଅମ୍ବମାରବର ଚିତ୍ରର ଦିନକେ ସେ ମାପ
ଗା ୨୫ ରଞ୍ଜରେ ପାଣି କାନ୍ଦାରୁ ପ୍ରଯୋଜନୟ
ଦୋଷ ଥିବାର ଦେଖା ଗଲ ଏମନ୍ତି ବିଜନ୍ତୁ
ଅରଦନ ଯଦି ବିଲ କୁ ପାଣି ବି ଅସେ ତେବେ
ମର ମରିବିନ । ସେହିଦନ ଅମ୍ବମାକେ ସବ-
ତ୍ତୋରସିଯରକ ନିବନ୍ଧିକୁ ଲାଗୁଥିଲୁ ଦୋଷ
ଲୋକ ପଠାଇଲୁ ଏବଂ ସତ୍ତୋରବସାର ଶତ
ଦିଅ୍ୟିବାର ଅଦେଶ କଲେ । ସହିତାକୁ ପାଣି
ଦେଖା ଦାରୁ । ଦଶଦଶା ସନ୍ଦୟକୁ ନିବନ୍ଧି
ପାଣି ବି ଅହିକାରୁ ଅରୁ ଖଣ୍ଡିବ ଜରୁବା ପଥ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେଖିଲୁ । ସବ୍ୟ ଦେଖି ରଥାଟିପାଣି
ଅହିଲ ନାହିଁ । ଯନ୍ତ୍ରିତେବରା ସେ ଦତ୍ତ ମନ୍ଦିରାରୁ
ଜାହାର ଅମ୍ବମାରବର ବାହିବ ସମସ୍ତ ଲୋକର
ଦିନରେ ସୁଧାର ଦୁଷ୍ଟି କରିଗଲେ । ତାହା
କୋହିଥୁଲେ ଅମ୍ବମାତେ ଜଳତର ଦେଇ
ମଧ୍ୟ କଥାକୁର ଦାଗ ଦେଇ ବିଶ୍ଵାସାରୁ
ସେହିବେଳେ ଅମ୍ବମାରବର ଏ ଦଶା କେତେ
ନେଇଁ ଅଧି ଲୋକର ବି ଦୋଷ-
ଆନ୍ଦ୍ରା ବିମାନ ଚାଲନ୍ତି । ଅମ୍ବମାକେ
ଏବାକୁ ଉରସା କରୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାକେ ଏ ଦିନ୍ସୁ
ସବ ଦୃଷ୍ଟପର କରିବେ । ଅ-ଶାନ୍ତି କର ପାଦର
ପ୍ରୟୁକ୍ଷନ ଦେବ ସେ ଅନେବିଦି ଦତ୍ତବ
ସୁରୁଧିକ ମାତ୍ର ସେ ସ୍ତୁଲେ ଜଳ ସବାବେ
କର ଆ ଯାଉଛି ଏବ ବର୍ଷର ଏବାକୁ
ଅଜ୍ଞାନ ଦୋଷ ବିଲ ଶୁଣି କି ଉଥିର ସେ ସ୍ତୁଲେ
ସମ୍ବାଦୁଥାରେ ଗଦନ୍ତ କର ଅବେଦନର
ଅପେକ୍ଷା ବି ରଖି ପାଣି ଶତଦେବାହି ନିଯମ
ଦେବା ଉଚିତ । ବର୍ଷା ଫେବରା ଭନିଦିନ
ଦେଇ କର୍ମଗୁଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ “ପାଣି କେବାରୁ
ଅପରାଧର ଲୋକ ମନ୍ଦା କରୁଥିଲାନ୍ତି ବାହିବ ?”
ଅମ୍ବମାକେ ବହିଲୁ “ ଆର ଦରତାର
ବାହି ” ।

ଅମେରାବେ ଗଞ୍ଜାର ଗୁଣପଦ୍ଧତରେ କଳିଲାନ ପ୍ରବନ୍ଧଟି ପାଠ କର ଅବସ୍ଥା ଅନନ୍ତର ଦେବେ ଓ ଏହା ଯେତେବୁର ପ୍ରକଳତ ହୁଏ ହେବେ ଉତ୍ସମାନଦେବ ଏହା ଅଶାରେ ଉଚ୍ଚ

ପ୍ରଦୟକ୍ଷଣ ଅବତଳ ଜମ୍ବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ କନ୍ଦୁ ଥାଣା-
କରୁ ଏହିପର ଭାବରେ ଅକ୍ଷ୍ୟ ସନ୍ଧାମାତ୍ର
ବୁଝଇ ହେବେ ।

“ତିବଟି ଓ ସୁରଙ୍ଗୀ ପଞ୍ଚଥିଥରେ ପ୍ରାୟ କାହାର
ପରିହାରେଲା ମୀର୍ବିଦୀର କିବାଦ କଳ ଉଦୟ ବଜାର
କର ଅପରିବର୍ତ୍ତ ଧନ କଷ୍ଟ ଦୋଷାଶ୍ଵର । ଏହି
କିବାଦଦେବୁ ଉଦୟ ବଜାର ନାହିଁର କାହାର
ମାତ୍ରେ ପରିପୂର ସହିତ କେଥୋପକଥକ କରିବା
ଗେଣେଥାର କେହି ବାକୀର କଷ୍ଟ ଶରୀ ବରୁ
ବିଦ୍ୟରେ । ବର୍ତ୍ତିବରସ୍ତୁ ବିମୋଦର ନବ-
ରହୁଳ ଯନ୍ତ୍ର ଅନନ୍ଦବହୁତ ଅବଶେଷ ହେଲୁ
ଯେ ସୁରଙ୍ଗୀ ଓ ତିବଟି ବଜାର ପରିପୂରରେ ବିଦ୍ୟ-
ବିନରେ ମିଳିବ ଦୋଷାଶ୍ଵର । ବନମାସ
ଏ ତାରଙ୍ଗ ଦିନ ତିବଟିର ବଜାରାଦେବ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଶିବାନିମନ୍ଦ୍ର ମହାପୁରରେ ଉତ୍ସବ
କେଇ ସାକ୍ଷାତ ନରବା ଅଭିଜାତ ବ୍ୟକ୍ତି କଳ
ସୁରଙ୍ଗୀବଜାର ନବରହୁ ଏକ ପଥ ପଠାଇଲେ ।
ସୁରଙ୍ଗୀବଜାର ଲେଖିଲେ “ ଅମ୍ବ ଏଠାରେ
ମାତ୍ରର ଦେଲେ ମୃଦୂର ଅନ୍ଧବାଦେବୁ ଅଛି
ଅପର ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ମେଲରେ ଯଇଥାରବେ ମାହି
ଅବସନ୍ଧ ମୁଁ ଯାଉଥିବୁ—ନେଇପ୍ରେସନଠାରେ
ସାକ୍ଷାତ ଦେବନ । ” ତିବଟିର ବଜାରାଦେବ
ଉତ୍ସବ ଅପେକ୍ଷା କି କର ଅଭିଜାତରେ ଯାଇ
ସୁରଙ୍ଗୀ ବଜାରାଦେବର ଉତ୍ସବ ଦୋଷ ନିର-
ଭାଗାନାର ଚଢାନ୍ତ ପଦପୁ ଦେଲେ । ସୁର-
ଙ୍ଗୀର ବଜାରାଦେବ ପାଦାଳୁ ସମାଦରର ସମ୍ମର
ଅବ୍ୟାହନା କରି ପ୍ରାୟ ଦ କରିବକୁ ଦେଇଗଲେ ।
ପରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜପୁରର କଥୋପକଥତ କର
ଉଦୟେ ପୁରୁଷ ମହାବିବ ବ୍ୟାଗ କର ଅଛେଦ୍ୟ
ବଜାର ପାପରେ ଅବଦ ଦେଲେ । ଉଦୟେ
ପ୍ରତିକୁଳକ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ମୀର୍ବି-
ବିବାଦ ସନ୍ଧାନ ଦୋଷରୁ କ ଯାଇ ଅତ୍ୟ
ବଜାରାଦେବର ମଧ୍ୟପୁରରେ ମୀର୍ବିଷା ଦରର
ଦେବାକୁ ଦେବ । ତିବଟିବଜାର ମହାନ୍ଦ୍ରାବଦା
ଯୋଗେ ଦୂରମୋଟି ବଜାରଧର ଦ୍ୱାରାପରିବର୍ତ୍ତର
ମନୋମାଳକୁ କର ଦିନିମନ୍ଦ୍ରରେ ଆନ୍ତରିକ
କେବା ଏବ ଉଦୟ ନରପତି ମିଶବାପାପରେ
ଅବଦ ଦେବାର ଅବଗତ ହୋଇ ଅମେମାନେ
ନିରଭୟ ପ୍ରାତି କର ବରାଥିବୁ । ଉଦୟ ବଜାର
ନବର ତିବଟିର ଦେବ ଧ୍ୟବଳ ତିବଟରେ
ଏହି କାମକା କରାଥିବୁ ।”

ବିଜ୍ଞାନ ଦସ୍ତଖତ ରବି ।

ତରିକାରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟମ୍ ପ୍ରଥାର ସମ୍ମିଳନରେ
ଆବଶ୍ୟକ ଉଲ୍ୟମ ମୋର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵାଦ ବଜ୍ରପଦେଶର

ମୁଖମାନକୁ କହ୍ୟରେ ଏକ ପଦ ପାଠ କରି
ଶୁଣେ । ତରୁରେ ସେ ହେତୋରଥେଣ୍ଟି ହେ
ବଳପ୍ରତେଷର ମୁଖମାନ ଦଳ କିନ ପୁରାତ୍ମେ
ସମ୍ମ ହୋଇଥାଏ ଯଥା, — ୧—ମୁଖମାନଗଣ
ଲୁଚେ ଜୟ କରି ଉତ୍ତର ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରଦେହରୁ
କମଳା ଘର ଧାରିଷନ ବର୍ଷ ବଜାଳା ଦେଶକୁ
ବଳକୁଦଳ ଅସି ବାସ କରେ ଏବଂ କଥିବନ୍ତିଏ
ଯେ କାବର ବାଦା ଫଙ୍ଗୀ ଜୟ କରିଲେ
ଅନେକ ଅପରାନୀ ମୁଖମାନ ବିଶେଷର ପୂର୍ବାନ୍ତି
ବଜାର କଳିତାଟ କିଲାରେ ଅଶ୍ୱ ଦେଲେ
୨—ନେତ୍ରମାନଙ୍କର କିଳେଜାଳ ସଙ୍ଗେ
ବିବାହ । ୩—ଦୁଆଁ ଶୈଶୀର ହଲୁକୁ ମୁଖମାନ
କରିବା । ଏହି ଉପାୟଟି ପ୍ରଧାନ ଅନେକ
ଏବଂ ଏର୍ଥାନ୍ତର ବୁଲିଥାଏ । ଅଗ୍ନାକ୍ୟ କାରଣ
ମଧ୍ୟରେ ହଲୁକୁର ପ୍ରଥା ଏହାର ପ୍ରବଳ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଅଟେ । ବୌଣୀର ହଲୁକୁ ପୁଣ୍ୟ ବା ହୃଦୟ
ଜାତିର ଦେଲେ ସୁଧମଜର ଲୋହର
ସଙ୍ଗେ ମିଶି ଉହିବା ଅପେକ୍ଷା ମୁଖମାନ ଧରି
ପ୍ରଦବନ୍ତାର ବଳକୁ ମନ୍ତ୍ର ପରିବା ସଙ୍ଗେ
ଦରଂ ସମ୍ମାନିତ ଅବସ୍ଥାରୁ ପାପ ହୁଏ । ବନ୍ଦ
ବିବାହ ପୂର୍ବ ପର ଜଳମ୍ବଣ୍ୟ ନାନାଭାବରେ
ନାରୀଙ୍କର ଦୁହୋକ ରଖ ଗଲ ଜନଗରମାରେ
ଦେଖାଇଥାଏ ସେ ମୁଖମାନଙ୍କ ପଥରେ
ବନ୍ଦ ବିବାହ ପୂର୍ବତାରୁ ଅନେକ ଭାଗ ଦେଖାଇ
ଅଛି ଅତର ଲକ ମଂଗାର କରି ଅଛି । ନାନା
ଜଳମ୍ବଣ୍ୟରେ ଦେଖାଇଥାଏ କଳ ରପୁରି
କେବଳ ଲ ୨୫ ଲ ମୁଖମାନର ଏବଂ କଥା
କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲ । ମାତ୍ର ବିଧବୀ ବିବାହ ବନ୍ଦ
ଦୂର୍ବଳ ମୁଖମାନ ହଲୁକୁ କିଶ୍ରବାର
ଅନେକ ଧର୍ମା କରି ଦେଇଥାଏ । ହଲୁକାରରେ
ବିଧବୀ ବିବାହ ଦାହି । ମୁଖମାନମାନେ ସୁଜାତା
ବିଧବୀ ବିବାହ ଦୂର୍ବଳ ଅନେକ ହଲୁକୁ ବିଧବୀ
ବିବାହ କରି ସୁଖ କରିବା ଲାଭ କରି ଅଛନ୍ତି
କେବଳ ହଲୁକାରଙ୍କା ପୁରୁଷର ବିବାହ କରିବା
କାରଣ ମୁଖମାନ ଧରି କରିବ କରିବାର
ଦେଖାଯାଏ । ପାଦରପାଦନେ ମୁଖମାନ ବନ୍ଦ
ଦୂର୍ବଳ ସେଇ ବାରମାନ କିମ୍ବା ଅଛନ୍ତି ଏହି
ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ଓସମ୍ପ୍ରେସ୍ ପୁରୁଷ ଦେଖାଯାଇଛନ୍ତି
ଦୁଃଖର ବସ୍ତୁ ଯେ କରିଗଲ ଏସ୍ ଦେଇବିନା
ହଲୁକୁ ବାସ ତାହା ବୁଝି କାହାରୁ ଅଥବା
କୁଣ୍ଡାର ରହ ଅଛନ୍ତି । ଏ ସମସ୍ତ ଦେଖି
ପାଦରପାଦନେ ବେଳିଲି ତତ୍ତ୍ଵ ଦେବ କିମ୍ବା

ଭାବରେ ଶ୍ରୀ ପ୍ରମାଣ ପଦବୀର ବିଭାଗ ।

ଭାବର ଅନ୍ତର ପ୍ରକାଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗପବର୍ଷର
ଯେହିଁ ସରକାରୀ ବିଭାଗୀ ବାହାରଥକୁ ଗହୁରୁ
ପ୍ରକାଶ ଯେ ପୂର୍ବ କର୍ତ୍ତା ଟ-୨୯୬୩-୦ ପାଇଁ
ସ୍ଵରେ ଏତ ବର୍ଷ ଟ-୨୯୬୪-୫ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟର
ଅନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅନ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦେଖିବା ହୋଇଥିଲା ।
ଏ ବର୍ଷରେ ପ୍ରକାଶର ବୋଲିଲାରେ ନାହିଁ ଏବଂ
ପାଇଁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । ଏ ଛଢା ସଂଗ, ଅନ୍ତର
ଦେଲ, ଲୁଣ, ଶୋଇ, ବଳାସୀଏ (Graphite)
ନଳ ପଥର ଏବଂ ମାଙ୍ଗାନିର ବାରକ ଧାରୁରେ
ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟର ନାହାଇଥିଲା । ତୁ, ପଡ଼-
ଗଣ୍ୟ, ଟିକ ଓ ସାଇ ଅଧିକ ପରମାଣ ଉଚ୍ଚ,
ହୋଇଥିବାର ଦେଖାଗାଏ । ୧୯୦୭ ମସିଦାରେ
ଅନ୍ତିମାନଙ୍କରୁ ୧୯୪୩ମାର୍ଗେ ଏକ ସ୍ଵରେ ଏବଂ
ନର୍ତ୍ତ ୨୨୨୬୭୩୪ ଟଙ୍କ କୋଠନ ବାହାର
ଥିଲା । ସବରକ ପ୍ରାୟ ୨୨୨୬୭୩୪ ଟଙ୍କର ଦେବ ।
ବଳକାର ଅନ୍ତର ୧୫ ଲକ୍ଷ ମହି ଅଧିକ
କେଇଲ ବାହାର ଥିଲା । ଭାବରରେ ବୋଲିଲ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରମାଣରେ ମିଳିବାର ଉଚ୍ଚାୟ ଥିଲେ
ସବା ବାଟାର । ଏବଂ ଅଞ୍ଜ୍ଞେଲିଆତାରୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ
ପରମାଣରେ ବୋଲିଲ ଅମହାନ ହୋଇଥିଲା ।
୧୯୦୭ ମସିଦାରେ ୨୨୨୬୮୮ ଟଙ୍କ ଆରତୀଳ
ହୋଇଥିବା ସ୍ଵରେ ଗପବର୍ଷ ଅମହାନ ହୋଇ
ଥିଲା କେଇଲର ପରମାଣ ୩୫୩୩୫୮ ଟଙ୍କ
ଥିଲା । ଅନ୍ତରେ ଦାର୍ଯ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିବା ଚାଲିଥିବା
ଦାବହାର ଦେଇଲକ ସଂଖ୍ୟା ପୂର୍ବର୍ତ୍ତ ୧୯୫୦୨
ସ୍ଵରେ ଗପବର୍ଷ ୨୨୨୬୩୩ କୋଠନିଲା । ମୁକ୍ତ
ମଂଶା ମଧ୍ୟ ନବବିଷ ଅଧିକ କୋଠନିଲା ଏବଂ
ବେଳୁତଶ୍ଵାନର ଡେଙ୍ଗୁରେ ଅରେ ଡେଙ୍ଗୁ
ଦେଇଲ ଅନ୍ତରେ ୨୨୨୬୩୩ ଥରେ ଅନ୍ତରେ
ଏହା ଘଟିଥିଲା । ପ୍ରଦ୍ଵାରା ୨୨୨୬୩୩ ଶାକଣ୍ଡ
ଦୂର୍ଯ୍ୟର ୨୨୨୬୩୩ ଅଭିନ୍ଦୁ ସ୍ଵରେ ଗପବର୍ଷ
୨୨୨୬୪୭୩୩ରୁ ଦୂର୍ଯ୍ୟର ୨୨୨୬୩୩ ଅଭିନ୍ଦୁ
ସଂଗ ଅନ୍ତରୁ ବାହାର ଥିଲା । କିନାମକ ସଙ୍ଗେ
ଧାରବାର ଏବଂ ଉତ୍ସବର ବିବରେ ଅଧିକ ସଂଗ
ବାହାରକାରୁ ଏ କେବଳ ଘଟିଥିଲା । ସିବାକୁତ୍ତ-
ବ୍ରତ୍ୟରେ ବଳାସୀୟ ଅଧିକ ବାହାର ଥିଲା ଏବଂ

ବସନ୍ତାର ଅଶେବୁ ଅଧିକ ଲୁହା ଦିଇଥିଲା
ଚଙ୍ଗୁଳଠାରେ କଳାପଥର ଏବଂ ସାଲେମଠାରେ
ତେବେ ଏହି ଶାହାଡ଼ରୁ ମନେଥିଲା । ୧୯୦୭ ରେ
୧୯୦୪୭୨୨୨୨ ପ୍ରକେ ଗତବର୍ଷ ୧୯୭୫୪୭୩-
୨୦ ଗାନ୍ଧି ଶୈଳ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବାଦାରିଥିଲା । ମହିମ
ଏବଂ ବସନ୍ତକ ତେବେ ଉଦୟର ବାଣୀକର ପାଇଁ
ମାତ୍ର ଦିଇଥିଲା । ଲୁଣ ପୁଷ୍ପବର୍ଷ ୧୦୦୨୮-
ସ୍ତରରେ ଗତବର୍ଷ ୨୨୧୫୯୭ ତଥା ତୋରାଥିଲା
ଏବଂ ଏବେବୀରେ ଏକା ଛକ୍କା ୮୮୩୪୮କି
ଲୁଣ ପୋକ୍ରାନ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଉପରେକୁ ଲୁଣ
ମଧ୍ୟରୁ ହଣ୍ଡାକ ଓ ଉତ୍ତର ପଢ଼ିମର ଶବ୍ଦରୁ
୧୯୭୨୨ ତଥା ଲୁଣ ବାଦାରିଥିଲା । ଦେଖେ
ପିତା ଲଣ ୧୯୦୭ ରେ ୫୪୭୨୫ ସ୍ତରରେ ଗତ
ବର୍ଷ ୧୯୦୫୫ ରୁ ଅରତାଳା ହୋଇଥିଲା ,
୧୯୦୭ ରେ ସୋଇ ୨୭୪୭୨୫ ସ୍ତରରେ ଗତବର୍ଷ
୧୯୭୫୫ ପାରଣ ମୂଲ୍ୟର ରପ୍ତାଳ ତୋରାଥିଲା
ଦିନେ ବୃଦ୍ଧପ୍ରଦେଶରେ ଗତ ବେଳେ ଦାସ
ଦାତାରୁ ଅଧିକ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୦୫ ପାରଣ
ମୂଲ୍ୟର ଟିକ ଗତବର୍ଷ ବାଦାରିଥିଲା । ଏଥରୁ
ପ୍ରାଚୀରେ ଜାମାଏ ସେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦ୍ୱାରା
ଆବଶ୍ୟକ ବିଧା ବାଦା ବାଦାର କରିବା
ବ୍ୟବହାରରେ ଲଗାଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଗରିବେ
ବ୍ୟବଶାଖର ଏବଂ ଅନେକ ହଳ , ମୁଖ୍ୟମାତ୍ର ଓ
ପାଇଁ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିବା ସୁଖର ଦିଷ୍ଟୁ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମାନ୍ୟଶ୍ରୀ ହେଠଳ ।

ଗତ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ରା ୨୭ ଶିଖରେ
ଏହି ବେଠକ ଦିମଳା ଫେନେ ଭାବରେ ପ୍ରକଳନଧର
ଅବାସ ବୁଝରେ ଦେଇଥିଲା । ଅବେଳା ଯୁଗ
ଦେଖିଛି ହେଉଥିଲା । ସାହଚରି କମ୍ପ୍ୟୁଟର

ଦର ଲେଖୁରେଷ ବର୍ଣ୍ଣର ବେଳର ଗୋଟିଏ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଥାଏ ଦସ୍ତଖତେ । ସେହିକି ସଂଧିଷ୍ଠ
ବବରଣ ଏହି ସେ କୁବଚବର୍ଣ୍ଣରେ ଏକଷବ୍ଦୀ-
ରେ ୩୫ ମୃଦୁଷାଧ୍ୟା ଧରିଲେ କୁବଚବେଶରେ
ସେହିର କୁଥାଂଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଏବସକସ୍ତରେ ୧୦୦ଟି
ଏହଜୁର ମୂଳର ଦୟାରୀଂଶ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦସ୍ତରେ
ଛ ଏ ମାଲେଶ୍ୟା କୁର ସେବରେ ମୂଳମନ୍ଦିରେ
ପଢିବ ହେଉଅଛି । ଏହି ଦେଖାନବେଳେ
ସାଧାରଣ କର୍ତ୍ତରେ ଏବା ଏହଜେବରେ ୯୯୯
ଶ୍ୟ ଦେଇଅଛି । ଏହାର ସେ ଉନୋଡ଼ି ଉତ୍ସାହ
ନିର୍ବାରଣ କରଅଛନ୍ତି ସଥା— ୯୯ ମଣି ଦମ୍ଭକେ
ଦିବାଶ, ୨୩ ମଧ୍ୟା ସତ ନିବାରଣ ଶ୍ୟ କୁରତା
ରନ୍ତୁ ସେବକ । ମଣି ଦିନକୁ ଦରବାରୁ ମନେ
ମଧ୍ୟର ଉତ୍ସର୍କିଣ୍ଣିତ ଦିବାଶ ଅଥବା ମଧ୍ୟ ତିମ୍ବ
ତମ୍ବା ଶୋଭ ଦିନକୁ ଦର ମଧ୍ୟକୁ ସମ୍ମଳେ ଦିନକୁ
ଦରବାରୁ ଦେବ ମଧ୍ୟର ସତ ନିବାରଣ କରିବା-
ସତାଷେ ମଧ୍ୟର ଅବଧିକ ଦେବ । କୁର-
ବାରତ ପ୍ରଭବିତ୍ତିରୁ ନର୍ତ୍ତନେ ଦିନଦିନ ସହା-
ସେ ପ୍ରଦୟତ ବ୍ୟକ୍ତତାର ଦରବାରୁ ପଡ଼ଇ ।
ଶେଷ ଉତ୍ସାହଟି ସମସ୍ତକପଥର ସଦଧାରିତକ
ଦେବ ନାହିଁ । ମଧ୍ୟର ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଘୋମାର
ଶରବେ କାହିଁ । ସତବଂ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମଳେ ଦିନାଶ
ମାଲେଶ୍ୟା କିମ୍ବରଣର ସବସ୍ଥାନ ଉତ୍ସାହ-
ଅବେ । ଏଥୁଥାଣେ ସଦରବେ ତ୍ରୈତିନ ବା
କାଳଶର୍ମିଣ ଅବଶ୍ୟକ ପୁଣି ଗାଦା ବାୟୁ ସାଧ ।
ପରଶେଷରେ ଲୋହି ପାଦେବ ବ୍ୟବସ୍ଥା
କଲେ ପ୍ରବୃତ୍ତଦେଶରେ କିନ ବୁଝନ ଧର୍ଯ୍ୟ
ଶେଷ ଗୋଟିଏ କମେଟି ଗଟିଏ ଦେବ ସେମା-
କେ ମାଲେଶ୍ୟା ସମନ୍ବିତ ଦିନମାତା ପ୍ରାମାୟ
ଗବ୍ରିମେଷକୁ ନିବାରବେ ଓ ପ୍ରାମାୟ ଦକ୍ଷ-
ରେ କରୁବାଧାର ଦରବେ ଓ କୁରନୋଡ଼କ
ନାୟତ୍ରି ଦୂର୍ବ୍ଲିକଣବେ ରଖିଥି ।

ମାନ୍ୟକର ଯାହା ଦାରକଟିତସର ନିଧ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରବଳ ଯତ୍ତ କମ୍ପଲେ, ତାଙ୍କ ମରରେ ଯାଇଲେ-
ଦୟା ଘରକର୍ଦ୍ଦରେ କବାଗତ ଦୁଃଖ ଏହା ଏହା
ସୁଖକର ଜ୍ୟାଥି । ଅଥବା ବେଦର ମନ୍ଦରେ
ସେଇଁ କ୍ରିସ୍ତେଵର ଉତ୍ସେଷ ଅଛି ପାହାର
ଲକ୍ଷଣ ମହି ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କୋରାଧର ସେ-

ସବୁ ପ୍ରମାଣ ଯେ ସେ ଏହି ମାରେସ୍ଥା କ୍ରି-
ବେଗ । ଏହା ନିବାରଣସକାରେ ହାତ୍ତୁପ୍ଲକୁ ମର
ଉପାୟ ପ୍ରତିରହିତ ହୋଇଥିଲା । ବେଳେ ସମୟରୁ
ବିଜ୍ଞାନ ଚର୍ଚାଦିବସ ମର୍ତ୍ତାର ଅଚାର୍ଯ୍ୟରୁ ଏହି
ବସନ୍ତ ବାରଗଠ ନିବାରଣ ସକାରେ ଚେଷ୍ଟା
କରିଅଛି ଅଥବା ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିରହିତ କାହିଁ ।
ସେ ମଧ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରଶାସନ ଯେ ମାରେସ୍ଥା କୁର
ନିବାରଣ ସକାରେ ବିଜ୍ଞାନ କୌଣସି ଜୀବିତ
ବିବିଧ ବିଭାଗରେ ପ୍ରତିରହିତ କରିବା
ପରମାଣରେ ବୁନ୍ଦିଯାନାଳ୍ ପ୍ରତିକର ପଢିବା
ପ୍ରତିର ଭବିତା । ଅଥବା ବେଦର ପ୍ରକର ଅର୍ଥ
ଚିନ୍ତା ଓ ସ୍ଵଭାବୀ ଗାନ୍ଧୀ ସ୍ଵର୍ଗ ବିଦ୍ୟାମଧ୍ୟରେ
ହସନ ସାହେବ ମହୋଦୟ ଗଣ୍ୟବିଲେ ମାତ୍ର
ପ୍ରତିକର ଅର୍ଥ ବାବାର ବିଭାଗ ଚେଷ୍ଟା ଦେଲେ
ଏ ମତ ପ୍ରତିର ଭବିତା କାହିଁ । ସାହେବ
ମହୋଦୟ ବେଦର ଉତ୍ତର ଦର ବେଶାରଥ-
କୁ ଯେ ରେଲବାଟ ଯୋଗେ କଳ ନିର୍ମିତ
ବଳ ହେବାହାର ମେଲେସ୍ଥା ଜାଗ ହେବା
ମତ ଦିଇ ନୁହେ । ସେ ଯାହା ହେଉ ବଡ଼ି
ଅଣ୍ଟିଗମାନେ ଯେବେବେଳେ ବବିଷ୍ଟିବର
ହୋଇଅଛି ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ ବଢ଼ିଲା ମହୋଦୟ
ଅଭିଭୂତିରୁଥେ ଏଥରେ ଦୃଷ୍ଟି ପଢାଇଅଛିଲା
ହେବେବେଳେ ଅବଶ୍ୟ ତାଳକିମେ ସଙ୍ଗର
ପରିବ ।

ସ୍ତୁଦ ପ୍ରାଣି ଜୀବାର ।

. ମିଦ୍ଦର୍ଶନ ।—ଏ ବଳରୁତ୍ତ ଦେବବର୍ତ୍ତିକ
ବରତର ଦେବମତ୍ତ ଚାଲିବାପ୍ରସାଦ ପ୍ରେସରେ
ମୁଦ୍ରିତ । ମୂଲ୍ୟ ୫୦୯ । ଏହା ଓଜିଷେଳା
ଧ୍ୟ'ଶ୍ଵା ମାତ୍ର ଖ୍ରୀବ ଶୃଦ୍ଧ ସ୍ମରିତା ଓ ଏଥିରେ
ବାଣ ହାମତ ହୋଇଥି ସୁରତର ବରତର

ଭୁଷନର ଦର ପିଲାହିର କଣ୍ଠକାରେ
ପ୍ରତାପିତ ହୋଇଥିଲା । ଲେଖି-
ବାରେ ଏହି ଅଛି ମାତ୍ର ସୁବଳକ ନୀରବରେ
ଉଦ୍ଧବ ଲେଖିବାରେ ସେ ଶକ୍ତି ନିଷୋନକ
ଦେବା ସମୟେପତି କୁନ୍ଦେ । ରେଣୁତ ଦିନ
ସଂଖ୍ୟାକାଞ୍ଚି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉଦ୍ଧବ ଉଦ୍ଧବର ପ୍ରସ୍ଥାପି
କୋଠ “ଦିବାମେଳି ଦେଖି କହୁଛ ବନ୍ଦି
ଦେଇଅମ୍ବଳା । ଅରସାନଦାଳ ଅଜ୍ଞେ ମଣି ମଣି
ରୂପଶାନକା । ପୃଷ୍ଠାକୁ ସୁବଳ ମୁଁ ଉପରେ
ଉଦୟ ଦରା । ଚାମଳ ସ୍ଵପ୍ନ ସବେଳ ମାର୍ଗରେ
ଚାହୁଁ ପର ।” ଯାହା ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଧେପନ
ଦେଖି ପରିଚ୍ୟାନପୂର୍ବକ ଯହିଁରେ ଦେଖ-
ମେଳକ ମହିରେ ଉଦ୍ଧବ ଓ ମହାକବମାତା
ଦିବୁନିତ କୋର ପେମାତକ, ମନୁଷ୍ୟାପତି
ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଦୁଃଖ ଦିବୁନକ ପେମନ୍ତ ଦିବୁଗା
ଲେଖିବୁରେ ଅମେମାତେ ସୁର୍ଜ ହୋଇଆନ୍ତି ।
ସେ ଯାହା ଦେଉ ଏହା ଏହି ଧ୍ୟ ଯେବେ
ସନ୍ତୋଷ କର ଦିବୁବେ ବୋଲି ବାହୁଦୟ
ପ୍ରତ୍ୱବରେ ଅଦେହ ଶୁଣାଦୋଷ ଅଛି ଏବଂ
ଚିତ୍ତ ଧନର ଶପାଦୋଷ ଯଥା ‘ଅମର’
ମହିରେ ‘ଶୋମର’ ନିତାନ୍ତ ପର୍ବତ ।

ତମନୀ ।—ଶ ଉତ୍କାଶେ ମନାନ୍ତିବ ଦିବଦିବ
ଦେ ଧସରେ ଗାଧିଅବଳ ପକୁକୁଳୟରେ ଥା,
ଦାକ ହେସର ଡକିଲିଗ ଦେଇ ବିଗାମୂଳୟରେ
ଦିବରର ଦେଉଥାଇ । ଏହା ଶ୍ରୀଏ ଖୋଲ
ଖେଳୀ ପୁଣ୍ୟା ବ୍ୟାପି ଅଛ ଶ୍ରୀଦୁର୍ବଲବିହାସସ୍ତୁତ
ଏବ ଏଥରେ ମାତୃ ବିଘୋରିକିଲିଗ ମୋ * ୫
କୁଞ୍ଚ ଜୀନ ଦଥଯାଇ ଅଛ । ଏଥରେ ନୂହିଲ
ହାତା ଦେଇ କାହିଁ ଦେବେ ବଜାର୍ଗୁରୁଷରୁ କୁମ୍ଭମ
ପରଶେ ଏଟ ନିୟମ ଅଛ ।

ରଥଯାତ୍ର । — ଆ କମାଧର ପ୍ରତ୍ୟୁଷବଳ
ଦୃଢ଼ିବ ବରତିବ ଓ କଇହିଦ ସବୁଥିଅଛି
ଅନ୍ତରୁଦ୍ଧରେ ଗଲାଗଲ ବିଶେଷ
ପ୍ରସବେ ପ୍ରତିଶିଖ ମୂଳ୍ୟ ଛ ପରିଷା ।
ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ତୁତି ଶା ଶ୍ୟାମ
ଗୋଟିଏ କୃତ୍ତି ବଦିତାସ୍ତ୍ରବ ଏବ ପ୍ରଥମରେ
ରଥଯାତ୍ର ସମଜୀବ ସାଧରଣ ନାହିଁ ପଠ୍ୟ-
କାନ୍ଦରେ ସବାନିବ ହୋଇଥିଲା । ଲେଖକ 'ବୟସ
ବିଦ୍ୟର ଅବଳ ପ୍ରତିକ୍ରିୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲିଖିଲାନ୍ତେ ।
ଯେ ପ୍ରଭୁ ଦୃଶ୍ୟରଥରେ ନବେଚିଲ ନହିଁ ଲେ
ଖାତ ପୁଲରେ । ବହିଲେ ଅବର ନିଜ ଦୁଃଖ
ବଳୀ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶଶମୁରେ । ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦୟା
ଧିତା ଅନ୍ତରୁଦ୍ଧର ଦୁଃଖ କା ହେଉ ସପାରେ ।
ଯାହା ଲେଖିଥିଲାନ୍ତୁ ଲେଖେ ବାବାହି ବଳନ୍ତ
ଏବ ସେହିତା ଅମ୍ବାକଳର ଦୁଃଖର ବାରଣ

ଭାବାକ ଯାହାରେ କୌତୁକ ଦେଖିବାରାର
ଅମ୍ବେରାକେ ଲୟାଙ୍ଗୋ ପଥାରୁ କୋର ମୟା
ନିଠାଇ ଖାଦ୍ୟା ବାସନାରେ ରମ୍ଭ ଦୟାବର
ପଢାଇ ଯାହାରେ ଚାଲି ଦୂଃଖାଭାବରାହି ସାର
କରୁ । ଉହାରେ ମନୁଷ୍ୟର ସାଧନର ବିଜ୍ଞାନ
କାହିଁ ପମ୍ପା ବକ୍ଷ ଥିଲେସୁକା କେବେ ତାହା
କିମ୍ବାକୁ ମଠ କଲାନ୍ତି କାହିଁ । ଲୋକର ମଧ୍ୟ
ତାହା କି କିମ୍ବା କୁହାପ ଏକଦେଶୀ ଗାଇ-
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ ଯୁବାଲୋକର କୁଣ୍ଡ
ମିଳିବାହି ।

ମାତ୍ରାଦ୍ଵିକ ସମ୍ବୂଦ ।

କଲିକତା ଗେହେଁ ।

ଦେବତା ସନ୍ଧାର୍ଥ ରେଣ୍ଟ ସହିତ ସେଇଷ୍ଟ କଲ ବାରୁ
ଶୋଭେନ୍ଦୁମାଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟୀ ଅଳ୍ପ ଅଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରିତା-
ଗାନ୍ଧି ଫଳି ହେଉ ଏ ସେଇଷ୍ଟ କଲ ନୟତ ହେଲେ ।

ଦେଖିପୁରାଜ ହେବେ ମାଟାଙ୍ଗକ ଓ ତୋ ବଲେବୁଦ୍ଧିର
ନୀ ଏହି, ଏହି ରସ ଯଥ ଘେବେ ପର୍ଯ୍ୟାପ ହେବିଲ
ତୁମେ ଓ ଯେବେବୁ ମନ ଦୟାକ ହେବେ ।

ବାକୁ ଦେଖାମାଥିବ ବାର ବଟିବ ରେହିଲେନ୍ତା ବରେଳସ୍ତି
ଧର ଦେଖମାନ୍ତିବ ସଦରେ ବାହାଲ ହେଲେ ।

କମ୍ବୁର୍ଣ୍ଣିତ ଦୟାନିମାହେ ଦଶ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଶାନ୍ତିର
ଦୟାନିମାହରେ ଅବିଷ୍ଟାର ସୃଜନ ସରବେ ଓ ଅଶ୍ଵିନୀ
ସେଇଲମେକ ପତିଷ୍ଠର ଓ ଦେବନାୟିତିବର ନିୟମ ହେବେ
ଶମରା ଗାନ୍ଧେ । ସ୍ଥା—

କାନ୍ତ ପରିଧ ନାସବ	କାନ୍ତ ପରିଧ ନାସବ
,, ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଭ୍ୟାନରୀ	,, ସୋଜନକୁ, ବାର୍ଣ୍ଣିଳୀ
,, ପରିଜନ ଏ ଦ୍ୱା	,, ବଚେତନାରେଣ୍ଯଗନ୍ଧବନ୍ଦ
,, ହରମେଷ ନାସବ	, ମହମାଦବନ୍ଦ ବାନ୍ଦନାମେ
,, ପରୁପତ ଶୋଇ	, କରୁଣାନ୍ତ ସମ୍ମଦ୍ଦିତ
,, ମହେନ୍ଦ୍ରନାଥ ସରକାର	, ବାସ୍ତାଖ୍ରୁ ସ୍ଵ
,, ସଗାତେନ୍ଦ୍ର, ପିଂହ	, ଗୋଦରେ, ମହାତ୍ମା ।
ବାଲେଶ୍ୱର କଞ୍ଚିତ୍ତ ସହୃଦୟଙ୍କୁର ମୌର	
ନିର୍ମଳ ପଦ୍ମନାଭ କଟକବ କା ପରୁ କେନ୍ଦ୍ରୀ ଶୟାମ ଦେଖେ ।	

ପ୍ରଦେଶକାରୀ ମୌଳିକ ଧରଣର ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ପ୍ରେତିକ ଧାରାରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥାଇଥିଲେ ଅଭିଭାବିତ ହେଲେ ।

କାନ୍ଦର ମନସପ କାରୁ ଦେଖିବାପ ଗ୍ରୂ ସେହି ଜାଗର
ଦ୍ୱାରୀନେଟ୍-କର କଷତ ହେଲେ ।

ମୁଦ୍ରଣ ହେଲେ ।

ଦୁଃଖେତ୍ତାଥ ଦର କର ହୋଇଲ କମଳା ଆମ୍ବାନ୍ଦୀ
ଶୀ ଦୂଷି ଲ. ୧/ ରେଟ, ଦୀ, ଅମ, ୨, ସବୁରେ
ପେନସନ କମିଶନର ଦେଖିଲୁ ହେଲେ ।

ପର ୬୫୯୦ ମଧ୍ୟାର ବ୍ୟାପକ ବିଷୟ ପଦାର୍ଥ
ପରାମର୍ଶ ନିମ୍ନରେତ୍ର ଏଣ୍ଟି ଲମ୍ବାକେ ବିଷୟରେ । ସା—
କୈଷ୍ଟବରତର ଦେଖାଯାଇବା ମୁହଁବରତ । ସୂଚି (୯
ମୁହଁବରାଗାଧୀୟ ୬୩)କ ମିଶ୍ର, ସୁଧାର ଏବା

ପ୍ରକିଷ୍ଟାଚନ୍ମେଳ
ବାଣିଜାଧ ବାକା'ଟୀଏସ୍, ରେତେନ୍ଦ୍ରା ମନେଜ । ଡେଵ
ବନ୍ଦରାଙ୍ଗ ପ୍ରତି ମାହେ ସମ୍ମାନ ମହାରାଜ ବ୍ୟାଙ୍ଗୁ
ପ୍ରଥମ ଶବ୍ଦରାର ପଦକାର ବିସ୍ତର ହେଲେ । ଯଥା—
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବନ୍ଦରାଧ ମିଶ୍ର ବ୍ୟାପକୀୟାରୀର୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧ ବ୍ୟାଙ୍ଗୁ
ସ୍ମର ଦୂର (୧)

“ ” ” ” ପ୍ରକଟାବୋମୟ, ତେବେ
ମହାମହାତୀତାମୟ ସବୁଦିକ ନିଃଶ୍ଵର ପୁରୁଷ ହେଲା
- ଚୌମନ୍ଦ
” ” ” ” ଶାର୍ଦ୍ଦିଳ

ଗତ ବାର୍ଷିକେ ଫେରେବା ପ୍ରାଚୀରେ ମହନ୍ତ
ଦରସାବ ବନ୍ଧୁରେ ୩୫% ବାଲେକ୍ଷଣ ଓ ପ୍ରକଳ୍ପ
ବନ୍ଧୁର, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରେ ୧୫%, ଓ ମୂଳ ରେ ୧୦%.

ସ୍ରୀମାସ୍ତ ସମାଦ

ଏ ପ୍ରାଚୀରେ ଘରାଣ ନାହିଁ ଓ ଶାଠ ପାମାଳୀ ଦିଲ୍
ହୋଇଥାଏ । ଡେଢାକ ସବୁଟେ 'ଏହୁସବ୍' ସବୁର ଓ
ମୋହସବ ସବୁଦେ ତୁଳ ଓ ଖାଲ ଘରେବେଳେ ବାହୁ
ଦୂରଥି ।

ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ମାତ୍ରମେ ବିନିର୍ଦ୍ଦିନ ଶ୍ରୀମଦ୍ ମ, ଏ,
ଲିରଣ୍ଡ ସର ବହୁପଦବାଚିନ୍ମ ପ୍ରାଚୀ ସାଂ ଆ ବନ୍ଦର
ରେ ପଢ଼ି ସାଂ ଆ ସମୟରେ ଘଟିଲ ବିଶ୍ଵରେ
ପାହେର ମହୋତ୍ସବ ଭାରୀରେ ଦଜ ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟିକା ।

ଏହି କାର ସ୍ଥାନରୁ ଉପଲବ୍ଧ ଏ କମରେ
ପଢ଼ିବା ପଡ଼ାଇ ବାର ଦେଖିବାକି ବହିଷ୍ମଳ । ୧୯
ମଧ୍ୟ ଦିନ ଚାରାପାଇ ।

ଏହାର ମାତ୍ରାବସଥକାର ମୋଟିନ୍ଦରିଦି ରହେ ଏହା
ବୋମକାର ଦୂରଗତିର ସମୟେ ଅନ୍ତିମି କି ୧୦ ରେ
ଦେଖ ଉଚ୍ଚି କେ ଥିଲା ଫିରସମାଜଗୋଡ଼ଯାଇ ଆହା ।

କଣପର୍ବତୀରୁ ଲମ୍ବାଟ ଅନ୍ଧରେର ଜଳେ ହୋଇ
ଶାସ୍ତ୍ର ପଶମାହର ଦ୍ୱିତୀୟେ ଜଳେ ଘେରଇ ଥୁବୁ
ଏ ଦେଉଦା ଅପରାଧରେ ଗୁରୁ ହୋଇ ଜାଲିରେ
ଅଛି ।

ଅଞ୍ଜଳିବର ବାହୁଦୂତ ଏହାମନାନ ଓ କୁଳକା
ସେସବ ଠୋ କେମନ୍ଦୁଲ କିବରେ ବାବ ବସେଇଁ ।
ସୁଲକ୍ଷଣ ଦେଖିବ ଗପ ଦାନି କିମ୍ବା ଗ୍ରହଣ କରିବ
କିମ୍ବା ପା ମନେ ଥାଳ ଦେବାରୁ ଯେତିମିଳେ କିମ୍ବା
ଆହି କିବରେ ଅଧିକ ।

ଏଥର, ହେବାନ ଦିଲାପରେ ସମ୍ମାନେ କେତେଳ
ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତମାତ୍ର କାହାରୀ ଛ, ହୃଦୟ ବୁଝି ସରାହି ହାତ
ଦର୍ଶନ । ଏହା ହୁଅର କଷ୍ଟ ଘଟି ।

ଦେବାଳ, ପତ୍ରରେ, ଟିକାରେ, ବା କେତେ ଏବାର
ଅଭି ପତ୍ରରୁ ହବି ଆହୁ । ପତ୍ରରୁ ଖେ ଲୁହା ବିବାହ
ରେଖି ଯୋଗାଇଥାଏ ଅନୁମତିବରେ ସବୁ ପ୍ରି ଦେବାଳ
ଦେବାଳରୁ ଏବାରସ କଣ ହେଉ ବା ନେଇଥିବ । ଏବାରସ
ଦେବାଳରୁ ପାଣ କେଇଥିବ ।

ତୋଟାରରେ ସବୁ ଦରଖଣ ପାର୍ଶ୍ଵର ପହାନ ବି-
ପଢ଼ାଇବ କେତେହି ମାତାପାତର ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା।
କେବଳ ତ ଅଭ୍ୟାସ ପାଇବ ସବକାମ ଦରଖଣୀ
କେମାନ୍ତ ଦୟମ ହେଉଛି । ୧୯ ୩ ୧

ଯାତ୍ରିପତ୍ର ସମାପ୍ତ ।

ଅଜଳ ପ୍ରବାଦ ହେଉଥିଲା ତା କି କିମ୍ ୧୨୦୫୯
ମନ୍ଦିରରେ ଏହି ପରିବାର ଏହାରେ ବାଟାଳି ଏହାରେ ବାଟାଳି
ବୀର ଚାହାର ଶାଖା ଓ ଦେଇବ ରାଜାରେ ରାଜୀ
ଦିନ ଅବ ତ ଯୁଗ ଏ ଯେବେ ସହିତ ହୋଇ ଦେଇବ
ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଧ୍ୟାନେ କୃତ୍ତବ୍ୟା
ମନ୍ଦିର ଚାହାର ଶାଖା ଏହି ଦେଇବାରୁଙ୍କୁ ନନ୍ଦ ପରିବାର
ତାଙ୍କ ଦେଇବ ଚାହାର ଶାଖା ମନ୍ଦିରେ ସେ ଶତା ଦିନର
ଦେଇବ ଶାଖା ମନ୍ଦିର ଦେଇବ ଶାଖା ରେ ମନ୍ଦିର ଦେଇବ
ଦେଇବ । ଚାହାର ଦେଇବର ଶୌକଦାତା ନାରୀମନଙ୍କେ
ତଣୀ ନନ୍ଦ ତାଙ୍କରେ ଦେଇବ ଦେଇବ ଚାହାର ଦିନର
ଦେଇବର ଅନ୍ଧାରୀ ମନ୍ଦିର ଦେଇବ ଚାହାର ଧ୍ୟାନ ମନ୍ଦିର
ଦେଇବ ସଂକଳନ ଶାଖାରେ ମନ୍ଦିର ଦେଇବ ଶାଖା
ଦେଇବ ମନ୍ଦିର ସଂପର୍କ ଏହା ମନ୍ଦିର ଦେଇବରୁ ।

ପ୍ରାଚୀନ ଶାସନ ପତ୍ରରେ କମେଟ୍ ସର ପାଦ ଲାଗୁ
କରେଗାଥିବା ନାହାର ମାତ୍ର ହେବେ ବଢ଼ାଏ କି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ହୋଇ ଦିଅବର ନମରା ଦିଗୋଟି ମୁଠ ସୃଷ୍ଟି ନାହିଁ।

୧୦ ଅକ୍ଷରର ମାତ୍ରରେ ଏହାରେ ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହା
କେବେ ହୋଇଥିଲା ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିର ଦେଖି ଖରିବା ପିଲା ମାତ୍ରର
ହିଁ ଯେଷ ସମୟେ ବିଶ୍ଵାସରେ ଏହାର ଜଳନ ଗାନ୍ଧି
କେବେ ଦେଇ ଦେଖି ସାରି ମୁଣ୍ଡ ଚହାଇ ଅନୁଭବ ସମ୍ମାନ
ସୁକେ ଦେଖିବା କବରୁ ଏବଂ ଏହି ପଢାଇବାରୁ କେ
କେବେ କୋଣେ ଯାଏ ଏହା ହୀ ପାଇଁ ।

ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅନେବୁ ଯେହି ମୁକ୍ତ ଦେବପଦରୁ ପଛରୁ ଓ <
ପଶୁଚରେ ସାମାଜିକ ଧର୍ମରୂପ ବେଳେପଣ ।

ପତ୍ର ୫୯୩

ସାହଚରଣ ମନ୍ଦିର ।

ଏହି ସ୍ଵର୍ଗର ମାରନେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ମିଶନ୍‌ଦେବିମା
ସହାଯେ କି ୧୯୫୫ ର ଯୋଗ୍ୟତାଙ୍କ କରନ୍ତି କି ୧୯୫୩ ର
ଲୁହାରୀଯାଙ୍କ ପଦତିଥିବା କରନ୍ତିବାପା ଥିଲେ । ମନ୍ଦିର
ମଧ୍ୟରେ ଭିଜାଯମ ହୁଏ ବୋଲାଧ୍ୟର । ତେଣୁ
ପରିଚ୍ଛା ସ୍ଵର୍ଗ ଦେବତରେ ୧୯୫୪ ହୋଇଥିଲା ।

ଅମେରିକାର ୨୦ ତଥ ଯାହା ସେଇ ଗୋଟିଏ ଜାହାନ
ବୁଝାଇ । ତପତ ମାସ ଡା ୨୨ ମେରେ ଖରବତାର
ପାହାବା । ନାହାନର ଅବସ୍ଥା ପର୍ବତୀ ୫୫ ଏବଂ ପର୍ବତୀ
୧୦ ପର୍ବତୀ ରହି ତ ବସନ୍ତରେ ୨୨ ପୁଣୀ ୨୩ ରହି
ବଳର ଲେ ୨୦୦ ବୋଟା ସମେ ସମନ ଘଟେ । ପରିଚାର
ରେ ଜାହାନ ଏ ସର୍ବାନ୍ଧ ଅଭିଭାବ ବୁଝାଇ ଏହା
ସବୁର ଦତ୍ତ ଘଟେ । ଯାତାଯୁକ୍ତ କାନ୍ତି ୧୦୦ .. ୧୨୦
ହଜୁ ଯେବେ କହ ଅଭିଭାବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟାପର ଘଟେ ।
ଏହା ଡା ୨୨ ଦରକାର ଶେଷ ହେବା ସ୍ଵାକ୍ଷର କରି
ଠିକେ ଯେବେଳା ଦେଇଲେ ଏହା ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବୁ ଯେ
ଏହା ମଧ୍ୟରେ କମିଶନର ଏହା ମଧ୍ୟରେବେଳେ ଏହା
ଦୁଃଖବେଳେର ଏହା ତେ ପାଇବାର ଏହା ଦତ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦଳସ୍ପ କର ମୁହଁ ୨୦୧ ପ୍ରତି ମୋହିର ଜମା ହୋଇ
ପରି ।

ମୂରନ୍ଦିରେ ହେଠାତ ପରୀକ୍ଷା ମହାବିନୀ ଦୁଃଖରେ
ଅର୍ପିବା ଶାତ୍ରାତ୍ମକ ସୁନ ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁର ପରିବାର
ଧର୍ମର୍ଥ ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ତାବଳ ପ୍ରଥମ ଭାର୍ତ୍ତିର ଦାନ ସାମଗ୍ରୀ
ଗାନ୍ଧି ଏହି ସମ୍ବା ପାଇଁ ମହାବିନୀରେହିରେ ଯେ ଠାରେ
ପରମପ୍ରଦୀପର କରିଥିଲା । ୧୦ ପଢ଼ିବ ଏହି କରମନନ୍ଦ
ଶାତ୍ରାତ୍ମକ ସମ୍ବାଦ ଥିଲେ । ମୂରନ୍ଦିର ସୁଖାବ୍ୟାଗାର ସାମଗ୍ରୀ
ପାଇ ଓ ଶାତ୍ରାତ୍ମକ ଦାନ ଦେଇଥିଲା ।

କବିତାରେ ଉପିତାନୟବା ଗ୍ରାମ ସାଧକଙ୍କ ପଦ
ଶେଷ ହିମକର କଳେ ଅମ୍ବର ବଜା ଦିନଦିନ ପଢ଼ ଫେର
ଅଛନ୍ତି ଏହି ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀର ବସନ୍ତ ଦୀନରେ ସାହାର
ପୁଣ୍ୟଦିନ ।

ପେଟ୍ରିପାତ୍ର ।

ପ୍ରଦେଶକାନ୍ତି ମାନବ ଜନଶ୍ରୀ ଅମେ
ମାହେ ଦାସୀ ହୋଇ ।

ଶ୍ରୀକୃତ ଉତ୍ତଳଦିପିକା ସମ୍ମାନକ ମହାପ୍ରେସ୍
ପଞ୍ଜାବ ।

ଏଠାରେ “ ଗନ୍ଧିର ବାଲକ ଉଦୟକ ସମ୍ପଦାୟ ” ନାହିଁବି ଗେଟିଏ ମାଜ ୧୦୨ ମଧ୍ୟକାଳୀନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦେଇଅଛି । ବାଚଦୁଇଁଟି ଓ ଅଷ୍ଟକ ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସ ଦେଖିମାନଙ୍କ, ସାକଷୀଯ କରିବା ସମ୍ଭାବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ । ପ୍ରଥମେ ତୁମ ଆମଙ୍କେ ବୁଝିବେଳେ ଅର୍ଥପ୍ରତିକରିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର ଅଧିକ ଅର୍ଥକ ଅସୁଧା ଯୋଗୁଁ ସେ ପ୍ରତି ବର୍ତ୍ତମାନପାଇଁ ପରିବାରକୁ ଦେଲା । ଚନ୍ଦ୍ର ଗାଁଟ ଅକାଶ ବାଲକଙ୍କ ଅର୍ଥପ୍ରତିକରିତ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ଦେବାର ଘର ସମ୍ମଦ୍ୟ ପାଇଁ କରିବାରେ ବୋଲି ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ଏପରି ବାଲକ ନ ମିଳିବାରୁ ଅବଶ୍ୟ ସେ ପ୍ରତି ପରିଚାଳନା ଦୋଷ ଉଚିତବର୍ଷ ପେରିଥିଲା

ମାସରୁ କଟକ ବାଲୁବଜାରରେ “ସମ୍ବନ୍ଧ
କୁଟୀର” କାମକ ଗୋଟିଏ ଶୁଦ୍ଧବାସ ପ୍ରକଣ୍ଠିତ
ହୋଇଥାଏ । ସେଇଁ ବାଲକମାତେ ସତରଷି ଓ
ଭଲ ପକାପଡ଼ି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଥର ଯେଉଁମାତରଙ୍ଗ
ଭଗନରେ ବପାରତୀ ଦେବାର ସଙ୍ଗକି ଥାଏ,
ଯେହାଙ୍କୁ ନାହିଁରେ ଆମ ଥିଆଯାଏ ।

ପେହିମାନଙ୍କ, ଲୁଗାରରେ ଅଛୁଟ ଫର୍ଯ୍ୟାର୍ଗର୍ଜା ।
ଲୁଗାରର ଘରା ସମ୍ମଦୟ ପଣରୁ ଦିଆଗାଏ ଓ
ଲୁଗାରସୁ ନାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇ ସମ୍ମଦୟ ପଣରୁ
ମୋଟିଏ ପାଇବ ନିୟମିତ୍ତ ଦୋଷାର୍ଥୀ, ବାଳକ-
ମାନଙ୍କ, ପାଇବର ଶ୍ରୀୟ ବଦଳ କରିବାରୁ ହୁଏ-
ଗାହି । କିନ୍ତୁ ଲୁଗାର ପଚାରିଲକ ନିମତ୍ତେ-
କେତେବୁଦ୍ଧି ଏ ନିୟମ ଉଠିବକ ଦୋଷାର୍ଥୀ ।

ଜୀବମାଳକ ର ଚାରି ଦିକ୍ଷାକ ଦେଇବାପାଇଁ ସମ୍ମତା
ପରିଗୁଣିତ ଅଭିଭବ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି
ପ୍ରଥମେ ଏହି ବୃଦ୍ଧିରେ ବୁଝିଗଲା ଶରୀର
ସ୍ଵଲ୍ପ, ବଢ଼ିମାଳ ଅଠଟଙ୍ଗ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ।
ଜିଣେ ଅଭିଭବ ଓ ସମ୍ମତାପାଇଁ ଜିଣେ ସବୁକାଳ

ପରେ ଏହିପର ୧୦ ଜଣ ବର୍ତ୍ତମାଳ ଛକ୍ର ଗୁଡ଼ି
ଦରେ ଅଛି । ସଫ୍ଟବୋଲିର ଅସବୀଯନ ରୋହି

ଏ ହସାବ ସାଧାରଣକ ଅବଶ୍ୟକ ନିମ୍ନେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପରିଧିରେ ପରିଚିତ ହେଲା : ଗର୍ଭସଂପରିକାରକ

କେବୁଳାରୁ ଦେଖିଲା । ଏତ୍ତମାତ୍ର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବନ୍ଦୁଶାୟର
ବନ୍ଦୁ ପରିଷ୍ଵେଦ୍ୟେ ନେଇବ ଏବଂ ସୁବଳ ସର୍ବୀ
ପଣ୍ଡୀ ହେ ଜଣା । ସୁବଳ ସର୍ବାମାନେ ମୁୟୁଜାଗ୍ରା
ଦ୍ୱାରା ଯାଦା ସର୍ବଦ କରଅଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ଭୁବନୀ
ରର ବ୍ୟସ ନିର୍ଣ୍ଣାତ ହୋଇ ବାଲା ଚାମର
୧ ଘାସିଲ ସେଥିମେ ମାସ ସତା ଉନ୍ନତ
ସୁଲ । ଏହ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସୁପ୍ରକଟ ନଦୀରେ ସାଧାରଣ
ଦେଇ ଦେଇବି ଆର୍ଦ୍ଦୀର ଦେଇବି ।

କର ଭୂଷାଦୁଷ୍ଟ ଅଜତନ କରୁଥିଲୁ ।
ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ଆୟୁର୍ବନ୍ଧୀୟ ହସାବ ।

ସବୁ ୧୫୦ ମିଲିଅନ୍ତରେ କାହାରୁଟିକୁ
ପେଣ୍ଟିମ୍ବରିକା ମୋଟ ଅଧି ୮ ୮୯୫୮

ସତ ୧୦୦ ମସିହା ଫେବ୍ରୁଆରୀରୁ
ପେଣ୍ଟିନର୍ମୁକ୍ତା ମେଟ କଷ୍ଟ ୮୧୦୨/୧୧

ମନ୍ଦିର

ବାର ବିଷ୍ଣୁର ପହଳାୟକ ଦରସର ଟ ୩
 „ ପଦ୍ମତାରଟିକା ଏହି ମହାପାତ୍ର ସେଇବତ ଟ ୩
 „ ଗୋଦନଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ ତମ୍ଭୁଷ ଟ ୩
 „ ଚକ୍ରମଣି ନନ୍ଦ ଅଳବଡ଼ା ଟ ୩
 „ ଦୃଷ୍ଟକୁତୁଷ୍ଟିବ ଶୋଇ ଲୁଙ୍କୋଭର ଟ ୩
 „ ବିଜୋତିବଦୀଶ୍ଵର ପରପଥୀ ସିକୁଳୁର ଟ ୩
 „ ପାରେସର ମହାନ୍ତି କଟତ ଟ ୩
 „ କୁଳବଦ୍ଧାଶ ସମ୍ମତ ଟାଙ୍କି ଟ ୨
 „ ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦନରାଧ ପଟ୍ଟକ ଟ ୨

ବିଜ୍ଞାନ

ଏହିକୁଳ ସବସାଧାରଣାକୁ କବାଇ ଦିଅଥାରୁଥିଲୁ ଯେ ଅନୁଗୋଳ ହଜରି ପରେଖୁରେ
ମାର୍ଟ ଠଥ ହୋଇଥିବା, କଲାଶିତ ଶାଳ ଓ ଗେର ଦୂରମାକ ଅନୁଗୋଳ ପରେଖୁ ଅପିଷରଳ
ସାରାତଳେ କଟକ ମୁକାମ ଦିଲେଣ୍ଟୁ ଉଚେଇଲାରେ ଉପର ମାସ ତା ୧୩ ମୁହଁ ଓ ୧୫୩୦
ମନ୍ଦିର ସମୟରେ ନିଜମ କରିବ ନିଜମ ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣରୁ ବାଙ୍ଗୁ ମାକେ ଭାଲୁ ଗାରଣ୍ଟରେ ଦାଳର
କୋଳ ନିଜମ ତା ବି ଆଗରେ ।

ନେଟ୍ ପରମୋହାରୁ, ୨ କମ୍ବର ବିଶ୍ୱାସିତମ୍ବେ ।

କ୍ଷେତ୍ର ବିବରଣ	ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ	ଦୂରୟ ଶ୍ରେଣୀ	କୁଳୟ ଶ୍ରେଣୀ	ଚାଲୁଥିଲେଣୀ	ମୋଟ ପତ୍ର
	ପ୍ରେସ୍‌ରୁ ପତ୍ରାବୁ ଏବଂ ମୋଟା	ପ୍ରେସ୍‌ରୁ ପତ୍ରାବୁ ଏବଂ ମୋଟା	ମୋଟା	ମୋଟା	
ବାଧାପାଇ ଛାତ୍ର	୫୨୯	୧୪୦	୨୩୪	୧୨	୮୪୭
ଶୁଦ୍ଧିତ ଶାକଚର୍ବି	୫୫	୧୧	୧୨୯	୪୦	୨୨୫
ବାଧା ପଥାଳକର୍ବି	୧୧	୨	୪	୦	୧୨୧
ଶୁଦ୍ଧିତ ପିଆଶାଳକର୍ବି	୦	୦	୦	୧	୧
ବାଧା ଶିରୁଗପ୍ତ	୨	୨	୨	୦	୫
ଶୁଦ୍ଧିତ ପିଣ୍ଡଚର	୧	୧	୩	୦	୫
ମୋଟ	୧୨୯	୧୭୦	୨୭୬	୫୩	୫୫୦

ଲଟ ୨ ବରଗେଡାବୁଦ୍ଧ କମ୍ପନୀ ଉପରେ ।

କ୍ଷେତ୍ର ନବରତ୍ନ	ପ୍ରତିମ ଶ୍ରେଣୀ	ଦୁଇତିମୟ ଶ୍ରେଣୀ	ତୃତୀମୟ ଶ୍ରେଣୀ	ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀ	ମୋଟ ରତ୍ନ
	ପ୍ରେସ୍ ରତ୍ନ	ପ୍ରେସ୍ ରତ୍ନ	ପ୍ରେସ୍ ରତ୍ନ	ପ୍ରେସ୍ ରତ୍ନ	
	ମୋଟା	ମୋଟା	ମୋଟା	ମୋଟା	
ବନ୍ଧୁ ଆଜଳାରୀ	୫୯	୨୩	୨୪	୮	୧୦୭
ଶୁଣିଲ ପାବପାରୀ	୨୨	୮୫	୪୯	୫	୧୫
ବନ୍ଧୁ ପିଆଶାଳାରୀ	୧୦	୦	୧	୦	୧୫
ଶୁଣିଲ ପିଆଶାଳାରୀ	୦	୧	୫	୦	୨
ମୋଟ	୧୨୨	୨୮	୭୨	୧୨	୨୦୮

ଲେଖକ ଶାହରାଷ୍ଟ୍ରଜୀବନ , କମ୍ପ୍ୟୁଟର କଞ୍ଚାଗମେତ୍

ଗ୍ରାମ ବିନାଶ	ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ଦ୍ୱାରା ବୃକ୍ଷଯୁ ଶ୍ରେଣୀ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଦ୍ୱାରା				ମୋଟ ବନ୍ଦ
	ପ୍ରେସ୍‌ରେ	ପ୍ରେସ୍‌ରେ	ପ୍ରେସ୍‌ରେ	ପ୍ରେସ୍‌ରେ	
	ଉପର ମୋଟା	ମୋଟା	ମୋଟା	ମୋଟା	
ବନ୍ଦ ଶାଳାଛାତ୍ରୀ	୫୮	୪୪	୧୦୮	୨୪	୩୨୪
ସମ୍ପର୍କ ଶାଳାଛାତ୍ରୀ	୦	୧	୨	୧୧	୧୧
ବନ୍ଦ ଶିଖାଲକ୍ଷ୍ମୀ		୨	୩	୧	୫
ସୁରିଜ ପଥଶାଳାଛାତ୍ରୀ	୧	୧	୨	୧	*
ବନ୍ଦ ପିଲାଚାତ୍ରୀ	୦	୦	୨	୦	*
ସୁରିଜ ଶିକ୍ଷଣୀ	୦	୦	୦	୧	୧
ବନ୍ଦ ବାବିରାତିରାତି	୦	୧	୨	୨	୫
ମୋଟ	୨୨	୪୭	୧୨୭	୮୫	୩୨୦

ବୀର ସନ୍ତ ଶ୍ରୀକୃତ ଦେବକାର ନିସ୍ତମନାର ଜ୍ଞାନବାଲୁ ପଢା କଲେ ଅନୁଗୋଳ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅପେକ୍ଷା ଅପେକ୍ଷା ନିନ୍ଦରେ ଥିବେଦନ କଲେ ଜ୍ଞାନ ଥାରିବେ ।

10-11-09
Angul Division

A. H. Mee.
Divisional Forest Officer

ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ।

ମତ ତା ୫୫ ପଶରେ ଧେଷ ଦେବା ସ୍କୁ-
ଳରେ ଦେବଳ ପୃଷ୍ଠାପଦେଶରେ ଏବଂ ଥୁଳ
ନଗର ଉତ୍ତରକୁଳରେ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲ ଯେ
ଚହମ୍ବାରେ ଦୃଷ୍ଟି ଅଧିକରେ ଜଳର ପରମାଣ
ଦୃଷ୍ଟି ଅଧିକ ଥିଲା ।

- * -

ଚରିତା ୧୦ ଉପରେ ଏଠା ମେରାକିଷା-
ଲିହି କବେଶ୍ୱରେ ୦ * ମର ବାର୍ତ୍ତର ବରିଷ-
ତର ନିବାଚନ ଦୋଷସ୍ଥଳ । ଜି ୯ ଗ ପ୍ରାର୍ଥୀ
ମଧ୍ୟରୁ ବାରୁ ସଦାଚଳ ବାଶ ଓ ମୁନ୍ଦରେ ସ୍ଵର୍ଗ
ଦୂକରମ୍ଭ ଥିଲ ନଈଶ୍ଵର ଥିଲେ । ଅଧିକାଂଶ
ଦରଦାଗାଙ୍କ ଘୋରେ ମନସି ଶାନ୍ତେବ ପରି-
ଅନ୍ତର ନିବାଚନ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ମୂରିଷିଦ
ବଦାତ୍ତରା ଓ ଗର୍ବବମାନଙ୍କପ୍ରତି ସହାଦୂର୍ଭୁ
ସବାର ଅମେମାନେ ଏଥୁପୁଣେ ପ୍ରତାଣ ବରିଷ-
ଥିଲୁ । ଗାନ୍ଧାର ନିବାଚନରେ ଅନ୍ତର
ଦେଲୁ ।

ପର ତା ଗୁଣରେ ସେବକେବା ସପ୍ତାବ୍ଦ-
ରେ ଶାବଦରେ ଯେତେବେ ସେବରେ ୪୫୮
ମୂଳ ହୋଇଥିଲ ଯେ ତହିଁମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟବେ-
ଧରେ ୫୫୫, ସନ୍ତୁଷ୍ଟଦେଖରେ ୫୮୮ ବିମା-
ଦରେ ୮୫୦ ଏହ ସଞ୍ଚାରରେ ୭୫୭ ମୂଳ
ଭିତ୍ତି ବୋଧ କୁଞ୍ଚିତ । ଅକାଶର ପ୍ରଦେଶରେ
ଅଜ ଉଚ୍ଚ ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରଦେଶରେ ପୃଷ୍ଠା
ସପ୍ତାବ୍ଦଠାରୁ ବଢ଼ିଥିଲ । ପୃଷ୍ଠା ସପ୍ତାବ୍ଦ ମୋଟ
ମୂଳ ୩୫୫ ଥିଲ ମାତ୍ର ପରିପୁଣୀକରି ମୂଳ
ତହିଁରେ ମଧ୍ୟ ଥିଲ ସେତୋର ମୂଳ ୫୫୨
ନୀରାପଦେ ଉପରେ ସପ୍ତାବ୍ଦ ଅନ୍ତରେ ବିଶେଷ
ପ୍ରଦେଶ ସର ମାଛି ।

ଏହର ତେଣାର ପତ୍ରିକା ବୋର୍ଡ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦଳୀୟ 'ଚତନ ବାବଗ୍ରାମର ସରର କଥେ
ସଦସ୍ୟ କହାଗଠ କରିବେ । ତହିଁର ଅକଣ୍ଠା-
କିବ ତାର୍ଯ୍ୟ ଅସନ୍ତ୍ରା ତା ଯାଏ ରଜରେ ଦେବାର
ମନ୍ଦିରମେହ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ସେ ହତ
ଜଳ ବୋର୍ଡରଙ୍ଗର ପୁରିକଥ ମନୋକାଶ କରିବେ ।
ଏଠା ବୋର୍ଡରର କଥେ ସବ୍ୟ ବାବୁ
ତାତିତାନ କଷ୍ଟ ଏଥୁଥରେ ପ୍ରାଣୀ ଦେବାର
ଶୁଣିଥିଲୁ । ସେ ଯୋଗ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର
ସରତାର ଉପରଦେଶୁ ଠିକ ଦେବରହାତ
ଦେଇବାକାନ୍ତି । ଏହର ଫୁଲୁ ବାବୁ ଖୋଲା-
କନ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ପ୍ରଥିଦୋଷରେନ୍ତି ।

ଏହି ସମ୍ବାଦଗୁରୁ କିମେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କରକ
ଦେଖିଥିଲୁ ବିଷ୍ଣୁ ମଜ୍ଜନ୍ମର ଗତ ମସିରେ
ଯେଉଁ ଗୋଟିକ ଦୋଷପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଢା ରମ୍ବାରୁ
ବହୁଧୁରୁ କିମ୍ବା ଦୟାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ଥିଲ
ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଚାହିଁ ଏ ତୋପ ନ ଥିଲ ।
ଗୋଟାବରେ ଘର ଓ ବୃକ୍ଷକ ଅବେଳା କଞ୍ଚା
ଦେଇଥିଲୁ ଓ ପ୍ରାୟ * ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ସମ୍ମର
ନେତ୍ର ଦେଇଥିଲୁ । ମାତ୍ର ଧାନ୍ତେର ଯେତେ
ଶତ ଅଣଙ୍କା ଥିଲ ବଦା ବଢି ଗାହିଁ । ସେ
ଅନେକ କେତେ ଦୂର ଦେଖିଥିଲୁ ଯେ ସୁନ-
ଦିଶେବରେ ସାମାନ୍ୟ କିମ୍ବା କିନ୍ତୁ ଧାନ୍ତୁ
କାହାନ୍ତିରୁ ।

ମାନ୍ଦିଲର ଶେଷୁମଣ୍ଡଳ ଜେନେରେବଳ
ପରେଦାର ଅଣ୍ଟମଣ୍ଡଳ ଆସିଲୁ କେ, ଉଥିଲଙ୍ଘ
ଟିନେ ତେବୁଟି ଶେଷୁମଣ୍ଡଳ କେବେଳେ
ପରରେ ଏକଦର୍ଶ ନମକ୍ରୋ ନୟକୁ ହେଠାଥ
ଚାନ୍ତି ଗାନ୍ଧିଜିରେ ଏପଥ ଉଚିତଥିଲା ଲାଇ ଯୁଥିନ
ଥାଣେ, ମଧ୍ୟବେଳେ ବେଳଳ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରସାର ହେବେ,
ଦର ନଗଳାର ତେବୁଟି ଶେଷୁମଣ୍ଡଳ
କେବେଳେ ପଦରେ ନୟକୁ ଦୋହାରୁଥିଲେ : ଏହି
କାର୍ଯ୍ୟର ବେଳଳ ମାହିତ ୫ ୩୦:୫ ବା ମାତ୍ର
ଅଛିଲୁ ଦୟହରୁଟି ଅଟିବେ । ଶୀଘ୍ର ପରେ
ବୈଶି ବନ୍ଦୀରୁ ଅଟିମ୍ବ ଦର ନଳ ତେଷ୍ଟା ଓ
ଦେବମରେ ହେବ ଉଚି ପଦକୁ ଉଠି ଧାରଣା,
ସବୁ ପଥ ହେଠାଥିଲୁ । ଶାୟିବିବ ଉଚିତକ
ସଂପର୍କର ପଳ ବାହା ଯାଏବିଲୁ ।

କ୍ଲାସୀଫିକେସନ୍ କୋଟିଏ ହବନ ଅତି ସେ
ଶୁଣରେ ମହାବି କାଳାଦୀପମେଠାର ଗପକୁ
କରେ ବନାସର ଉତ୍ତରପଦୀମା ନିବର୍ତ୍ତ ସମ୍ପ୍ରକଳ
ଚତାର କାମକ ପ୍ରାଚରେ ପଥର ପଦମୁଖେ ।
ମହା ମନୋପଧ୍ୟୟ ସଙ୍ଗଶତରୁ ବିଦ୍ୟ ଭୂଷଣ
ଏବଂ, ଏ, ଅକ୍ଷୁଦନ ରଜେ ଲକ୍ଷ ମଧ୍ୟ କରି-
ଦ୍ୱାରୁ ଯାଇ ସେ ପ୍ରାଚ ଦର୍ଶକ ତଥ୍ୟ-ର ।
ଶେଷେ ଲୋକବାପୀ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଶେଠୀର
କାହିଁ [ବର୍ତ୍ତମାନ କାମ ଶବ୍ଦରୂପରେ]
ରଜରେ ମାଲିହାଷଙ୍କର ଶବ୍ଦ ଦିବ ଦୋଷମୁଖ
ଦୃଷ୍ଟିକାଳ ସେଠାରେ ଏକ ବ୍ୟବହୃ ନତିଥ ଏବଂ
ବୃଥ କିମ୍ବା ହୋଇଥିର ଏକ ଚହିଁ ମଧ୍ୟ-ର
ଶେଷ୍ୟାମଦହାର କାମରେ ୧୯୫୫ ଏହି ଥିଲା ।
କିମ୍ବା ବୃଥର ମେ ଶେଠୀ ମେଲକରୁନ୍ମାନ ତାପ
[ଅହର କମ କୂମାର ଧାୟେନ୍] କାଳାଦୀପକୁ
ଲାଗୁ ଥିଲାର କିମ୍ବା କେବେଥିଲେ ଏବଂ
କାହାର ମୁହଁରେ ଅବଶ୍ରେଷ୍ଟ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ
ଦେହ ଦିବ ଗରେ ପ୍ରଦେଶ ଦେଶ କିମ୍ବା ପ୍ରାଣ
ଦରିଦ୍ରିନେ । ଏହି ଶୋଭାବଳୀ ଏ ମୁହଁ ।

ଅମେରିକାକେ ଅଗ୍ରନ୍ତ ଦୂରେ ସହିତ ଆପଣଙ୍କ ଦେଲେ ଯେ ବଳଗୁଡ଼ ଭାଇଯେ ସେହିଟମର
ମନ୍ଦିରା ସବୁ କି ଉତ୍ତିଷ୍ଠା କାହିଁନେବେଳର ଜଣେ
ଦେଶୀୟ ଧର୍ମ ଦିବାକ ସ୍ଵଦ ହୋଷିବ ଧର୍ମ
ଗ୍ର ଗ୍ର ଅସ୍ତ୍ରିଆ ଦେଇ କର୍ଯ୍ୟ କରିବ କିମ୍ବା ଫେର
ଅସମ୍ଭବିତ । ବଳବରେ ଶୀରଚଳ ଅବ୍ୟା
କଠେର ଗାଦା ସବ୍ୟବର କି ଶରବାର ଦୁଇ
ମେ କଥାଦୋର କର୍ମ ଧ୍ୟାନ କରିଥାଏନ୍ତି ।
ଦେଇ ରଖା ଦୁଇମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଜଳ ବୟୁ
ପଥ କି ଦେବାର ଦୁଇଧୂ ଜାଣି ରହିବା ଦିନର
ନୃତେ । ଏହିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବ ମହୋତ୍ସବ କର୍ଯ୍ୟ
କରୁବିରେ କୈ ବହୁବର ପାଇଁ ମାତ୍ର ସେ
ଶାୟ ଦୂରବର୍ତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଜ୍ଞାତ କରିବିଲେ
ବର୍ତ୍ତମନ କରି ଶାଥକ ମନ୍ଦିରୀୟ ଦୂରକ
ସମ୍ମାନ ବିଧ ପରିଚିତ ଦେବା ବାଲରେ ଗାହାକୁ
ଦୂରବର କରି ଦୂରିତ୍ୟର ବିଷୟ ଅବେ । ଏକନ୍ତୁ
ଭରଷା ଦୁଇମ ଯେ କରି ବାପିକୁ ବଳ୍ପିତ
ପ୍ରଭାରେ ପ୍ରକ ଦେବାର ମୂଳ ଚରା ଲଭି
ମରିଲେ ବନ୍ଦଦୂର ତଥାବ ମହୋତ୍ସବ
ପ୍ରାଚୀରେ ଜର୍ବ ସୁଯୋଗ୍ୟ ମୁଖରମାତ୍ର କରେଯେଇ
କରି ଅଧିକାର ଖାର୍ଦ୍ଦି ଅଟ୍ଟିବ କରିବେ । ସେହି
ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରସରମାତ୍ର ଭାଇରରେ ଅଛି କାହାନ୍ତି
ଏକାନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ନ ପଥେ ।

କୁଣ୍ଡାଳ ମହିଳା ରହିଲ ନିଯକ ଓ ଥବା
କାହା ପଦେଷ୍ଟପୁରୁଷଙ୍କୁ ଦେଖି କାହାର ଅଧିକ
ପରେ ସେମନ୍ତରେ ପୁଲାଶ ଜଣଗ ଅସମୀକ୍ଷା
ଧର ୧୦ବରାରେ ବରଦିନ୍ଦରର ଦରିଦ୍ର
ଜିଲ୍ଲା ୧୪ବରେ ସେମାନଙ୍କର ବିମ୍ବର ହେଲା
ପୁଲାଶ ଏହି ପରେ ଏହି ବିନାଟା ବନ୍ଦୀର ଅଧିକ
ପରେ ପ୍ରମାଣସ୍ଵରୂପ ଦେଖିଲାରେ ଦେଖି
ଚକ୍ରାବ ଅଧିମନ୍ୟା-୧ ବୁଲ ଦାଗ ଦୂର-ଦୂରିକୁ
ଦରା କହିଥୁଲା । ପ୍ରତି ବନ୍ଦୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ପୁଲାଶ ସହି ଏ ପ୍ରମାଣ ବିବଳଲେ ଯେ କୌଣସି
ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ହତ ହେଲାଥିଲା ମାତ୍ର ୧୯୪୮୩୮୯
ତାହା ଥର୍ମ୍ୟ କଲେ । କୃତ୍ୟ ବନ୍ଦୀରବେଳେ
ଯେଉଁ ଦେଖା ଉତ୍ସବ ବସନ୍ତ ଫେରାଗର
ଯେ ସେ ବନ୍ଦୀରର ତାହା ପ୍ରବେଶ କରେଲୁ
କାହା । ଧରକାର ଉକଳକର କୁଠା ପରେ
ଅରୁ ଏହି ନନ୍ଦିକ ପୁଲାଶ ଅଗତ କିଳ ଦୂରମା
ଦେଖି ୧୯୪୮ ଫେବ୍ର ସେହି କିଳାଟ ବନ୍ଦୀରର
ପ୍ରମାଣ କେଲେ କାହିଁ ଏବି ଅସମାନକୁ
ନରୋଧୀ କେଲ ଦୂର୍କ୍ଷା ଦେଲେ । ୧୯୪୯ ଅସମର
ଜିଲ୍ଲା ଦରିଦ୍ର ଦେଇ ଅସମିନମେ ପ୍ରାଣ
ଧାର୍ଯ୍ୟର ବନ୍ଦୀର ସେମାନଙ୍କର ରଥା ବି ଧୂମା
୧୦୩୩ ପ୍ରତି ବାହାର ଏକା ୨୭୭ ୧୨

ମନ୍ଦିରକାଳୀଙ୍କ ପୂର୍ବାଶ ସେ କାହିଁ କିମ୍ବା
କାଥ୍ ମହାକୃତ୍ତବ୍ର ଦୋଷଥୁବା କାହିଁଏଇ
ମିଶ୍ରନିଷିଧିଲାଗିର କବେ କନ୍ଦୋବ୍ସ୍ତୁ ମେଅଇଲା
ସୁବାର ଗତ ଅ-ସ୍ଵର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ପଢ଼େଗୀ ପଦାପ
କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେ ସମୟର ଚେତରଗାତର
ସମା ଦେବିକୁଣ୍ଡଳ ଦେ ବାହୁଦୂର ମେହୁ
କନ୍ଦୋବ୍ସ୍ତୁ ଅଠାନ ସଙ୍ଗର ଥିବାର ଧାୟୀ କର
ପଦ୍ମଶାରେ ଶିବମ ଅନ୍ଧର ଦ୍ୱାରିବ ପୂର୍ବ
ଦସମମେ । କେତେକଣ କରିଯାଗା ଏହି
କନ୍ଦୋବ୍ସ୍ତୁ ଦେବିକୁ ଅପରାଧ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଦେ-
ବାରେ ନାତ୍ରମାତ୍ର ଚେତରମାତ୍ର, କୁଏକ ଚେତ-
ରମାକୁର ୦୩ ଦେଇ ଯେହି କନ୍ଦୋବ୍ସ୍ତୁ
ମେଅଇଲା ସୁବାର ମାତ୍ର ଗୋଟିମନବ ଜପିଲେ
ପୂର୍ବେ କବେ ଧାୟୀ ଗୋପ ଓ ଥୁବ କେବଳ
ଯହିମାତ୍ରକ ଧିନ୍ଦେ କାହା ଅନ୍ତରମାନର
ସୁବାର ଧାୟୀ କରିଅଛନ୍ତି । କବିନ୍ଦ୍ରରେ ପୂର୍ବେ
ପୂର୍ବୁକ ଦୋଷଥୁବା କରିଯାଇ ରହିଗ ହୋଇ
ନୂପର କରିମନ ପୂର୍ବ କେବିଥିକୁ ଓ ଯେହି
ହେଉ କବେ ଅଧାୟକେ କିମନ ହେବାନ୍ତରୁ ।
ଏହି ସୁବନ୍ଦୀ ସବାଧେ ସହଯେଗୀ ନୂପର
ଚେତରମନ ଓ ସ୍ଵ-ସ୍ଵ-ଚେତରମାକୁ, ଧଳ୍ୟ-
ବାଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ପୂର୍ବ ଚେତରମାକ କଜା
ବାହାଦୁର ପ୍ରମାଣ ଓ ସାଧଗର ଯେତେ ବାନ୍ଧି
ସୁବା ପ୍ରଲେ ତଥାର ଶୁଣ ଦ୍ୟାଗର ବିଷୟ
ଅଛି ।

ବନ୍ଦିବରା ହାତକୋଟର ପ୍ରଧାନ ବନ୍ଦିରପଦ
ମାନାଖର ସର ଲରେଷେ କେତେବେଳେ କେଳ
ଅଛିଲୁ ସମ୍ବାଦୀ ଗୋଟିଏ ଥେ ଉତ୍ତର କେଳ
କୁଠାଧରଣର ଅଶେଷ ଦୃଷ୍ଟିଗା ଜୁବନ
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ପ୍ରାଣଦୟ ଅଚ୍ଛବ୍ବର ଯେଉଁ
କିନ୍ତୁମାତ୍ର ନେଇଅବ୍ବରେ ଅର ବହିକୁ-
କିରେ ବାଯକୋଟରେ ଅଛି କିମ୍ବା ବେ
ଅଟିଗାତ ବାଯକୋଟର ବନ୍ଦିପତ୍ରମାନେ
ଆସ ବାମଡ଼ାରେ ନିଷର୍ତ୍ତ କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ପ୍ରଧାନ
ବନ୍ଦିରପଦ ମହୋଦୟ ଦରମାଦ ସେ ତ୍ରୈ
ରହିବ ବର ଅଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି କି ବସ
ମମୟ ପ୍ରକାଶିଥିବାର ବା ମିଳିବାର ବନ୍ଦିର
କେବ ଏକ ଯେଉଁ ଅବାମିନାନେ ସଙ୍ଗକି
ଥିଲାବରେ ଭାଙ୍ଗିବ ବାର୍ତ୍ତାର ଦେବାର ଅର୍ଥ
କେମାକିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା । ଏହି କବେଦ ଓ ମହି ତାର୍ଣ୍ଣ
ଅଗ୍ରାନ୍ତ ଦୂରାବାନ୍ । ଅବାମିନାଟି ଭାଙ୍ଗି
ଦେଇ ପାଇଲେ କହି ଦେଇ କିମ୍ବାର କି
ପାଇବାର ମୁଖେ ମେଳିବାକୁ ମରିଲେ ଆର
ନହିବ ନାହିଁ । ଏରେ ବାଯକୋଟରେ ଏକ୍ତ
ଦୟାକୁ ଏହି ମହିତ ଉଦ୍‌ଦିଲ ଥିଲେ ଏହିନ୍ତି

ତ ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ମଧ୍ୟର ଅପରିଳ
ପାଇଁ ସମ୍ପଦ ଦିନଶକୁ ଅପରିଳ କେବେ ପାହ
ଚାହିଁ ର ସେମାନଙ୍କର ଅୟ ଓ ଦେଇଁ ଦିନ
ଖାଇ ଚାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରକାଶପଣେଷରେ ଦ୍ୱାର
ପରିଲ ଅନୁରୋଧରେ ସବହାର ଉପର ପିଷ
ଦେବାର ନାଟି ଦିନବେ ପାହିଁ ।

ଅର୍ଥକ୍ରିୟାଙ୍କ ଓ ସ୍ଵର ସହିତ ଅବଗମ
ଦେଲୁ ଯେ ମହାମାନ ମନ୍ତ୍ରର ଚିକଳର
କୃତିମିଥୋ ପାଦଦୂର ସହିତ ପାତରେ
ବସି ଗଠ ତ ଏଣ ପଚାଳେ ଅଦମଦାବାଦ
ଦରର ଶ୍ରୀମନ୍ କରନା ବେଳେ ଦୂରପାର୍ଶ୍ଵର
ତଥା ଧିକ୍ଷା ବିଦ୍ୟା ଦୂରଗା ମନ ମହାମାନଙ୍କ
ମହେ ଦୟକୁ ଦର୍ଶନ ଏବଧରେ ଏକ ପିଣ୍ଡ-
ଦେଲୁ । ଯୋଦ୍ଧୁଆଖର ଧଂସନ ସତର ରାଜ୍ୟକ
ମୋହାର ମନ ପାଦ ର ପରକାରତାର ଅନ୍ୟତା
ମରୁ ବେଳାଟାର ଦେଲୁ ଓ ଅକଳୀ ମୂର୍ଖା
ଧର୍ମଧୂରା ଜମାଦାର ଦେହର ବଜି ଗଲେ
ପତ୍ରଳ । ମହାମାନ ମହୋଦୟ କୁଣ୍ଡଳ ନ
କର ସାହୁର ପ୍ରସନ୍ନ ଚିତ୍ରରେ ଅର୍ପଣ
ଦେଲେ । ଯେହିଁଟା ତଳେ ପତ୍ରଳ ପରେ
କୁଣ୍ଡଳ ଶମତଥ ବୌଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟା ଦୋଷ ଚକାରୁ
ତଳେ ପାତ୍ରମହାରେ ଚକ୍ରମଣତୁ ସମ୍ମାନ
ପାଦାର ହାତ ପ୍ରସରକୁ ଉତ୍ତାମ ଦେଇଗଲା ।
ସେ ବାଜୁ ହାତମାଳରେ ଆହୁ ଓ ପୁଲକ
ଦର୍ଶକ ଲଗଥିଛି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅଷ୍ଟାମ
କୃତ୍ସରେ ମହାମାନ ମହୋଦୟ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ
ବଜୁ ବୌଦ୍ଧମର ଦଶ୍ୟ ଏବ ଏକ୍ଷପରି କରୁ
ଦେଲୁ ମଙ୍ଗଳକାର ପାରମାନନ୍ଦ ପାଦାକ
ନିବର୍ତ୍ତ ପ୍ରେରଣ ଦେଇଥିଛି ଓ ପଞ୍ଚରେ
ଅମେରିକେ ଯେତ ଦେଇଥିଛି । କେହିଁ
ଅନୁଗାମ ଦର୍ଶନ ଏହା ସାଧାରଣ ଦୃଢ଼ି ସମ୍ମ
ସର ମନ ବନ୍ଧୁର । ଅନୁଷ୍ଠାନକରେ ସମ୍ମ
ଦର୍ଶନ ନାହିଁ ।

ଅମେରିକାରେ ଖର୍ଚୁ ଅଭିନନ୍ଦ ମହାବି
ଅବଶ୍ୟକ ଦେଲୁ ସେ ଏଠା କିମ୍ବା ବୋଡ଼ିର
ଭୂଷଣେ ଥରମାନ କାହିଁ ଗୋକୁଳାବନ ତୋ
ଖୁଲୁ କଥ ମାସ ତା ୨୫ ଜନ୍ମରୁ ଏ ମର ପ୍ରଥମ
ଦଳ ଯ୍ୟାନ୍ତି ମୋଧସଙ୍କ ଗ୍ରୁ କର ଏ କରିବା
ପାଲେଦୂର ବାଟ ମାଦାଙ୍ଗା ଦୁଆ ପାଳ କୋ
୦୩୭୩ ଓ ଅକ୍ଷେତ୍ରର ବେଳେ ପାଟିବାକୁ ସମ୍ମାନ
ଏଥୁପଥରେ ଥିବା ବଢ଼ ଓ ତ୍ରାମନ ସକଳ
ଅଛେକ ପାଠାଳା ୨ ଟା ଅପ୍ରୋତମେବ
* ତା ମଧ୍ୟ ଦିନଗତିର କେ କୁଠା କଟିଲା
କିମ୍ବା ପଦବର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ । ଏଥୁପଦିମେ ମନ
ଦର ଯ୍ୟାନ୍ତି ମଧ୍ୟମୁଦ୍ରା ଦାସ ଭୂଷଣେ ଥରି

ମାତ୍ର ଶୁଣିବେଳେ ଅରେ ସପ୍ତରେ ବାହୁଦୟ
ରେ ଏର୍ଗବାଳ ଉତ୍ତର ମୋରୁବାବର ବ୍ୟକ୍ତ
ପରିଦର୍ଶକଙ୍କୁ ବାଜାର ବର୍ତ୍ତନୀ ପରିସଂଗବାର
ସୂଚର ପଠନ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ମର ତା କାହା-
ରେ କିମ୍ବ ବୋରଡର ସବୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ,
ଗୁରୁତବ ବାର୍ଷିକ ଦେଇ ଏ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଧେଇ
ବରବାରୁ ବାଖ ଦେଇଲେ ମାତ୍ର ବଜାହଳ ହୁଣ୍ଡି-
ରେ ସୁରି ଗ୍ରୁପରେ ବାହାରବାଳ ମନସ୍ତ ବର-
ଛନ୍ତିରେ ବଢ଼ି ସଖର ବନ୍ଦୟ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାହାର
ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟାଲୟମାଳ ବାହାର ବିଶେଷ
ମନୋ-ପାଇ ଅର୍ଥର ବରମୁଦର ଦସ୍ତଖତ
ହୁଅଇ । ଏହା ସଖ ତଥା ବାରଣ କେହିରେ
ଅଧିକ ଶିକ୍ଷାବସ୍ଥା ସଙ୍କରଣରେ ଅନେକ ଗୁରୁତବ
ଶୁଣାଯାଏ ଓ ଦେଲେ, ପରିବର୍ତ୍ତନେ ପ୍ରକଳ୍ପ
ହୁଅଇ । ଏ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତି କିମ୍ବ ଓ ଲୋକେନ୍ଦ୍ର
ବୋର୍ଡର ଫେଅରମଳ ଓ ସବତାରବିନ୍ଦ
ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗ ଏବାକୁ ବାହୁଦୟ ।

ରୂପର ବ୍ୟବସ୍ଥାଏକ ସମ୍ପଦନୀୟ ସହିତ
ବିଶ୍ୱରେ ଯେଉଁ ଅଧିକ ଧଳାରେ ବିଧବକ
ଦୋଷରୁ ତାହାର ବିଧାନମନ ଏହ ତବମନ
ମାତ୍ର ତା ୫୫ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘରେ ଘରରେ ପ୍ରତିକରଣ
ଦେବାର ମହାମତ୍ୟ ଗର୍ଭର ଜେତରଙ୍ଗ
କାହାରୁ ଘୋଷଣା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ପେହି
ଦୂର ଅଭିନନ୍ଦ ମଣ୍ଡିଷା ଲଭିତରେ ସେ ସମ୍ପଦ
କୀୟ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରକରିତ ହୋଇଥିଲା ।
ମାନ୍ୟର ବଜୀୟ କେମ୍ବତ୍ତ ବନର୍ଣ୍ଣର ପେହି
ଦୂର ଏହ ଘୋଷଣାହାସ ବଜୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଏହ ସାର ସହ୍ୟ ନିର୍ଭୋଗ ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରମୁଖ
ହେଉଥିଲା ନିୟମାବଳୀ ଅଭିନନ୍ଦ ବନିବିବା
ମନେନରେ ସମ୍ବାଧରଙ୍ଗକୁ ଚାଲାଇଥିଲା ।
ନିୟମାବଳୀରେ ଦିନିକିବିଧାଳଟି, ଜଳ ବେର୍ବ,
ବସନ୍ତଦ୍ୟାନୟ, ବରିତ ସବ, ଜମିଦର, ମୃଦୁ-
ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶକୁ ସହ୍ୟ ନିର୍ବାଚକ କରିବାର
ସେଉଁ ଅଧିକ ତଥାରଥରୁ ସେମାନେ
ଶାତ୍ର ତାହା ବରିବାର ହଜାର ଦିଥିବାରଥରୁ
ସେମନ୍ତ ଏହ ମାତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟରମ୍ଭ ଦେବ ଏବଂ
ଆପନ୍ତା ଜାନ୍ୟାଇମାନ ତା ଏ ରଥରେ ସହ୍ୟ
ନିର୍ବାଚକ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ଦେବ । ନିୟମାବଳୀର
ସମ୍ପଦ ମଧ୍ୟ ଏ ଯତ୍ତିବାରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର
ପ୍ରକାଶକାରୀ । ନିର୍ବାଚକରମାନଙ୍କୁ କୋଣ୍ଠ
କୁଅର ସେ ସହ୍ୟ କଣାର ଦିଥିର ଏହି ରଥ
ନୂପାରେ ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ଏହା
ସହାରରେ ଓଡ଼ିଶାର ଅଧିକ ପୁରୁଷାର ସହା
ଆଶା ବନ ତାହା ହୋଇ କର୍ତ୍ତା ଓ ପ୍ରେକ୍ଷନାଗା
ପୁର ସଙ୍ଗେ ଭାଗ କରିଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହି ରଥକୁ

ଯାଏ ଯେ ଅନୁଗୀ ଜଣେ ନିବାଚିତ ସବ୍ୟା
ସବ୍ୟା କ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ବଲେ ରହିବ ।

ପାଦାକାବରେ ଏକଳଙ୍ଗ ସ୍ତରୀୟ ସବୁ
ନଳଖେଳୁର ଏକଳଙ୍ଗ ଦଳଖୁବର ଓ ସବରକ-
ଶେଳୁର ସହସ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରାଜନେ ଦିନ୍ୟ ଦୋଷ-
ଧୂବାର ଦିନ୍ୟ ହୁଏ । ଏହି ଦିନ୍ୟକାନ୍ତର
ଏକଳଙ୍ଗ ସହାୟକାରୀ ଓ ଉଦ୍ଦେଶକ ଗାଁକଳ୍ପ
ପାରଦୋର ପରେମତ୍ତା କିମ୍ବା ବେଳକଳର
ମୋଟିଏ ଗ୍ରାମରେ ଅଶ୍ୟ ଦେଇଥିଲା । ପେହି
ଗ୍ରାମ ନଳଚାର ପେଣିଶ ସବରଖେଳୁର ଏହି
ପରିଦ୍ୟାର ଘୋଲୀୟ ଦଳଖୁବର ସେଇ ଗ୍ରାମ-
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶ ଦରକ୍ଷେ ଅମାରୀ ବେଳରେ-
ପତ ସନ୍ତୁରଣ ଦେଇ ଅଭ୍ୟାସରୁ ମଲିଗଲ
ସେବେବେଳେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଅମାରୀ ତଥାର ସନ୍ତୁ-
ରଣ ଦେଇଥିଲା ସେହସମୟରେ ଫେଲାଯ

ସବଧିରେଣ୍ଡର ସେଠାରେ ଥିଲା କୋଟିଏ
ହୋଇଲ ବୌଦ୍ଧ ମାଳିକରୁ ବୋଇ ଗଲିବା
ରହେଇ ପାନ୍ଦୁ ସାହୀଙ୍କ ଦସବାସତାଣେ ଦହ-
ଥିଲେ ମାତ୍ର ବୌଦ୍ଧର ମାଲିକ ବକ୍ତାରେ
ବସ୍ତିଷ୍ଠାତ କର ନାହିଁ । ଫୋଲିଶ ସବଧିରେଣ୍ଡର
ଜୋକ ନବରତ୍ନେ ବୌଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ
ରହ୍ୟାଙ୍କ ହେବାର ଦେଖି ବୌଦ୍ଧତାଣ ଉଚ୍ଛବ-
ିତ୍ତର କର ଗ୍ରାମରୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ଲେବସବୁକ୍
କହିବାରେ ସେମାତ୍ର ଠେକ୍କା ବାତିଲେ
ଫୋଲିଶ ସବଧିରେଣ୍ଡର ଓ ଗାନ୍ଧି ସନ୍ତୀ
ମାତ୍ରକୁ ମାତ୍ରକୁ ଉଚ୍ଛବ ଦେବେ ଗଢ଼ୁ
ଫୋଲିଶକର୍ମଶିଳ୍ପୀ ଅନନ୍ଦେ ଗୟ ଦେଇ ସାହା-
ବାଦ ଝୁରିଥର ଫୋଲିଶ ସାଙ୍ଗକରକ ଲୁଗନ
ମନେ କହିଗଲା ଅସ୍ତର କା ସବାଣେ ହରିଲ-
ଭରି ସାହାଯୀ ଦେବେଥିରେ ସେମୁକେ ହୃ-
ତ୍ତା ଗ୍ରାମଦାସୀ ଦେବୀ ଦୋଷଥିରେ ଓ ଅ-
ଏବଜ୍ଞା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରୁ ।
ଫେରେ ଫୋଲିଶ ସବଧିରେଣ୍ଡର ଓ ହରିଲୁ
କରିମାତେ ଅମାରୀ ଦେଇ ମାକଣ୍ଠେନକେ
ନିରାରେ ହରିଲଭର ଦୌରସୁଧର୍ମ ଦୋଷ-
ଅନ୍ତରୁ । ସମୟରେ ବର୍ଷର ତାର୍ତ୍ତି କି ହରେ
ବିଷଦ୍ଵିଷ୍ଟ ଦେବାକୁ ହୁଏ ।

ଅମେରିକାରେ ମଧ୍ୟ ମଣ୍ଡିଯା ଦେଇବ
ଶ୍ଵାମର ଜଳ ଟିନ୍ ପୁନର୍ବର ବରେଣ୍ଯ ଥିଲା ।
ସେହି ବରେଣ୍ଯର ଜଳେ ବିଷନ ଲୁମ୍ବଦ ଲାଗ
ବାର୍ଦ୍ଦିର୍ଯ୍ୟ ବାମରେ ଗୋଟିଏ ତେଣୁ ମେବ-
ଦମା ଅମେରିକାର ପବତିବଳକ ମାଜିଞ୍ଚୁଟ
ଅସ୍ତ୍ର ମାନ୍ଦୁ ପାଦେବଳ ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ବିଜୁଣ୍ଠ
ରତ୍ତିଲାୟର ଉଥିତ ସାହେବ ଉପରୀତ ରହେ ।
ମାଜିଞ୍ଚୁଟ ପ୍ରଥମେ ଅଧାରିଲୁ ତାମିଲରେ
ରତ୍ତିଥିରେ ମାତ୍ର ପରେ ସେ ଅଦେଶ ବାଟ
ଦେଇଲେ । ଗତମାତ୍ର ତା ୨୮ ରହେ ମୋବ
ଦିମା ଫେର୍ ଦେଇ ଦେଇ ଉଥିରତ ସାହେବ
ମାଜିଞ୍ଚୁଟଙ୍କ ମିଳରେ ବଦଳାଇରେ ବହି
ଥିଲେ । ଅଧାରୀ ଏହାଦେଖି ମୋବଦମା ଶ୍ରାବନ
ନୃତ୍ୟ ଦିତାମ ମେହାର ଦଳାୟ ଦେଇ
ନନ୍ଦ ମାଜିଞ୍ଚୁଟ ଉଥିରତ ସଦେବଙ୍କ ଯୋବା
ଠବନ ଦେଇ ଦରଶାୟ ମାନ୍ଦୁରୁ ରେଣ୍ଟେ
ଆଧାରୀ ଅବ୍ୟ ଅଦାଲଦରୁ ମୋବଦମା ଭାବୁ ର
ଦେବା ତାରଙ୍ଗ ହାରିଦେହାଟରେ ମେହାର ତଳ
ଓ ଉପରତ ସଦେବ ମାଜିଞ୍ଚୁଟଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
ଏହିହେ ଦିଶରେ ନପିବା ଓ ତାହଙ୍କ ବନ୍ଧୁ
ମରେ ଅଛ୍ୟ ଏହି ସାମିର ଶୋଭାବନନ୍ଦର
ଏହଙ୍କଥା କାଟି ସେ ପ୍ରାବରେ ଅବ୍ୟବନ୍ଥା
ରେଖିବା ବିଷୟର ପ୍ରଚାର କଲା । ପ୍ରଧାନ
ବିଶ୍ଵରୂପ ଅଧାରୀ ଶ୍ରାର୍ଥବାମରେ ରଲ କାହା

କର ରେଖିଅଛନ୍ତି ଓ ମାଜିଶ୍ଵର ବୌଣସେ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅପଣାସଙ୍ଗ ଦିଲାରେ ବର୍ଷିବାର
ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ଦେବା ଅତ୍ୟାୟ ଏହି । ଏଥିରେ
ବର୍ଷାବ ବରଠୀ ଓ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଆଶାନୀ
ମନରେ ଏତ୍ତ ଧରନୀ ଦୋଷାତେ ଯେ
ସବୁର ପଦବ ଥାଏ । ଅସମୀର ମନଦାରର
ପଚାଶ ଦେବର ବର୍ଷାର ଦେଲେ ଦୂରୀପିଳ ।
ଆମମାନ ଅନନ୍ତ ଓ ମଦାମାଳୀ ପ୍ରତିକ
ଦିନୁରତନର ଏହି ନନ୍ଦିତ ଶ୍ରୀ ବର୍ଷାରେଣ୍ଟ
ମାଜିଶ୍ଵରମାତେ ସନ୍ଧାନ ଦେବେ । ମେଘ
ପଦର ପତନଦାତା ଦିଲାରେ ଏହି ଘଟନା
ନିବନ୍ତି ଦରକ ଦୃଢ଼ କଣେ ଯେହି ମାମ
କରେ ଦେବ ଏବୁ ସାହେବ କରିବୁଥା ଏହି
ତେ ଦେବା ରାତ୍ରି ଏହି ଦିଆଏ ।

କଲୀପକାରେ ଦକ୍ଷା ।

ଏ କରାରରେ ସଥଳ ଓ କଳ୍ପନା ପକୋ
ପରମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠାନ ଚିରାଦ ସମାବେହ
ତୁ ବର୍ଣ୍ଣପେଣ ବରଂ ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା ।
ଘେରାଇଲା ଯୟୁଷକୁ ମରବାତମନଙ୍କ
ଉଦ୍‌ବ୍ୟାହ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟାନରେ ସେମନ୍ତ ଦୋହା
କରେ ଅଥବା ପରମାଣରେ ହୋଇଥିଲା । ସଧା
ରଣ ମୁଦ୍ରା ମନ୍ଦା ବାଚର ଖାଡ଼ ଲକ୍ଷନାପରିଚ
ଅଳ୍ପ କଢ଼ିଥିଲ ଏ ଏକ ଦୋହାଜଗର
ପତଳ ବା ପତଳ ପିରୁଳରୁ ସୁର୍ତ୍ତର
ଦୂରକର୍ତ୍ତର ଦୌର୍ଭାଗ୍ୟ ବଢ଼ିଥିଲା । ଠିକେ,
କରର ପାଦିଥ ଖାତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ପକୋ
ଇତ୍ୟାଦି ବାଚର ଦୋହାଜା ଥିବେ ବସିଥିଲା
ଓ ଛଲ ବିଚିତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ଏକା ସମୟରୁ
କାନ୍ଦା ପଞ୍ଚମୀ ସର୍ବବେଦର ଉତ୍ତର ହୋଇଥିଲା
କାଳୀ ପ୍ରତିମା ଗାଁ ହୋଇଥିଲା ସେ ପେ
ଗନ୍ଧରେ ସେ ସମୟ ହେବିବାରୁ ଅଧିକ ଘେର
ହୋଇ କି ସ୍ଵରେ ।

ଅରଦିତ ଏଣ୍ଟାର୍ଟ ଗର ଶନିବାର ସହ
ସ ୧୯ ମା ବେଳେ କାଳୀ ପ୍ରଭିମାନ ଜଳ-
ଶାନ୍ତି ହେବା କମାନ୍ତି ଯଥା ସମାଜରେ
ବାଦାର କାନ୍ତୁବଜାର ଛଳ କଳିଗରେ ଚୌ-
ଧୂର ବଜାର, ବିଦେଶବଜାର, ସାହେମାଜାର
ବଜାର ଓ ଉଗରପଡ଼ା ଏହିତ୍ତିମାନ ହୋଇ
ଥିଲା । ଚୌଧୂର ବଜାର ମେଳ ସଫେତ ପ୍ରାନ୍ତ
ଅଧିକାର ଦିନଥିଲା । ଟିକିନ ରୁକ୍ଷିଲ ବେଳେ
ବୌଣଶ୍ଵର ପାରଶର୍ମୀ ଏହିତ୍ତିମାନ
ବଜାରଜାମା ହେଲ ସେ ଉଗରପଡ଼ାର
ମେଳବାହିମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୟରବେଳେ ପ୍ରଥାରତ
ହୋଇ ମେଳକୁ ପରାଇଦେଇ ପଳାଇଗରେ
ତଳ ଅଧିକାର କଷ୍ଟ ସେ ଏହେ ଜଳବାରେ

ଶ୍ରୀରାଜର ତୌରେ ସୁଧ୍ୟବିଷ୍ଣୁ ହେଉ ବଲ
ବାହ । ସୁଲ୍ଲାପଦାଳ ବାହ , ସୁଲ୍ଲାପଦାଳ ବାହ୍
ଦକ୍ଷର ଦେବାରେ ଦକ୍ଷବାଳଟି ଚରବର ଦୋଷ
ପଢ଼ୁଥ ବନ୍ଦୁରେ ଜଳସେତନ ଭୂମ୍ୟ ନିର୍ଭାଗି
ଗୋଲମ ଲକ୍ଷିତ୍ବ ସୁରକ୍ଷାପିତି ବରଦେଲ ଏବଂ
ମେତର ଅଧିକାରୀ ଯେଉଁ କେବେହ କରନ୍ତି
ଉତ୍ସନ୍ନତାରେ ବୋଲି ବିରାପଦାର କରସ୍ଵରର
ସେ-କିଛି ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଥାଗାକୁ ଲାଲ ।
ଶ୍ରୀରାଜରୁ ସୁଲ୍ଲାପଦାଳର ଦେହଅଛି ଗହିର ଘଳ
କମେ ଲାଗା ଯିବ । ମେତର ଅଧିକାରୀମାନେ
କାହିଁ କଲ୍ପିତୁଳରେ ଦେଖି ପୁନାକର ଧର୍ମିର୍ଜନ
ଭାବରେ କଣ ତାମସିତି ଭାବରେ ମାତ୍ର ବାଲାକର
ବିଦର ରାମମୁଣ୍ଡି ଦେଖି ଅପଣା ଗଧରେ
ସୁନ୍ଦରେ ପ୍ରଭୁର ଦେଲେ । ସ୍ମୃତିଃ ଏହ
ବାଲୀ କଲ୍ପିତ ମଧ୍ୟରେ କେବେହଣ ତାହାକର-
ପ୍ରଭୁର ନିଷେଷରୁ ଦିଶେଷ ବଳିରେ କହେଇ
ଫରୁଇ ଏହା କରଅଛନ୍ତି । ମନୁଷୀ ଦେଖିବା
କୁହ ଯେ ଦେବପ୍ରସାଦ ଅଳୟମରେ ଦରମ
କରୁଥିବ ।

ଯେଉଁରବେ ବଜାଲି ପ୍ରବେଶ କିଷେ ?

ବଲୁହଳା “କଙ୍ଗବାସୀ” ଏହିବାର ସୁନ୍ଧର
ଦାସ ଓ “ଚେଲିଗ୍ରାସ” ଓ “ବଙ୍ଗବାସୀ” ସହିତ
ଧ୍ୟାନ ଅପର ଥିଲାକି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକିରଣ କିମ୍ବା
ପୂଜା କୁଟୀରେ ଯେଥିର ଶୁମଶବ୍ଦିବାରୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ପୁଲାଷ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ପ୍ରେସର ବାବହାର କରିଥିଲେ ଓ ଆଖିଲେ
ବଙ୍ଗବାସୀ ଶୁମଶବ୍ଦିବାରଙ୍କ ପ୍ରତି ସେପର
ବାବହାର କରୁଥିଲୁ, ତାହାରେହିପରି ସମାବେ-
ପହିରେ ପାଠ ଦର ଅମ୍ବେମାନେ ଅପରାଧ ବ୍ୟକ୍ତି
ହେଲୁ । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ପରେ କଜ଼ଲଟ ମହୋଦୟ-
ଦର ଯେଉଁରେ ବିଶିଳନମଙ୍କ ଦେବାର ତଥା
ଶୁଳ୍କ, ସେଥି ଘୋଷି ଯୁଦ୍ଧଶ କଣାଳୀ ଶୁମଶ-
ବାରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଣ୍ଠୁ କୃଷ୍ଣ ଉତ୍ସମ୍ଭବରେ
ତଥାବୀ ଭବ କାହାରକୁ ସହର ମଧ୍ୟରୁ ଏହା
ଦେଇ ନ ଥିଲେ । ବରଦା ବରୁ ପ୍ରଭାବକ
ସତକ ସକାଶେ ସକା ଘରରତ୍ନା କର ରହିବାରୁ
ଦେଇ ଗାହି ପରନ୍ତ ସହର ମହାରେ
ଶ୍ରୀଏ ହୃଦ ଆମ୍ବୁଦ୍ଧ କୁଟୀରରେ ସମ୍ପରକ
ଚଳରବନ୍ଦରେ ରହିବାରୁ ଅନୁମତି ଦେଇଲେ ।
ପୁଲାଷ ସବଦା ଗାହି ପଛେ ଜଗଥିଲେ ।
ମହାରଜାଙ୍କର ପ୍ରାଦୟରେତ ସେତେରମୁଦିଃ ୧,
ସି, ସେବକ ନିରାକୁ ଏହାତେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କଲ କଟାକୁ ଦେଇ ଯାଇଥିଲେ ।
ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପତ୍ର ବୟାରେ ଯେ ମନ୍ଦ ଅଶ୍ୱଦାନ
କରିବାକୁ ସାବଧାରୀ ଦେଇ ଗାହି । ଅବଶେଷ-
ରେ ଜୟପୁରର ନିବଶ ବୋଲ ବେଳିପୁଣିକୁ

ପେର ଆବନ୍ତେ ସେଠାର ସୁଖେଣୀୟ ଶ୍ଵେଷକ
ମାଞ୍ଚର ମହାଶୟ ଅଦ୍ଭୁତବ୍ୟକ ସେମାନଙ୍କୁ
ଅଗ୍ରର ତାଦିନାତକ ଅସିବା ଏଣ୍ଟାର୍ଜୁ ଦ୍ଵେଷକର
ଦୂରମ୍ଭାଗ ଘରେ ହେଲାକୁ ଅମ୍ବୁଦ୍ଧ ଦେଇଥିଲେ ।
ବଜ୍ରମୁହ କାର ଅଠ୍ୟବ୍ୟ ପ୍ରାଚମନକରେ ଦର୍ଶା
ଦେଇଲେ ତୁ ଏହପର କଥନକ କର ଦିଆ
ଦୂର ସେମାନେ ପ୍ରମରବ ସଂକଳ ପନ୍ଦିତାଗ
ଦର ଅଗ୍ର ପ୍ରତ୍ୟାମେଇ ଦଲେ । ବଜ୍ରକା
ଶୁକ ଦେଇଲେ ପ୍ରବଳ କୋରାତାର ଏପରୁ
ଦୂର ଯାଇଛି । ସ୍ଵୟଂ ମହାମାତ୍ୟ ବଢ଼ିଲାଗିଥେ,
ବାହ୍ୟର କୟପୁରେ କହିଯାଇଲୁ ବ ସେ ସୁଦୃଢ଼
ଯାହା ପ୍ରବାସ କହିଯାଇଲୁ ଦେଇଲାନ ଦୂର
ନେବର ଅପରୀର୍ଯ୍ୟରେ ଜନସାଧାରଣକର
ଛଇବନ୍ତି ପ୍ରତି କାହାକର ଧାରଣା ଦିଗନ୍ତ
ଦେଇ କାହିଁ ଜୟୟର ଦରବାର ଅତିରି ଦେଇ,
ଶୁଲଗର ଏହ ନିଷେଧ ଅଫେର ଦର୍ଶି ସ କା
କିମ୍ବ ଦେଉ ଗାହି । ଏପରୁ ଦେଇ ହୁଅଇ
ଗାହାକର ଅନ୍ତରେ ଏହ ଅଭିନଳ୍କ ଓ ଦୁଃଖ
ଦୂର ବ୍ୟାପର ଘାଗିଛି । ଏହ ନିଷେଧ
ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥାଏ ବ ଦୂର ଦୋତ୍ସନ୍ଧିଲ
ଅବେଳା ଅବର୍ଥର ବଜ୍ର ଓ ଅଧିମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା
ପାଇଥାଏ ।

www.3721.org

ଧ୍ୟାନବିବରଣେ ହନ ମୁସଲମତ ।
ବାରେସର ଜଳ ଧ୍ୟାନବିଗର କିବାରୀ ନଷ୍ଟ
ଅବୁଦ୍ଧ ମତାବ, କମିଦାର ଏବଂ ଅକଥାନ୍ୟ
ଅବେଦନ ମୁସଲମାନ୍ୟର ମାସରେ ମହାରତ
ବଜାର ଲେଖନ୍ୟରେ ବଦ୍ଯିତ, ଉଚିତାବିର
ଏବଂ କମିଶକର, ବାରେସରେ ମନ୍ତ୍ରେ
ଏବଂ ବଦ୍ରାଶ ସବଦିଲକ ବାତମାନକୁ
ଛବରେ ଏହ ପର୍ଯ୍ୟା ଅବେଦନପତ୍ର ଗୋଟିଏ
ଅଛନ୍ତି ଓ ରହିର ଏଣ୍ଟିଏ ପ୍ରକଳପି ଅମେରିକାରେ
ସଥାନକୁ । ଅବେଦନ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଏବଂ ଶ୍ଵାଙ୍ଗରୁ
ନୂଆ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାମରେ ତାକା ପକଶ
ଦରବାରୁ ଅକ୍ଷମ ହୋଇ ରହିର ସର ମନ୍ତ୍ର
ପ୍ରକାଶ କଲୁ । ତାହା ଏହି ପ୍ରକରଣ ଦୂରେ-
ଦୂର ସମୟରେ ଦର ଦ୍ୱାରା ଅନୁଭବ କରିବା
କାମର ମୁଦ୍ରାବର ଯେଉଁ ବାଟରେ ହିମୁମୁତ୍ତେ
ସମାବେଶରେ ନେଇ ଯିବାର ପ୍ରଥା ଥିଲା କିମ୍ବା
ବର୍ଷ ତାହା କରି ପାଇୟାଇବା କରିବା
ପାଇୟ ଦୂରେ ଦୂର ହନ, ଗଣ୍ଯଗୋଲ କର ଅବେଦନ
ଦରରେ ଦୂରେ ଦୂର ଏଣ୍ଟିଏ ଧର୍ମଲୟ ବା ମହାକାଳ
ଇର୍ଷ ଦେଇ ଦେବତା ଦୁସଲମାନକୁ ଅହମାନ
ଦରପୁ ଓ ଏକୁବରାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକା ଅରପାତ୍ର
ରେ ଦେଇ ସମ୍ପଦରେ । ଗପ ୩ । ୨୫ ମେ
୭୫୨୬ ଦନ ସତାନେ ଏ ସରକା କୋମିଶକ

ଏହି ପ୍ରେଚେନେକେ ଅନେକ ମୁସଲମାକ ମଧ୍ୟ
ନିଦରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସେମାନେ ସେ
ଏହି ଅଧିକାର ସହ୍ୟ କରି ପରିଷକ
କି ଦେଇ ଦାକ୍ତି କାହିଁତ ରହିଲେ ସେମାନଙ୍କର
ଦୈର୍ଘ୍ୟକୁ ଧର୍ଯ୍ୟ ବୋଲାଯିବା । ସୁରି ତାହା ମନ୍ଦ
ଶୀର୍ଷମେଳକର ପୂର୍ବ ଅଧେଶ ସନ୍ତୃପ୍ତିରେ ମାନ୍ୟ
ଦିନବାର ପଳ ଥିଲେ । ପୂର୍ବେ ସବୁ ୧୫୦୭ ସାଲରେ
ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାଦିମାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଦଙ୍ଗା ଦଙ୍ଗାମା ଦେଇ ଦାନରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମୋଦବିନ୍ଦୁ ଯାଇଥିଲା । ସେ ସମୟରେ ସେ ଓ ଆଜି
ପରିବର୍ତ୍ତନ ସେ ବଦିଷତରେ ହିନ୍ଦୁ ଓ
ମୁସଲମାକ ଦଳ ଦେଇ ଦାନାର ପ୍ରତି ଅଗାମୀ
ବିରକ୍ତ କରେ ପ୍ରଣାତିତ ଦଳ ଧାନ୍ତରଙ୍ଗ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ମାନିଷ୍ଠେତକୁ ଜଣାଇଲେ ସେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି
ମାନନ୍ଦ ବିଷ୍ଵର ପୂର୍ବକ ଉଚିତ ଦୟା ଦେବେ
<ବ ପ୍ରାତିତ କିମ୍ବାକିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦୟା
ଦିଲେ । ସେହି ଦେବିତାପତି ଅବଧି ପ୍ରଦଳ
ଦିହଅଛି ଏବଂ ଦିନବାରେ ଅଧିକାର ଓ ମନ୍ଦ
ଗିଡ଼ା ପାଇଥିଲା ମୁସଲମାଦିମାଙ୍କ କେହି ପର୍ଯ୍ୟୁ
ପର ମହାପତ୍ର ବ୍ରଜବିଶେଷ ମହାପତ୍ର ପ୍ରଦଳକ
ଦ୍ୱାରା ଦୟା ଦେବା ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କିମ୍ବା
କାର କାର ଶେଷର ଆନନ୍ଦର ପ୍ରାର୍ଥନା ଦିଲେ
ଅଛନ୍ତି । ଗର୍ଭମେଳକ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ଦାନମାନାତେ
ଏହି ଅବେଦନଯତ୍ରର ବହୁତ ଅନୁସରାନ ଓ
ବିଶ୍ୱର କର ଉଚିତ ପ୍ରତିବାର ଦାନ କରିବେ
କେ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ପ୍ରବୃତ୍ତରେ
ହିନ୍ଦୁମାନେ ଦୋଷି ଦେଇଲେ ସେମାନଙ୍କ
ଦିତୋର ଶାସ୍ତ୍ର ଦେବା କାହାମୟ ଅଟେ । ହିନ୍ଦୁ
ଓ ମୁସଲମାକ ପରାଯାର ଧର୍ମତାର୍ଥ୍ୟରେ କାନ୍ଧା କାନ୍ଧା
ଦେଇ ଅଧିକ ଧର୍ମ ସାଧନ ଅବାୟ୍ୟରେ କରି
ପାଇନ୍ତି । କହିଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମୁଖ୍ୟମାଙ୍କ ଅଟେ ଏବଂ ଯେଉଁ କାନ୍ଧିରୁ ଅଧିକାର
ଓ ବିଷମାଦ ଜାତ ହୁଏ ତାହା କଦମ୍ବ ଧରି
କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲାଯାଇ କି ଆରେ ।

ପ୍ରକାଶନିକା

ଉତ୍ତର ପଦିକାର ଅଗାମୀ ଅଧିବେଶନ
ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଗତ ଲହିବାର ମହାଲେ ଏଠା
ଟାଙ୍କଳ ଲମ୍ବତ୍ରେଷ ବସନ୍ତେ ଦେଇ, ସମିତିରେ
ଏହି ଅଧିବେଶନ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସମିତିର
ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରାୟ ୩୦ ଲଙ୍ଘରୁ ଦେବଜ ଜାଗର
ଉପରୁଚି ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ୧୫ଲଙ୍ଘ ବାହୁ
ବୌଦ୍ଧଶକ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧ ତାର୍ଯ୍ୟାନମ୍ ତଳରୁ ଦେଖା-
ଗଲ ଯେ ସମିତିର ଗତ ଅଧିବେଶନରେ
ଯେ ସମସ୍ତ ନିର୍ବାକବ ଧର୍ମର ହୋଇଥିଲା ତହିଁ
ନିର୍ବାକରେ ତେବେଷତିବ ତଳ ପଢ଼ି ଓ ଦେଖେ

ବୁଦ୍ଧିର ବେଳ, ସମ୍ବନ୍ଧାବ ବାହୀରେ ପରିଣାମ ହେବାର ଥୁଲ । ଏଥରୁ ଦେଖାଯାଇ ଯେ କୌଣସି ସତିବ୍ରାବ ଗୋଟିଏ ହେବେ ତାର୍ତ୍ତି ହେବାର ଫେରିବ ଥାଉ ହେଲୁ ସମିତି ଗତି ମା ୧୧ ସରେ ଦେବଳ ଉନ୍ନଥ ବଷିଷ୍ଠବ୍ରାବ ଏବଂ ଚର୍ଚିରେ ହେବେବ ଅସ୍ତ୍ରାନ୍ତର ଛାଡ଼ା ପ୍ରକୃତରୁଷେ ଦେଇ ଦୋରାତ ସୁଲା । ଜିମ ସତିର ହେବେବ କରରେ ଅଗ୍ରୀ ଗଠିତ ହେଲାର କାହିଁ ଓ ଯେଉଁଠାରେ ହୋଇଥାଏ ସେଠାରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭାବିତ ହେବାର ବବରଣ ଅଷି ତାହିଁ । ଯାତି କଟକର ଜିମ ସମେତ ଆମ କି ଥୁଲ ପର । ଜିମ ସମେତର ଏହର ଅବସ୍ଥା ଯୁକ୍ତ ଶାଖା ସମିତି କଥା କିମ୍ବା ପରିମାଣ ଓ ସେ ସବୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଳା କିମ୍ବା ? ପଳଗଃ ସମ୍ଭାବନାର ଗତ ବର୍ଷର ଅଧିନେଶତରେ ଏହେ ଉତ୍ସାହ ଓ ଗେରସର ବକ୍ତ୍ଵା ସହିତ ଘେରୁ ଉତ୍ସମାବଳୀ ଅବଧିରେ ହୋଇଥାଏ ଓ ଗାହା ପ୍ରତିକଳି ଦେଇବାର କୁଳ ଦେଇ ସମାଜର ବନ୍ଧୁରେ ଦ୍ୟୁତି ହେଇଥାଏ ସେମାନେ ଗ୍ରହ ନିର୍ଭଲତା ଦେଖାଇଥାଏ । ସର୍ବାତ୍ମା ବହିରେ ତ ଏହର ଶୋଭାମୟ ଅବସ୍ଥା ସବାରେ ମେ ନିଜେ ସମ୍ବନ୍ଧାବର ଦୋଷୀ, ଏବଂ ଦୃଢ଼ିତାରୁଷିତ ଓ ବନ୍ଦିତ ଅହୁରୁ । ସମ୍ଭାବର ବାରୁ ଗୋକୁଳାବଳୀ କୌଣସି ଧେହପର ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କଲାରେ । ଉତ୍ସର୍ଗ ହେହୁ ସର୍ବା ମଧ୍ୟ କଳଇ କୁଟୀ ଶାହାର ଓ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କଲାରେ । ଅଳ୍ୟ ଅଳ୍ୟକ ସର୍ବା ଏହେ ସ୍ଵରୂପର ଦେଖିଯାଇ ଅଧିନେଶତରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ହେଇ କି ପାରବା ସେମାନଙ୍କର ସହ ଓ ଉତ୍ସାହର ପରିଚୟ ଦେଇଥାଏ । ପଳଗଃ ଯେ ସୁରକ୍ଷା ଅଗାମୀ ନାହିଁର ଅଧିନେଶତରେ କୌଣସି ବାହୀର ଦେଖିବାର ପାହି ଏବଂ କିଛି ବାର୍ତ୍ତା ଦୋର କି ଥୁଲାର ଜଣାଇବା ବାରର ଅଧିବେଶକ କରିବାରେ ଯାହା ବ୍ୟୟ ଦେବ ଗାହା ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ଦିନା ଅର ବନ୍ଦ ମୁଦ୍ରା ସେ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଗାମୀ ଉତ୍ସର୍ଗ ମାସର ଅଧିନେଶତ ପ୍ରତିକଳିତା ଓ ଏଣିକି ହେଲା, ଓ ଜିମ ସମେତମାତ୍ର ଦୁଃଖରୁଷେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିକଳିତ ଦେବା ଉତ୍ସର୍ଗ । ସର୍ବପରି ଏହି ପ୍ରତ୍ୟାବ କରନ୍ତେ ଗାହା ଅଳ୍ୟତ ତାର ବିଚକ୍ଷଣରୁ ଏହମତରେ ଧର୍ଯ୍ୟାନ୍ତରେ ପରେ ସନକାଶ ଧାରାଦିବ ବାରୁ ପାତକାବ ପଞ୍ଚାଶ୍ୱରକ ଲକ୍ଷ୍ମୀପାତକା ପ୍ରକଳପତକା ଓ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ ନିର୍ମାଣ ଅଳ୍ୟକ ଦେବାରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ମୁଖ୍ୟତ ଦୋର କୋଣାଖର ବାବୁ ବ୍ରଜସନାର ଦାତକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଝର ଗାହାର ଦର୍ଶନର ସମ୍ବନ୍ଧରେ । ଅମ୍ବେମାତ୍ର ଦରସାରୁ ଉତ୍ସାହୀୟ ଶାଶ୍ଵତମାତ୍ର ଏହି ତର୍କା ।

ରଣ ସ୍କଲିପ୍‌ଲେଟ ଦିବେରତା କହିବେ ୫
କେଳ, ସମିତି ଏତାତ୍ର ପୂର୍ବରତା ସହିତ
ଚାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଦୂର ହେବେ । କେଳ, ସମିତି ଯେ
ସ୍କଲେ ମୁଳ ସର ଦେଉଥିଛି ସମୟ ଶିଖିର
ଦାୟିର ବନ୍ଦା ଉପରେ ଉତ୍ଥାନ୍ତ ଏବଂ ସେହି
ସଟିକରେ ଅତେବ ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକ ଥିବା
ପ୍ରଭାସେ ଯେବେ ତାହାକୁ କାହାଣ୍ଠ ହୋଇ-
ଛି ଏବଂ ଯେବେ ଅଜ୍ଞ ବେତ୍ତାଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟା-
ନମ ଲୋକ ଗଢ଼ ହୋଇ ଅପିକ । ଯାହାକୁ
ସମସ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟବୋଲି ଗୁରୁତ୍ବର ଅର୍ପଣ କରିଲୁ
ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀ ବଡ଼ ନିଦା ଓ ନିନ୍ଦର ଦିଆ
କେଳ, ସମିକରିତ ସହାଯିତା ଓ ଦର୍ଶକର
ମାତ୍ର ଯେବେ ବିଧମତେ ତେଣୁ ନର ଉଛି
ଲୀୟ ଶ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କର ସାହ୍ୟ ଓ ସହାନୁଭୂତି
ନ ପାଇବେ ହେବେ ଉନ୍ନ କଥା ହେବ ମହି
ନିଜେ ଚାର୍ଯ୍ୟର ନ ଥିବା ସ୍କଲେ ଅନ୍ୟଜ
ହୋଇ ହେବାର ବାଟ ନାହିଁ ।

—80—

ପ୍ରକାଶକ

ଭାବୁର ଶଠନାକରୁ ଶିଖମାନଙ୍କର
ଦପମୟୁକୁ ଦପୟ ଜୀବାଥ୍ର । ତାଙ୍କର ନାମ
ଶୁଭୁମୋଦିନ ସିହି । ସେ କାହିଗଲ ଦିନର ଝଳ
କର ଶେଷମାନକୁ ଏକ ଜାଗରୁଗା ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜର
କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପଢା ନାମମାର ମୁଧର
ମନ୍ଦିର ଧରି ପ୍ରହାର କରିଲାକୁ
ସମ୍ମାନ ଅରଜିଯେବ ଶ୍ରୀକର ପାତ୍ରିର
ଆଦେଶ କରିଥିଲେ । ତାଣୀର ହେବେଳ
ଜୀବ କ୍ରାନ୍ତିର ତାଙ୍କୁ ମୁଖରମତ ଧରି ପ୍ରହରିତୁ
କବ ପ୍ରାଣରକ୍ଷା କରିବାର ଧରମର୍ଗ ଦେବାରୁ
ଅହିଥିଲେ । ହେବେଳେମେ ସବୁତେବିନ-
ବର ବୟସ କଣ୍ଠରେ । ସେ ଅପାର ପିତା
ସବୁତେମ ବାହାରୁକୁ ବହିଲେ ‘ଆପଣ
ଧର୍ମର ଜାଗନ୍ତ୍ର ମୃତ୍ତିଃ ଦୂରୀ ନେବମାକଳ ସ-
ତାଣେ ଆପଣ ପ୍ରାଣବରସ୍ତ୍ରର କରନ୍ତୁ ବାରି
ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ଅଛୁ ତାଙ୍କ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ?’
ହୁନ୍ର ପାଦତ ଯିବା କର୍ତ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଅପେକ୍ଷିତମାତର
ଧର୍ମପ୍ରଦତ୍ତ କରିବା ସମ୍ମତି କୁଟେ ଏହ କଲ.
ତର ପ୍ରାଣରେ ଜାଗରୁକ ଥିଲ । ଶୁଭୁତେଗ
ବାହାରୁ ହୃଦୟ ଉତ୍ତରେ ଫଳ୍ପା ଯାଇ ଆପଣ ର
ପ୍ରାଣ ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ । ପିତାର ଗଦରେ ଦାଳବ
ସମାପ୍ତିନ ହୋଇ ଦେଖିଲେ ହନ୍ତୁ ନାହର ଅଧି-
ପତର ମୁକ ତାରି ବାହି ରେ କ ଆଜ
ସେହି ତାର ମଧ୍ୟରେ ନିଷଟ ଥିଲ । ହନ୍ତୁ
ସମାପନକିମ୍ବ ଧର୍ମଦୟସ ଶିଥିଲଥ୍ୟକାର
ଦେଖି ସେ କୃତସରମାନକ ମୂଳରେ କୁଠାର
ଅପଦକି ସଂଶୋଧନ କରିବାରେ ହୁଏ

ଦେଲେ । ଦେଖୁ ଗାନ୍ଧର ଦଳ ଦୂରିଦେଲୁ' ଦଳରେ ମୋହିଏ ମହୋତ୍ସବରେ ସେ ପ୍ରକାଶ ଦରେ ଯେ 'ତାଙ୍କର ପୃଥିବୀର ଏ ଦେଶର ସମ୍ମାନ ସ୍ଵରେ । ୪୮ ଏବଂ ଶିଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଜ୍ଞ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଏ ଦେଶର ପଞ୍ଚଭାଗୀ ଦେବାକୁ ବନ୍ଧୁଗାନ୍ୟ ଦରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଅପଣା ଦେଶରେ ପ୍ରକାଶ ଆଜି ଦାସ ଦୋରାତଳାରୁ । ଆଜାଣ ପୃଥିବୀ ପୂର୍ବପତର ଅଛି । ପୂର୍ବପର ମେଘରୁ ବାରାତ୍ରାନ୍ ଦୂରସ୍ଥରେ ପଡ଼ୁଥିଲୁ । ହମଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂର୍ବପର କଳାମାନ ବହୁଶାର ଉତ୍ତରାଂଶ ଓ ପସା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାର ଫେରି ଏବଂ କୃଷ୍ଣ ନିବାରଣ କରୁଥିଲୁ । ସେହି ମୂର୍ଖ ଏବଂ ବାସୁ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ର ବିହୋଦର ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ପଦର ଦୁରୁଶ୍ରଦ୍ଧାପାଞ୍ଚପଦକର କାରଣ ସଜା ଲୋକେ । ସେମାନେ ଏହି ପରମେୟରଙ୍ଗ ପୂଜା ଶତ ପଥର ରଣ୍ଯଦିର ଦାଳା ମୁଣ୍ଡି ପୂଜା କରୁଥିଲୁଛି ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ସେମନଙ୍କ ମନରେ ଏକ ଶୂନ୍ୟ ଜାଗ୍ର ଜାହିଁ । ଗାନ୍ଧର ଧର୍ମ ଭାଲୁକରଙ୍କ ଓ ଗାନ୍ଧର ସମ୍ବନ୍ଧ ଗଢ଼ି ଅଧିକ । ଏଥିରେ ସର୍ଥକାବ ସମ୍ମର୍ତ୍ତିରୁଷେ ବିଜନିତ୍ୟକୁ ଥିଲୁ ଲୋକ ଉଚ୍ଚ ତାର ଏବଂ ଅକେକେ ଅପକାର ଲାଗୁଥିଲୁ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକ ବନ୍ଦନରେ ରଖା କରନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରାଣ କଲେ ସୁଦା ଏକବୁଦ୍ଧ ପରାପରା ପ୍ରକାଶରୀଳ ଦେଇଥିଲୁ । ଅନୁଥକ ସମ୍ବନ୍ଧର ମୁଲଜନ କି ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ଦୟରେ ସମ୍ମ କରିବା ତି ପ୍ରକଳ୍ପିତ ଦେଖାଗାର କାହିଁ ଏଥିର କାରଣ ମନୁଷ୍ୟମାଠର ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ଅଛି ମାତ୍ର ହିନ୍ଦୁଙ୍କ ତାହା ନାହିଁ । ଜଣେ ହିନ୍ଦୁଅଧିକର କଣ୍ଠ ଦେଖିଲେ କ୍ଲେଶ ବେଧ କିମ୍ବୁ କାହିଁ । ଏବେ ସୁଦା ଯଦି ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ଜବନ୍ତ ଏବଂ ଜନ୍ମତ ଜାତ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ଦେବାକୁ ବାସନ୍ତ କରନ୍ତି ତାହା ଦେଲେ ଗାନ୍ଧର ପନ୍ଦିତରେ ଯୋଗ ଦେଇନ୍ତି ଅଳ୍ପା କାତି ନିମ୍ନଲିଖନ ଅନ୍ତରୀଣୀ । ସେହି ମହୋତ୍ସବରେ ପାଦଗଣ୍ଡ ପଜାମାନେ ଯେତାମାନେ ଯେତାରେ ଦେଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଶୁଭମାନ ଗାନ୍ଧର କାନ୍ତି ପରାପରା ପାଦଗଣ୍ଡ ପାଦଗଣ୍ଡର କ୍ରାନ୍ତିଗ ମହିମାନେ ଅଧିକାର ପ୍ରଧାନ୍ୟ ଲୁପ୍ତପାୟ ଦେଇଥିଲୁ ଯୁଦ୍ଧ ବିଭାବରେ ବଜାକୁ ବଜାଇଲେ । ସୁରୁମୋଦିନ ସୁଦର୍ଶନେ ସଂସ୍କର୍ଣ୍ଣ ଜୟ ଦରେ ଏବଂ ସମ୍ମାନ ଅବଜ୍ଞାନେ ନମ୍ବ ଅବଶେଷରେ ଯେଉଁ ସେତା ପଠାଇଲେ ସେମାନେ ଦାର ଅବିରେ । —ପାଠୀତେ ଅଧିକାରୀ ସେମାନେ ପ୍ରଧାନ ଜାତ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ । କିମ୍ବ

ମର ଆଶ୍ରମ ସ୍ତର ଦେଇ ଏହି ଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ
ଦେବା ପୟାନ୍ତ ଜାଗାଯ ଅଭ୍ୟାସ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେବୋ
ସେମନ୍ତ ଜପାକ ଦିନେ ଫୁଲର ଉଠି ସମସ୍ତ
ଭୂଷଣ ର ଶତ ଜାଗାଯ ଅଭ୍ୟାସରେ ବର୍ତ୍ତନାକ
ପ୍ରଧାକ ପ୍ରାଚ ଲାଭ କରିଥିଲୁ ସେହିପର ଥିଲେ
ମାନେ ସମସ୍ତ ଭୂଲାର ଜାଗିଗଠ ତୋର
ଛିଣ୍ଡିର ଏକ ପରମେଷ୍ଟରଙ୍କ ଧର୍ମ ବୋଲି
ଏହରା କରିବରେ ବନ୍ଦ ନ ହେଲେ ହୌଣିବି
ପ୍ରିୟର ଉଦ୍‌ଦେଶ ଦେବ ନହିଁ ।

—〇*〇—

ଦେଶୀୟ ପ୍ରକଳ୍ପର ଶାଖା ଓ ଫେନ୍ଡା ମାତ୍ର ।

ମହାମାଣେ ପରିଷ୍ଠରଙ୍ଗନରେ ଉତ୍ତର ଦିଶେ
ବାହାଦୁର ସମ୍ମଳିକୁ ଯାଥା ବଜ ବର୍ତ୍ତମାନ
ବଜୟଗାକା ପ୍ରଦେଶର ଦେଖାଯି ସତମାନ
ଦୂରା ଚରୁଅନ୍ତରୀ । ଏଥେରେ ମେ ଜୀବ୍ୟାର
ଉଦୟର, ଅଳବର ଚବ ଦୂରାଳାଦ ଧର-
ଦଣ୍ଡକ ରେବନରେଣୁ । ସବଳ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଅଧି-
କ୍ଷେତ୍ରମାନେ ଗାହକର ସାମାଜିକ ଅବଲ
ଅବ୍ୟାକ ନର ପୀତ ଶବ୍ଦା ଓ ଶ୍ରାବନ୍ଦେଶ୍ୱରକ
ଠରେ ହର୍ଷି ଦେଖାଇଥିଲେ ଏବ ମହା ସମା-
ଧେବ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଗେକ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଅବଳ
ଥିଲା କେଜିମଣ୍ଡଳରେ ମହାମାଣେ ମହେନ୍ଦ୍ରୀ
କେବ ଅବଳକାର ଉପରେପମ୍ପକ ବକୁଳ
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେପରି ମଧ୍ୟରେ
ଉଦୟରଙ୍ଗରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଳକାରରେ ପିଣ୍ଡ-
ପଣ୍ଡିତ ବକୁଳ ସବଳ ଦେଖାଯି ବଜାପ୍ରତି
ଉପଯୋଗୀ କୋଷ କେବାରୁ ଗହିର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଠରେ ପ୍ରହାପ କଲୁ ।

ଦେଖିଯ ସଜାବନ୍ଧୁର ସରବାରଦର କଥ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହାମାଳୀ ମହୋଦୟ ବହିରେ କ
ମହ ଗଣୀ ଉତ୍ସୁକ୍ୟ କଲ ଶୋଭନାଏଟ ଏବଂ
ବର୍ତ୍ତମନ ସମ୍ମାନର ଅଭିଷେକ ସରସବ
ଚିଠାଉରେ ସେ ଲାଭ ଧର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦୃଢ଼ିତ୍ୱ
ଦୋଷାତ୍ମକ । ସଜାମାଳକ ସଙ୍ଗେ ସେଇଁ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପହି ଦୋଷାତ୍ମକ ପାଦ ଦୃଢ଼ିତ୍ୱରେ ପ୍ରତିପାଦନ
ଦେବ ଓ ଦେଇଥାନ୍ତି । ପଦନ୍ବାରେ ସେଇଁ
ଅଧିକାରକବେଳେ ଏକାର୍ଥୀରେ ଦୈନିକ ସଜାବ
ଶପଦକ ଧର୍ଯ୍ୟରେ କ୍ର୍ଯ୍ୟାଣେ ତର୍କେଦେ ପାଦ
ସାଧନା ନିମ୍ନ ଏହ ସେ ସଜାମାଳର ଅଗାଧେ
ଅଧିକାରୀ ପାଦକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତକାର୍ଯ୍ୟ
ଦେବରେ । ଏଥୁର ସଜାମାଳକ ପ୍ରତି ସଧ୍ୟ
ରଣ ଅନ୍ତେଷ୍ଟର ପ୍ରକ୍ରିୟାତ ଦୋଷାତ୍ମକ ।
ଦୈନିକ ସଜାମାଳ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ତତ୍ତ୍ଵ ସ୍ଥାନୀୟ ଦେବା-
ମରେ ଦିନେତରା ପ୍ରକାଶ ଉତ୍ସବରେ ଦୟାରୀ
ପାଦକ ପରମାଣୁରେ ଅଧିକାରୀ ସଜାମାଳ
ଦିନୀ ଦିନାର ପରମାଣୁ । ପାଦ ତ ହେବେ
ପାଦକାରୀରେ ପ୍ରତାରର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦିନାର

ଦେବ । ପେଣିଟିକ୍ ଏକେଷମାନେ ମଧ୍ୟ
ସଜ୍ଜାର ବାର୍ଷିକର ଅଂଶକ ଯୋଗ୍ୟତା
ଲେଉଛେ ମାତ୍ର ମୁଁ ପଢ଼ିଥାର୍ ନେତ୍ର ଦେବେ
ଚାହିଁ । କଜାମା-କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମାର୍ଗରେ ଧାର୍ତ୍ତ-
ଭବରେ ବାର୍ଷିକ ଭବବାର ଦେଖିବେ ଏବଂ
ଉତ୍ତରର ମତ ଅଳମିତି ବିଷୟରେ କେବଳ
ଉତ୍ତର ଦେବେ । ଗନ୍ଧିମେଧିକାର ଅଛିଯାସୁ
ରଜାମାନେ ତନାକବା ପୋଣିଟିକଲ ଏକେଷି-
କର କେବଳ ବାର୍ଷିକ ଦୁଇ ମହ ସଜ୍ଜାକାଳ
ରବ ଓ ଦିନର ଥିବା ଏକ ଦ୍ଵାରା ଗର୍ଭିଷେଷକୁ
ଜାହାନବା ପାହାନବା ଅପାରକର୍ଯ୍ୟ । ମହ ମାନୀ
ମହୋଦୟକାଳ ଏହି ଚର୍ଚା ଗଜା ଓ ପୋଣି-
ଟିକଲ ଏକଥିବା ବିଷୟର କ୍ଷେତ୍ରର ଉତ୍ସଦେଶ-
ଦୃଷ୍ଟି ଏହି ଫେଲିଟିକଲ ଏହି ଅମାଦନ ଏହି
ଉତ୍ସଦେଶ ଅନୁସରିବା କର୍ଯ୍ୟ କରିବ ସଜାମାନେ
ଯୁଷ୍ମାରେ ହେଉଥିବା ଏହି ହରିଷ୍ଟକର
ପ୍ରିତି ଓ ସଂଘର ଦୁର୍ଦ୍ଵିତୀ ବଳଦିଲ ଉତ୍ସତ
ଦେବ ।

ଶିଖୀ ବିଷୟରେ ମହାମାନ୍ୟ ପଦବୀଦୟ
କହିଲେ ଏ ବୋଲିଛି ଯେ ବୁଦ୍ଧ ନନ୍ଦା ଥିଲେ
ଯେ ଅନ୍ତକାଳରେ ତହିଁର ସମ୍ବଳ ବିର୍ଭବ
ଦୋଷ କାହାରେ ନାହିଁ ଏତିବୁ ବୁଦ୍ଧଙ୍ଗ ଆବଶ୍ୟକ
ହେଉଥିଲା ତେ ୪୦ ଓ ମାତ୍ରିକୀ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ମନ୍ଦୀର
ପାଇଁ ଚରଣ ମହିଳା ହୁଏ ବଦା ଛାଡ଼ା ଦେବଳ
ସାହିତ୍ୟର ମୋଗ୍ୟତା ଯେତେ ଦେବଳ ଦେବଳ
ହେବେ ପଢ଼ିଲେ ନୁହେ । ଏଥରୁ ଅର୍ଥଶିଖୀ
ମାର୍ଗରେ ଉଲକା ଲାଜ ଲେବଳର କାର୍ଯ୍ୟ
ଅଟେ ଏକ ସେମାନେ ଅଶାକୁଠୁଁ ଏ କଥା
ହୁଏଣ ରିଙ୍ଗବୋ । ଦେବାୟୁ ରଜ ପାଞ୍ଚ ରଜାନ୍ତି
ହୁଏ ସବଳ କାହିଁ ଚଲାଇବାର ସଥକାଶ ସୁନା
ସ୍ରଳେ ସଧାଇଗୁ ଧର୍ମ ତଣାହାକର ସମ୍ମନିତ
ଦ୍ୱାରା ରବାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ପେଗାନ୍ଦର ପ୍ରଜାଏ
ଦ୍ୱାରା ଧର୍ମ ମାନ୍ୟ ଏବ ଦେବର୍ତ୍ତ ପନ୍ଦା ଅବ-
ଲମ୍ବନ ଦିଅନ୍ତର୍ଭୂତ ବା ଦେବାକୁ ସୁମଧୁର ପାଥର୍ତ୍ତ
ଗାୟ ରଜମାନେ ଛାନ୍ତି ଓ ତହିଁର ଧର୍ମର
ଦେଖାଇ ପାନ୍ତି । ସବହ ରବର ଏ କଥପୂରେ
ଦସ୍ତଖେପ ଦରବା ଅଖ୍ୟାତ ଦେବ । ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତି
ରେ ତେଜୋଯାଉଥିଲୁ ଯେ ବାଲ୍ୟତାଳରେ
୫୫ମିନର ଅଛନ ଦେବ ଦସ୍ତର ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଗଟ
ଅଛୁ ଏବ ଅନେବ ସୁମଧୁର ବୁଦ୍ଧଗାମୀ ହେଲୁ
ଅଛନ୍ତି । ପୁରାଜ ଦେଖୁୟ ବଜାମନେ ନାନା-
ପ୍ରବାହ ସୁରାହିତାର ମଦବାସରେ ଶାତ୍ର ଲାଭ
ହେଲା । ମେମାକଙ୍କର ବିଷ୍ଣୁରମାତ୍ର ସେହିପରି
କାର୍ଯ୍ୟକୁବୁ ଲାଜକ ଗନ୍ଧିମଦକର ସବଦା
ପାରାଣା କରିଲେ ଏବ ଏହି ଯାତ୍ରାଜ୍ୟ ରଜାର
ସହ୍ୟ ଦେବ ସର୍ବରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ମହାମନ୍ୟ ମହୋଦୟକର ଏହି ଉପଦେଶ
ସମସ୍ତ ଦେଖିଯୁବନ୍ଧୁ ମହୋମୋଗୁରୁଙ୍କର ହୃଦୟ
ଜମ କର ଯହିରେ ପ୍ରକାବର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମ ଓ ସୁମାତ୍ରା
ମିଶିଦ୍ଵାରା ରହି ଲାଗିଥିବ ତୁ ଦୂର ହେବ କରିବ
ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରାୟ କରିବେ ଏହା ସମସ୍ତେ ଅଧି
ବରନ୍ତୁ । ମନ୍ତ୍ରମନ୍ତ୍ର ବିଦା ମନୁଷ୍ୟର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ
ଚରଣିବ ଥାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ନାମର ଶୋଇୟ ହେବ
କାହିଁ । ନାମ ବିଦ୍ୟାରେ ଅଧିକ ପାରଦର୍ଶକ
ଜନ କର ଥିଲେବିଲେ ଯେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ରହ
ଅଛନ୍ତି ଏହା ଧର୍ମଶିଶୀର ଅଭିନ ଗହିର ମୃଦୁ
ଥିଲେ । ଧର୍ମ ମୂଳରେ ଏହି ଦେଲେବେଳେ ଭାର
ରର ବାବା ଅଶ୍ରୁରେ ପାନା ଧର୍ମପତ୍ରା ପ୍ରତକଳ
ଥିଲୁ । ଦେଖି ପତ୍ରା ଅଦୁଷାରେ ସୁମାତ୍ରା ବାଟ
ଦେଖିଲବା ସୁମାତ୍ରା ରଜ୍ଞୀ ଦା ବୁନ୍ଧନିକାଶକର
କାର୍ଯ୍ୟ ସରକାର ଭାବ ଧର୍ମବନମୀ ଓ ଫିଲିନ୍
ଧର୍ମ ଲୁଗରରେ ପଢିବି ସ୍ଵାକାର ଦେଖି ପ୍ରତି-
ମରୁ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ବସ୍ତୁଶେଷ କ ବରବା ନାହିଁ
ପ୍ରିଯ ରହିଥିଲୁ । ଏହି ଦୂରଗୁଣେ ପ୍ରତିଶାଳକ
କର ଅସୁଧାରୁ ଏହା ଉଚ୍ଚିତ ଥିଲେ । ସୁଦର୍ଶା
ଧର୍ମଶିଶୀର ପଦସ୍ଥ କର ଏହା ଦେଖିଯୁ ଲକ୍ଷଣ
ଉପରେ । ଏହା ବୋଲି ଦେଖି ସରକାରର
ସାହାଯ୍ୟ ଲୋତରେ ପାଦ ଦେବାକୁ ପାପ୍ରି
କରୁଥାନ୍ତି । ମାତ୍ର ବାହିର ଗୁରୁତ୍ୱର ଲେ
କବ ଉପରେ ରହିଥିଲୁ । ଅମ୍ବାଜନେ ଅଶା
କରୁ ଯେ ଶେଷା ଭାନୀମାତ୍ରେ ମହାମାତ୍ରେ
ମହୋଦୟକର ଉପଦେଶ ସମ୍ବଲ କରିବାର
ବେଳେ ମହିନେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ।

କଲିବା ଗେଜେଟ୍

ପୁରୁଷ ତୋ ମାତ୍ର କେବେଳିଟିର କାହା ଜାଣନାକ
କଲାନ୍ତି ସବୁ ୧୯୫ ମିନ୍ଟ୍‌ର ତା ଏ ବେଳୁ ଦୂରୀମାତ୍ର
ଶାଖା ପାଇଲେ ।

ବାରୁ ହୃଦୟରେ ଘରରେ ତିକର୍ତ୍ତବ୍ୟାମ ତୁମୀରେ
ମୋର ପାଦକ୍ଷେତ୍ର ସେଇ ହୋଇ ଧେର୍ଭା ସ୍ଥାନିକର୍ତ୍ତବ୍ୟାମ
ହେଉ ଏ ଶୌଭଯା ମେଲଜୀବର ଯଙ୍ଗର
ପଥରେ ସାର୍ଷଣିବାର କର ଗଠିଲା ।

ଏହି ବା କେ କେ ପ୍ରେସ ହେବା ସଫାଟରେ ତାହାର
ଦକ ଥିଲ କବଳେ ଯେ ଶ୍ରେସ୍ ବାରେଇର ଠେ ସମ୍ଭାବ
ସୁଲଭ ହେ ବେ କି କି, ଆଜିକେ ଯେ କୋଣ ଠେ ଗୁରୁତ୍ବ
ହେ କିମ୍ବା

ପ୍ରାଚୀଯ ବନ୍ଦାଳ ।

ଏ ସ୍ତ୍ରୀଦିଲେ ଏ ପରିବର୍ତ୍ତ ଥାଏ ହେଲେ କାହାର
ଦେଲେଁ ହେବ ବୁଝି ଅଗା ଦେଖିଲେବ । ମର
ମୁଖ୍ୟାନ୍ତରତାର ଯଥାତ ଜଳନ ହିଂସା ପାଇବ ମାତ୍ର
ବୁଝିଲେ ।

ସାଧାରଣ ହେଉ ଦିଲ୍ ଦେବତା ଦୂର ଦେବତା ଦେବତା
ଦୀପ ଦୀପଟ ।

ଏହି ମହାବିଷ୍ଣୁ ପାଇଁ ଯଥାଳିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେବତା
ଦୀପଟ ।

ଅସମାନଙ୍କ ବିଲକ୍ଷ ର ସହେ ଏହ ସୁରଗାନ
କିମ୍ବା ସତରେ ପାଇସନ୍ତୁ ତା ୨୫ ଦିନରେ ପେଶ
କିମ୍ବା ।

ପ୍ରଦେଶ ମେଲାଯଥିବା ଗୀରାଳାର ପରିବା
ରଙ୍ଗ ଖୋଦିବି ଧରନାର କୈପ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଚଳନର ଉତ୍ତାର
ପରିଦିଶାର ମାତ୍ର ଏହା ଏ ସହିର ତେଣ ମାତ୍ର ବା ଏହା ସମ୍ମର
ତାରରେ ଦେଖି ନଗାରକ ଅର୍ପିଛି।

୧୦ ପତ୍ରକରଣ ହିତା ଏ ୧୦ କା ସମୟ ମାତ୍ରରେ
ଯାଇ ଏବରତା ଏହି ଓ କହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶବରତ
ମାଗିଥିବ କଲେ ଅର୍ଥ ବରିଷ୍ଠ, ଫେରେ ଅର୍ଥ ଦୂରାର
କାହାକୁ ବରଣ ହିତ ହେଉ ଚାହିଁ।

କୋରେ ଏ ପାଇଁ ସହିତ ପରିଚାଳନା ହୋଇଥାଏ । ତମାଙ୍କ ଏବେ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ପରିଚାଳନା ହେଉଥିଲା ।

ପାତ୍ରବିନ୍ଦୁ ମମ୍ବାଦ

ବାମପାଳ ବୋଲି ଏକ ନିର୍ମଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗତିରେ ହୋଇ ଗଲା
ଏବଂ ତା ଏକ ଦୀର୍ଘମୁଦ୍ରାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ବସାଇ
ପରେବ । ବାମପାଳାରେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିର୍ମଳ ବ୍ୟକ୍ତିରେ
ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟକ୍ତିରେ
ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ।

ତାବା ମାନ୍ଦରିଙ୍କ ମହ ମାର ବଜାଗପ ଶିଳରେ ଦସ୍ତା
କା ବୋପିର ଏ ବାହାର ରେ ଏର୍ଥ ବନ୍ଦରେ ପ୍ରାୟ
କାହାରେ ଯତ କିମତ ତାବାର ଡିଲା ଏହ କିମତ
କିମତ ଏକ କାର କେବଳାଧିକରିଛା । କେବଳ କୃଷିକା
କାହାରେ କିମତ ଏକ କିମତ କିମତ କିମତ କିମତ
କିମତ କିମତ କିମତ କିମତ କିମତ କିମତ କିମତ
କିମତ ।

ପାତ୍ରମୁକ୍ତ ଦୟା ଯାଏଇ ଅନ୍ଧର ହଜିଥ ବାହିରେ ଉପର
ବାହି ସଂକ ପଚାଏଇ ହୋଇଥିବାର ସାଥେ ପ୍ରସର
ଯେହା । ଯାହାର ମମ ବସନ୍ତେରେ ମଲା । କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଯେବେ କେବେଳେ ଶାରିରେ ମେଲା ପରିଚିତରେ ଏହି
ହୁଣଗୋଡ଼ ପିଲ ପରେ ସଠି ଯାମନ୍ଦିଙ୍କ ଘରରେ ଦୟା-
ର ସୁରକ୍ଷାକାରୀ ଧନବାଧ ବହାରିଛେଇବା କହାଏହି
କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ମୀରିବେ କେବେଳେ ସ୍ଵର୍ଗ ପରିବହନ,
ଅର୍ଥାତ୍ ମର୍ମାରୀ ପ୍ରତିତ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପରିବହନ
କାହା ପରିବହନ କିମ୍ବା ।

ପରିବହାର ଟିକ୍ ହତୀଲସ୍କା ଶହୁ ଟି. ଗନ୍ଧୀ,
କୁର ଦିନର ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ କ ଉତ୍ତର ମନ୍ଦିର ପ୍ରାୟ ଦିନ
ଟାଙ୍କା ହେବ ଉତ୍ତରିହାର ପାନ୍ ଦିନପଞ୍ଚତିତ୍ତା । କର୍ମ-
କାର ସହି ଦିନିନିତା ଦିଲେ ଏହି ପରାମରଣିଷ୍ଠ-

ପ୍ରଥମ କାହାରେ ଗଲା ନସବ ଫୋଟ ପଦବର୍ତ୍ତ
ଏ ପାଶୁକ ଧେଇ କିମ୍ବା ଓ କାହାର ବାର
ପାଠତାର ସମ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଣ ବୁଲ ଏହି ଏହିତା
ହୋଇଥିବ ସେ କ୍ଷମ କରିବାର ଅବୋଧି ହୋଇ-

ବିପରୀ ପୁଣ୍ଡ ସତ୍ତବ ସବୁ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ହେ ତ
ପୁଣ୍ଡ ମହାତ୍ମୀ ଏହି ତାଟ ପରିଚେ ଦିଲାନ୍ତି ଗୁରୁତ୍ବରୁ
ପାଖ ବନ୍ଧିତରୁ । ସେ ବରତର ନାମ ପ୍ରେସ ବିମନ ଓ
ସଂଗୀର ଓ ମେଘତଥାର ଦୀର୍ଘ ସଂଗ୍ରହ ଦିନର ପରମର୍ତ୍ତ
ଦିନ ଅସମୀ ମାର୍ଟ୍ଟ ମାସରେ ଦଳମେଠାର ଦିନପରି ସୁନ୍ଦର
ପ୍ରକାଶ ଦେଖେ ।

କରିବା ହେଲିବାକୁ ବିବରକର ପଞ୍ଚମାନେ ସେମା-
ତ୍ରଦେ ପଥାନ୍ତରମାତ୍ର ସାଧୁଯାତେ ବୋଇଟିଗାଣ ଏ ପଥ
ହେଉଛି ଯେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଶ୍ଵବ ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପଞ୍ଚମାନେ
ଦେଖିବାକୁ ପାଇଁ ଏହି କାହାର ବିଶ୍ଵବ ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଗା ଏ ଏହି ମଧ୍ୟରେ ସେହିକିମାର ଏ ସୁତ୍ର ବସନ୍ତବଦୀ-
ପାତ୍ର ସୁତ୍ରବଦୀ କରିବାକୁ ଜେବେ ବିଶ୍ଵବ ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ।

ଏଥର କୁଟେର ପାନେବଳୀ ହିଁ ଧେନ୍ଦର ପଥଶା
ଅଣ୍ଟର୍ : ହେ ପାନେବଳୀ ମନ୍ତ୍ରେ ଶ୍ରୀମନ୍ତର ବନ୍ଦେବ୍ୟାନ୍ତ
ଏହି କାହିଁ କି ଯୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଏହି ପାନେବଳୀ ଅନୁଧିକ ପରିଚ୍ୟା
ଫାତିମା ମେ ଆର ହେ ହିଁଛା ।

ଏହା ସଂପର୍କରେ ତାଣୁ ୨୦୦ ମିଳ ଘରଟ
ଶ୍ରୀମଦ୍ ମହାତ୍ମା ପଦିଷ୍ଠାତ୍ମକ । ସଂପର୍କରେ ସମାଜେ ପରି
ହେଉ ଦୂରମାତ୍ର ରହ ବନ୍ଧାନ କୁଳ ହାତାକଥା ମୁଣ୍ଡିପିଲବ ।
ମୋହନ୍ ବନ୍ଧାନ କୁଳ ଉପରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମାତ୍ରକ, ଏ ଦୁଇଟି ଓ ଅଧିକା, ବାର୍ଷାର ମୂଲ୍ୟରେ
ମନ୍ଦ ବଢ଼ିବାଦେଇ ଇହାର ବିଶେଷ ସେଇ କର
ମାତ୍ରକ ଅଧିକର ପରିପାଳନ କହା ବଣାନ୍ତିଥିବା ।
ଦେଇବ ଦୃଷ୍ଟି କାବ୍ୟର ବଢ଼ିଲି ମୂଲ୍ୟର ମୂଳ
ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଏବଂ ମୂଳାଙ୍କଳର ଅନ୍ୟାନ୍ୟରୁ ବୈଚାରି
ପାଇଁ ଯେତେ ସ ବନ୍ଧନ ।

ପ୍ରତିକାଳର ବନ୍ଦରଗାର ପରିବିହୀନ ହେତି
ଦେବାଲ୍ ଦୁଇ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଶାରେଣ୍ଟ ଜିଏ ଦୁଇ-
ମହେତ୍ଵର ଉଧ୍ୱାନବାହୀନ ପରିବିହୀନ ।

ଶ୍ରୀ ଦୁଇ ୪, ପାତ୍ର ମାନ୍ଦ୍ରାଜକର ବସନ୍ତକାଳସମୟର
ପଞ୍ଚମ ପଦକାଳୀମାତ୍ର ସହିତ ଗାସ ଦିନ ଉପରିକଷ୍ଟ-
କର ଏବଂ କେବଳକେବେ କାର୍ଯ୍ୟକର ଘୋରାନ୍ତିକ ଦେଖାଇ-
ଦ୍ୱାରା ଦେବବିହାର ମାତ୍ରମେବକରି କ୍ଷାନ୍ତ ପଢାଇ ଏବଂ
ପଞ୍ଚମ ପଦକାଳୀମାତ୍ର ନିଷ୍ଠା ଦିନରେ ପରିପାଲନ କରିବା
ପାଇଥାରୁ ଏହେ ଏକ ଘୋରାନ୍ତ ପତ୍ର ଅବର ଦିନରେ
ଏହିକୁ ଏକ କମ ପାଇବାରୁ ।

ମେଘଦୂତ ଏ କେତାର କି ବାହ୍ୟ କୁଣ୍ଡ ଜଳନ୍ତବ
ଏହି ନାନ୍ଦାରୀ ପାଇ କି ରେଣ୍ଟଗାର୍ଷିରେ ମନ୍ତ୍ରମାନେ ଅଧିକ
ମୂଲ୍ୟ ବାନ୍ଧବାନ୍ଧବ କି ପ୍ରାଚୀନତିର ମନ୍ତ୍ରମାନେ ମିତ୍ରବାନ୍ଧ
ଦୋଷ ସୁଧାର ହେଉଥିଲା । ଏହିକି ପ୍ରାଚୀନତା ଯେତ୍ରକିମ୍ବା
କିମ୍ବାହାରୀ ।

ପାଠ୍ୟପ୍ରଦେଶ ୩୭ ।

ପ୍ରତିକାଳର ମହାନାନୀ— ଦେବତା ସମ୍ବନ୍ଧ ସଂଚାର
ଶାଖା ଅଧ୍ୟବତ୍ସମୁଦ୍ରା ଯା ଏହା ବାହେ ବହୁବ୍ଲେ କୋଣ
ତାତ୍ତ୍ଵା ଏ ଏହା ମହିଳା ଜୀବିତ ଦ୍ୱାରା କରିବାରେ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ନିରାପଦ କାହା— ଏହା କେ ମାତ୍ରାରେ ଦେବତା
ପ୍ରତିକାଳ ଦେବତା— ଅନ୍ତିମ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସବୁଦେଇ
ଯୋଗ ହେବ ।

ଏ କବିତା ନ ଦାର (ସେ ସୁଧ ଖଣ୍ଡନ) - କବିତା
ସହିତିଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପାଦାନ ଏବଂ ଉପରେବ ବର୍ଣ୍ଣନା କାହା
ଦେବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଳମ୍ବନ କରି ବାବ ଦେବାପାତ୍ର । କର୍ମ -
ଦୟାପାତ୍ର ବର୍ଷ କବିତା ଶାନ୍ତି ବହୁବିକାଳୀ କାହା ପ୍ରକାଶ
ବହୁବାଚ ପ୍ରକାଶର ଗାନ୍ଧୀ ।

ଶ୍ରୀ କଣତାଳ ମିଶ୍ର—ବସନ୍ତରେଣୁ ହେଉଥିଲେ ଅଧିକ
ଦୂର ପରି ମଧ୍ୟ ଉପରେକୁଳ ଚାନ୍ଦିଲା।

ପ୍ରେସ୍ ।

ପତ୍ରପ୍ରେରତକ ମରାମତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବୁ
ମାକେ ଦୟି ଗୋଡ଼ି ।

To THE EDITOR OF UTKAL DIPAKA,
SIR,

Please allow me a little space in a column of your esteemed journal. It is with deepest sorrow I read the article published in the correspondence column of your journal of the 6th instant, anent the Utkal Union Conference. I fully concur with the remarks made in it by Mr. Dasrathi Soor Deo of Cuttack who has dwelt upon the main cause very long to show that the Conference authorities or the leaders of Orissa, as he called, have preserved silence till now, though October is passed, and has included almost all the important causes that will certainly bring the Conference to a dead stop. I will not, therefore, deal at all by discussing them or even referring to any of them but content myself with making a few observations on the suggestions made by my friend Mr. Soor Deo.

Verily it is a fact that the Conference has not been made financially successful and it is also noteworthy here that all its earnings have exorbitantly been spent on matters less important than providing itself with substantial means for its upkeep. It is all the want of fore thought on the part of the leaders and my friend Mr. Soor Deo is right in saying in one place that sheer idleness on their part is the cause of this delay. Certainly it is to some extent, because they could not thoughtfully organize some financial stability at the beginning and are now pondering over the matter silently. Financial difficulty is the root of all this silence, as my friend found out. He has pointed out two practical hints to make the Conference to stand on a firm footing which seem to be far from deeds. He suggested delegation fees to be levied according to the difference of seats occupied by the members. It is not the case with any of the Conferences or public meetings. A uniform rate of delegation fees may be six Rupees two will I think, be adequate for delegates and annas eight for the visitors as in the case of National Congress or such other Conferences. My friend's second suggestion to demand all Rajahs to pay Rupees 50 each and all Zamindars to pay Rupees 30 each is too meagre. There are Miharajahs, Rajahs and Zamindars throughout the length and breadth of our mother land Utkal and it is a folly to demand such paltry amounts from each of them alike. The Conference may expect more from some of them if it seeks their helping hands for its permanent existence. I do not wish to say

that the suggestions are not thought fully thrown out but I am afraid they may encounter with some hindrances when they are taken into action. Considering all the circumstances quoted above, in my humble opinion, the following proposal would serve the purpose for which we all strive together. Our object is to make the Conference ever existant. In this case we have to reckon its annual expenditure. We have already had its six sittings in different places and its annual average expenditure can easily be made out. The next thing to be done is to request the leaders to nominate some gentlemen of influence among them to travel over the whole of Orissa, Ganjam and Sambalpur and to get contribution lists prepared and get signed by the gentlemen who wish to be permanent members of the Conference. Maharajahs, Rajahs and Zamindars may also be requested to patronize the Conference with decent annual donations as tokens of their Co-operations in its existance and well-being. If this procedure be adopted and successfully achieved, I hope the Conference will, no doubt, live long and no one will ever have to feel difficulties every year for its continual sittings. The only thing remains afterwards to do, will be the collection of the contribution and donations annually in the months of October and November, for which purpose, a paid staff may be maintained with its Head quarters at Utkal. It is too late now to do all this for this year. Sambalpur had already invited the Conference to take its sitting there this year and perhaps its leaders might be busy in making arrangements for every thing required. Yes the trumpet call might have already stirred the leaders and we await their action very soon. My friend Mr. Soor Deo remarked himself that men may think that he was too fond of poking his nose in things that do not concern him. This concerns every true Utkaliya who has every right in meddling with the matters and actions that concern the nation. He is therefore praiseworthy that his concern has moved the leaders to some extent to rise up for duty. I am to say a few words with regard to my concern in the matter. I had the honor of having the presidential seat of its 5th sitting in Puri and shall be exceedingly sorry if its appearance be not made this year in any place. I conclude my observations with best regards to the editor whose influence and weight will, of course, produce the desired effect if he tries his best to move the matter through the medium of this widely circulated journal.

Surangi Palace
Ichamur
10-11-99

Yours faithfully
Rajah of Surangi

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏବନ୍ଦୀର ସମସ୍ତାଖାରଙ୍କ ଜଣାଇ ଦିଆଉଥିଲୁ ଯେ ଅନ୍ତଗୋଳ ରଜର ପରେଷ୍ଟନେ
ମାର୍କ ଦିଅ ହେଉଥିବା କଲାଶିତ ପାଇ ଓଗେର ଦୃଷ୍ଟିକ ଅନ୍ତଗୋଳ ପରେଷ୍ଟ ଅପିରକ
ସାଂକ୍ଷରତରେ ବିଟିବ ମୁକ୍ତାମ ବଲେନ୍ଦ୍ରା ଉଚେଷ୍ଟିତାରେ ତିବନର ମାପ ବା ୧୩ ଲଞ୍ଚ ବା ୫୫୩୦
ମେଲିଟ ସମୟରେ ନିଶ୍ଚିମ କର୍ଯ୍ୟିବ ନିଲମ ପ୍ରତିଶେଷ ନ୍ୟାକ୍ତି ମାନେ ଉତ୍ତର ଗାରିଶରେ ଦାଳର
ଛୋଇ ନିଲମ ତି ବି ଶାରିବେ ।

ଲଚ୍ଛୀ ଗଠନୋଡ଼ାକୁଳ, ୨ ବିମର୍ଶା ଲଙ୍ଘାଟମେଘ ।

ନଚର ବିବରଣ	ପ୍ରଥମ ଶେଳା ପତ୍ର ନମ- ପତ୍ର ମୋଟା	ଦ୍ୱାରା ସେଳା		ତୃତୀୟ ଶେଳା		କରୁଥିଲେଗଲୀ ମାତ୍ର ମାତ୍ର}
		ପଠିତାରୁ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଟା	ପଠିତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଟା	ପଠିତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଟା	ପଠିତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଟା	
ବିଷାକ୍ତାଳ ଟ୍ରୀ	୪୭୧	୧୪୦	୨୩୫	୧୨	୨୪୭	
ଶୁର୍ବିଲ ଶାକଗଛ	୪୪	୨୨	୧୧୫	୪୦	୨୨୫	
କଷା ପଥିଶ କଗଜ	୧୧	୨	୪	୦	୧୭	
ଶୁର୍ବିଲ ପଥିଶାଳଗଛ	୦	୦	୦	୧	୧	
କଷା ଟେଶୁଗଛ	୨	୧	୨	୦	୫	
ଶୁର୍ବିଲ ଟେଶୁଗଛ	୧	୧	୩	୦	୫	
	ମୋଟ	୨୨୫	୬୭୦	୩୭୭	୫୩	୧୧୦୦

ଲଟ ୨ ଶରଗୋତ୍ତାବୁକ ୮ ନମ୍ବର କଣ୍ଟିଟମେଣ୍ଟ

ମାତ୍ରା କବରଣ	ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ	ବ୍ୟାପକ ଶେଷ	ବ୍ୟାପକ ଶେଷ	ଚାରୁଥିଲେଖା	ମୋଟ ରହ୍ୟ
	ପ୍ରତିକାର	ପ୍ରତିକାର	ପ୍ରତିକାର	ପ୍ରତିକାର	
	ଉପର ମୋଟ	ପ୍ରତିକାର ମୋଟ	ପ୍ରତିକାର ମୋଟ	ପ୍ରତିକାର ମୋଟ	
କଥା ପାଳଗଛ	୫୨	୩	୨୪	୮	୩୩୭
କୃଷିକାର ପାଳଗଛ	୧୨	୧୪	୪୨	୯	୧୧୨
କଥା ପିଆଶାଳଗଛ	୧୩	୦	୧	୦	୧୪
ଶର୍କିଳ ପିଆଶାଳଗଛ	୦	୧	୫	୦	୨
ମୋଟ	୧୬୭	୨୮	୧୭୯	୨୭	୪୦୯

ଲେ ମ ଟାକରଣିଙ୍ଗାବୁକ , କମ୍ପ୍ଯୁଟର ବଜାରଫେର୍ଦ୍ଦୁ

କ୍ଷେତ୍ର ବିବରଣ	ଉଥମ ଶ୍ରେଣୀ		ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵର୍ଗ ଶ୍ରେଣୀ		ଚିନ୍ହିତ ଶ୍ରେଣୀ		ଚିନ୍ହିତ ଶ୍ରେଣୀ	
	ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଶି	ପରିପରା ରାଶି	ପରିପରା ରାଶି	ପରିପରା ରାଶି	ପରିପରା ରାଶି	ପରିପରା ରାଶି	ମୋଟ	ଲାଗୁ
	ମୋଟ	ମେଟା	ମେଟା	ମେଟା	ମେଟା	ମେଟା	ମୋଟ	ଲାଗୁ
କଥା ଶାଳାକ୍ଷେ	୨୮	୪୪	୧୦୮	୨୪	୨୪	୨୪	୩୩୯	୩୩୯
ସୁଖିଲ ଶାଳାକ୍ଷେ	୦	୧	୮	୮	୮	୮	୧୦	୧୦
କଥା ଉଥଶାଳାକ୍ଷେ	୧୮	୨	୨	୨	୧	୧	୨୮	୨୮
ସୁଖିଲ ଉଥଶାଳାକ୍ଷେ	୧	୧	୧	୧	୧	୧	୨	୨
କଥା ପିଶୁଙ୍ଗକ୍ଷେ	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦	୦
ସୁଖିଲ ପିଶୁଙ୍ଗକ୍ଷେ	୦	୦	୦	୦	୧	୧	୧	୧
କଥା କାନ୍ଦିନାରାଜ	୦	୦	୮	୮	୨	୨	୧୦	୧୦
ମୋଟ	୨୨	୫୨	୧୦୨	୧୦୨	୮୨	୮୨	୨୫୨	୨୫୨

ବହର ସବୁର ତେଣର ଦୟାକାର ନିୟମଗାନ ଜାଣକାଳୁ ଯହା କଲେ ଅନୁଶୋଳ କିମ୍ବା
ପରେଷ୍ଠ ଅଧିଷ୍ଠରନ ନିବରଣେ ଅବେଦନ ଦ୍ୱାରା ଜାଣି ପାରିବେ ।

10-11-09 Angul Division

A. H. Mee.
Divisional Forest Officer

Digitized by srujanika@gmail.com

ନୂତନ ପ୍ଲଟ ।

ବିଷୟରତ୍ନ ।

(ଅକ୍ଷର ସ୍ଵର୍ଗାଶ୍ରମ ପାଦମଣିକା)

ଏହି ଛକ୍ତ ବନ୍ଦଳା ବି ଠେଣୁ ପୂର୍ବରେ ଏହିହେ
ପ୍ରକଟିତ ହୋଇ ନ ସବୁ । ଏହିକେ ଯାଦର୍ଥ ମେଲର
ସହି ପ୍ରାଚୀ, ମୂଳବ ଏବଂ ବନ୍ଧୁପ୍ରକଟିତ ଅଞ୍ଚଳମାନ କବିର
ଓ ମରିଲୁଗାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ହୋଇଥାଏ । ୧୦୨ ତତ୍ତ୍ଵକ
ଅଥବା ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଯା
ଦେଇଲା ତତ୍ତ୍ଵରେ ଏହି କହି ପାଞ୍ଜାନ ସାହାଗନ ଏହି
ପାଞ୍ଜାନ । ଏହିର ସହି ପ୍ରାଚୀ ଓ ମୂଳବ କବି
ପ୍ରକଟିତ ଅଞ୍ଚଳମାନ ସହିନ୍ତିତ ହୋଇଥାଏ ବହାବାହି
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୃକ୍ଷଶାଖିର ପାଞ୍ଜାନ ଉପରାର ସାଥୀ ହେବ ।
ଏ ଦ୍ୱାରେ ତତ୍ତ୍ଵର ଦେଖା ଗାନ୍ଧା । ତେବେ ହାହୁ ।
୧୦୩-୦ ଅର୍ଥର୍ଥ୍ୟର ସାଥୀ ସାଥୀ ହେବ । ପୁଣିକ୍ରମ ନ
ଦେଖା ଗାନ୍ଧାର ନମ୍ବରଫେରର ଏହି ସ୍ତରକୁ ଏହି
ନ ଆଜି ନିର୍ମିତ ଗାନ୍ଧା ଗାନ୍ଧା ସହସ୍ର ମହା ବିଷ୍ଣୁ କରେ
ଦେଖା ସହି ହେବ ହାହୁ । ତତ୍ତ୍ଵକ, ଅନ୍ତର୍ଭାବ, ଧାର,
ଦ୍ୱାର ସମସ୍ତକର ଏହି ସ୍ତରକ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଧାନମ୍ବୟ ଏହି
ବିଷ୍ଣୁକାଳ ଅବସ୍ଥା ହାହୁ । ମୂଳୀ ଏହିର ମାତ୍ର । ୧୦୪
ମାତ୍ରମ ୧୦୪ ମାତ୍ର ।

ପ୍ରାଚୀ ଜ୍ଞାନ କଟକ ସମୟ ସୁତ୍ରକ ଦେଖାନ ଅ
ଶା ଶାରଦାଟ୍ରସାଦ କବି କଟକ
ଅସୁରିଷୟ ଭାଷ୍ଯାଳୟ ଲ ଲୁହାର,
ଯୋଗ କାବଳିଙ୍ଗୀ—କଟକ

NOTICE.

Wanted a Head Master for the High class, English school, Balangir, on a monthly salary of Rs 60 with free quarters. None need apply who has not passed the F. A. Examination. The candidate must be an Oriva.

Balangir } Balmakund Bohidar
13-11-09 } Dewan
 Patna State.

NOTICE.

Wanted at once by the District Board, Balasore, an experienced Sub-Over-eer on Rs. 35 thirty five plus a fixed travelling allowance of Rs. 15 fifteen per month.

None need apply who is not qualified under the Rules published in Notification No. 3334 L. S. G. dated 20th December 1901.

Applications with copies of testimonials will be received by the undersigned up to 30th November 1909.

The selected candidate "will have to stick to the post for at least two years.

Balasore
Dt Hd. office
16-11-09.

B. C. SEN.
Chairman,
District Board.

WANTED.

A revenue Mohurir on a salary of Rs. 15 per mensem. Applications with testimonials should reach me by the 15th December next. Office experience and English qualification at least up to middle English standard necessary.

Supdt. office Hindol Sysmasunder Nand
Dated 22nd Novr Superintendent of
1909. Hindol,

Wanted for the Bahalda M. E. school a competent Head Pandit on Rs. 12 (rising to Rs. 20). A successful candidate from the Cuttack Training school will be preferred. Apply stating age, qualifications and experience (with copies of testimonials) to the undersigned or before the 30th November 1909.

S. N. Chakrabarti
Baripada, Superintendent
8-11-09 of Education
Maurabha State.

ବୁନ୍ଦକେନ୍ଦ୍ର ବିଦ୍ୟାଭୂଷଣ ଟୋଲ ପାଇ
ମାତ୍ର ୧୮୮ ଟଙ୍କା ବେଳକରେ ଜଣେ ବୁନ୍ଦକେ
ଶକ ଅବଶ୍ୟକ । ଉପାଧ ପଥକାରେ ରତ୍ନାଶ୍ରୀ
ପାଠକର ଦାନ ସଜ୍ଜାରେ ପ୍ରଦର୍ଶ୍ୟ । କିମ୍ବା
ଶକରକାରେ ନିକଟରୁ ପ୍ରଶଂସନ ସହିତ
ଆଗୀ ଉପରମାନ ଟଙ୍କା ୧୦ କଣ ମଧ୍ୟରେ
ଦରଖ୍ୟ ଦେଇଣ କରିବାକୁ ଦେଇ

ବନ୍ଦକେ
ସବେଳାତା ନୟାର
୨୦୨୦୨୦୧୯
ବୁନ୍ଦକେନ୍ଦ୍ର ବୁନ୍ଦକେନ୍ଦ୍ର

ମସିକ ଟ ୨୦୯କା ମୋତିଏ ରକ୍ତ ଦେଇ
କରେ ଜଣେ ପଞ୍ଚର ସରଦାର ମାତ୍ରକୁ ଦର
କାର ଥିଲ । କଙ୍ଗଳରୁ ନୃତ୍ୟ କୋରାଖୁବା
ଦସ୍ତିମାକକୁ ଯେ ପିତା ଦେଇ ପାନବ ଏବଂ
ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ କରିବାକୁ ଚାଣ୍ଡର ଏହି
ଲୋକମାନ ଅମ୍ବ ନିକଟରୁ ଦରଖ୍ୟ କେ
ପ୍ରଶଂସନ ପଠାଇବେ । ଉପରମାନ ଟଙ୍କା ୧୦ ର
ପଞ୍ଚକୁ ଦରଖ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

୧ ମୁ । ଅନ୍ତରିକ୍ଷରତ୍ର
୩-୧୧-୦୯ } Bibudhendra Deo
ପିତାଚେତନାରତ୍ନ
୧ ଦୀ । ଅନ୍ତରିକ୍ଷ

ମୟୁର ବିକାର କେଣାଟାନ ଉପରମାନ
ଟଙ୍କା ୧୦ ରଙ୍ଗରେ କଢ଼ି ମୁକାମରେ କିଳମ କର
ଯବ । ଯେଉଁମାନେ କାହାରୁ କାହା କରିଛି
ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟାପ ହେବାକୁ କାହାରୁ
ଉପରୁକୁ ଦେଇ ତାକ ପାରନ୍ତି । ବେଣାପାଟ
ବାଇରେବୁଲ କେଳାଳର ନିବନ୍ଦନା ଥିବାରୁ
କୌବାହାର ମେବାର ସୁଦାମା ଅଛି । ଏହି
ଟଙ୍କା ୧୦ ରଙ୍ଗ ଦରେମେର ସଂ ୧୦୦ ମର୍ମିକା ।
ମୟୁର ରତ୍ନ } Pareswar Mahanti
୨୦୨୦୧୯ } ମାନେଜର । ବ । ମୟୁର

କୋଟିଶ୍ଵର ।

ଅମ୍ବ ଅଭିନମ ସାତ୍ତି ସତ ମନ୍ଦ ସାତ୍ତି
ଜାରରେ ଯଥାଂ ବନ୍ଧିଥ । ବା । ଅନ୍ତରିକ୍ଷର
। ପ୍ର । ଅନ୍ତରିକ୍ଷର ଏବକାନ ସବସାଧାରଣକ,
ଅବଶ୍ୟକ ନିରବଦେଶରୁ ସେ ଅମ୍ବର ଯେଷ୍ୟ-
ସୁର ଚିନ୍ତା ମାତ୍ର କ ମେ ଅମ୍ବର ଅନେକ
ପ୍ରକାଳକ କ କଳି ବାବାଦ ଭୁବନ୍ୟ କର-
ବାରୁ ଥିଲେ ପାଦାକୁ ପଥର ତର ସବୁ
ବାଦର କଲାପର ଅପାର ବିବାହମ ଦୁହିବା
ଶାଶ୍ଵତ ଗନ୍ଧ ଦେଇଲୁ ଅମ୍ବର ପାରଗ୍ୟ
ସମ୍ବନ୍ଧର ମାଲକ ଓ ଓରାବ ନିରାଥକ ।
ଏଥରେ ଉଚ୍ଚ ପନ୍ଦିତମଣି ଅମ୍ବର ପାଦକ ଓ
ପ୍ରଦର୍ଶିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କାରୁ ଅମ୍ବର ବାମ କର
କରଦ ରକ୍ତାଂଶୁମାତ୍ର ରୂପାଥିଦ ଅଳକାର ଗଢ଼ି-
ଦେବା ସନାଧେ ଅଣି ଅମ୍ବାକୁ ଦର୍ଶାଯାଇ ।
ଭବିଷ୍ୟକରୁ ପ୍ରାଦକ ମେମା ଅବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ସେମାକର ପାଦା ଗନ୍ଧାର ପାଦାଥିବ ସବାକେ
ମେହେ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବ ଦାସ୍ତି ଦେଇ ବାହ୍ୟ
ବାକ ମଧ୍ୟ ମାତ୍ରେ କଳନମ୍ବୁଳ ପଂ ୧୦୦ ପାଇ

ଶା ଅଭିନମ ସାତ୍ତି

କରନ ବନ୍ଦମାନରକୁ ବିଜ୍ଞାନମେଣ୍ଟ
ବାକର ବିଦ୍ୟାଲୟର ଶିଶୁଶ୍ରେଣୀ ମନାଶେ ଜଣେ
ଶିଶୁଶ୍ରେଣୀ ଅନ୍ଦଶ୍ରେଣୀ । କିମ୍ବିଶି ଉତ୍ତରାଧିମେଣ୍ଟ
ପଦାର୍ଥରେ ନାତ୍ରିଶ୍ରେଣୀ । ନେବନ ଯେବେ
ବାନ୍ଦାରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦେଇ । ୧୦ ଟଙ୍କା ଉପରମାନର
ମଧ୍ୟରେ ଅନେବନ କରନ୍ତି ।

ଶା ବନ୍ଦମାନମ୍ବୁଳ ପଣ୍ଡିତ
ପ୍ରଦେଶକ ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ।

COUNCIL REFORMS.

We had been clamouring long for the expansion of the Supreme and the Provincial Councils. The Government have been pleased to accede to our prayers. We the Indians say that we have sufficiently developed our capacity for Self-Government, that the Government have been indeed very slow to recognise our capability, that the reforms now proposed are not adequate, that these reforms ought to have been extended long long ago. The Anti-Indians, on the contrary hold that we are a set of useless people, we have no power to govern ourselves, that we have as yet shown very little of our capacity and that by nature and education we are quite unfit to wield the responsible power which the reforms

mean to confer on us. They are almost sure that after the reforms are extended chaos will follow. Now that the liberal Government have inspite of the hue and cry raised by the Anti-Indians found it possible to extend to India certain measures of reforms matured after long deliberations, it is high time for us to show that we are worthy of the confidence proposed to be reposed in us—that we have a capacity for work and that we can fairly help the Government in the most arduous and difficult task that they may have before them. Let us show that we have true mettle in us, that we have grasped the true principles of Self-Government and that we are up to the mark in every respect.

Now that the Legislative Councils are about to be re-constructed, we are required to elect our representatives to the Bengal Council. It is hardly necessary for us to call attention to the fact that our responsibility at the present moment is very great. The members we elect will voice our opinion in the Council. A true representative is he who can really gauge the opinion of the community he is called on to represent and is ready and willing to forego his individuality and his personal opinion which he is to shape in the light of the opinion of the majority of the class he represents. All party spirit, personal grudge if any, ought to disappear. In selecting our nominee let us exercise independent judgment. Let those who are called on to vote find out the true worth of the candidate, the work he has already done for the country and the way in which he discharged any trust that had been reposed in him. It is no good sending a number of mere figure-heads. Tate's false diamonds we do not want. We want liberal heart, earnest and staunch worker, a man who knows the country, its people and their needs. One who can sacrifice his self at the altar of duty and can represent us in the true sense of the word. Let the voters show that they understand their duty, that they fully appreciate the principles of self-Government, that they are not to be guided by threats or persuasions, that they are above flattery and that they are true to the call of their conscience. If they fail in their duty at this critical moment and do not rightly exercise their choice, there is no doubt that instead of a reformed Council we will have a deformed Council—one for which we will have to thank ourselves. The Government have called on us to elect our own men— one in whom we can safely repose our trust and if we fail to send a man the blame will rest with us and not with the Government.

ବଜ୍ରାୟ ନବରସ୍ତ୍ରପକ ସତ୍ର ସଥାର ।

ଦୂରତ ବଜୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ବରେ
ଜନ୍ମ ହୋଇ, ଟିରଙ୍ଗେପାଲିଟି, ଜନିଦାର ଏବଂ
ନୂପୁରମାଳ ସମ୍ବନ୍ଧର ଯେଉଁ ସଦ୍ସ୍ୟମାଳକେ
ନିବାଚିତ ହେବେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିମ୍ନ-
ଲିଖିତ ନିୟମ ହୋଇଥାଏ, ଯଥ—

ମିର୍ଜନପାଲଙ୍କର ଜ ୨ ଶ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରେସ୍-
ତେଳିପି, ବର୍ଷାଖ, ପାଠକା, ବିଦ୍ୟାର ଏବଂ
ଭୁଗନୟର ବିଭାଗମାନ ଜଣେରେଣ୍ଟ ଏବଂ
ଶୈଳେକାଗୟର ଓ ଉତ୍ତରାବ୍ଦୀ ପାଳନମେ
ଏକଜଣ ନିବାରକ କରିବେ । ପ୍ରଥମେ ଶୈଳେ-
କାଗୟର ମିର୍ଜନପିଟେରୀ ସମ୍ବୂର ପାଳ
ପତ୍ରକ । ପାଠକାର ଚକ୍ରାବୁ ଭାବୀ ବାର୍ତ୍ତା
ଅୟର ମିର୍ଜନପିଟେରୀ ମତ ଦେଇ ପରିବେ
କାହିଁ । ଶ୍ଵାବୋର୍ତ୍ତ ଜ ୨ ଶ ସେହିପର ନିବା-
ରତ ଦେଇବେ ମାତ୍ର ପ୍ରଥମେ ଉତ୍ତରାବ୍ଦୀ ପାଳ
ପତ୍ରକ । ମିର୍ଜନପିଟେରୀ ଓ କିଳ ବୋର୍ଡ୍
ସମ୍ବୂର ସେପର ବାସ ପତ୍ରକୁ ଉତ୍ତରାବ୍ଦୀ
ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ବନ୍ଦନ୍ତୁପକ ସର୍ବରେ ବସିବର
ରହିବାର ଯାଦା ଦୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲୁ ଏଥିରୁ ପାଠ-
କମାକେ ଦୃଷ୍ଟିପାରିବେ । ଜମିଦାରଗଣପତ୍ରରୁ
ସେଇଁ ଜ ୨ ଶ ସର୍ବ ନିବାରକ ଦେଇବେ କିମ୍-
ଲିଖିତରୂପେ ତାହା ବାଣିଜ୍ୟ ଯାଇଥିରୁ
ଅର୍ଥାତ୍ ସଦର ଓ ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଉଦ୍ଦିଳକର ଜମି
ଦାରଗାନେ ଜ ୨ ଶ, ପାଠକା, ବିଦ୍ୟାର ଓ
ଭୁଗନୟର ଜମିଦାରମାନେ ଜ ୨ ଶ, ଉତ୍ତରା-
ବ୍ଦୀ ଓ ଶୈଳେକାଗୟର ନିବାରମାନେ ଜଣେ
ନିବାରକ ଦରିବେ । ହେଉଁ ଜମିଦାରମାନ-
କର ବାସମୂହ ସେଇଁ ଉଦ୍ଦିଳକରେ ଥିବ
ସେହି ଉଦ୍ଦିଳକ ସଫାଖେ ସେମାନେ ସର୍ବ,
ବିବାହକ ଦର ଆରବେ ମଧ୍ୟ ସଦର ଓ ବର୍ଦ୍ଧ-
ମାନର ଜମିଦାରମାନଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ବଜସ୍ତୁ
ଦେଇ ସାର୍କିସାର ଦଜାର ଟକା ଏବଂ ଏଥ
ପ୍ରଦେଶୀୟ କର ଜ ୧୦୨୫ ଟା କିମ୍ବୁର,
ପାଠକା ଓ ଭୁଗନୟର ଜମିଦାରମାନଙ୍କର
ବାର୍ତ୍ତା ବଜସ୍ତୁ ଦେଇ ଦୂରଦଳର ଟକା ଓ
ପଥ ପ୍ରଦେଶୀୟକର ଦଜାରେ ଟକା ଏବଂ
ଉତ୍ତରା ଟକା ଓ ପଥ ପ୍ରଦେଶୀୟକର
ଜ ୧୦୦ ଟାରୁ ଭାଗ ଦେବ । ମାହିଁ
ଜମିଦାରମାନେ ବଜା ବା ବିବାକ ଉପାୟ
ପାଇଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ବଜସ୍ତୁ ଦଜା କରି-
ରିବେ କିମାନକରି ପାରିବେ ।

ମୁସ୍ତଳମାଳ ସବ୍ୟ ଲ ୪ ଏ ମୁଖରୁ
ପ୍ରେତିତେଜନ୍ତି, ବର୍କମାଳ ୫ ଶେଷା ଦିଲ୍ଲୀ-
ମାଳ ମିହି ଲ ୨ ଏ ଏବ ଆଗନା, ଦିଲ୍ଲୀ-

ଭୂମିକାରୁ ଓ ଶେଷକାଗପ୍ତର ବିଭାଗମାନ ମିଶନ
କୁ ଏ ନିଷାଗଳ କରିବେ । ସେହି ସ୍ଥାନୀୟ
ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କେ ହେ, ଏବଂ ଆଜି, ସି ଅଛି ଯା
ରପାଖ ବା କରାଗଲ ହିନ୍ଦ ପଦକ ପାଇସ୍ତବରେ,
ବିଷକତାକାଳସ୍ଥର ଫେଲେ ବା ଅବରେଇ
ମାଜିଶ୍ରେଷ୍ଠ ବନ୍ଦୀ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ଉପାଧି
ପଣ୍ଡାରେ ଦଶବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ଭାରି ହେଲାମୁଖରେ,
ବେଳେ ଏବଂ ସରକାରୀ ବା ସାହାଯ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ ବିଷ-
କଦ୍ୟଳୟ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକା ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର
ତାତ୍କାଳିକ ଚିହ୍ନିତ ସ୍କୁଲମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷନ
ବ ମାହାତ୍ମା କପ୍ରସ ବ ୩୦ ରୁ ଡିଗ୍ରୀ ବନ୍ଦୀ
ମାନ୍ୟିକ ବେଳକ ବିଲିକଗାରେ ଟ ୫୦ କା ଓ
ଅନ୍ୟ ହାମରେ ଟ ୧୫ କାରୁ ଡିଗ୍ରୀ ବ ଥିଲା,
ଯାହାକାର ସଦର, ବର୍କମାନ ଓ ଶିକ୍ଷା ଓ
ଶେଷକାଗପ୍ତର ପରେ ବାର୍ଷିକ ସହି ଦେଖ
ଟ ୨୫ କା ଓ ପଥ ପ୍ରଦେଶୀୟକର ଟ ୫୫
ଏବଂ ପାଇଁ, ହିନ୍ଦୁତ ଓ ଭୂମିକାରୁ ପରେ
ବାର୍ଷିକ ସନ୍ଧି ଟ ୨୫୦ କା ଓ ଅଧିକ ପ୍ରଦେଶୀୟ
କର ଟ ୨୨୬ ଥିବ ବନ୍ଦୀ ଯେଉଁ ମାନ୍ୟ
ସଦର, ବର୍କମାନ, ଓ ଶିକ୍ଷା ଓ ଶେଷକାଗପ୍ତର
ବିଭାଗରେ ଦୂରଥକାର, ବିଲିକଗାରେ ତଳି
ଦଳକାର ଏବଂ ଶାଟକା, ହିନ୍ଦୁତ ଓ ଭୂମିକାରୁ
ବିଭାଗରେ ବୁଦ୍ଧିଜୀବ, ବିଲିକଗାରେ ତଳି
ଦଳକାର ଏବଂ ଶାଟକା, ହିନ୍ଦୁତ ଓ ଭୂମିକାରୁ
ଦେଖିବାରୁ ଅନ୍ୟତଃ ଟ ୫୦ କା ମାନ୍ୟିକ ପ୍ରେସ-
ବଳ ଅଭିନ୍ଦନରେ ଦେଖିମାନେ ଘୋଟ ଦେଇ
ପାଇବେ । ସେହିମାନେ ଘୋଟ ନେବେ
ସେହିମାନ କମିଶ୍ରୁ ଅବଶ୍ୟ ସଦର୍ୟ କିବାତିର
ଦେବେ । ଏଥିରୁ ପାଠମାନେ ଦେଖିବେ ସେ
ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିୟମ ବୋଲିବି
କୋରାଥାରୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବୃଦ୍ଧିରେ
ତାହା ସମ୍ଭାବ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିକ୍ସରେ ବିକ୍ରମାନ
ସନ୍ଦେହ ଥାହିଁ । ତେବେଳ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ଅବ୍ୟାୟ ପ୍ରେଣୀର ଲୋକବଠାରୁ ଭବ ବର
ଦେବା ଜାଗର୍ଯ୍ୟ ଦେଇବଗା ମୂଳକ ବନ୍ଦୀ ବର
ଦୋହି କାହିଁ ଏହା ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରାକାଳ କରକାଳୁ
ଦେବ । ସେହି ଜମିଦାର ଏବଂ ମୁଖ୍ୟମାନ
ମାନେ ନିବାଚକ ଅଧିକାର ପାଇଅଛେନ୍ତି ସେମା
ନାମେ ପାପ କିମ୍ବେ ମାନ୍ୟିକ ଦେଇ ମଧ୍ୟ—

ଶେଷ ବର୍ଗ

960

କାମ	ସଜ୍ଜିବୁ କା ପଥବଳୀ
ବାହୁ ଚାଲୁକ୍ତ ଦେହ	୫୦୦,୦୦୦
ରାଜେନ୍ଦ୍ରାଜାରୁଷ ଦୃତ	୧୦୦,୦୦୦

ବାରୁ ଯୋଦିଲେ, ମାସ କୋଣ କଟକ	୫ ୨୨,୩୫୨
ବାଲେସରରେ	୫ ୧୬୨
,, ମନଦର ମାରାସରକୁ, ଅର ହଜରତ	୫ ୧୪୭
	୫ ୧୦,୨୨୦
,, ଦହାରଙ୍ଗ ପଟ୍ଟିର	୭୪ ଟ ୫ ୧୦,୭୮୦
,, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମାରାସମ ଉପଦେଶ ହେଜାଇଥାଏ ୫ ୧୦,୮୮୦	
ଚେତ୍ତୁ ଯୋଗବଳୁ ଦାର ମରାରସର	୫ ୮,୮୭୫
ପାରୁ ବଳରାମ ମ୍ରମଦର ରାସ ହେଜ୍ଜାଇଥା	୫ ୧,୯୫
ବାନସ୍ପତିର ନରେତ୍ର	୩ ୧
ଦୂରସ୍ଵରର ମରିଗାଳ	୩ ୧
,, ମୋଦିଲିତର, ଶ୍ରୀଦେବ	୩ ୧
,, ଦୁରାଦରକୁ ଦରଗତିନ	୩ ୧
,, ବାରିଦରକୁ ରାସଗୋଧୀର ବାରିକରାର	୩ ୨,୦୫୮
ବିଦ୍ୟତର ରାସଗୋଧୀର	୩ ୧
,, ନିରବପଦକୁ ରାସଗୋଧୀର	୩ ୧
,, କୋଣେବଳୁ ରାସଗୋଧୀର	୩ ୧
,, ରୂପ ସାତ୍ର ବୌଦ୍ଧ ଦେଶ	୫ ୨,୮୦୨
କୌତୁକ ଦେଶରାମ ଦାର ଦିଲା ବସୁର ଟ ୫୫,୭୨୨-୫୫୨	
ସୁମରେ	୫ ୨,୮୫୨-୫
,, ଘରକୃଷ୍ଣ ଦାର ରଜାରସର	୫ ୧୫,୨୦୨-୫
	ସୁମରେ ୫ ୨,୮୫୨-୫
,, ଖୋପଦକୁ ଦାର	୫ ୨,୮୦୨-୫
	ସୁମରେ ୫ ୨,୮୦୨-୫
,, ପଡ଼ିଲାର ଦାର	୫ ୨,୮୦୨-୫
	ସୁମରେ ୫ ୨,୮୦୨-୫
କୌତୁକ ସତ୍ତମେତି ଦାର ରଜାରସର	୫ ୨,୧୦୨-୫
	ସୁମରେ ୫ ୨,୮୦୨-୫
,,	୫ ୨,୮୦୨-୫
	ସୁମରେ ୫ ୨,୮୦୨-୫
,, ମହିତ୍ୱ ଦାର	୫ ୨,୮୦୨-୫
	ସୁମରେ ୫ ୨,୮୦୨-୫
,, ପଦମାମ ଦାର	୫ ୨,୮୦୨-୫
	ସୁମରେ ୫ ୨,୮୦୨-୫
,, ଦୂରମନି ଦାର	୩ ୧
,, ଦୂରଦର ଦାର	୩ ୧
,, ଦୂରାକ୍ଷ୍ମ ଦାର	୫ ୮,୮୦୮-୮
	ସୁମରେ ୫ ୮,୮୦୮-୮
,, ଲକ୍ଷମନି ଦାର	୫ ୮,୮୫୫-୮
	ସୁମରେ ୫ ୮,୮୫୫-୮
,, ଦୂରିଦାର ଦାର	୫ ୮,୮୦୮-୮
	ସୁମରେ ୫ ୮,୮୦୮-୮
,, ତାରରସ ଦାର	୩ ୧
,, ତବସମ ଦାର	୩ ୧
ପାରୁଦାର ଅଧିକ ସର ବରସ ମଳ	
ମହିତାର ଦାହାରୁର ବରସମାର	୫ ୨,୧
ପାରୁ ବରଦାର କୁପଠ ବରସମାର ରହାଗାନ	
	ସୁମରା ପାଠୀ ୫ ୧୫୨
,, ରବୁହାର ହେତ ପାଠୀ	୫ ୧୯୭
,, ରବୁହାର ହେତ ବରସମାର	
	ପାଠୀ ୫ ୧୫୦

910810

„ଦେବତା ଶାଶ୍ଵତ ସମ୍ରାଟ୍ ପିଲାଗାଥ
କେ ୧୭,୫୯୯
ପିଲାଗାଥ ଦେବତା ଶାଶ୍ଵତ ସମ୍ରାଟ୍ କେ ୧୭,୫୯୯
୧୯୯୨ କେ ୨,୨୦୦

ମାତ୍ରାର ରାତ୍ରିମାତ୍ରା ଅଧିକତଃ „ ସାହା ୫ ୪,୯୬	
ଦାନ ରୂପୀ ଏକଷୁଷ ସୁବାହ ପାଇ ଶ୍ରୀଅଶ୍ଵାସ	୩ ୪,୨୮୯
ମହୁତ ଏକଷୁଷ ବାହି ଶ୍ରୀଅଶ୍ଵାସ	୩ ୪,୨୮୦
ଏକ ମାତ୍ରାରେ	
ମହୁତ ଏକଷୁଷ ଉଚ୍ଚତଃ ଏକମପର	୩ ୪,୨୭୭
ମହୁତ ଏକଷୁଷ ଏକମପର ବାହୀରବା,	୩ ୨୯୬
ବାହାରାଜ ଏକ ଶାଖମପର	୩ ୨୯୪
ରୂପୀ ଏକଷୁଷ ରାଗ ବାହି ଶ୍ରୀଅଶ୍ଵାସଙ୍କ	୩ ୨୭୬
ଏକଷୁଷ ପର୍ଯ୍ୟାନ ଏକମପର	୩ ୨୭୫
ମାତ୍ରାରେ ଦେଖିଲ	୩ ୨୬୭
ତମିର ଏକ ବାହାରା	୩ ୨୬୬
ରୂପୀ ଏକଷୁଷ ଶ୍ରୀଅଶ୍ଵାସଙ୍କ ଏକ	୩ ୨୬୫
	୩ ୨୬୫
ଏକଷୁଷ ଦେଲ ଲାଇଅରି	୩ ୨୬୦
ମୁଗା ମଦମତ ବାହାରାଜ ଦକ ବାହୀରବାର ସାହାରେ	୩ ୨୬୫
ରୂପୀ ଏକଷୁଷ ରାଗ ବାହି ଲକ୍ଷମାନା	୩ ୨୬୪
ରୂପୀ ଏକଷୁଷ ଉଚ୍ଚିଲ ପାଇ	୩ ୨୬୩
„ ପମଦ ପାଇ	୩ ୨୬୨
ମଦମତ ଏକଷୁଷ ବାହାର ଶାଖମପର	୩ ୨୬୧
ପ୍ରେସ ମଦମତ ମୁଣ୍ଡପ ଏକ ମୁଣ୍ଡପର	୩ ୨୬୦
ପ୍ରେସ ମଦମତ ପାଇ ଏକ	୩ ୨୫୯
„ ଦିନପାଇ ଏକ	୩ ୨୫୮
ସେଇ ମଛିର ହୋପେର ବାହାରାଜାଳ	୩ ୨୫୭
„ ପଥକ ମଦମତ ସାହାର ଶାଖମାନା	୩ ୨୫୬
ପାଇଜାର ରାତ୍ରିମାତ୍ରା ଏକମତ ଆ ମାତ୍ରାରେ ୩ ୨୫୫	
ପ୍ରେସ ମଦମତ ବାହାର ବାହାର	
	୩ ୨୫୫ ରୂପରେ ରାଜମନ୍ଦିରରୁ
ଦାନ ନେ ବୁଢିମ ଏକାତ୍ମର	୩ ୨୫୪
ଦେଲ ମଦମତ ଗୁରୁକାଳ	୩ ୨୫୩
ଏକଷୁଷ ଦେଲାର ଆ ମାତ୍ରାରେ ସମ୍ମଲିତର	
ମଦମତ ଏକାତ୍ମର	୩ ୨୫୦
„ ଏକଷୁଷ	୩ ୨୫୦
ଦେଲ ମଦମତ ଏକଷୁଷ ଏକାତ୍ମର	୩ ୨୫୦
	୩ ୨୫୦
ଏକଷୁଷ ଏକମପର	୩ ୨୫୦
ଏକଷୁଷ ବରମ	୩ ୨୫୦
ମେଲ ବିହି	୩ ୨୫୦

ଗର ବା ୧୩ ଉଷରେ ଶେଷଦେବା ସ୍ପ୍ରା
ହରେ ଭାବରେ ଫେଲେଗ ଘେଣରେ ୩୫୦୯
ସୂଚ ଦେଇଥିଲେ । ପୁର ସ୍ପ୍ରାଦର ଅଳ୍ପ ୪୪୨୫
ପ୍ରତି ଏହା ଉଶା ଅଟେ । କେବଳ ବଜା ୫
ମଧ୍ୟଦେଶରେ ଦୃଢ଼ି ଓ ଅତ୍ୟ ସତଳ ପ୍ରଦେ-
ଶରେ ଦୀପହାର ଏ ପଳ କୋରାଇଛି ।

—*—

ବଙ୍ଗର ଲେଖକମ୍ପନୀର ଦୋଷାଣ,
ଦେଇଥିଲୁ ଏହି ପୂର୍ବ ସତ ୧୯୦୮ ସାଲର
ତା ୨୫ ଉତ୍ସ ଜାନ୍ୟାତ୍ମକ ତା ୨୫ ଉତ୍ସ ଅପ୍ରେଲ
ପ୍ରଭୃତିର ବିଜ୍ଞାପନରେ ଲେଖାସ୍ଵକା ଏକ ଜା
ପ୍ରତି ଚୌଦିବି ପ୍ରକଳ୍ପ ଜରିବ କମ୍ବର ଦେଖି-
ବାବ ଦେବ ।

ଜଣେ ପାହୁର୍ଯ୍ୟ ଦୈତ୍ୟନିକ ନାଗପ୍ରତାର
ଖାଦ୍ୟ ପଶୁଷା ଦର ଲେଖିଥିଲୁଣି ବି ନିରମିଷ
ଖାଦ୍ୟସବାପେଞ୍ଚା ମନୁଷ୍ୟ ଶଶରର ଉଷ୍ଟ୍ୟୋଗୀ ।
ଶାକର ଖାଇଲେ ସ୍ଵର୍ଗକର ବର୍ଷପତା ନିବା-
ଚନ ହୁଏ । ମୂଳା ସାଇମ ପ୍ରଭୃତି ମନରେ
ହୁଅରୁଣ ଜାତ ଦସିବ । ମଟରରେ ଅକଳ
ଦର୍ଶନ ହୁଏ ଓ ଶାକ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଚନ୍ଦ୍ରଶାଳ
ଦସିବ ।

ବଜ୍ର ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟର ସତ ୧୯୦୫ ସାଲର
ତା ୧୨ଶ ନବେମ୍ବରର ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁସାରେ
ଚିତ୍ତ ଗ୍ରେଣୀ ୬ ୧୯ ୬୩ ଗ୍ରେଣୀ ସତାପେ
ନିର୍ମଳିକ ହେଉ ୧୦୧ ପ୍ରେରଣାତ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା । ସଥା —

ବୟସ ବାହେବ ଏମ୍ ଗୋଲେବସିଂହଙ୍କ କୃତ
ଶିଳ୍ପାଠ ଟ ० ५୫ ଏହାକୁ ଛୁଟ ବାଲ୍ୟାଧାର
ମେ ଜୀବ ଟ ० ୩ ଓ ୨ୟ ଜୀବ ଟ ୦ ୩
ମାତ୍ରିଲେଖ ବିକ୍ରିମାର ଅଳ୍ପ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଟ ୦ ୯୫
ବଜାରେ ଏବଂ ଟ ୦ ୮୫ ଅନ୍ୟଥେ ଓ ରହିଲୁ
ଉଦ୍‌ଦେଶ ଟ ୦ ୨ ମାତ୍ର ।

ଏ ବର୍ଷ ଯାଜପୂରରେ ଏକଜିବନ ଅର୍ଥାତ୍
ଦୁଃଖ ଓ ଧେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇ
ଅଛି ସେଇ ନମିତ୍ତ ଗ୍ରାୟ ଟ ୩୦୦୦୯ ଲା ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେବ । ସେହି ଲକ୍ଷା ସମ୍ଭବ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବିଷୟରେ ଗତ ତା ୧୫ ଉଚ୍ଚରେ ଯାଜପୂର
ଦୀର୍ଘ ଲକ୍ଷା ସ୍ଥଳୀ ଗ୍ରାୟରେ ଏକ ସାହାର
ଦୋଷ ସରରେ ଯାଜପୂର ସବୁ ତଥାଜଳ
ଅପିସର ପ୍ରେସିଚେକ୍ ଓ ମୁକୁଷପ ବାରୁ
ସେହେବେ ଓ ସେହେଣ୍ଟୁ ଅପିସର କୋଣାଖାଣ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦୋଷ ଦେମାନଙ୍କ ସାହାର୍ୟରେ
ଦେବତାର ଜଳ ମେମର ଅଣିଷ୍ଟାଖ କିମ୍ବା
ଦୋଷାର୍ଥକୁଣ୍ଡି, ବୁଝିଦର୍ଶନ ଓ ତମ୍ଭୁକ୍ତ ବୋର୍ତ୍ତର
ସାହାର୍ୟ ଭିନ୍ନ ଅବିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ ସାଧାରଣ
କୁନ୍ଦାହାର ଅଦ୍ୟ ଦେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇ
ଦେବତାର ଜଳ ମେମର କୁନ୍ଦା ଅଦ୍ୟର ଭାର
ମହାଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ ।

ଅଞ୍ଜାମ ପୁଣିଦର୍ଶନରେ ଲେଖାଥିବୁ ଓ
ଆସୁନ୍ତି ଆଜ୍ୟ ପଣ୍ଡା ବ, ଏ, ଯେ କି ସମାଜ
ଧ୍ୟାନର ଓ ପାହଗୀ ସେବକଙ୍କୁପେ ସୁଧାରିତ
କାହାରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କାମାନ୍ତିରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
‘ଦେଶୋଦର ବାସନାସମିତି’ର ସଙ୍ଗାଦବ ପଦ
କେ ବସ୍ତାକ ହୋଇ ସୁଦଳ କବାକ ସଂ-
କରେ ମୋହିବ ସୁଲିପୁଣ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ପଠି କର
ଥିଲେ । ତହିଁ ସକାନ୍ତେ ସକାନ୍ତ ସ୍ନାନ୍ୟ ସରାହନ
କାମାକୁ ମହାରାଜାମହୋଦୟ ତାହାକୁ ସରାହନ

ନିୟମାକୁଳାରେ ଗୋଟିଏ ସୁର୍ଯ୍ୟପଦକ ପ୍ରଦାତା
ବରଥର୍ଣ୍ଣ । ଏହି ସନ୍ଧାନ ନିମନ୍ତେ ସବୁଲୋଟି
ଦାମ ପ୍ରସତା ଉଚ୍ଚୟବ, ମଙ୍ଗଳବାଦ ପ୍ରମତ୍ତ
ବରଥର୍ଣ୍ଣ । ବାସ୍ତଵରେ ଏପର ସ୍ଵର ଶୁଣେ
ଆଜନ୍ତର ବିଷୟ ଅଟେ । ମାତ୍ର ଆଖା କରୁଁ
ସମିତି ଏତିବରେ ବୃଦ୍ଧ ହେଇ ଅବୁମୋଦତ
ବିଷୟକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ଏକାକ୍ରମ
ସହବାଳ ହେବେ ଓ ଶୀଘ୍ର ଗହିର ଫଳ
ଦେଖାଇବେ । କାର୍ଯ୍ୟ କି ହେଇ ହେବଳ
ବିଧାରେ ବହୁ ଦ୍ରୁଦ ପାହି । ମୋଟିଏ ସତିରି
ଅନ୍ତରକ ସହ କଲେ ଏକ କେହି ସବ୍ୟ ସାଧାର
ଉଦ୍‌ବରଣକାର କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟାସର କଲ ଦେଖା-
ଇଲେ ହାର୍ଯ୍ୟସାଧିତ ଅବଧି ହେବ । ସେବେ
ପାଇବା ଦିଶି ଗୋଟିଏ ଅଭ୍ୟାସକାର୍ୟ ହବିବର
ହାର୍ଯ୍ୟ ସାଧକ ନ ହସିବେ ତେବେ ସମ୍ଭାବିତ
ଏହିକାଳ ବିଶ୍ଵର ବରୁଷିରେ ବହୁ ଫଳ ହେବ
ପାହି ଓ ସେପର ଚିନ୍ତା ଅର୍ଥକ ।

ଗର ପଙ୍କବାର ଦିନ ବରୁବତା ହାଇ-
କୋଟିର ମାତ୍ରବର ପ୍ରଧାନ ବରୁଷପତି
ଅଜୟର ବମ ମୋଦିମା ଅଟିଲିର ବସୁ
ଶୁଣାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ପହଞ୍ଚ ପ୍ରତାପ ସେ
ଦଶବିଧ ଅଇବର ସୁବି ବରବା ସମ୍ମାନୀୟ
ବ ୨୯ ପାଠ ଅଥ୍ୱା ସଂଗ୍ରହବରବା ସମ୍ମାନୀୟ
କୀୟ ବ ୨୦ ପାଠ ଅଭିଯୋଗମାଳ ଉଚିତାଳୀ ।
ବରେକୁମାର ଦ୍ୟାତି, ଉତ୍ସାହକର ପତ୍ର,
ଦେମଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ ଓ ଉତ୍ସେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବାନ୍ଦୁର୍ଯ୍ୟ-
ଅପାମିମାତେ ସୁବି ବରବା ବାରଣ ସତ୍ସମ୍ମାନ
ବରୁଷବା ସମ୍ମାନୀୟ ୧୯ ବ ଦ୍ୟା ମଃର
ଅଭିସନ୍ତ ଦୋଷ ବମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବରୁଷବା ହେଉ
ପ୍ରାଣଦଶ ନଦିରେ ଶାବ୍ଦୀକର ହୀପାନ୍ତୁର
ଦଶ ପାଇଲେ । ସେହି ଦ୍ୟା ଅଭିଯୋଗରେ
ବରୁଷଦ୍ୱାଷଣ ସରହାର, ହୁଣୀକେଷ, ଡାକ୍ଟିଲାଲ
ଓ ଉନ୍ନତିକୁଷଣ ବସୁ ଦରବର୍ଷ ହୀପାନ୍ତୁର ବାସ,
ସୁଧିରକୁମାର ସରହାର, ପରେଣତନ୍ଦ ମହିଳା
ଓ ଅଧିକାପତନ, ଉତ୍ସେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବ ୨ ର୍ଦ୍ଦୀପା-
ନ୍ତୁର ଦାସ ଏବଂ ନିରପଦ ସ୍ଵଦ ଓ ସୁଶିରକୁମାର
ଯୋଗ ବ ୨ ର୍ଦ୍ଦୀପତନମକାରୁଦଶର ଅଦେଶ
ପାଇଲେ । ବାଲକଟା ଦରକାର ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଲେ ।
ପରେ ପ୍ରଧାନ ବରୁଷପତି ସାହେବକୁଟନ, ସେବନ,
ନନ୍ଦନାଥ କୋମୋ, ପେଲେନ୍ଦ୍ରନାଥ କୋମୋ ଓ
ସୁଣୀଲକୁମାର ସେନକୁ ମନ୍ତ୍ର ଦେବ ବିଷୟରେ
ଅନ୍ୟ ବରୁଷପତି ରେଣ୍ଡିଫ୍ଟ ଅଦେବିକା ହେବାରୁ
ଏଥର ବରୁଷ ଅନ୍ୟ ଏବଂ ବରୁଷପତିତାର
ଦେବ । ବରୁଷପତିମାତ୍ରେ ଅପାମିମାକୁର
ସୀତାର ବାଦ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ମାନ
ଏ ମୋଦିମାରେ ବିଶେଷ ପରିଜ୍ଞାନ ବରୁବାରୁ

ବେଳୁ ପାଦର ସ୍ଵର୍ଗାବ କରିଅନ୍ତରୁ । ଜଳ ଯାଦେ-
ବଦ ହେଲୁ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା କଠିନ ଦସ୍ତ-
ମାଠ ଲେଖବ ହୋଇ ଦାଇହୋର୍ମାଣ ଯେ
ପ୍ରଭୃତ ଅପରାଧର ବିଶୁର ଦେଲ ଏଥରେ
ସବସାଧାରଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅନ୍ତରି ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମା ଉପଦେଶ ।

ଗତ ରହିବାର ଏ କରଇ ଅନ୍ତ୍ରାସତି ଝର୍ଣ୍ଣ
କଳାଙ୍କରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବନ୍ଦ କିଳୋରୟୁ
ଗୋରଣୀ ସରର ମେଣାଲାରେ ସଥାଧିଖରେ
ଏହି କ୍ରୂତ ପାଦର ଦୋରମୁଲ । ଅଗ୍ରାଯନ
ରଖି ପରି ଗୋଆଳା ସୁବ୍ରତ ଏବଂ ଗନାକର
ପୂଜା ଅର୍ଚନା ଦୋରମୁଲ । ଓ ଯାହିନ୍ତି ସୁବିଧା
ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଦୋହାକ ଦସମୁଲ । ମାର-
ବାତିମାତର ଏ ଯାତାରେ ଉତ୍ସ କି ଓ ଉତ୍ସମ
ଅଧିକ । ସେମାନେ ଦେବନ ଅଦୌ ଦୋହାନ
କି କର ଯଥାରୁ ଯାମସ୍ତରେ ଏବଂ ସହରର
ଅଧିକାଂଶ ହନ୍ତ, ଦୋହାନଦାର ସେମାନଙ୍କ
ଦେଖାଦେଖି ଦୋହାନ କର କରମୁଲେ । ପଞ୍ଜୀ
ଭାବ ଦଳ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସେଗ ଦେବାର ଦେଖା-
ଇଲେ । ଏଥିରୁ ଜଗାୟାଏ ସେ ଗୋପନିୟତ
ଦୂର ସଧାରଣକର ତତ୍ତ୍ଵ ଅକର୍ତ୍ତା ଦେବାର
ବର୍ତ୍ତାରୁ । ମାହ ପିତ୍ରିତ ସମାଜର ଘେର୍ତ୍ତି ମାତ୍ର
ଏ ସଙ୍ଗର ବାର୍ଷିକାର କେନାର୍ଥକୁଣ୍ଡି, ସେମାନଙ୍କ
ପ୍ରତି ସେ ଶ୍ରେଣୀର ଧର୍ମ ଲୋକ ଦେଖିବର
ଅଧି ପ୍ରତି ଦେଲ ଦୀର୍ଘ ଏବଂ ବନ୍ଦ ବାଜରର
ମଧ୍ୟ ଦୂର୍ଧ୍ୱିପଲ୍ଲେ ନହିଁ । ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଦୂର୍ଧ୍ୱା
ମଳ ସେମନ୍ତ ଏହା ମାନମାତ୍ର ଫଳର ଅଦରମ
ଉଦ୍‌ଦେଶ ଓ ତେଜ୍ଜ୍ଵାରେ ଏହି ଗୋପନାଟି ରହି
ଅଛି ଏବଂ ଏହାରୁ ଉତ୍ତିମରୂପେ ତଳାଯବାର
ମେ ସମସ୍ତ ଉଷ୍ଣୟ ଦୋରମୁଲ ସେ ସମସ୍ତ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀୟ ବୋରିବାରୁ ଦେବ । ଗୋପନାରେ
ପ୍ରାୟ ୩୦୦ ଗୋରୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ସେଠାରେ ଦେଖ,
ଦେଉସୁଦା ଏକବ୍ରତ ଦେବାକ ବାଜରରେ ଦେ-
ଖିଲୁଁ ଯେ ଏହି ଅପ୍ରେର ମଧ୍ୟତାରୁ ଅବ୍ଦ୍ଵୀଳର
ମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୨ ମାସରେ ଅୟ ୮ ଲଙ୍ଘନ୍ତିକା
୫ ବ୍ୟଧି ୮ ଲଙ୍ଘନ୍ତିକା ବା ଦୋରମୁଲ । ଅୟ
ବ୍ୟଧି ବସ୍ତ୍ରାଯତ ବିବରଣ ବୋଧ କୃତ ବାପକ
ବିବରଣୀରେ ବାହାରର ଏବଂ ଚାହା କି ଦେଖି-
ରେ ସେବମୁକ୍ତରେ କହି ବୋଲିଯାଇ କପାରେ,
ଦେବଳ । ଏବଂ ନହିଅରୁଁ ଯେ ତିଗିରୁକ
ବସରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁଁ ଏବଂ ବ୍ୟଧାୟାପକୁ
ମାରବାକେ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ବେଦେବାକ ଦୋର
କି ଥାରେ । ଗୋପେକା କମବା ନିମନ୍ତେ ଏହି
ବର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଗୋପନା ସଂଲଗ୍ନରେ ଦେବତେ
ଜମି ଅବଦ ଦୋର ବର୍ତ୍ତରେ ମୟ ଓ ବରିଷ୍ଟ
ଅଭ୍ୟ ଦୋରମୁଲ ଏବଂ ଜଳର ସୁବିଧା ସହାଯେ

ଏକାର୍ଥ ପୁଷ୍ପରଣୀ ଗୋଟା ହୋଇଥିଲା । ଅଣ୍ଟିର
ମୋରୁଦ୍ଵାରା ଏଠାର ଘାର ବଣ୍ଣର ଛାଡ଼ା ଅମ୍ବ
ତାର ଉପ କରନ୍ତି କାହାରୁ ଓ ସେହି ଲିଙ୍କଳାକ୍ରିଯୁ
ବୁନ୍ଦରହାରୁ ସବଳ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାଦ ହୋଇ ନ
ପାରେ ଫେଣ୍ଟ୍ ପଦ୍ମମାଲାରୁ ଦେବଗଜଣ
ବାହାର ଗୁଚ୍ଛର ଅଶାଇ ସେମାନଙ୍କରୁ ଗୃହ
କାର୍ଯ୍ୟ ବୁଲୁଅଛି । ଗୋପାଳାର ଗୋବର ତେ
ମୂର ଯଥାବିଧିରେ ଖର ହେଲେ ଏଠାର ଗୁଚ୍ଛ
ଅଧିକ ଲିଙ୍ଗର ଦେବ ସନ୍ଦେହ ମାହିଁ ବର୍ତ୍ତି
ମାନ ଅନେକ ୩ ବର ଖର ବିକ୍ଷୟ ଦେଇ
ଅଛି ଏବଂ ଖର ପ୍ରସ୍ତୁତ ବରବାର ସ୍ଵପ୍ନକାଳ
ଅବଲମ୍ବିତ ଦେଲେ ତବାର ନିଜ ବୁନ୍ଦର ଭୟଲା
ଏବଂ ବିକ୍ଷୟହାର ଅଧିକା ଅସ୍ତ୍ର ଦେବ । ଅଣ୍ଟି
କରୁ ସର୍ବ ସେ ବିଷୟରେ ଶୀଘ୍ର ମନୋଯୋଗ
ଦେବେ । ଅଣ୍ଟିର ବହୁମ ଗୁଚ୍ଛ ବରବା ଏବଂ
ମୁଗ୍ଧ ମାରିର ତମ ନିଜ କର ଅସ୍ତ୍ର କରିବ
ଏହି ଦୂର ପ୍ରଶ୍ନର ସ୍ଵର୍ଗିଷ୍ଠାତ ମୀମାଂସା କରିବ
ସର୍ବର ଅବଶ୍ରମ ପ୍ରଦୋଷକ । ବାହାର ଲାଙ୍ଘନ
ଗୁଚ୍ଛରହାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଦୂର ଏକପ୍ରକାର ମୀମାଂସା
ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ତାହା ସ୍ଥାଯୀ କରେ ଏବଂ
ତକାର ସ୍ଥାନାୟ ଅଞ୍ଚଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବ ମାହିଁ ପ୍ରଶ୍ନ
ପ୍ରଶ୍ନର କୌଣସି ବିକିନ୍ତି ହୋଇ ଲାହିଁ ଓ
ତହରେ ସେ ଦେଇର ଅନେକ ଅଳକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ଶର
ଦେଇଥିଲୁ ଦୋରିଲା ବାହୁଦ୍ଵାରା । ଅମ୍ବମାର୍କ
ମନ୍ଦେତରୁ ଓ ଗୋରିଣୀ ସର୍ବ ପୁରୁଷ ମୀମାଂସା
ରେ ସମ୍ମ ଅହାନ ବର ଏ ବିଷୟର ବିରାଜ
ଦେଇ ମୋରାଏ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୋଇ ଥାଇବ ।

ପରିବହନ ସ୍ଥାପନ ଆବଶ୍ୟକ ।

ପଢିଲେବ ମର ମହାମତି ନର୍ତ୍ତନଶଳ ଶ୍ରୀମଦ୍
ଭାଗବତରେ କିମ୍ବୁରୀରୀଥୁ ଦେଖାନ ଘୋଷଣା-
ପଥରୁ ମାନ୍ସରେ ହଠାତ କହନାରୁ ଯାଇ
ପ୍ରବାଦ କହୁଦଶୀତା କଲରେ ସେଇଁ ସାଧୁତ
ଆସନ୍ତର ଦୃଷ୍ଟିପାଇ ଦରିଅଲେ ଏବେବାଳ ତାତା
ଅଣାନ୍ତରୁ ଅପ୍ରସର ନ ହୋଇ ବରା କିମ୍ବୁର
ହୋଇଥିଲା । ଅଧ୍ୟମାନଙ୍କ ସୌଭାଗ୍ୟ ଦଳରେ
ପ୍ରବଳ ପ୍ରାପନ ଭାବର ସ୍ଵର୍ଗ ସମ୍ପର୍କ ଏତୁବାର୍ତ୍ତ
ମହୋଦୟ ଭାବର ପ୍ରକା ପୁଣ୍ୟ ଓ ଉଚ୍ଚବ୍ୟବ-
ର୍ଗକ ତଥାରୁ ଯେଉଁ ସହାନ୍ତରୁ ସୂଚନ ପରି
ନିଃଦ୍ୱାସନାସେବନର ଅବ୍ୟକ୍ତିତ ଲାଲରେ
ଦେଖିଥିଲୁକେ ତଥନ୍ତ୍ୟାଶ୍ରୀ ଗାନ୍ଧି ଉପସନ୍ନ୍ତର
ମସ୍ତି ଉଚ୍ଚ ମର୍ମ ଏବ ଶ୍ରୀମାନ୍ ପ୍ରକଳିତ ଲଜ୍ଜା
ମିଥ୍ୟା ପେହ ନାହିଁ ଅନ୍ତିମାରଣ ଦର ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତି ଅବାରରେ ସେଇଁ ସାଧୁତ
ଆସନ୍ତ ମାତ୍ର ଦେଇଅପ୍ରକ୍ରି ଫହୁ କମିତି ଭାବର
ତଥବାଳ ବୃଦ୍ଧି ରହି । ସେଇଁ ଅବାରରେ
ଏକ ସେଇଁ ମାନଙ୍କ ସେଇଁ ମନେକସତ ପ୍ରଥା

ପ୍ରକାଶିତ ଦୋରଅଛି ଉପମନ୍ତରେ ମାତ୍ରପଥାର
ମତ ଥିଲାରେ ମାତ୍ର ଘରଗତର ବାଚାପୁରାର
ଲେଖାପୂର୍ଣ୍ଣ ବସୁତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର କଥା ବିଶ୍ୱର
ଦରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେପର ନିୟମ ପ୍ରକାଶିତ
ଦୋରଅଛି ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୁହେ ଓ କମେ
ତହିଁର ପ୍ରକ୍ରିୟାଧଳ ଦେବାର ଅଣ ଅଛି ।
ଶିଶ୍ବ ବିଦ୍ୟାର ଯୋଗେ ଦେଖଇ ସାଧାରଣ
ଲେଖକ ଯେମନ୍ତ ଗେଣ୍ଟ ଦେଇଥିଲାଏ ଗେମନ୍ତ
ବଜା, ମହାବଜା ଓ ଜନିଦାର ମୟତ ଶିଶ୍ବ
ଯୋଗେ ଯୋଗ୍ୟାଗ୍ରା ଲାଭ କରୁଥିଲାଏ ମଧ୍ୟ
ସେପର ଏମାନଙ୍କର ଶିଶ୍ବ ପ୍ରାଣୀ ଓ ଉଦ୍‌ଦି
ପଥାରୁକ ଦେବ ଗର୍ଭିତେ ସରଗ ତହିଁର
ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲା । ଏମନ୍ତ ପ୍ରକରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର
କର୍ତ୍ତାଧାରକୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସୁବିବେଳାରେ
କର ଯେ ଉତ୍ତରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଶାଶକ ତଳାଭାଲେ
ବିଦ୍ୟାଗରେ ଜାଗତରେ ତାତାହିଁ ଶାଶକ
ମାତ୍ରର ଉତ୍ତର ଦେବ ଗେମନ୍ତ ନନ୍ଦାବସ୍ତୁ
କରିବା ଉଚିତ ଓ ତହିଁର ସମ୍ବନ୍ଧର ଯହ ଦେବାର
ପ୍ରକ୍ରିୟା ଜଣାଯାଉଥିଲା । ଶରତ ଓ ପ୍ରାଦେଶିକ
ସର୍ବମାନଙ୍କରେ ଅଗେ ଲ ୨୭ ଲ ସତ୍ୟ
ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତହିଁର ସଂଖ୍ୟା ୨୭୦
ଦୋରଅଛି । ପୂର୍ବେ କିମାତର ସହସ୍ରକ ସଖୀ
ଥିଲୁ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ୧୩୫୯ ବିଦ୍ୟାରୁ
ଆଗେ କିମାତର ମେମର ବର୍ତ୍ତମାନରେ କର୍ତ୍ତାଧାରକ
ନିର୍ମଳ ଦେଇଥିଲେ ଏବେ ତାହା ଦ କୋର
ସେ ଅପଣା ଅଧିକାର କଲରେ ସର୍ବପାଦ
ଦେବେ । ପୂର୍ବ ଅଭିକ ନର ସହାଯରେ ସର୍ବ-
ଭାଷା ସବସନ୍ଧ ସଖୀ ଅଧିକ ଶ୍ରୀ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଭାବର ସମ୍ମାନ ପଣ୍ଡା ଅଧିକ ଫୋରାଥାରୁ ।
ଅଗେ ସମ୍ବନ୍ଧମାନେ ସର୍ବତର୍ହ ପ୍ରଧ୍ୟ କରେ
ଉତ୍ତର ଧନ୍ୟବାଦ ଅରୁ ତାହାର ଦର୍ଶକଙ୍କ କହିବାର
ଅଧିକାର ନ ଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମେମାନେ ଉତ୍ତର
ତାର ତାହା ପରିଷାର କର ଦୁଇବା ଉଦେଶ୍ୟରେ
ଅତୁଳ ପ୍ରଧ୍ୟ କର ଥାରିବେ । ବଳେଟର ଅୟ
ବ୍ୟସ ହେଲି ତାହା ନିୟମିତ ତରକାରେ ମଧ୍ୟ
ଅଧିକ କମଳା ଦିଅଗଲ ଏବଂ ସର୍ବମାନେ
ବଳେଟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହସ୍ରରେ ଚର୍କି ଭବର୍ଦ୍ଧ
କର ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ଉପେବକ କରିବାର ବିଷ
ଦୋରଅଛି । ଧର୍ମ୍ୟାମେଧର ସହ୍ୟମାନେ
କବାତିତ ହୋଇ ସର୍ବପାଦ ଦେବା ପୂର୍ବେ
ସେମନ୍ତ ପଥର ଦେଇନ୍ତି କହାତିତ ସହ୍ୟ
ମାତ୍ରେ ସର୍ବପାଦ ଦେବା ପୂର୍ବେ ବଳ ବର୍ତ୍ତି ହୁଏ
ଏବଂ ସେଷ୍ଟ ଭାବରେ କର୍ତ୍ତା ଦେବା ମର୍ମରେ
ଅଧିକ ଶ୍ରୀମନ୍ ଦେବାର ପେଞ୍ଚା କରେ
ତାହା ରହି ଦେବାର ଉତ୍ସମ୍ଭବ ହେବାର

ଅଛୁ । ବଡ଼ଲାଟ ସବୁରେ ଅଧିକା ଜା ୨୦ ଏ
ସବୁ ହେବେ । ଯହିଁ ମଧ୍ୟ ଜ ୧୫ ଏ ନିଷା-
ତତ ଏବଂ ଜ ୩୫ ଏ ବଡ଼ଲାଟ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିୟମିତ
ହେବେ । ଯହିଁ ଜ ୩୫ ଏ ଯାହୁ ଜ ୨୮ ଏ
ସରକାର କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ କାଣିକ
ସମିତି; ମୁସଲମାନ ଓ ଜମେଦାର ଶ୍ରେଣୀରୁ ଗବ୍ର-
ମ୍ପିମେତ୍ତ ନିୟମିତ କରିବେ । ନିଷାତିତ ଜ ୩୫ ଏ
ସବୁ ମଧ୍ୟରୁ କୋମାନ, ମାନ୍ୟାଜି, ବଞ୍ଚିଆ,
ଓ ସ୍କ୍ରିପ୍ଟଦେଶର ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସବାର ଦେବସର-
କାରୀ ସବସ୍ୟ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀ ଜ ୨୫, ବଢା
ପୂର୍ବବଜାରୀ, ବୃଦ୍ଧି ଓ ପଞ୍ଜି ଗର୍ଭମେଷକ
ଦେବସରକାରୀ ସରକାର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଜଣେ ରେଖାଏ
ନିଷାତିତ ହେବେ ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ନେମିତ
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଜଳ ଓ ଜିଜିନିଥପଲ ହ୍ୟେ ଏବଂ
କାନ୍ଦା ପ୍ରଦେଶର ଜମେଦାର ଓ ମୁସଲମାନ ରଥୀ
କାଣିକ ସଂଗ, କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀ ହେବେ ।
ଥି, ପାଇଲ, ଜ ୨୫ ରେ କୁଣ୍ଡ ବୟସ, ସରକାରୀ
କାନ୍ଦାରୁ ବରଣାସ୍ତ ହୋଇଥିବା, ମାରାଜ ପ୍ରକାଶ
ର ଥିବା, ଯ ମାରାରୁ ଅଧିକ ଦତ୍ତନୟ ଅଧିକରେ
ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିବା ବା ସବ ଚରଣ ସତାଶେ
ଜାମିତ ଦେଇଥିବି; ଦେଇଥିଥ ହେଇଥିବା,
ଖେଳ ଦୁଲ୍ଲାଖ ବାର୍ଷି ବରଣାରୁ ରହିବ
ହୋଇଥିବା ବ୍ୟେବା ବଦ୍ଧମେଷକର ହିନ୍ଦରରେ
ସବସ୍ୟ ଦେବାର ଉଥୟକୁ କ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି
ନିର୍ବାଚିତ ହେବେ କାହିଁ । ଥି, କାବ୍ୟକାଳ ଏବଂ
ଆଗାମ ମତ (Vote) ଦେଇ ପାଇବେ କାହିଁ ।
ମେସରମାନଙ୍କର କାନ୍ଦା କାଳ ବ ୩ ର୍ଥ ଅଟେ
ଏହିଁ ଯତ ମଧ୍ୟରେ ମୁନ୍ଦୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଥେବେ
ଏହି ଆଲି ଦେଇଲେ ଅଧିକାର ଅବଶିଷ୍ଟକାଳ.
ସତାଶେ ବିକାତିତ ହେବେ । କର୍ମଚାରୀର
ଜ ୨୦ ଏ ସବ୍ୟକ୍ତିର ଜ ୨୨ ଏ ନିଷାତିତ
ହେବେ । ବଡ଼ଲାଟକ ମନ୍ତ୍ରୀ ସେଇ ଘେଲେଟ
ମହୋନୟ ଜ ୨୨ ଏ ସବ୍ୟ ନିୟମିତ କରିବେ
ଯେ ସେମନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୨୨ ଏବଂ ଅଧିକ
ସରକାର ବନ୍ଦର୍ବାଦ ଦେବେ ଦାହ ଏବଂ ଜାର-
ିଯ ନିର୍ଣ୍ଣୟକିରି ଓ ବନ୍ଦା କ୍ଷେତ୍ରର ସମିତିର
ଜଣେ ଲେଇବା ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ କୌଣସି
କର୍ମସୂଳେ ଦିଶେ ପରଦର୍ଶୀ ସରକାର କ
ଦେବସରକାର ଲେଇବା ଘେଲେଟ ନିୟମିତ
କରିବେ ମାତ୍ର କୌଣସିମଧ୍ୟ ଦେବସରକାରାତାନ୍ତ୍ର
ସରକାର ସବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକ ଜ ଦେବା ପ୍ରତି
ଦୃଷ୍ଟି ରହିବ । ଜ ୨୨ ଏ ନିଷାତିତ ସବାର
ମଧ୍ୟରୁ ଦଇବତା ମିଶନସପାଲଟ ୧, ଦଇବତା
ମିଶନସପାଲଟ ୨, ମିଶନସପାଲଟ ୩, ମିଶନସପାଲଟ ୪,
ମିଶନସପାଲଟ ୫, ମିଶନସପାଲଟ ୬, ମିଶନସପାଲଟ ୭,

ମାନ୍ୟଶ୍ରେଣୀ ଏ, ବଜାଳା କଣ୍ଠବସମିତି (Chamber of Commerce), ଏବଂ ବଲବତା ବାଣିଜ୍ୟସମ୍ପଦ (Trades Association) ଏ ନିବାଚନ ପଠବେ । ଏହିପର ଅବ୍ୟାଖ୍ୟାତ ପ୍ରାଦେଶିକ ସମ୍ବନ୍ଧମାନଙ୍କ ସହାଯେ ବିପ୍ରାଦିତ ନିୟମ ଦୋଷାଦୟ ଛାଡ଼ିବାକୁ ବାନ୍ଧି କେବା କାରଣ ସରଜାର ଉପସ୍ଥଳ ବନ୍ଦୋନୟ କରିଥାଏନ୍ତି ଏବଂ ଶିତିର ଅନୁଦାୟର ଭାବ ଅଭାବକ୍ଷା ମୂର୍ଖ କରିବା କ୍ରିବେଶାରେ ସଥେବେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଗମା ଏବଂ ମନୀହା ଅରମଣ୍ଡି ଏ ପ୍ରାଣାଳୀ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବା କାରଣ ଗହଣ୍ଠି-ମେଘଙ୍କ ଧାରିବେଲୁ । ପ୍ରଶଂସନ୍ୟ ଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟରେ ସୃତି ରହିଯିବା ଅନିବାଧ୍ୟ । ଏହିଲେ ନିୟମବଳୀରେ ଯେତେବେଳେ କିମ୍ବା ରହିଯାଇଥାଏ ରହିଯାଇଥାଏ ମେଉନିଷିଷାଳିଟି ଓ ଜିଲ୍ଲାବୋର୍ଡର ନିବାଚିବସଦ୍ୟ ଛାଡ଼ା ଦେଶବାସୀ ଅଳ୍ପ ଯୋଗନ-ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏକାଦେଶେ ଉପଦେଶିବା ଗୁରୁତ୍ବ ଅଛି । ଏ ନିୟମଟି ପୃଷ୍ଠାପଥାର କରୁବ ଏବଂ ରହିବିବା ନରା ଅବଳବିଦମଣ୍ଡି କିମ୍ବା ଏହି ବିଦ୍ୟମର ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ହେବା ଏକାନ୍ତ ବାହୁଦୟ । ଏ ଲେଖା ପରେ ଅତିନ ସହିତ ଦେଖିଲୁଁ ସେ ସଂଶୋଧନ ବିଜ୍ଞାପନ ଏହି ମନ୍ତ୍ରର ବାହାରଥାର ବି ସେ କଣ୍ଠି ଭିନ୍ନବର୍ଧ ଦେଇଷିଲୁଁ କମାର୍ପର ଅଥବା ବୋର୍ଡର ମେସର ହୌରେ ସମୟରେ ହୋଇଥିବ ସେ ସଦସ୍ୟ ହୋଇ ପାଇବା ।

NOTICE

WANTED, Fourth master
F. A. for Cuttack Mission High
School salary Rs. 25/- Apply
Secretary.

Cuttack, } G. W. Henderson
26-11-09 } Head master.

ପାତ୍ରାହିକ ସମ୍ବନ୍ଧ

ବିଜ୍ଞାନ ମେଲ୍‌କେଟ

କଟବନ ଅଧେଷ୍ଟେସିଏୱୀ କୁଟୁମ୍ବ ଓ ହେବାରୁ ଜଗ ନିଃ ବଳ
ଦି, ତଳାମେ ବନ ୧୯୦୨ ଅଧେଷ୍ଟେସିଏୱୀ ପା ୩୦ ହେବା ଏବଂ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାରିଲେ ।

ମନ୍ତ୍ରର ପଦିକେ ବଲେବଳେ ହାତୁ ସଦାହନ
ପାହୁଣ୍ଡ ସେ ତଥା ଧର୍ମର ବହିରଳାର ପ୍ରସ୍ତୁ
ତୋଳେ ।

ହୁଇର ଶବ୍ଦା ମେଳକ ଡା. ର, ଖୁବିତସ ଶର, ଏବଂ

ଏହି ପାତ୍ରଙ୍କର ଦେଖି ସବୁ ମୁସିରୁ ହେଲେ ।
ଶାହୁ ପଞ୍ଜନିହାରୀ ଗୋଟିଏ ଦି, ଏହି ପାତ୍ରଙ୍କର ମୁମ୍ଭୁ
ମୁସିରୁ ହୋଇ ବାଲେଇରରେ ଯଥିବାରୁ ହେଲେ ।

ବନ୍ଦର ଅତ୍ସିଏହି ସମ୍ପଦ ବାରୁ ଉତ୍ସନ୍ଧାତ ମୁଣ୍ଡ
ଭାଇଚାର୍ଟ ମୋବାଇଲ୍ ଫ୍ରିଲ କର ପରିବାର ।

ସମବ୍ୟକ୍ତ ଚିତ୍ରର କବି ଗନ୍ଧ ସହିତ ଦିଲାଖ ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କାରୁ ମନୁଷ୍ୟାଧ୍ୟ ସେଇ ସେହି ସହିତ ଦିଲାଖ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ।

ପଦ ପା ୧୮ ଯେତେହକାଳୀ ପ୍ରାଚୀରେ ନିରାକାର
ଦର ଶୁଣୁ କହିରେ ସେ ୧୫%, ବାଲେଶର ସେ ୧୫%
(ଅନୁଲ ସେ ୧୫%, ସୁର ଟଙ୍କ ୧୫%, ଓ ମୁଖ୍ୟମୁକ୍ତରେ
ସେ ୧୫%)

ପ୍ରକାଶ ମୂଲ୍ୟ

ଏ ସ୍ମୃତିରେ ଅକାଶ ଚର୍ମଳ ଓ ଶାନ୍ତ ସମୟୋଦିତ
ହାତିଥିଲା ।

ଏ ହଶୁରେ ଏ ସପ୍ତାହରେ ଦୂରେ ପ୍ରକରଣା କି ହୋଇ
ହେବାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣମାତ୍ର । ଏ ହସରରେ ଦେଖାଇଛି କାହିଁବେ—
ପ୍ରତିମା ତୁମ ଓ ଅଧିକରେ କାନ୍ଦିଯାନ୍ତା ଦେବ ।

ପତ୍ର ଦାର ଏଠା ନିର୍ବକ୍ଷର୍ତ୍ତ ସମ୍ମହିତ ହେ
ନିର୍ବକ୍ଷର ସର୍ବମାନେ କରନ୍ତିବ୍ୟପକ ସମ୍ମହିତ
କମାଚିନ୍ତନ ଦଶ୍ୱରେ ଶା ଗୋପନୀୟ ଦାୟି ସେମାନ
ଦିନ ଉଚିତ ମନ୍ତ୍ର ଦିଲ୍ଲି ଦିଲ୍ଲିରେ

‘ଡକ୍ଟରାବ ନିତିର ମଧ୍ୟ ବସିଥାଇଲା, ଏହିପଣ୍ଡର
ଦୀର୍ଘ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରନାଥ ହୋଇ ଏହି ବାଲେୟର ଦଳା ହେ—
ସୁନ୍ଦର ହେ ବହାର ସବ୍ଦର ଏହିର ପ୍ରାଚୀ ହେଉଥିଲା ।
ହାଲା ଚାହୁଁର ବସନ୍ତରେ ଏ ନିତି ଅସିଲା ।

ବାଲେସ୍ଵର ଆଶା ପତ୍ରରେ ବ୍ୟାମଗାତ ସୁରେ ଏଣ
ସୁରକ୍ଷାତିଥି ଏହି ଦିନ ଅଧିକମାତ୍ର ଏହି ଜୋଖା ମଧ୍ୟରେ କିମି
ଦିନରେ ଉଚାରି ଏହି ସୁରକ୍ଷାତିଥି ବ୍ୟାମଗାତ ବ୍ୟାମଗାତ
ଦାଇଁ ଦେଲେ ବୋଲି ଏହି ଏମନ୍ତ ଉଚାର ଏହି ଏହି
ସୁରକ୍ଷାତିଥି ମଧ୍ୟରେ ଉଚାର ଏହି ଏହି ଏହି
ଦାଇଁ ଦେଲେ ବୋଲି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି

ସମ୍ବଲପୁରରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପେଣାଙ୍ଗଳୁଙ୍କ ଯାହାରେ
ଚେତିରୁ ଛୟା ୫୦୦ (ବା ୨ ଲୋ ୫ ଟଙ୍କା) କେବୁ
ଶାଖାପାଇଁ ସାକାର କବ୍ରି ମିନ୍ଦ ହୁଏ ।—ସଂ ୧

ସମୟର ଦାର୍ଘଣାରେ ଶାକିଏ ନର୍ଧର ହେବ
ପିଲ ପିଲା ସମୟର ମୁହଁ ଚାହିଁର ବେଳୁଷ ପାତ୍ର
ପାତ୍ର ହାତ୍ । ତାହା ହେବର ପକରାର ପ୍ରେସ କିମ୍ବା,
ଅର୍ଥବଳାଜ ଗୁରୁତ୍ବ ।—ସଂଖ୍ୟା

ଏ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କର ସ୍ଥଳରେ ହୋଇ କଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇଥିବ କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା କି ଏହି
ପଦକ୍ଷର ଅଧିକାରୀ ହେବା କି ଏହି ପାଇଁ ପାଇଁ
କିମ୍ବା ହୋଇଥିବ ତାହା ବାହା କାହା । —ଏହା କାହା

ମର ତା ଏ ଦେବେ ପେତେବା ପ୍ରାଚୀନେ ଧିକ୍ଷାର
ଦେବେ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟକାରୀ ସାମାଜିକ ଧର୍ମ ହୋଇଥିବ ,
ପ୍ରାଚୀନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କର୍ମୀ ଏବଂ ।

It has postponed the next sitting of conference, but it is not clear as to when it would sit again. It is wise, no doubt, to show some work before the next sitting, but no one will dream that there will be no sitting for the year 1909. We were inactive, yet our present revival of the spirit would be doubled, may will be multiplied by an early sitting of the Conference, where we would meet not to think of our past follies or inactivity, but to strengthen our awakened spirit and work with new vigour and zeal.

We also hope that the proposals of the Rajah of Surangi will soon be put to immediate action and Sambalpur may be requested to postpone the sitting of the Conference to the Easter Holidays and during these four months we may expect sound work if we labour with a zeal and with unity.

22-11-09 I beg &c.
Sibpur Yours faithfully
 Bhubanananda Das
 of Dt: Puree.

ମାନନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘଣାପତ୍ର ସମ୍ମାନକ
ମହାଶୟ ଦିଶୁଳ ମାନନ୍ୟଦେବ
କିମାତ ନିକେତନ ।

ମୁଖ୍ୟ । କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବେଳେତେ ୧୦ଲି
ବଦ୍ୟ ଉଚ୍ଛଳବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧର ପାଇଁ ବେଳେତେ
ଦେଶରେ ସ୍ଥାନ ଦାବିତର ବିଚାରିତ ହରବା
ହେବେ :

କେମାଟିରେ ଥିଲେ ଏହିବୋଟ ଗଢ଼ିଲୁ
କୁମର ଉଦେଶ୍ୟରେ ଯାଇଥିଲୁ । ସେଠା ଜଳ
ମହୋଦୟକର ବସ୍ତି ୧୭ ନର୍ତ୍ତକ କର୍ତ୍ତା
ଯେପରି ନେତ୍ରିଥିଲୁ ଥିଲେ ବସନ୍ତପର ହୃଦୟରେ
ଦେଖିଲୁ ପୂର୍ବ ସଣ୍ଠିଯୋଗେ କୁମରର ଦଳ-
କର କି ଧଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଛବି ଅନୁଚର
କରିଲେ ସାବଧନେ ବୁଝିଲା ବର୍ଷାବଦ କ୍ଷମତା
ବସନ୍ତପର ଥିଲେ ଦୋର କାରଣ ଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱା-
ରି ଯମୀରେ ସବ ବୈଜନାକ କାହିଁ ସମାପନ
କରିବା । କାହାଙ୍କ ନେତ୍ରପୁରି ହିନ୍ଦା ଏତ ବାରୁଛ,
୨୩ କର୍ତ୍ତା ସ୍ଵର୍ଗମ ଦେବ କାହାଙ୍କ ସପ୍ତା ମଧ୍ୟ
ପରିପଥ ଅବଳ ଥିଲା ।

ଏଠାରେ କୋଟିଏ ଅଧିକ ପ୍ରାଇମେର ସ୍ତର
ଅଛି ତାହାର ଗୁଡ଼ ଅଳ୍ପ ପ୍ରାକରଣ କବା
କୋଇଅଛି ମାତ୍ର କେତେ ଗୌଚ ଯେତେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବେଳେ ସେ ଗୁଡ଼ ଅନ୍ୟବକ୍ତା ସାଇନ୍ସର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ଦେଉ ଥାଏ । ଧରାବଦି ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ଵ ବାରୁ ବରଷାଜି
ମହାଶ୍ରୀ (ମନୋଲୀ ପୋତି) ଗାନ୍ଧି ଫଳଭାର
ବରପିତ୍ର ଟ୍ରେନ ରୂପୀ ବରବାର ଓ ଗାନ୍ଧି
ଲବେନ୍ଦ୍ର ଲବେନ୍ଦ୍ର ଅଦ୍ୟ ବରବାର ପ୍ରତିବାଦ

ଦର ସେହି ଟକାରୁ ଉପରିରଣାତି ଓ ସ୍କୁଲ
ପଞ୍ଜକୀୟ ଅବ୍ୟାୟ କରିବାର ସ୍ଥିର କରି-
ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷତାରେ ୧୫୦୦୦ ପଳକରିଦଳାର
ପ୍ରକାଶ ଦେବେ । ଏ ମନୋଦୟ ଯାଇଥିର
ଲୋକଙ୍କ ବୋର୍ଡର ମେମର ଓ ବିଚାରଣ ଦୂରି-
ଜାଗ ସବା ଅଟନୀ ।

ବୌଦ୍ଧଳକ୍ଷଣଙ୍କ ଅମେ ଦର୍ଶନ ସୁର ପର-
ଦର୍ଶକ ଦର୍ଶନକୁ ଦେବତାପ୍ରତିବ କାହିଁ କାହିଁ ଚରଣ
ପଣ୍ଡା ସୁନୟମରେ ବିନ୍ଦୁଲକ୍ଷୟର କାର୍ଯ୍ୟ ନିଶାତ
କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଏ ଜଣେ ଉତ୍ସାହ ପରଶ୍ରମୀ ଓ
ସୁଧାର୍ଯ୍ୟ କୁଣ୍ଡଳ ସୁନ୍ଦରୀ ପିତା ଅନ୍ତରୀ ମାତ୍ର ଯେ
ତିକିକ ଏହାଙ୍କର ପ୍ରକଳ୍ପ ସହହାୟ ନୁହନ୍ତି । ଏ
ଗତର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମାନ କମ ବୋଲି ସୁଲଭେ
ଦେଖନ ଗ୍ରହଣ କରି ଉତ୍ସାହ ଆନ୍ତି ଉଥେରୁ
କେମାମାକେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୱତ୍ସବାର ଦେଖି
ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କଲାଂ ।

ଏ ଗତିର ସ୍ଵାପ୍ନା ଉତ୍ତମ ଓ ସାଧାରଣ
ସକାଳେ ଯେ ପୁଷ୍ଟିରୀ ଅଛି ତହିଁର ଫଳୋ—
ଆଶ୍ରମ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ସ୍ଵାପ୍ନା ଅନ୍ତର ଉଦ୍‌ଦିତ
ଦେବ ଏ ମତ୍ତରେ କୌଣସି ମାଦବ ବ୍ୟବହାର
କା ସାନ୍ତ୍ବା ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କାହିଁ ତେବେଳ
ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ପ୍ରକଳ୍ପନାର୍ଥୀ ଅବେଳା
ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ୟରେ ହେବାଗଲା ।

କବିତା
ପାଠ୍ୟରେ କବିତାମୂଲ୍ୟ
୧୫୦୯ } ନାମଦିବ୍ୟ
ଆଜିଗତଖଚିତରଣଦାସ

ମୂଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି ।	
ବାରୁ ଛୋଟାନାଥ ଚନ୍ଦ୍ର	ସହଯୋଗୀ
„ ଅଧିକାରୀ ମହିଳା	ବନ୍ଦିବାଳୀ
ଦେବ ମନ୍ଦିର ଅଧିକାର	ପାତ୍ର
କାଳୀ ଧୂରେଶ ଦେବବାଳ	ସେବାକାରୀ

କିମ୍ବା ଉତ୍ସାହା ।
କ ୨୦୭ ମର ତକ୍ଷିଳାର ସନ ୧୫୦୫ ମରୀଦା
। ଯ । ବରବ ମୂଳାମ ଦୁଃଖୁ ମନେଷଟି ଅଥାଲବ
ଭବେନାଥ ଲଜ । ସା । ତରଗଙ୍ଗ । ପ
ସାମରର ଉତ୍ସାହା

(ନବାମ)
 କ ୧ ବୁଦ୍ଧାବତ ମହାନ୍ତି । ସୁର୍ଯ୍ୟ ଦେଖେ
 ସାକାଳର ଏ ଧୋରାର ମହାନ୍ତି ଏ ଦିନଶାର
 ମହାନ୍ତି ଏ ବଜ୍ରାବର ମହାନ୍ତି ଲାକାଇଲମାତେ
 ଉକ୍ତ ଲାକାଇଲମାତଙ୍କର ବଜ୍ରର ଅଭିଷବଦି
 ମାତା ପାତ ଦେଖେ ୫୭ ଉଦ୍‌ଧର ଦେଖେ
 ସା । ଚବ୍ଦିତା । ସ । ସାନ୍ତବର ହେଣପାର

ଇପର ଲକ୍ଷିତ ଦମର ଓଣିଆର ମୋଳ-
ବନାର ଉଣିଆରଙ୍କର ଜ୍ଵାତଶୀ ଠମେର
ଟ ୧୯୯୫ ଶାହିଶା ଅଧିକ ସକାନ୍ଦେ ଦେଖ-
ଦାଉନାବୁର ନମିଲକ୍ଷିତ ସମ୍ମର ସଳ ୧୯୯

ମସିଦା ଉପର ତା ୧୫ ଦଶ ହବା ଗାହ ଆ
ସମୟେ ଉପବେକ୍ଷ ଅଦାଳତରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ
ହେବ ।

୧। ସାହୁ ପାଦ ଓ ସହରେଳଙ୍କୁ ମୁହାମ୍ମଦ
ନଗରସିଂହପୁର । ପ୍ର । ସାଇଦର ନଗରସିଂହପୁର
ତଃ । ପା । ପରଗଙ୍ଗରେ ସୁବା ଓ ଶତାମ୍ବିନି
ଶିଖବାନ୍ତ ଥାଏ ଏୠ—୯୩ ତଃ । କୁ ଜମା
ଚ ୨୫୪/୫ ମଧ୍ୟରୁ ପତନାଦିମାତ୍ରର ଦଳେ
୯୦—୨୨୩ ତଃ । କୁ ଜମା ଟେଣ୍ୟୁ୭୭ ଉକ୍ତରୁତିର
ରାଜ୍ଯ ସବୁ ନିଲମ୍ବନ ଦେବ ଅନୁମାନିକ ମୂର୍ଖ
ଚ ୧୯୯ କା ଅବେ ।

୨ । । ପ୍ର । ସାଇକିର କ ୨୮୬୭ ମର ତେ
ମୌ । ଗରଗଙ୍ଗରେ ସୁବା ନୟାବାଦ ପାହା
୨୯୫୭ ମର ଖାଗା ବାବତ୍ ୧୬—୨୭ ତଃ କୁ
ଜମା ଚ ୯୯ ଲା ଉଚ୍ଚ ଦୂରେ ରେଣ୍ଟ ମର
ନିଳମ ଦେବ ଅନ୍ତାନିବ ମୂଲ୍ୟ ଚ ୩୦୯ ଲା
ଅଟେ ।

୭ ୧୯ ମର ତକ୍ଷିଗାସ୍ତ ସବେଳୁଣ୍ଡ ମହିନା
ଦକ୍ଷାର୍ଥ ନଥାନ୍ତି । ସା । ଶୁଭେଲସ୍ତ୍ର ।

ପ୍ରଦୀପ

୬ ପଦଚ ରାଗ ରୂପ୍ୟ ଓ ୨ ଲକ୍ଷମରୀ ରୂପ୍ୟ
୫ ମହିନେ ରୂପ୍ୟ । ସା । ସମିତିରୀ । ପ୍ର
ସୁଥଳ ଓ ୧ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରକାଶ । ସାର୍ଵତ୍ରିଭୁବନ
। ପ୍ର । ମାରବତ ବନର ଓ ୫ ବାଜବୁଷ ପୁଷ୍ଟି
। ସା । ହାତୁପର । ପ୍ର । ସୁଥଳ ଓ ୭ ଶ୍ରେଷ୍ଠମ
ରୂପ୍ୟ ଓ ୯ ଅଭିନମ ରୂପ୍ୟ ଓ ୧୦ ବିଜେଶମ
ରୂପ୍ୟ ଓ ୧ ଗନ୍ଧାରମ ରୂପ୍ୟ କାବାର୍ଯୁତମାଳେ
ଉଚ୍ଚ ବାଜାଲକମାତରିର ବସନ୍ତ ଅଭା
ବାନତ ୧୦ ମର ପ୍ରତିବାସ ଗଲନ୍ତ ରୂପ୍ୟ
। ସା । ସମିତିରୀ । ପ୍ର । ସୁଥଳ ଓ ୧୦ ବଳରମ
ରୂପ୍ୟ ଓ ୧୧ ଜୟବମରୂପ୍ୟ ଓ ୧୨ ସନ୍ଦରବନ
ରୂପ୍ୟ ଓ ୧୩ ବିଠକାନନ ରୂପ୍ୟ ଓ ୧୪ ପର-
ମାନନ ରୂପ୍ୟ ନା ବାଜନମତେ ଉଚ୍ଚ ନା ବା
ରାଜମାନକର ବସନ୍ତ ଅଭିନ୍ନବନ ମର
ପ୍ରତିବାଦ ଘନ, ମଣି ରୂପ୍ୟ । ସା । ସମିତିରୀ । ପ୍ର
ସୁଥଳ ମେଣଦର

ଦୂର ଲିଖିତ ନମ୍ବର ମୋବାଇଲିମାର୍ ର
କ୍ଲାନ୍ ଏଣ୍ଜେଲ ଥାଉଣା ସମସ୍ତ କହା ଅବସ୍ଥା
ନିମ୍ନେ ଦେବତାରାମାଚନ୍ଦ୍ର ନିମ୍ନ ରତ୍ନିଗ
ଦଙ୍ଗା ସଙ୍କଳିତ ମାନ ସଳ ୧୫୦୫ ମୌଳିକା ଡୀଏସ୍
ମ୍ବର ମାସ ଥା ୨୫ ଜାନୁଆରୀ ଥା ୨୯ ଜୁଲାଇମାର୍
କଟକ ନୂତନାମ ବ୍ରିଜ୍ସ୍ ଟୋସଟି ଅଦ୍ୟାଭବେ
କିମ୍ବା ହେବ ।

୧୯: କା: ଶ: ୫: ସ: ରେ: ୧୨
ସଲେଷୁର । ପ । ପାଦକା ॥ ୨୨୪ ମର

ଭାରତ ଇନ୍‌ସର୍ଟ୍‌ରେନ୍ କମ୍ପାନୀ, ଲୀନିଟୋର୍

ଦେଇ ଅପିଷ—ସୁରଗ ବିଲ୍‌ହିଂଜ୍‌ସ୍ଟ୍, ଲିନୋର
(ପାମ୍‌ପାନିଥର ସର୍‌ବଶାଖା)

ଗ୍ରହ ଅପିଷ :—ଲିନୋର, ଗର୍ଡିଣ୍ଡି, ସର୍ବର, କାର୍ପୁର, ପଚନିର, ଅନ୍ଧାମାନାଦ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ, ବାଲଦାରାଦ, ତେଳାଳ

ଚିତ୍ର ଏକେନଥି :—ଲିନୋର ଓ ବନ୍ଦାର
ତେଲାଳମାନ :—ଅନ୍ଧରେକଳ ମଞ୍ଚର, ବରବିଷନ୍ ଲଙ୍ଘ ଲିନୋର

ବାଂକ ଅସ୍ତ୍ର :—ଟ ୪୦୦୦୦ କାର ଉଦ୍‌ଦେଶ,
ସାଧାରଣ ଦଳ, ବାଣିଜ୍ୟ, ବିବାହ ଓ ଶାଶ୍ଵତ, ପୁରସ୍କାର ଓ ପେନଟନ୍ ଓ ରକ୍ଷଣ
ବିବିଷ୍ଟ, ସାମ୍ପ୍ରଦାସୀ କର୍ତ୍ତା ନ ଯାଇ ଜାରିର ଦଳ କରିଯାଏ।

୧ ଦଳ ଟୌରିପ୍ ପ୍ରତିରେନଙ୍କ ହୁଏ କାହା ।

୨ ଦେସ୍ ଡ୍ରୁଇ ସ୍କ୍ରିପ୍ ଥାଏ ।

୩ ବିମାନାମାକ ଲାଇରୁ ଅଂଶ ପାଇ ପାରନ୍ତି ।

୪ ଦାଳ ଟଙ୍କା ନିୟମିତ ସମୟରେ ବିଅଗ୍ୟାଏ

୫ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସବ୍ଧା ବିଧ୍ୟାଏ

ଜିମିନ ସଙ୍ଗେ ରେରେ ସମାନ ଅନ୍ତରାଳ

ଭାରତର ସମ୍ପ୍ରଦାସ ପାଇଁ ପୃଷ୍ଠାପତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଯିମାନଙ୍କ, ସବ୍ଦା
ଉତ୍ସାହର ନିୟମାବାଦ ।

ବିଶେଷ ବିବରଣ ସକାଳେ ନିର୍ଦ୍ଦେଖିବ ତରକାରୀ ଆନେଦଳ ନାହା ।

ଲ-ପତ ନୟ ପାତି

ମେରେଇବଳ

FOR SALE

ATHGARII LODGE

HARHARI GHAT, CUTTACK.

A fine and desirable residence pleasantly situated near the river and some distance from the town, but in close proximity to College, Postal, Telegraph and other Government Offices. The pucca house and grounds cover an area of half an acre or "Lakhrat Bajiyapty" land, being bounded by a pucca wall, and the compound contains a good pucca well and out-houses.

Applicants are at liberty to view the premises, and offers for purchase may be submitted to undereigned on or before the 15th December 1905.

Cuttack R. P. Wilson Major I. M. S.
Superintendent
25-11-1909 General Hospital, Cuttack

Wanted an F. A. with experience in teaching for the post of the third teacher of the Dhenkanal H. E. school on Rs. 35 per mensem. The selected candidate will have to join at once.

Applications with testimonials should reach the undersigned on or before the 31st December,

Office, Lenkanal
High School,
2-12-1909

Anukul Chandra Ghose
Secretary to the Managing Committee,
P.O. Dhenkanal Cuttack.

WANTED

A veterinary Doctor for the Sonepur State on a consolidated pay of Rs 50 per mensem. In addition to his duty he will have to superintend the live-stock of the Rajsarkar. Applications together with copies of testimonials should reach the following address not later than the 28th December next. Rejected applications will not be answered.

Maharaja Sri Birmitradaya Sing Deo
Feudatory Chief
Sonepur Feudatory State
P. O. Sonepur
Via Sambalpur, Orissa

ଉତ୍ସାହ ଦାଖିଲା ।

VERNACULAR IN KHARSWAN.

We publish below the decision of Government on the memorial from the Uriya-speaking inhabitants of the Kharswan State for the use of Uriya as one of the Vernaculars to be taught in the State. We notice the memorial in our issue of 16th October. Unfortunately the Government had evidently disposed of the memorial before that. The matter is one which involves the decision of an important principle viz whether a civilized Government ought by coercive rules deprive people of their mother tongue. The question is a very serious one from the peoples point of view and should suggest that the public should take up this matter to higher authorities.

No. 2253 P. D.

Political Department

From

The Offg, Under Secretary to the
Government of Bengal
To The Commissioner of the Chota Nagpur
Division

Dated Darjeeling the 16th October 09
Sir

I am directed to acknowledge the receipt of your letter No. 931J dated the 17th September 1909, submitting a memorial from certain inhabitants of the Kharswan State in which they pray that Uriya should be the Vernacular language to be taught in all the schools of that State.

2. In reply I am to say that Government agrees with you that the orders passed in 1905, should be adhered to and that the memorialists should be informed that their request cannot be complied with.

କଳ୍ପଦେଶର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚୀମେସା ଏବଂ ମଧ୍ୟ
ଦୂର ସମ୍ବନ୍ଧର ଦୂରକା ପଠ୍ୟ ପ୍ରକାଳୀ ସଠିଏଁ୯୯
ସାଲରୁ ଅମ୍ବେ ଦେବାର ଗବ୍ର୍ରିମେସି ପୂର୍ବତ୍ତୁ
ଦେଖଣା ଦେଇଥିଲୁଛି । ମେଘନମନ୍ତ୍ରେ ଗେ
ପରସ୍ତ ନଂପଳା ଓ ଭୂଷାୟପୁରମାକ ଅବଧିନାର
ସେ ସମସ୍ତର ପାଇବା ଗତ ତା ୨୫ ରତ୍ନର
ବିଲହତା ମନୋହରେ କାହାତଥିଲୁ । ଯେଉଁ
ମାନେ ସେହି ସ୍ଵପ୍ନକମାକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାରୁ
ନିଜାକରନ୍ତି ସେମାନେ ଦସ୍ତାବଳ ବିବରଣ ଉଚ୍ଚ
ଗଜେଟରୁ ଅବଶ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

ପୁଣକିଲାର ଜଙ୍ଗଳ ମୂଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମାତ୍ରଦୟର ବାହୀୟ ଦେଶ୍ୟୋଜନ କରିବାର
ସତ ଏଥିର ସାନ ଖା ୧୭ ରଙ୍ଗ ଉପର
ମାତ୍ରର ପ୍ରକାଶ କିମ୍ବା ନଳାର ଖା ୨ ରଙ୍ଗ
ପ୍ରକାଶରଣ ଏହି ପର ସଂଶୋଧକ କରାଯାଇନ୍ତି
ତ ଧୋବା, କିମ୍ବା, କିମ୍ବା, କେଉଁଠି ଅଥବା
ଅଳ୍ପ ଯେ ଦେବ ବ୍ୟାଲି ଅପରା ନିବରାୟ
ଚିଲାରବା କରଣ ଗଛ, କାଠ ବା ଅଳ୍ପ
ଜଙ୍ଗଳ ଦ୍ୱାରା ପଢାଈ ଅସ୍ଵକ ପରମାଣରେ
ବ୍ୟବହାର ନରେ ସେ ବିଶ୍ୱାସୀୟ ରେଖା ଅପ୍ରକାଶର
ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ ମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଇ
ପାଇବ ଦିନ୍ଦୁ ଏହି ସେହି ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ
ବାହିକ ୧୯ ବା ଅଥବା ସେ ବରରେ ପଥ
ଆଏ ତେବେ ତାହା ଦେବ ।

ବାବଡ଼ା କେବଳ ଘେସନ ନବରତ୍ନ ମୋ
କିଏ ଭାବାର ଦୁଇଲେକ ସାହିତ୍ୟ ନବରତ୍ନର
ଭାବାର ଦୁଇଥିଲ ସାହିତ୍ୟ ଗାନ୍ଧୀ ନବରତ୍ନର
ମୋଟିଏ କିମ୍ବର କୁଳ ଦେଖି ଏଥିରେ ହଥିବା
ଥିବାର ପରିବର୍ତ୍ତନେ ସେ ସେପରି ଜୀବରେ
ନୃତ୍ୟ ଦେଲା ଶେଷୁଚବ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସନ୍ଦେହ
ଉତ୍ସୁକ ହେଲା । ସାହିତ୍ୟ ଗାନ୍ଧୀ ନବରତ୍ନ ରେ
ଲାଗେ ଆହାରୁ ନେଇଗଲେ । ଫେଠାରେ କିମ୍ବର
କାଳୀ ପଦମ ଦେଖାଇବାରେ ସେଥି ମଧ୍ୟରେ
କ ୧୦୯ କା ବଗଦ ସବାର ଦେଖାଇଲା
ଦର୍ଶମାନ ଭାବାରକୁ ବାଜରରେ ରଖି ଏ
କେଉଁଠାରୁ କବା ପଦମ ବଦନ୍ତ କବିତା
ଏ ଜଣେ ଧନୀ ଭାବୁକ ଅଛା ।

ଗତ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ '୩୧ ୫୫ ଚାହିଁରେ
ଏତେବେଳତାରେ ଅମ୍ବାଳକର ଦୁଇପଦ୍ମ
ବର୍ଣ୍ଣନା ଲଭି କରିବି ମହୋଦୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ
ଦୀର୍ଘବର ସ୍ଵାକି ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତ୍ତା
ଦିନଥିଲେ । ସର୍ବାଶ୍ରମରେ ଦୂରସହିତ ସର୍ବ
ଦିନଥିଲେ । କର୍ମନ ମହୋଦୟ କହିଲେ

ଯେ ଦ୍ୟନ୍ତ ଭାବଚକର୍ଷ ଦିଗଭାବେ ଏକାବେ
ଲକ୍ଷେ ଛୁଣ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଉପିଲିବ । ସରବା
ଭାବତ ଯଂକ ସମ୍ମାଜରେ ଉତ୍ତରପୁନ ଅଧି
ବାର କରୁଥିଲା । ଯଂକମାନେ ଭାବଚକ ମାନ୍ୟ
ଲକ୍ଷ୍ୟର ସେବାକାର ସଫଳ ଦାତ ହୁଏଥା
ଛନ୍ତି ଆହା କହ ସାର କଲା ମହାଶୟ କହିଲେ
ଯେ ଭାବପୁନ ସତାନ୍ତ୍ରବିପ୍ରୟୁକ୍ତି ବ୍ୟବହାର
କରିବାକୁ ଦେବ ଏବଂ ସେଠାର ବୃଦ୍ଧି, ରେଳ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରକାଳୀ ଓ ଶମ ଶିଳ୍ପ ଚଂଦ୍ର ଦର ଉତ୍ତରକ
ବିଧାକ ଦର ତକେଶବାସୀ ଲୋକମାତ୍ରେ ଥାମ୍ବାଜୁ
ପ୍ରମୁଖ ବୋଲି ସେବର ମହା କରିଯାଇଲେ ଏବଂ
ସମ୍ମାନରେ ଦେହର ଗହର ଉତ୍ତରପୁନ ରହିଲା
ଦୃଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏ କଥାକୁନ୍ତିକ
ବଡ଼ ପୁନର ମାତ୍ର ଲାଭ ମନୋଦୟ ଭାବରେ
ଥିଲନେଲେ ଠେକ ଏହି ଲାଭ ଅନୁଷ୍ଠାନିକେ
ଏହି ଅଶାକୁ ଓ ଦୂର୍ଦେଶୀ ବଣିନ ଥାବୁ ।

ପାଠକେ ଶୁଣି ଅବନନ୍ଦ ଦେବକେ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅମୀର ଥିଲି ମହାଶୟ ବିନ୍ଦୁର ଟୁଲ କାହାକା-
ପିଲ ବିଶ୍ଵାନନ୍ଦର ଛଟିକ ବିଶ୍ଵାନନ୍ଦର ନିଷ୍ଠାନ୍ତ
ଦୋଷାଦ୍ୱାରା ଛାପିଯାଇଥିଲା । ଏ ମହାଶୟ ଯୋଗିବା ପଦ୍ଧତି
କଲିବା କାମଦାରରେ ୪ ବର୍ଷ ବାର୍ଷିକ ଦିନ
୧୯୦୪ ମସିବାରେ ବିବାହ ହୋଇଥିଲେ ।
ବାର୍ଷିକ ଦିନ ଲୋକପ୍ରିୟ ଦୋଷାଦ୍ୱାରା ଦେବବେଦ
କର୍ତ୍ତା ବିନ୍ଦୁର ଅବଶ୍ୱାସ ପୂଜା ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ
ମୃତ୍ୟୁର ସବ୍ରାନ୍ତ ସମ୍ମାନ ଧର୍ମିକରନରେ
ରେ ମୁକ୍ତ ପାରବା ଯତନ ସୁଖର ନିଷ୍ଠା । ଏ
ଦୋଷାଦ୍ୱାରର ଏକାବିହାଳ ଦେବକ ରଙ୍ଗ-
ଜମାକେ ନିୟନ୍ତ୍ର ଦେବିତମେ । ନିର୍ଭ୍ରାନ୍ତ
ଦେଖିଯୁ ଲେଖ ନିୟକ ଦେବାକ୍ଷାସ ରଙ୍ଗଜ
ନବିର୍ମିମେଷ ଜାତ ନିର୍ବିଦେଶରେ ଯୋଗିତାର
ସଂହାର ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ହୃଦୟର ଦିଷ୍ଟ
ଉଳିବୁଝେ ଜାରା ଯାଉଅଛି । ଏ ପଦର
ଜୀବ ସମ୍ମାଦ, ମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ଉର୍ଗକାଳ
ଏ ଏହ ଭୋଗ କରନ୍ତୁ ଏକାହି ଅମ୍ବମବକ୍ର
ଦିଶରବୀଠରେ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ।

— ୫୩ —

ଗତ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ତା. ୧୭ ଉପରେ
ଦିଲକରେ ଉଣ୍ଡିଆଳ ମୁନିସିଲ ସହାରେ ଆଲ-
ମମାମ ମହୋଦୟ ଭାରତୀୟ ହନ, ଓ ମୁସଲ-
ମାଜିଙ୍କ ସମକରେ ଗୋଟିଏସନର ବନ୍ଦୁବାନ୍ଦର-
ସ୍ଥଳେ । ସେ କହିଲେ ଯେ ଭାରତରେ ଏହା
ଜାତି ଗଠିବ ଦେବା ଅନ୍ତର କାହାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ
ବାହା କରିବାକୁ ଗଲେ ହନ, ଓ ମୁସଲମାଜ-
ମାଜକୁ ଏହି ଦିଲ ଚନ୍ଦବାକୁ ଦେବ । ହନ୍ତୁ
ମୁସଲମାଜମାଜକୁ ମଧ୍ୟରେ ପୌର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ-

କରିବୋ ଦେଖୁଥରେ ଘୁରଗର ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଉଚିତ । ସେ ଅନ୍ତରେ କହିଲେ ଯେ
ଇଂଗଳ ଧାରା ଘୁରଗରେ ରହିବା ଏହାକୁ
ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଇଂଗଳ କାହିଁବୁ ସଙ୍ଗେ ଦିଲେ
ଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମାଧ୍ୟକ କହିଲାକୁ ଦେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ମନ ପରବର୍ତ୍ତିର ସ୍ଵୟତ୍ତ ଧାରା ପ୍ରବାଲୀଦ୍ୱାରା
ଯଦି ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସିଲମାନାତବ୍ରାନ୍ତିର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାତ ଦ୍ଵାରା ଗେଲେ ନତି ଦୂରାର
ଦିଷ୍ଟି ଦେବ ।—ଆମେମନେ ଏ ବଦ୍ଧାଗୁଡ଼ିକ
ଆବଶ୍ୟ ପଥର କରୁଥିବୁ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁ ଓ ମସିଲମାନାଙ୍କେ
ସେଇବେ ଏହାହି ମିଠ କାର୍ଯ୍ୟ
କବନ୍ତି ଦେବେ ଦେଶର ଏବଂ ଜୀବଯୁଦ୍ଧ ଜାତର
ମଙ୍ଗଳ । ମରୀ ମନ୍ତ୍ରିଦେଶର ମନ୍ତ୍ର ଏ ଦିଷ୍ଟିର
ଅନୁକୂଳ ହେବା ଉଚିତ ।

ଗତମେ ପାଇଁ ଦିନର ଗଞ୍ଜମରୁଣର୍ଦ୍ଦିଶ୍ଵର-
ଶରେ ଦ୍ୟକ୍ଷାୟର ମୃତ୍ୟୁନ ମନର ଗୋଟିଏ
ଦୂରିଷ୍ଟ ମିଶାପ୍ରଦ ପ୍ରବଳ ବାହାରଥ୍ରୁ । ବାହା
୫୦ ନନ୍ଦବାଚୁ ସମସ୍ତକୁ ଅନ୍ଧରୋଧ କରୁ ।
ସେଥିରେ ଲେଖକ ଦେଖଇଅଛନ୍ତି ଯେ
ଧର୍ମଧାର୍ଯ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରର ଦ୍ୟକ୍ଷାୟ ଗୋଟିଏ ଦୂରି
ଅଜର ଦିଦ୍ୟା ଏହାକୁ ଏକାପ୍ରତିକ ପଠୋର
ସତର, ଏକ ଅବିଜ୍ଞାନ ଅଧିକଷାୟ କର ପାବା
ଲାଭ ଦୁଃଖପାଇଁ । ବାହାରୁଣରେ କର ଲାଭ ଅଛି
ଏହି ଅଶାରେ ଅପେକ୍ଷାଲୋକ ପାଦା ଅବଲମ୍ବନ
କରିଲୁ ମାତ୍ର ଦୁଃଖକୁ ଶିଖା ଦିକା କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପ୍ରଦତ୍ତ ଦୋଷ ମୂଳ ଦରାଇ ବନ୍ଧନ୍ତୁ ବା ବିଷାକ୍ତ
ହୁଅଛି । ଶିଖାଲଗର ଉତ୍ସମ୍ଭୁତ ପରାମର୍ଶ ଏ
ପ୍ରଦନରେ ନିଆଯାଇଅଛି । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବଳି
କପାଳୁ ଅଣ୍ଟି ଶ୍ରେଷ୍ଠଗଣୀ ପାଇଅଛି । ଗର୍ଭରେ
ଲେଖାଥୁ ଯେ କ୍ଷାନ୍ତ ଦୁର୍ଦର୍ଶକର ଏହି ପ୍ରବୃତ୍ତି
ଫଳରୁହାର 'କିମ୍ବା' ବାମବ ମସିତି
ଧର ସମ୍ମାନ ସାମର ଅତ୍ୱଦ୍ୟୁମ୍ବ ମାସର
ଶତାବ୍ଦୀର ପହାଡିଗ ଦେଇଥିଲା । ଶୈଦର୍ଶନ
ଗର୍ଭର ଅଭିନଳ ଅନୁଭାବ ପ୍ରବାପ କରିଅଛନ୍ତି,
ଅଥବ ଏହା ଉତ୍ସମ୍ଭୁତ ଗୋଲି ଓ କହି ନିଜି
କରିଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହୁଷୁଠି ପଥପ୍ରେରତ
ଉତ୍କଳିଷ୍ଟାହାରୀ ସେବକ ଗଣର କରା କରିଅ-
ଛନ୍ତି । ନିଜ ର ସମ୍ମାନ କାରଣ ଥିବାର, ସମ୍ମାନ
ଦେଖାଯାଏ । ସମ୍ବନ୍ଧ କୁମରେ ଏହି ଦୋଷ
ଅଛି : ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାରା କରୁଁ ମୁଣ୍ଡର୍ଦଶ କୁମ ସମୋଧନ
କରିବେ ଅଥବା ସହିତର ଦେବେ ।

ଗତ ଗୁରୁବାର ସକାଳେ ଏ ନଗରର ପର-
କଣ ଅଦିଶ୍ଵର କୃଷ୍ଣମେହେର ଓଡ଼ିଆ କୃଷ୍ଣମିତିର
ଏହି ସର୍ବ ହୋଲଥିଲା । ବଜୀୟ କୃଷ୍ଣବିରାମର

COMMUNICATED.

The die is cast. The scheme, the great scheme, long conceived, long expected, long looked forward is launched and is now afloat. Anxious ears and eager eyes are now strained to look to its course of progress on the deep but disturbed waters of the Indian Ocean. Pessimists and optimists have arrayed fast. Prophecies of both schools have also been falling fast. One school says, the scheme is a cypher. It was one and without any metamorphosis enlarged but not expanded. Not even an ant hill after so much throes and throns, but an array of cyphers merely. By one *bon mot* of the kind, the pessimists shatter the great scheme into shreds. The optimistic cynic in his way, sees all moon shine and plainsailing and thinks at the same time that it is a blessing not altogether unmixed. Some of them as connoisseur think, in their capacity as such, as they have a right not only to think but to adjudge that it is a *bonne banche* to which the Oriental, much less the Indian tongue, is not used to. The sages of the former school are "profoundly disappointed" and are therefore making faces, while those of the latter school smack their lips and find the flavour overpowering. It is difficult to choose between the two. The one is as good or as bad as the other. Selection and election are tautologies. "To a grass hoper" they are the same, as they really are, with only a slight difference in meaning, their parental origin being almost the same. He would neither select nor elect but would rejoice to raise a voice in the dark. Shriill but not sound. The combined effect of the grass hoppers nightly note has from the days of Narad Mooni, a most powerful and charming effect in the moulding of vocal music, but it is only in the proper season and not of out reason. Pessimist or Optimist, the phylosophy of both falls flat in a time like this. High aspirations and vain ambitions have collided with hardly any chance, for three years to come, for the recuperation of coterie influence of the "canvas-bag politicians. It is therefore logically necessary to "hold our heads high" as our king Emperor once did, at his photographic begging with a majestic condescension. "Bravo, young man!" His majesty said, "now a days "it is adivisable to hold your head "high," Let us trust the pilot and the Commander of the ship. Both are old-weather-beaten sailors who have weathered many a storm and have carried their vessels to their destined goals. They hold their heads high." Steady and unfaltering eyes far a head, and ears far reaching they have shaped the scheme. It is not farical nor fatuous. It is no Delhi sweet ball. It is some thing real and tangible. A western ideal meant to be given a trial on Indian soil which

has been improved with western manure. The ideal is therefore magnificently great. Let us wait and see, try and work. It is the thin edge of the wedge towards a true and noble end. It has been ushered in with a cobweb of rules and regulations which are meant to throw light and remove difficulties but which are in themselves stumbling blocks in more turns than one. Nevertheless they are not irreparable nor irremediable. Experience will show the way when the experiment is given a fare trial. It "ushers" says our great Viceroy "a new era of peaceful progress" and "it constitutes a generous "fulfilment" of the generous intentions of a great and generous sovereign. Loyal co-operation and solid co-ordination are imperatively necessary, if our end be for the *Summum bonum* which the great scheme promises to be.

GANJAM NOTES AND NEWS.

The weather.—Berhampore 30 November 1909.—The cold weather has quite set in, although the days have been bright and clear, the Sun's rays are less piercing. It is cloudy to-day but the cold has not diminished thereby. No more rain has fallen since the visitation of the Cyclone, and none is needed at present for the wet crops, as they have already ripened, and are being harvested in many places.

The Uriya Samaj.—A meeting of the Uriya community of Ganjam, represented by its leading members was held yesterday evening in the Kaliakota Town Hall, under the Chairmanship of the Rajah Sahib of Mandara. There were also present the Rajah Sahibs of Chikati and Dharkota and the Proprietor of Baruva; there was a sprinkling of the Telgu element, amongst whom were Mr. V. Jojia Pantulu, and Mr. V. Kameswara Row Naidu, also a candidate for election in the interests of land-owners, Mr. H. H. R. Panda, Mr. B. N. Misra and several leading members of the Uriya community being present.

The following resolutions were passed:—

1. Sincere and heartiest thanks to the Government of India for its large-heartedness in making provision for the representation of smaller classes, and minor interests in the various Legislative Councils under the new return scheme.

2. To request the Government of Madras to nominate a representative Uriya gentleman in the Provincial Legislative Council. It may be here mentioned that the Uriya population in the Ganjam and Visagapatam Districts is estimated to be closely upon 18 lakhs, and the sense of the meeting was, that the Uriyas ought to be represented.

This was proposed by Mr. B. N. Misra, and seconded by Mr. H. H. Panda and carried unanimously.

3. The above resolutions to be communicated to the Government of Madras, the people assembled empowering the president to do so.

This was proposed by Mr. V. Jojia Pantulu and seconded by the Proprietor of Baruva, supported by Mr. V. Kameswara Row Naidu, and carried unanimously.

A vote of thanks to the chair terminated the proceedings.

In accordance with the rules laid down, the Rajah Sahib of Dharkota accompanied by the Rajah Sahiba of Chikati and Mandara appeared before the Sub-Divisional Officer,

Mr. Braidwood I. C. S., yesterday, and the candidature of the Rajah Sahib of Dharkota for the forthcoming Legislative Council elections, was duly effected. The general opinion of the Uriya community is that the Rajah Sahib of Dharkota should represent their interests in the Madras Legislative Council. They are sanguine that outside election nomination would play a prominent part in the formation of the new Councils, and as the Madras Government have six seats reserved for this purpose, for other than officials, the Uriya community is sanguine and prays, that the Rajah Sahib of Dharkota will be elected, or selected to fill the place in their interests.

It came as a surprise to people to find the Rajah Sahib of Badakhimidi appearing before the Sub-Divisional Officer and proposed as a candidate for the Provincial Legislative Council elections by the Rajahs of Chunna-kimidi and Tekkali.

ମାନ୍ୟବର କଜେମର ରତ ତା ଗାଁ ପରେ
କଳକର ରୁ ଗନ୍ଧରେ ବାହାରଙ୍ଗନ୍ଧନ୍ତି । ସେ
ଧରଥବାଟେ ଗନ୍ଧ, ଅବ ବନ୍ଧୁ ରେ ବାଲ୍ମୀକି
ପରଦର୍ଶନ କର ଅସ୍ତ୍ରା ପାଦରଙ୍ଗରେ କଳ-
ବାରୁ ଲେଇଛି ଅସ୍ତ୍ରେ । ବାଲ୍ମୀକିରେ ପୂର୍ବ
ତା ଏ ଅନସ୍ତାତ ଦେବ ।

ବଙ୍ଗମରଣ୍ଟିନେଥ ଜାଗିନ୍ଦନ୍ତି ବ ଓଡ଼ିଆ
ବାଲ ମୁଦୁରୁ ଦାଢ଼ିଥପଳକୁ କଳ ଦେବର
କଳକର ଅତାପୁ କଳକର କରିବ ପାଦରଙ୍ଗ
ମର ବଦଳରେ କୁଳର ତା ଏ ଶେ ଦେବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ଦୋଷରେ । ରବା କରୁ ଖେରେ
କାହାର ଅପଦି ଥିଲେ ଶାରୀ ଗର୍ଭରେଣ୍ଟିନ୍ଦ୍ର
ଜାଗାରେ ।

ଓଡ଼ିଆ ଗତ ହେମର ମାସର
କେ ମୁଦୁ ବବରଣ ସଥା —

କେ	କେନ୍ଦ୍ର	ମୁଦୁ
ବର୍ଷାର	୨୫୨୫	୨୨୧୧
ବର୍ଷାର	୨୭୦୫	୧୮୧୨
ପୁରୁ	୨୫୦୩	୧୫୫୭
ମମଲପୁର	୨୪୫୪	୧୨୧୩

ଅନ୍ତର୍ମରରେ କେ ମୁଦୁ ରେଜେଞ୍ଚିଟ ପ୍ରକଳିତ
କାହିଁ ଲେଇବା ଓ ବନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାୟକ ଥିଲେ ତ
ଥରକାଣ ମୁଦୁ କୁରରେ ଦୋଷରୁ । କଳ
ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରଦ ମୁଦୁର ଦାଵାର ସମଲପନ ଓ
ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଅବ୍ୟା କଳରୁ ଅଧିକ ଥିଲେ

ଗତ ତା ଗାଁ ପରେ ଶେଷଦେବା ସପ୍ତ-
ଦେବ ଭାବରେ ପେଲେବ ପ୍ରେରଣେ୧୯୧୯
ମୁଦୁ ଦୋଷରୁ ଯେ ସ୍କଲପିତେଶବ ମୁଦୁ
ସବାପେରା ଅଧିକ ସଥା ୧୩୪ ଓ ରହି ରଳେ
ବନ୍ଦେମରେ ୧୩୩ ପଞ୍ଜାବରେ ୨୫୮ ମଧ୍ୟ-
ଦେଶରେ ୨୮୨ ବଜାପାତାରେ ୪୩୯ ଏକ
ବଙ୍ଗରେ ୨୦୨ ଥିଲା । ଏ ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶରେ
ପୁରୁ ପ୍ରଦେଶରୁ ଦୂର ଦେଶରୁ ଦୂର ଦେଶରେ
ପ୍ରାଦୁର ମୁଦୁ ୨୫୦୧ ଥିଲା ।

ବାରୁ ଘର୍ଦୁଳ୍ଲ ମୋହରେ ସାହେବ, ଏବଂ ଗାତ୍ର
କିର ସଦାଶା ଏହି ପ୍ରଥମରେ କଲିକଗାନ୍ତି
ଆମି ପରିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏଠାଟ ଧୀ-
ବେଶଦର ବିଶେଷତା ଏହି କି କେବେଳ ସର୍ବ
ଅସାଧ୍ୟ ବନ୍ଦବାର କେବେଳଣ ବୃଦ୍ଧି ବ୍ୟବ-
ମୟୀ କୃଷକ ଓ ମାରୀ ବୁଦ୍ଧର ଅଶ୍ୱିଲେ ଓ
ଦେମାନ୍ଦ୍ରୁ ଦେଖି ସାହେବ ନହୋଦୟକଣ ବଡ଼
ଅଭିନମହିର ସମ୍ମାନ ବିବିଧପ୍ରକାର ଉଜ୍ଜଳ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପର୍ମ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନ
ଦୂର ଦେଖାଇ ସେ ସମ୍ମରେ ବାବାକଥା
ଦୂର୍ଭାଗ ଦେଇଥିଲେ । କୃଷକର୍ମ ବାବାହାର
ଅଳେବ ସଂଗ୍ରାମ ଲାଭ କରିଥିଲୁଣି ସମେତ କାହାଁ
ଏଥର ସ୍ଵାକାର୍ଯ୍ୟକରଣ ଅଧିକ କରୁ ବହମାରିଲୁ
ଗାହୁ । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ପ୍ରକାଶ କରେହି ।

ଅବୀନ୍ଦୁ ଘୋକୁଣ୍ଡ ହୃଦୟରେ ପ୍ରକଶ
କରୁଥିବୁ ତ ଜୀବନ ଅବାଧିରେ ଅରୁ ଗୋଟିଏ
ଅତି ଛବ୍ବିଲ ଦର୍ଶନ ଅସ୍ତ୍ର ଦୋଷଗଲ । ବିଜ୍ଞାତ
କ୍ଷାମ୍ଭୁତ ରମେଶକୁ ଦିବ୍ରି ୧, ଥମ, ଡ,
ବ ୨୯ ପଂଚମୀରେ ଗତ ମଜଳବାର ମଧ୍ୟେ
ଦାରେ ଯଦିଧାରି ବିକଷ ଦୋଷଗଲ । ସେ
ଏବଂମୟରେ ତେଣାର ବନ୍ଦିଶବର ଥାଇ ଏ
ପ୍ରଦେଶରେ ସହରତି ଥିଲେ । ସରକାଙ୍ଗ
କାର୍ଯ୍ୟ ଶତ ମେ ଅସାମାନ୍ୟ ବିଦ୍ୟା ବୁନ୍ଦି
ଚିତ୍ତମାନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗାନ୍ତବୁଦ୍ଧି ଓ ପାଖରଣ ହୃଦ-
ତନ୍ତ୍ରା ଗୁରୁତ୍ବରେ ନାହିଁ ଓ ବିଳଗରେ ଯଶୋଦା
ଲଭ ଦିତ୍ୟରେ । ବିବେହାର ଦଦି ପଜା ତାହା-
କର ଅମୂଳ୍ୟ ଚାନ୍ଦିର ମେହିତଦେଇ ପାଦକୁ
ଅପରାର ଦେବାତ ନିର୍ମଳ କରିଥିଲେ ଏବଂ
ଏଥିମଧ୍ୟରେ ବରେହାର ମେ ମନ୍ତ୍ର ଉଦ୍‌ଦିତ
ଦୋଷାଶ୍ରୀ ସେ ବର୍ତ୍ତର ମୂଳାଧାର କରିଲେ
ଅରୁଣ୍ଣି ଦେବ କାହିଁ । ଦାକାରି ଶାର୍ଦୁରତ ଓ
ମାନସିକ ତେଜ ବେଶ ଅସବଦିକ କଷକାର
ଆଶା ଦର୍ଶାଉଥିଲ । ଦି ଚାଟ କର ପାତ୍ରାରେ
ଏ କଷ୍ଟରେ ତାହାଙ୍କ ମୂର ଅଧିକ ପଢିଗାପର
ବିଷୟ <ବ ଅମ୍ବାନବର ଦୁର୍ଲଭ ଅବେ ।
ଶୁଦ୍ଧର ତାହାଙ୍କ ଅମାର ମଜଳ କରନ୍ତି ।

୧୦। ଅନ୍ତାଙ୍କରଣେ ଖର୍ବ ପୋତାଶ୍ରାକରେ
ଏକ ସରବରଥଳ ମନ୍ତ୍ରଜିଷ୍ଠାଲିଟିକୁ ଅନ୍ତର
ଦେଇ ଖେଳ ଦେଖାଉଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ପୋତା
ପୋତା ଦେଖାବେଳେ ସରକର ଅବେଳ
ଟଙ୍କାର ସାହାଯ୍ୟ ନର୍ଜିଷ୍ଠାଲିଟି ଏହାଦ୍ଵାରା ବନ୍ଧୁ
ଅୟ ତ କରିବା ସର୍ବରେ ଦେଇଥିଲା । ଏମନ୍ତ-
ପ୍ରକେ ମିର୍ଜନସାଲିଟି ବହର ଟଙ୍କା ଦେଇ ଅନ୍ତର
ମରି ଦେଇସେ ରୂପାର୍ଥ ବାହି । ପରିବର୍ତ୍ତ ଉଚ୍ଚ

ପ୍ରାକ ସବଦା ଖୋଲ ରହିବା ଉଚିତ ଏବଂ
ହେପ୍ପାଦରେ ଗମ୍ଭୀର ଘରନବ ରେ ଅବ-
ଚେଷ୍ଟା ଏବଂ ଯୋଡ଼ା ଯଶ୍ଚକ ନନ୍ଦବହୁଦ
ପ୍ରାକ ଅପରହାର ହେବା ବାହମାୟ ଦୁଃଖ ।
ଏଠା ଧାରିବ ଲଭବେଶନରେ ଯଦୁଗାର
ଦେଖାଇବା କାବଣ ଜଣକୁ ମିଳନିଷାଳାଟି
ଏମ୍ବନ୍ଦି ଦେବାରୁ ସେ ଯାୟ କି ୧୯ ନ ଦାରଟ
ଦେଖାଇରାମ ଟିକଟ ବିଜୟହାରା ଘେଜାଇ
ଦଲ ଏବଂ ଦେବେବ ସରସମିତି ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ
ସେଇମୟରେ ହୋଇ ପାଇଲା ବାହଁ । ଲଭବେଶା-
ଦଲ ଏବନ ଦ୍ୟବପାୟିକ ସକାଶେ ହୋଇଥାହଁ ।
ମିଳନିଷାଳାଟିର ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖି ଅମେବାଳେ
ଧାରି ହୋଇଥାହଁ ।

— 1 —

ନଙ୍ଗଳା ଉତ୍ତର ହଷ୍ଟମ ରେଳ ମଳକାର
ଜିବେ ଯୁବା ପୋଣୀ କୃଷ୍ଣବାଲୀ ନାମର
ବାହାର ସଙ୍ଗୀ ମୋରଣୀଚୁ ଦସ୍ତା କରିଥିବା
ଅଛିଯୋଗରେ ମୋକବନ ଅରଗ ହୋଇଥିଲା
ଦିକକରେ ମୋରଣୀ ବାହାର ସଙ୍ଗୀରୁ ବହିଲ
ସେ ଅର୍ଦ୍ଧବିତରେ ସେ ଯାଇ ମାତ୍ରକୁଳରେ
ମନ୍ତ୍ର ପଡ଼ିଲେ ଜଳରୁ ଦେବଗା ଉଠିଅପବେ
କୃଷ୍ଣବାଲୀ ଗହିରେ ବିଶ୍ୱାସବର ଯଥା ସମୟରେ
ନିଲ । ମାତ୍ର ଦେବତା ବାହାରରେ ବାହି ।
ବାହି ସେ କୃଷ୍ଣବାଲୀର ବାବରେ ତରବାର ଦେଇ
ବହିଲ ସେ ଗୋଟିଏ ମୟାତ୍ତାଠର ସେ ଗରବାନ
ସଯୋରେ ମୋରଣୀର ମଳଦେଖରେ ବସଇ
ବାକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ ହେଲେ ଦେବଗା ଅପି ଅଟଳ

ରବେ । କୁଣ୍ଡଳଦାସୀ ବ୍ୟସତର ସେହିପରିମାଣ
କଲା । ଦେବତା ଏହି ଅଚ୍ଛାଇରେ କାହିଁ
ଗୋଟିଏ ସେହି ଅଧାରରେ ନରନାଲ । କୁଣ୍ଡଳ
ଦହାଶ ଧସହୋଇ ବର୍ଜର ସୁରବୀଁ ଦେଲ ଏବଂ
ସମସ୍ତ ଦରନା ପ୍ରତାପକଲ । ଉଜ୍ଜ୍ଵାଳାଦେବ
ଦର୍ଶକୀୟ ଅପରାଧରେ ଯାବକୀଯାନ ତୀର୍ତ୍ତର
ବାସର ଅଦେଶ ଦେଲେ । ଅନ୍ତରାଗାତ
ଦର୍ଶକରେ ଥିଲି ଦୁଃଖରୁ ବିର୍ଗପଦିମା-
ତେ ଦଶ ପଠନ ଦୋଷକାର ପ୍ରକାଶ ଦର
ଦୟା କମରୁ ତାରଙ ଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେଥକୁ ହଠାତ
ଅଛନ୍ତି । ରେଣ୍ଟା ଥଢା ପରି ଅଦ୍ୟାପି ଲେନେ
ତଥ ମନ୍ତ୍ର ଓ ଦେବତାରେ ଯାହା କମାପ
ରଖିଅଛନ୍ତି ଏହୀ ବନ ଅଜ୍ଞ ଅଷ୍ଟପଦୀର ବିଷୟ
କି ହୋଇଥାରେ ?

ସମୟର ହତ୍ତିଶିରେ ବାମପ୍ରାଣିକର
ଅରୁ ଖୋଟିଏ ଦେନାର କର୍ମର ଦେବାର ବିବ-
ରଗ ଅଜନ ସହିତ ପାଠକାଳୀ । ବାମପ୍ରାଣିକ

ପୂର୍ବାଭ୍ୟାସ ପକ୍ଷର ଶୈଳୀରୁ କଳା ଚମକ
ଗୋଟିଏ ହୃଦୟରେ ବୃତ୍ତିରେ ବାଚ୍ୟର ନିଜ-
ତଥା ମିଥିକୁ । ଏହି ବନ୍ଦା ଓ ବୃତ୍ତିରେବେଳେ
ମଧ୍ୟରେ ଖୁବା ବ୍ୟାପକ ବୁଦ୍ଧିଶ୍ଵର୍କ ବାମଣ୍ୟଶର୍ମର
ମନୋଦୟୟ ମଜ୍ଜର ପଞ୍ଚା ନେଇ କଲାଇତାରୁ
ନିରବୁଲ ମନ୍ୟର୍ଦ୍ଦୟ ପ୍ରାୟ ଶାଖା ମାତ୍ର ମାତ୍ର
ଲମ୍ବ ଗୋଟିଏ ଦେବର ମୋକାର ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦୂମି ଅବାଦ ବର୍ଷାବାର ପୁରୀ ଚତୁର୍ଥୀରୁ
ବନ୍ଧୁର ଓ ଶାହାତିଥୀ ଦୁଇରେ ବାର ମୋକାର
ବ୍ୟସାଧାର ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଦଳାର ଟଙ୍କରୁ
ଉଦ୍‌ବା ଦ୍ୟାୟ ଦେବପାହୀ ମାତ୍ର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଯତ୍ନ
କିମ୍ବା ତ ଦୂର୍ବି ଓ କୌଣସି ବରରେ ହାର୍ଯ୍ୟ
ସାଧକ କରିବାର ଉତ୍ସମ୍ବଲ ଚେଷ୍ଟା ଦେଉଥିଲା ।
ଏହି ଦେବାର <ପର ଗୌଡ଼ା ଓ ଗୋଟିଏ
ଦେବ ଯେ ତୁଣ୍ଡଳୀଠ ରଷ୍ଟବି ହେଁରେ ଅଛି
ପାରବ ଏହିଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସମ୍ବଲ ଏବଂ ଅବେଳା କମି
ଅବାଦ ଦେବ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବାଣିଜ୍ୟପାଇ ଲାଭ
ଦେବ । ଲକାକା ଭୁବିଶ୍ଵର ଲମ୍ବା ମା ୨୫ ମଲ
ଏବଂ ପ୍ରସା ମା ୧୨ ମଲ । ସୁରତା ୧ ଦେବଜାଳ
ଦ୍ୱାରା ୩୦୦ ବର୍ଷମାତ୍ରରେ ଶୈଳୀବାଟେ ଜଳା-
ପକାଣେ ବାମଣ୍ୟ ଘଣୀ ଏବଂ ରାଜା ଉତ୍ସମ୍ବଲ
ପ୍ରକାଶବି ଧରିବାଦ ଦେଉଥିଲା ଏବଂ ଏହା
ସାଧୁପକ୍ଷ ଶୀଘ୍ର ସପଳ ଦେବା ହାରଗ ହୁଏ-
ରଜ୍ଜଠାରେ ପ୍ରଥିନା କରୁଥିଲା । ସୁରାଜର
ଉଦ୍‌ବା ସାଧକରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଘାଜାଙ୍କୁ ଏହିପର
ସହିତ ଦେବାର ଦେଖିଲେ ଏତେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଦସ୍ତାବେଳା ଦେବାର ।

ଗର ଅଛୁଟାକର ମାସ ତା ୨୦୧୦ ରହିରେ
ଯମ୍ବା କଳ କନ୍ଦୁଥେବରଣୀ ମାୟାର ଅଷ୍ଟ ଏଇ-
ବାକ ମହୋଦୟ ଭାବର ମୁଖରେ ଚକ୍ରବା-
ଦେବାସମୟରେ ପ୍ରକାଶ ଦଲେ ଯେ ଭାବର
ଦୂରେ ବିଲାର ଭାବରଙ୍କୁ କାହିଁ କରିଦେଲା-
ଦେବୁ ଦେଉଥିବାର ଯେ କଥା ଉଠିଥିବୁ ରାତା
ସବ୍ୟ ଦୂରେ । ଏ କଥା ସବ୍ୟ ଦେଲା ନ ହେଉ
ଫଳରେ ଦେଖା ଯାଉଥିଲେ ଦୂରେ ଅନେକ
ଅର ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଲେକବର ସହିତା ଶକ୍ତି
କ୍ରମଶଃ ଭାଗ କୋର ଯାଉଥିଲା । ଅନେକ
ସମୟରେ କଥା ଉଠେ ସେ ଭାବର କିମ୍ବା
ଦାନୁତା ମାତ୍ର ଦେଖିବାରୁ ଗଲେ ଭାବରରେ
ଜଣନ୍ତର ଧୀର୍ଘ ଦାର୍ଶନିକ ବର୍ଣ୍ଣନେ ୧୨ ବା
ଏବଂ ସେ ଅବଦତ୍ତା ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ଦିବାମାତ୍ର
ବିଲାରେ ଜଣନ୍ତର ଅୟ ଦାର୍ଶନିକ କଣ ପା-
ଇତ୍ତ ପ୍ରକେ ସେ ଶବ୍ଦତ୍ତା ଟଙ୍କା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦିବା । ଡାର୍ଶନିକ ବିଲାରେ ଅମ୍ବେମାନେ କାବା
ପ୍ରକାର ମୁଖ ଆଶ୍ରି ଆଲ ଉଦ୍‌ବ୍ଲାକ ମାର୍ଗରେ ସେ

କରୁ ପଦ୍ମାନାଥରେ ସାହେବ ଏବି ଗାତା
କର ଧଦିଆ ଏହି ପ୍ରେସରେ କଲିକଟାରୁ
ଅଛି ସରରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏଠାର ଅଧି-
ବେଶରେ ବିଶେଷତା ଏହି କି କଳିକଟ ସର୍ବେ
ଅପରାଧ ଏକବାର କେବେଳଣ କୃଷି ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାୟା କୃଷିକ ଓ ଆମାର ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକରେ ଉ
ଦେମାନ୍ଦକୁ ଦେଖି ସାହେବ ନହୋଦସ୍ଵରୀ କଢ଼ି
ଅବେଳିମହିଳା ସର୍ବଜ୍ଞ ବିଦ୍ୟପ୍ରକାର ଉଚ୍ଚାଳ ଓ
ଅକ୍ଷ୍ୟାକ୍ଷ୍ୟ ଅଷ୍ଟ ଓ ସନ୍ଧମାତ୍ର ଏବି ଶ୍ରେଷ୍ଠମାତ୍ର
ଦୂର ଦେଖାଇ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାନାକାନ୍ତି
ରହିଲା ଦେଇଥିଲେ । କୃଷିକର୍ତ୍ତା ଏହାହାର
ଅଳେବ ଶର୍ମା ଲାଲ କରିଥିଲୁଣି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ଏଥର ସ୍ଥାନାବ୍ଦେବତା ଅଧିକ କରୁ ବହିମାରିଲୁ
ପାରୁ । ଗାନ୍ଧିରେ ପ୍ରକାଶ ଦରିବୁ ।

ଅବୀନ୍ଦୁ ଧୋକିଣ୍ଠେ ହୃଦୟରେ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଚାରୁଥିଲୁ ତ ଭାବର ଆବାଶରେ ଅରୁ ଗୋଟିଏ
ଅଛି ହୃଦୟ ବନ୍ଦ ଅଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞାତ
କ୍ଷେତ୍ର ଉମେଶଚନ୍ଦ୍ର ଦର୍ଶି, ଅଜି, ଯି,
କି କେବେ ଏହି ସ୍ଵରୂପରେ ଗପ କରିବାର ବିରେ
ଦାରେ ଯଦିଖାଇଲୁ ବିକଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ସେ
ଏହିମୟରେ ତେଣାର ବନ୍ଦିଶବର ଥାର ଏ
ପ୍ରଦେଶରେ ସହରତି ଥିଲେ । ସରକାରୀ
କାର୍ଯ୍ୟ ଶତ ମେ ଅସାମାନ୍ୟ ବିଦ୍ୟା ବୁନ୍ଦି
ଚିତ୍ରମାତ୍ରଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗାଦୁନ୍ଦୁତା ଓ ସାଧାରଣ ହତ-
ତିନ୍ଦ୍ରା ଗୁରୁତ୍ବରେ କରିବ ଓ ବିଜ୍ଞାନରେ ଯଶୋ-
ଲର ଚିତ୍ରମାତ୍ରଙ୍କ କରିବ । ବିଦେଶୀର ଦବ ବଜା ଘାନା-
ବଜ ଅମୂଳ୍ୟ କୁଣ୍ଡର ମେହିବଦୋର ଗାଢିକୁ
ଅପାରାର ଦେବାତ ନିଖିଳ କରିଥିଲେ ଏବଂ
ଏଥିମଧ୍ୟରେ ବିରେବାରେ ମେ ମନ୍ତ୍ର ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦ
ଦୋଷଥିର ସେ ବର୍ଣ୍ଣର ମୂଳାଧାର ବହିଲେ
ଅବୁଳ୍ଲି ଦେବ କହି । ନାହାରିବ ଶାଖରତ ଓ
ମାନସିବ ଫେନ ବେଶି ଅଧିକଦିକ ହେବାର
ଆଶା ଦସାଉଥିଲା । ହି ହାତ କର ପାତାରେ
ଏ ବସ୍ତିରେ ତାନାଙ୍କର ମୂର ଅଧିକ ପରିବାପର
ବିଷୟ <କ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ହୁଳ୍ବିଥ ଅରେ ।
ଏହିର ଦାହାକ ଅମ୍ବାର ମନ୍ଦିର କରିନ୍ତା ।

ଏଠା ଅଧାରିତହୋଇଲା ପୋଗାପ୍ରାକରେ
ଏକ ସରକମ୍ପଦଳ ମିଳନିଷିଘାଲିଟିକ୍ ଅନ୍ତର୍ମଳ
କେଇ ଖେଳ ଦେଖାଉଥିଲା । ଛାତ୍ର ଯୋଜନା
ପୋଶା ଦେବାବେଳେ ସରକର ଅନେକ
ଚଳାର ସହାୟା ମିଳନିଷିଘାଲିଟି ପ୍ରାକର୍ତ୍ତ୍ତୁ ବନ୍ଦ
ଅସ୍ତିତ୍ବ ଦରବା ସର୍ବରେ ଦେଇଥିଲା । ଏମନ୍ତ-
ସ୍ଵରେ ମିଳନିଷିଘାଲିଟି କଥର ଟକା ଦେଇ ଅନ୍ତର୍ମଳ
ହେବେ ଦୂରାୟାର ନାହିଁ । ଅବଳ୍ଲ ଛାତ୍ର

ପ୍ରାନ ସବଦା ଖୋଲ ରହିବା ଉଚିତ ଏବଂ
ହେସ୍ତାନରେ ଗମ୍ଭୀର ଘରନର ରେ ଅବ-
ବେଶ ଏବଂ ଗୋଡ଼ା ଉପାଦାନ କରୁଥିବା
ପ୍ରାକ ଅପରିଷାର ହେବା କାହାମୟ ଦୁଃଖ ।
ଏଠା ଖାରିବ ଲମ୍ବଗେଣ୍ଯଦନରେ ଲାଭଗର
ଦେଖାଇବା କାଜଣ ଜଣକୁ ମିଳନିଧିପାଳିତି
ଅନ୍ତରେ ଦେବାରୁ ସେ ପ୍ରାୟ ହି ୫୯ ନ ଦାରିଛ
ଦେବାରର ଟିକଟ ବିକ୍ରିପଦ୍ଧାରା ଘେଜାର
କଲ ଏବଂ କେବେବ ସରସମେତ ଉଚ୍ଚ ଘରେ
ସେସମୟରେ ହୋଇ ପାଇଲା ମାତ୍ର । ଲାଭଦ୍ରେଣ୍ଯ-
ଦଲ ଏବନ ଦ୍ୟୁବିଷ୍ଟିକ ସନାତେ ହୋଇବାହିଁ ।
ମିଳନିଧିପାଳିତିର ବିଗ୍ରହ ହେଉଥିଲେ ଆମେବାକେ
ଧରାକ ହୋଇଥାଏ ।

— ✕ —

କଙ୍ଗଳା ଉତ୍ତର ପଞ୍ଚମ ରେଣ ମଳକାର
ଜନେ ଯୁଦ୍ଧ ଶରୀ ବୃକ୍ଷବିହାସ ନାମରେ
ବାହାର ସଙ୍ଗୀ ମୋରଣ୍ତିରୁ ଦର୍ଶା କରିଥିଲା
ଅଭିଯୋଗରେ ମୋରଦନ ଅର୍ପଣ ଦୋଷଖଳା ।
ଦିନକରେ ମୋରଣୀ ବାହାର ସଙ୍ଗୀରୁ ବହିଲା
ସେ ଅର୍ଦ୍ଧବର୍ଷରେ ସେ ଯାଇ ପଦାକୁଳରେ
ମହ ଠିକ୍ରେ ଜଳରୁ ଦେବତା ଭୂତିଅଷ୍ଟବେ ।
କୃତ୍ତବ୍ୟାଶ ଗହିରେ ବିଶ୍ଵାସକର ଯଥା ସମୟରେ
ଲାଇ । ମାତ୍ର ଦେବତା ବାହାରରେ ଗାହି ।
ତହୁଁ ସେ କୃତ୍ତବ୍ୟାଶ ଦାତରେ ଗରବାର ଦେଇ
ବହିଲା ଯେ ମୋରଣୀ ମନ୍ଦିରାଠର ସେ ଗରବାର
ସମ୍ମୋହରେ ମୋରଣୀର ମଜଦେଖରେ ବସଇ-
ବାର ଉତ୍ସବ ହେଲେ ଦେବତା ଅଛି ଆହା

ଯବନ । କୁଞ୍ଜବଦାରୀ ବୟସର ସେହିଥର
କଲ । ଦେବତା ଅପି ଅଶ୍ଵାଦନେ ବାହୀ ।
ଗୋଚରୀ ସେହି ଅଶ୍ଵାଦନରେ ମରଗଲ । କୁଞ୍ଜ-
ବଦାରୀ ଧସହୋତ ବଜାର ସୁଦିବ୍ ଦେଲ ଏବଂ
ସମୟ ସବନା ପରାପରକଲ । ଉଜ୍ଜ୍ଵାଳେବ
ନରହତ୍ୟା ଅପରାଧରେ ଯାବଣୀରକ କୃଷ୍ଣକୁର
ବାପର ଅଦେଶ ଦେବେ । ଅଲାଟାନାତ
ଦୟାହୋଟିରେ ଅପିଲ ହୃଦୟକୁ ବର୍ଷାପରିମା-
ତେ ଦଶ ତଠିବ ଦୋଷଧରାର ପ୍ରତାଶ ଦର
ଦୟା କରିବା ତାରଙ୍କ କର୍ମ ବଦର୍ମିମେଷକୁ ହତାହ
ଅପ୍ରକୃତ । ରେଣ୍ଟା ଏହା ସିଂହ ଅଦ୍ୟାପି ଲେଖେ
ତଥ ମନ୍ତ୍ର ଓ ଦେବତାରେ ଯାହା କମାଏ
ରଖିଅଛନ୍ତି ଏହୁ ବଳ ଥରୁ ଅପ୍ରକଟିର ବିଷୟ
ତ ଦୋଷଧାରେ ?

ପନ୍ଦିତ ହରଚନେଶ୍ୱର ବାମଗ୍ରା ଜଳ୍କୁର
ଅର୍ଥ ଘୋଷିବ ଦେନାର ନିର୍ମିତ ହେବାର ବିବ-
ରଗ ଅଳନ ସହି ପାଠକାର ! ବାମଗ୍ରା

ପୁଷ୍ଟାରୁ ପକାଇ ଶେଣୀରୁ କଳା କମଳ
ଗୋଟିଏ ହୃଦୟରେ ବୃତ୍ତିରେ ବାଚବୁନ ନିକ-
ଟରେ ମିଥିଛି । ଏହି ଦିନ ଓ ବୃତ୍ତିରେବେଳେ
ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵରା ବିପ୍ରତ ହୃଦୟରେକୁ ବାମଶ୍ରୀଘ୍ୟରେ
ମଗୋଦୟା ଯଜମାଣ ପଢ଼ା କେଉ କଳାଇପାରୁ
କରବୁଲ ପାମର୍ଦ୍ଦେଖୁ ଘୟ ଶାଖା ମାତ୍ର । ମାତ୍ରର
ଲମ୍ବ ଗୋଟିଏ ଦେବାର ଶୋଭାର ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦୁମ୍ବ ଅବାଦିବରସରାର ପୁରି ବିଚାରନ୍ତିରୁ
ବନ୍ଧୁର ଓ ଶାହାତିଯୁ ଦୁଇରେ ନାହିଁ ବୋଲିବା
ବ୍ୟାପାରାମ ବ୍ୟାପାର ତ୍ୟାଗ କରି କରି
ଉତ୍ତର ଦୟା ଦେବମାହିଁ ମାତ୍ର ଦେଖିବାର ସବୁ
ନିର୍ମୟ ଓ ରୁଦ୍ଧି ଓ ବୌଣଳ ବଳରେ ତାର୍ଯ୍ୟ
ସାଠକ କରିବାର ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା ନେଉଅଛି ।
ଏହି ଦେବାର ପେର ଗୌଡ଼ା ଓ ଗର୍ବର
ଦେବ ସେ ନୃତ୍ୟାଠ ରାଧିଦି ଚହୁଁରେ ଥିଲି
ଶାରକ ଏହିହାଏ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଏହି ଅବେଳା ଲମ୍ବ
ଅବାଦ ଦେବ ଏହି ଗୋଟିଏ ବାରିଶିଖର ଲାଭ
କେବ । ଯଜାରା ଶୁଣିବାରୁ ଲମ୍ବ ମା ୨୫ ଲାଙ୍କ
ଏବ ପ୍ରସାଦ ମା ୧୦ ଲାଙ୍କ । ସୁତରା ୧୦ ଦେବାର
ହାତ ଶାଖା ଶାଖା ବର୍ଗମାଲେ ଶେରହଦାପେ କଳା-
ପାଦ ଦେଇବ କାହିଁ । ଏହାର ହତାଶ୍ରୀ-
ସକାଶେ ବାମଶ୍ରୀ ଘଣୀ ଏବ ରାଜା ଉତ୍ସମ୍ଭବ
ଅନ୍ତରୁତ ଧର୍ମକାଦ ଦେଉଥିବୁ ଏବ ଏହା
ସାଧୁପଦକୁ ଶାରୀ ସଫଳ ହେବା ବାରଣ ଉତ୍ସ-
ରକତାରେ ପ୍ରଥିକା କରୁଅଛନ୍ତି । ସୁରାଜାର
ଉତ୍ସମ୍ଭବ ସାଠକରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଘାଜାକୁ ଏହିପର
ସହାଯ ଦେବବାର ଦେଖିଲେ କିମ୍ବା ଅନ୍ତର
ଦ୍ୱାରା ଦେବ ।

ଗର ଅଳ୍ପାବର ମାସ ତା ୨୦ ରାତରେ
ମୂମା କଳ ନିଦୁଃଖେଣେ ମାଘର ଅଷ୍ଟ ଏଳ-
ବାବ ମଦୋଦୟ ଭାରତ ମୂରରେ ଚଢ଼ିବା
ଦେବାସମୟରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ ଭାରତର
ଦୂରସ୍ଥ ବିଲବ ଭାଗରଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଦରଦିଲା-
ଦେଇ ଦେଉଥିବାର ଯେ କଥା ଉଠିଥିବ ତାହା
ସଧ୍ୟ ନୁହେ । ଏ କଥା ସଧ୍ୟ ଦେଇ କି ଦେଉ
ଏଳରେ ଦେଖା ଯାଇଥିବୁ ଯେ ଦୂରସ୍ଥ ଅନେକ
ଅର ଘର୍ଥଞ୍ଜି ଏବଂ ଲେନକର ସହବା ଶକ୍ତି
କମରାଗ ଭାଗ ହୋଇ ଯାଇଥିବୁ । ଅତେବେ
ସମୟରେ କଥା ଉଠେ ଯେ ଭାଗର କିମ୍ବା
ଦାଳୁହା ମାତି ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଭାଗରେ
ଜଣକର ଆୟୁ ଦାଖିଦାର ବର୍ଣ୍ଣକେ ଟ ୨୭ ଲା
ଏବ ସେ ଅବକତ୍ତା ଟ ୮ ଲା ଟିକ୍କିବିବ ମାତ୍ର
ବିଲଗରେ ଜଣକର ଅୟ ଦାଖିଦାର ଲା ପା-
ଛିଏ ସ୍ଵଳେ ସେ ଅବକତ୍ତା ୨ ଲାଇଣ୍ଡା ଟିକ୍କିବ
ବିବ । ଲାଇକ ବଳବୁରେ ଅମ୍ବୁମାଳେ କାତା
ପ୍ରକାର ସମ ଆଶ୍ରି ଆର ଦିନବ ମାର୍ଗରେ ସେ

ଏହାର ସାମ୍ବନ୍ଧରେ ମହାପାତ୍ର ସୁଖ
,, ଦୋଷାଥ ହୃଦୟୀ ସହିତ ସୁଖ
,, କର୍ମବ୍ୟକ୍ତିର ନିଯମଗୁଡ଼ିକ ସାମାଜିକ
ବିମାନର ଏକାର୍ଥ ବିବରେ ନାହିଁ ବାରଙ୍ଗଳା ଲେଖାବେ
ଗାନ୍ଧେ ।

ପ୍ରତିକ ମୁଖ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର	ଶ୍ରୀର ପାତ୍ର
„ ସମେବନ ବାହୀନର୍ ଦଳଦେହର ବେଶପତାବୀ	
„ ବୃଦ୍ଧାର୍ଥୀଙ୍କ ବାହୀନର୍	ନାନ୍ଦୀ ଚାଲେସ୍ଵର
„ ଗାସାଧି ବିଗାଠୀ	ରୂପଜଳ ଶୋଇ ପୁଣି
ବସାରର କର୍ତ୍ତା ସମେବନ ମନ୍ତ୍ରିକ ଉପରେ	ଲୋତାବ୍ଦୀ

ଖାତ୍ୟରେପଣ

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ କୁଣ୍ଡ ବିଷଗର ତିଥେଟି ପାଇବେ ।
କୁଣ୍ଡ ସାମନ୍ଦେଳ ସାହେବ ମନୋଦୟ ଖାତ
ପ୍ରେତବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରବଳ ପ୍ରକାଶ
ଦିଅଥିଲୁଣ୍ଡି । ସେ ଦେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି ଯେ ଧାରାଗର
ଗୋଟିଏ ପ୍ରେତରେ ନିର ଫଳ ଦେବାର
ଦେଖାଯାଇଅଛି । ବାଣୋର ଏହି ଉନ୍ନାମେଳ
ଲିଙ୍ଗରେ ଦଳାର । ଏହର ବୁମିରେ ଏହିଥିର
ଧାତ କୁଆ କୁଏ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବିଷଗର ଦଶଶାହ-
ଶରେ ଦେଖାଯାଇଅଛି ସେ ପେହିଁଠାରେ
ଗୋଟିଏ ଗନ୍ଧ କୁଆ ପାଇସୁଳ ସେ ମେଚର
ଖାତ ଥକି ସେହି ବ ସହିରେ ରୟଗମାଟେ
ମୂଳ ଶତ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାସୀ ଦୂର ଗୁମ ଗନ୍ଧ ପାଇସୁଳ
ସ୍ଵରେ ଗହିର ଅମଦାନ ଅପେକ୍ଷା ଦୂରସ୍ଵର
ଅଧିକ ହେଲା । ସୁରି ଦହାମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଅଛି
ସେ ଗୋଟିକଥ କୁଆ ଧାରାଗରୁ ବିଦଳ ଦୂର
କୁଏ । ତାରଣ ଗୋଟିକଥ କୁଆ ଧାରାଗରୁ
ଅହାର ଦୂର ଥାଇବାରୁ ପହିର ଫଳ ହୃଦୟପଞ୍ଚ
କୁଏ ମାତ୍ର ଦୂର ଗୁମକୁ କରୁ ଏବନ ପ୍ରେତରେ
ଏହି ପ୍ରାନକୁ ଥରୁ ଗନ୍ଧ ଅହାର ଧାରାଗର ଦେବୁ
ଯଥେଷ୍ଟ ଉପାଦନକୁ ଧାରାଗର ଦେବୁ ହେଲା
ନ ପରେ । ଗୋଟିକଥ କୁଆଧାରର କରିବ
ବର ଦେବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତି ପ୍ରେତ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ
ଅଧିକ କୁଏ । ପଦମାତ୍ରାର ଆମେଳ କିମ୍ବା
ଦେବାର ଦେଖାଯାଇଥିଲୁ । ସେ ୧୦୩୩ ମହିନାରେ
ମହିନାରେ ତେବେ ୧୨ ଟି କିମ୍ବା ମେହିନେ
ଦ୍ୱାରାହାର ଏହରକୁ ୧୫୫ ପାଇବୁ ଧାକ ଏକ
ଦୂର ଏବଂ ୧୫୦୩୪ରେ ସେହି ଶୈତମାନ
ସେହି ସାର ବ୍ୟକ୍ତବାରକୁ ଏ ବର ପ୍ରକାଶ । ୨୪
ଧାରାଗର ଧାତ ଅମଦାନ ହେଲା । ମୁହଁରୁ ୧୯୩୫-
ତଥ ଧାତ ଗନ୍ଧ ପ୍ରେତବାରେ ସେ ଫଳ ଦୂର
କୁଏ ପହିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ହେତେ
ପରାରେ ଧାକନେ ପ୍ରେତବାର ଦେବ ଟିକେ

ଜୟମ ହୋଇ ନ ଥାରେ । ସେଇଁ କିମ୍ବା ସରସ
ଗହୁରେ କୁଣ୍ଡଳେ ଛଢାଇସେ ମାତ୍ର ନାରସ
ତୁମିରେ ଅଧି କୁଣ୍ଡଳେ ବା କଲପାକୁଣ୍ଡଳେ
ଛଢାଇସେ ସେଇବା ଦୟ । ବେଳେ ଅଧିକ
ସରସା କମିରେ ଦୂର କୁଣ୍ଡଳେ ଛଢାଇସେ ଖାକଗଛ
କୁଏ ଯେଉବାକୁାର ଅଧିକ ପରସକ ଅମଦାଳ
ହୋଇଥିବା ଉଚ୍ଚତା । ଖାକ କୁର ମଧ୍ୟ ଦେଖିବର
ସେଇବା ଉଚ୍ଚତା । ପ୍ରତିମାର ଶାର୍ଦ୍ଦିତ ନିଃ
ଧର ସେଇଁ ଖାକ ଯେତେ ମାସରେ ପଳେ
ତେବେ ତା କର ଖାତ ଗଛ ବୈରିଲେ ଦୟ
ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ଖାତ ଯେଉବାକୁାର ମା ପରେ
ଖାତ ପଳକ ତେବେ ଦି ନାହିଁ କର ଖାକଗଛ
ସେଇବାକୁ ଦେବ । ପର ବିଅ ଏହି କି ଧଳ
ସେଇବା ବିଶେଷ ସାବଧାନତା ସହିତ ଦରବାରୁ
ଦେବ । ଗେତୁ ତଣା ଚାଣ ସେ ଯେମନ୍ତ ଅଧିକ
ବିଲ ବିମଣକରିବାଠାର ପାର ଦିଅ ପରେ ଦୂରା
ବା କୁଆ କାର୍ଯ୍ୟ ସାବଧାନତା ସହିତ ଦରବାରେ
ତେମନ୍ତ ଅବ୍ୟ ଲେବ ଦରଯାରେ କାହିଁ ଏବଂ
ଲେବେ ଦିବ୍ରୁଦିଦିନ ଏମନ୍ତ ନିଷେଷ୍ଟ ଦୋଷ
ସାର୍ଥକାରୀ । ଅର ଶିଖିବା ଯେମନ୍ତ ତେମନ୍ତ
ତଥ ଧାତ ମଠାଏ ବରରେ ଧକାଇ ଦେଇ ଅମ୍ବ
ନିଷ୍ଟେନ୍ତ ହୋଇ ଦୂଲନ୍ତି । ତେଣୁ କାଟିଲବେଳକୁ
ଦିଲକୁ ଗାଇ ମଣ୍ଡ କରି କିଅଛି । ଅମ୍ବମାନେ
ଦୂରା କରୁଁ ସାଦେବ ପ୍ରଶଂସିବିଲ ବଥାମନ୍ଦ
ସେଇବା ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଲେବେ ଭବ ଦେଇବ ।
ଏଠା ପରାମା କୃତି ଯେବରେ ଏହି ପ୍ରାଣାଳୀର
ଫଳ ଦେଖାଇ ଦିଅ ଯାଇଥିରୁ

ବ୍ୟକ୍ତିଗାତ୍ରର ସମ୍ପଦ ।

ଦୂରତ ସଂସାର ଅନୁସାରେ ଘରଜୟ ଗ୍ରହଣ କରିଲାଗଲକ ନ୍ୟାଯପାତକ ସାରର ଅଧିକା
ଚ ୭୦ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ କ ୨୫ ଟ ଜିଜାତିର
ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ଦେଶାବଳୀ ମଧ୍ୟରେ ବଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶର
ଅନ୍ୟାକ୍ୟ ସର୍ବ ମଧ୍ୟରେ ଏହଜଣ ଜମିଦାର
ଏବଂ ଏହଜଣ ସ୍ଵପ୍ନମାନ ହେବାର ଗତ ସପ୍ତା-
ହରେ ଦେଖିଥିଲୁ । ହେମବନ୍ଦ ଯୋଗ୍ୟତାର
ବିନ୍ଦୁ ପଢିଦୟ ଦେବା ଅନନ୍ତାକ । ଜିଜାତକ
ଜିଜାତ ଯୋଗ୍ୟ 'ବଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶର ଜମିଦାରଙ୍କ
ମନ୍ଦିର ଓ ପାତର ବିବେଚନାରେ ଦୂରତକ
ଦେଶପାତରଥି ଯଥା ।—ପ୍ରେସରେନାହ, ବର୍ଷ
ମାନ ଏବଂ ତେବା ଏହି ଜିଜବଜ୍ଞମଙ୍କ ଜମିଦାର
ଗଣ ଏହତଳ ଭୁଲୁ ସେ ଏମାନେ ପ୍ରଦେଶକର
ଘନୀ ୨୦ ବଢା ଟଙ୍କା ଏବଂ ପଥ ପ୍ରଦେଶୀୟ,
ତର ପ ଜଳାର, ଟଙ୍କା 'କୁଣ୍ଡଳ ସୀମାଥିବେ'
ପାଠକା ଶିକ୍ଷଣ ଜ୍ଞାନପୁର ଓ ଶୈଳକୋମପୁର
ହେ ଏ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଜମିଦାର ଅନ୍ୟବଳ ଭୁଲୁ

যে বেমানবৰ জগতৰ ৫ পথ প্ৰদেশীয়
ভৱৰ দুটি পীঁয়া যথাক্ষমে ৫ দিকৰ
ও ৩ দিকৰ ৭ অংক ১০ ঘণ্টা অপো।
পৰন্তু যেৱে মাঝে গৱা বহাব বা গুড়ুকু
স্বৰূপ চিহ্ন অন্য কৌণ্সি লগ্যাথ পাই-
অছন্তি বেমাকে নথি যোৱা অচল্লি। দেছে
চুপলম্বনৰ জন্মে চুপলম্বন পৰ্য নিবারণ
কৰাবৰকে বেমানবৰ যোৱাগা যথা
বজ্ঞায় ব্যবস্থাপন কৰুৱ পৰ্য, পৰাবাৰ
চিহ্ন জ্ঞান বা কৈবল্য হইন পৰ্যবধাৰ,
জন্মতা বিবৃত্যাক্ষুণ পাখাৰণ বা কণ্ঠেৰ
পৰ্য, বাণিজ চ ১৫০০ কাৰা বগোৎখন পৰ-
বৰচন অথবা চ ১৮৭৬ কাৰা বগোৎখন পৰ-
ও প্ৰদেশীয় ভৱৰ বুম্যথবালা, অথবা
চুপলম্বন কাৰ্ত্তিক চ ১০০০৯ কাৰা অয় উৎ
বে ইন্দ্ৰিয় কৃষ্ণদাতা অথবা পৰাবাৰ
নজেরে লেৱাশোণ কুকুৰ পৰাপৰ
পেনহক পাইয়াবা। এখন্তু দেৱা সাধ
যে চুপলম্বন কৰ্ত্তব্য অধিকৰ দেৱা
সমন্বয়ে কৰ্মীমেষ অনেক অনুচূল
কৰুৱ দয়াৰ্থন্তি। এই সময় বোৱাবা
অনুসূয়াৰে যেৱে জনিদাৰ ও চুপলম্বনৰ
নিবাক্ষণ অধিকাৰ শাইঅছন্তি বেমানবৰ
জালতা উলংবণ গজেরে পুতুল হো-
য়েছে। তন্তু দেৱায়া পথে প্ৰেৰণ-
কৰা পুৰুষ গোকী বলৰ জনিদাৰৰ
মোট ৭৫ এক অপৰ দলৰ মোট ৫৫
গাঁথন ১৩০ গ জনিদাৰ সময় বজাৰে
বজ্ঞান পৰাব পৰ্য নিবাক্ষণ অধিকাৰ
পাইয়াছন্তি। প্ৰেৰণ অধিকাৰ পাইবা
মুপলম্বন পৰ্য ছল এক্ষম্যথেৰে ওভৰ
জনিদাৰ জ ১৫ এ এক মুপলম্বন জ ১২৫
অছন্তি বেমানবৰ কামনামে প্ৰতিষ্ঠি-
ত হৈল। যথা :—

ଶ୍ରୀପାଦିଗ୍ରନ୍ଥ ଜମିଦାର

କାରୁ ବ୍ରଜମନେତ୍ର ଦେବ	ଅଳ	୫ ୯୯,୫୨୨
" ବେଳେ ନାରୟଣ ଲିଙ୍ଗ ବନ୍ଧବା		୫ ୧୦,୫୦୯
" ଗୋବେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦେବାପ ବହିବ		୫ ୫୨,୫୦୭
ସୁ ବାଲେସର		୫ ୧୨,୦୨୯
ଦୂମାର ମନୁଷ୍ୟାବାସନୀ	ଦୂମବନ୍ଦୀ	୫ ୫୨,୫୦୨
ଦୂମାର ମହାବିନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟେବ	ପଟ୍ଟେବ	୫ ୫୦,୩୮
, ଦୂମ ମାହୁର୍ମୁଖ ଦୀର୍ଘି	ଦୀର୍ଘିତା	୫ ୧୨,୫୫୨
ଦୂମାର ମଲାନ୍ତନ ସିହ	ପାଇବସତୀ	୫ ୧୫,୫୦୮
ଦୂମାର ପଞ୍ଚଶିରସାମ ଦୂପତ		୫ ୧୨,୮୫
ସୁ	ସୁ	୫ ୫୨,୮୨୯
ପରବତବ ମାହସ ବ ଦିଦିନବ ମର୍ତ୍ତ୍ତବ		
ଭିମବର ସୁବ ଦତ୍ତ କାହାକୁଳ ସାହୁବ ସତ୍ତ କାହାକୁଳ		
ପାତା ମରବିଦେବ	ସୁତ ତାତୀ	

ପା ୪ ପିତ୍ର ଉତ୍ସମର ସଙ୍କ ୧୯୦୯ ମସିହା

ଦେବ ଦେବ ରହିଲା ସୁଧାଟିଥି ମାହେତ ସନ୍ଧାପି,
ଦେବ ଦେବ ରହିଲା କଳୁତା ଦେବ ରହିଲା ଶୂନ୍ୟପଦି
ଏ ମହାଶ୍ଵର ଦେବାଙ୍ଗଜାରୀ ଏବଂ ପଢିପ୍ରେ ଯାହା ଦେବ ରହିଲା
କିମ୍ବା !

କାହାର ମହାର ଜୀ ତାହାର ମସିମାନ ପ୍ରକାଶର
ତାହାମାନରେ ଏବଂରେ ମହିମାନ ତାହାରେବେଳ ଜାଗି
ସଦବ ଦୟାରେ ଦୟାରେ । ଏହା ମହାରାଜାର ଚନ୍ଦ୍ର-
ପତଙ୍ଗରାଯ ପୁନଃ ଏହେ ।

ପାତାର ପ୍ରସାଦରେ ଲୋକାଙ୍କ ବିଚାର
ପଦ୍ଧତି କରି ବର୍ଣ୍ଣନାର ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଶ୍ଵାସ କରିଛନ୍ତି
ଯେହାଙ୍କ ବିଚାରକରଣ କରିବାର ପାଇଁ ଏକ ବିଶ୍ଵାସ କରିଛନ୍ତି—
ଏହାର ବିଶ୍ଵାସରେ ପାଇଁ ଏହାର ବିଶ୍ଵାସ କରିଛନ୍ତି—
ଏହାର ବିଶ୍ଵାସରେ ପାଇଁ ଏହାର ବିଶ୍ଵାସ କରିଛନ୍ତି—

କେବେଳ ବୋର୍ଡ ଅନ୍ତରେ ଦେବ ନାମର
ଦେଇଥିଲା । ଏହାର ମଧ୍ୟ ମଣିକିଂଶୁ ମନେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଦେଇଥିଲା । ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଦ୍ୱାରା ପୋଷିଗଲା
ପ୍ରତି କେବେଳ ଏହା ପାଇଁ ପାଇଁ ଦିନମାନର ବାଟ ବାଟି-
ଶାର ପୋତା କି ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତରେ ଦେଇଲା ଶାରମାନିମନେ
ବାଲାର ପାଇସକାର ।—ଫେର ବାଟ ପାଇଁ ।

ମନ୍ଦିରରେ ମାତ୍ରକିମ୍ବ ମାନବ ସ୍ଵାଚତ ରଖେ କେବଳ
ମୁହଁରୀର ମାତ୍ରର ଖାଲେ ମହୋପରକ କାନ୍ଦରେ
ନାଶରେ ଯୁଗା ଉପରମେ ଅଧିକ ଦୂରତ୍ବ ଏତେ ମାନ୍ୟ-
କାର୍ଯ୍ୟ ସେ କେବଳ ମାନାମାତ୍ର ମୋହରେ ବାକେ
ହେଁଥାରେ । କେବଳ କ୍ଷମା ପ୍ରାଣବାୟୁକ ମୋହରମର
ତତ୍ତ୍ଵ ଓ କର୍ମର କର୍ମ କାହିଁକାର ମୋହରେ ହେଁଥା-
ର୍ଯ୍ୟ ମୋହରମା ହଠାତ୍ ହଜଳ ଏହୁ କହା ମେହା-
କାମକ ଦୟାର ସହି ହବ ଓ ହଜଳ ଧ୍ୟାନ କରିବାକାରୀ
ହେଁଥେ । ହେଁଥେ କିମ୍ବାର ଏହି କିମ୍ବା ।

ଦେଖିବାକୁ ଲେବାର ମୋହନୀ ମାତ୍ରରେ ସୁରାଜିତ କରି
ଏହିବାକୁ ଲେବାର ମେଣେ ଅସ୍ଥିରେ ହୋଇଥିଲା ।
କିମ୍ବାର କେ ଦେଇ ଚଣା ଥାହିଁ । ଏସି ମଧ୍ୟରେ ମିଶର-
ଦେଇବ ସାର୍କ କିଲାର ମେହର ପରିବାର ଆସିବାକୁ
ପରିବାର ଦେଇବ ହୋଇଥିଲା ।

ପଦ୍ମର ହମେଶ୍ବର ଯେତେ ସାହିତ୍ୟ ଅଧିକାରୀ
ଅନ୍ତରାଖ୍ୟାନର ଚାଲାନାକ୍ଷେତ୍ର ମନୁଷ୍ୟର ମନୁଷ୍ୟର
ନିଃନୀତିର ପରିପରାର ସହିତାର ଅଳ୍ପ ଏହି ବିଜ୍ଞାନରେ
କୁଣ୍ଡଳ ଦେଇ ଯଥାରେ ଯାଇ ହେବାକୁ ଏକ ମଧ୍ୟରେ
ଯାବାହିନୀର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାରିକାର ।

ପତ୍ରସୂଚି ହେଠାକୁ ଯୁଗର ହେବ ପ୍ରଦାନ କରି
ଅଛି ଏ ଶ୍ରୀମତ୍ତବିଷ୍ଣୁରୁପଠି ଯତ୍ତୁକାଳ ମୁଖ୍ୟାବ୍ୟାକ୍ରମିତା ବାଣିଜ୍ୟର ହେଠେବ ପାତ୍ର ଦୋଷପତ୍ରଟି । ଏହି
କଥା ବୋଲାଇବାକୁ ସୁଧା ହଲେ ଏହି ବନ୍ଦର ଯୁଗର ହେବିଲେ
ତାହା ବାଣିଜ୍ୟର ପରିବର୍ତ୍ତନର ପାଇଁ ପାଇଁ ।

ପରାମର୍ଶ କାହାର ମନ୍ଦିରରେ ଥାଏ କବର ।
ପରାମର୍ଶ ସହିତର ଧଳା ସହାୟନିତି ଦିଲ୍ଲୀର କବର
ତୁଷାରର ମମଳେ ହୃଦୟର କବରାର ଏକମ ମନ୍ଦିର
ଦୂର ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ସେତୋ କରିବେବୁ
ଯଥି ହୃଦୟର ମେତାର ମନୀର ବୃଦ୍ଧିକାଳ ଦିଲ୍ଲିକେ
ଏହାର କବର କାହାର ମନୀର ବୃଦ୍ଧିକାଳ ଦିଲ୍ଲିକେ
ସେ ମନୀର କାହାର ମନୀର ବୃଦ୍ଧିକାଳ ଦିଲ୍ଲିକେ ।

ପ୍ରମାଣ ଦିଲାଗମେ କଥା ଏ ରହିଥିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପରିବର୍ତ୍ତନ କୁଟିଳ ସ୍ଥିତି ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ଶାଖିର ହୋଇଥିଲା । କଥାମାନ ଏହା ମାଧ୍ୟମେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରେ । ଏହା କଥାକି, ପାଠକ, ପ୍ରକାଶକ, ମଧ୍ୟତରରେ
କିମ୍ବା ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିବର୍ତ୍ତନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅନୁଭବରେ
ଏହା କଥାମାନ ହେବାକି କଥାକିର କଥାମାନ
ଏହା କଥାମାନ ହେବାକି କଥାମାନ ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ପତ୍ରପ୍ରେରକଙ୍କ ମଗାମତ ନିମକ୍ତେ ଅମ୍ବେ
ମାତ୍ରେ ଦାଣୀ କାହାଁ ।

ମାନ୍ୟ ଉତ୍ତରପାଇକା ସମ୍ବାଦକ ମହୋଦୟ
ସମୀକ୍ଷା
ମହାଶୟ ।

ପଣ୍ଡାଳଭାବ

ଗତ କେତେବେଳ ଦିନ ତଳେ “ପୁଣିକା”ରେ
ପଞ୍ଜାଳର ଅପାରାଧିତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା ବିବା
ଲେଖା ଥିଲା, ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋହର ମନ
ବିଶ୍ଵ ନିମ୍ନରେ ଦ୍ୟାତ୍ର ବର୍ତ୍ତିଅଛି । ମୁଁ ମେ
ହୌରସି ଯୁକ୍ତି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଲେଖାଯାଇଛି, ତାହା
ଦୂରେ, କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଜାଳର ଉପକାରିତା ଦେଖାଇ
ଦେଉଥିବା ।

ପଣ୍ଡାଳରୁ ପାଇଲ, ଅତ୍ଯି ଓ ଦେଇ
କୁଦିନର, ନଳକାନ୍ତର, ପ୍ରୀତିନି ଏବଂ ଜୀବ
ଦେସୁ ହାତ୍ୟା । ଏ ଦେଖିଲ ଅବାଳ କୁଦି
ମୟେ ପଣ୍ଡାଳ ଗାଆନ୍ତି । ପଣ୍ଡାଳ ସ୍ଵରୂପାଦ
ପରାର୍ଥ । ଯେଉଁ ଶ୍ରମଜୀବିନାମେ ସକ ତୁ ପନ୍ଧି
ହର୍ଷକୁ ହାତୁବଜା ପରେମ ଦରନ୍ତି, ପଣ୍ଡାଳ
ସେମାନଙ୍କର ଅଳବ ହୁଁଥି । ଗରମ ଘର ଆମ
ସେମାନକେ ବାହୀନ ସ୍ଵରୂପ ପରିଶ୍ରମ ଦରବାର
ଦିଦିଟି ପରେ ଦେବେ ନାହିଁ । ସ୍ଵାମ ଦିଶେଷରେ
ଜଳ ଗୟୁ ହଜରେ ଅବ୍ୟାକ ବିଶେଷମନ୍ତ୍ରିକର୍ତ୍ତା
ଅମ୍ବାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ୍ୟଧାର ଦେଖ, ସୁତରଂ ପଣ୍ଡାଳ
ଏବଂ ଦଳଦା ଅମ୍ବାନଙ୍କ ପଞ୍ଚରେ ବିଶେଷ
ଗୁଣକର । ଅଧିକ ଦିନର ପର୍ବ୍ର, ଶରୀ ପଣ୍ଡାଳ
ଯେ ଉପରେକୁ ବସ ବିଠିଲୁ ଏହା ବୋଲିଯାହା
ତହିଁ । ପର୍ବ୍ର, ଚଟା, ପଣ୍ଡାଳ ଅଣାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ
ପରିବର୍ତ୍ତି । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଦେଶରେ ପଣ୍ଡାଳ
ସେହର ଅଣାଦ୍ୟ ତର ଦେହ ପ୍ରାୟ ଆମ୍ବାନ
ତହିଁ । ସଧାରଣତଃ ଅରେ ପଣ୍ଡାଳ କାହା
ଏବଂ ବାଲିର ପଣ୍ଡାଳ ପରିଦିନ ଏହିରୁବେ
ବ୍ୟକ୍ତିର ସମୟାବ୍ଦ ।

ଅଜବାଲ ଥିଲେବ ପାଖାର ଶିକ୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତା
ପଣେଇବ ଅଦର ରହନ୍ତି କାହିଁ । ସେମାନେ
ବହନ୍ତି ପଣଳ ଗାରଲେ କୁଳି ବୁଦ୍ଧି ନିଷ୍ଠେ
ଦେଇଯାଏ । ଅଖାଲ ଖିଥ ଲୋକେ ଅଳସା
ଦୋଇଯାନ୍ତି ନାହିଁ ଏରୂପ କଥା ମୁଖ୍ୟବା
ବୋଧ ହୁଏ କାହିଁ । ଓଡ଼ିଆର ପରିଶ୍ରମ ଏବଂ
ପାଖାରବ କଲ ଦେଖି ଥିଲେ ବିଦେଶୀୟ ଜାତି
ଅନୁର୍ଧ୍ୱାଦ୍ଵାରା ହୁଅଥିବ । ସବୁ ଦେଖଇ ଯେଉଁ
ମାତ୍ରେ ଉଚ୍ଚ ପାଖାର, ଉଚ୍ଚ ପଦବୀ ସେମାନେ
ପଣଳ କାହାନ୍ତି ନାହିଁ ? ଯେଉଁ ବିଦେଶୀ

ମେତେ ପଞ୍ଜାଲର ନିଜା କରନ୍ତି ସେମାଠେ
ପଞ୍ଜାଲର ଉପଯୋଗିତା, ଉଥାଦେଶ୍ୟକା ଏବଂ
ଏ ଦେଶର ପ୍ରାକୃତିକ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଏହାନ୍ତି
ଅବଳମ୍ବନ ।

ଦେଶର ଦୃଷ୍ଟିକ ଶମ୍ଭାଗ ପ୍ରଭାଵ ସୁରୂପର
ଶମ୍ଭାଗି ବ୍ୟକ୍ତିମନ୍ଦଙ୍କ ପଞ୍ଚରେ ପଣ୍ଡାଳ ଅଜାବ
ସୁଶ୍ରଦ୍ଧର ଏବଂ ନଳଦାପୁର । ଏହି ଶ୍ରେଣୀୟ
ଲୋକରେତେବେଳେ—“ପଣ୍ଡାଳ ଶାରୀରେ
ବଳ ହୁଏ; ଗରମ ଶାତ ହୁଏ ବନ୍ଦରେ ଶାଖି
ହୋଇଯାଏ ଅବସବ ଥାଦା ଥାଇ ଅମେମାନଙ୍କ
ତ ଥାମ କର ପାଇବୁ” ? ସେମାନଙ୍କର ଏହି
ଉତ୍ତର ସେ ଅପରେ ଅଶ୍ଵରେ ସତ୍ୟ ଏଥରେ
ଦ୍ରେଷ୍ଟିମନ୍ତର ଗାହଁ । ବାସ୍ତବରେ ଶବରେ ଦଳ
କର ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରରେ ପାଶି ବୋହ ଅବିଶ୍ଵାର
ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ପଣ୍ଡାଳ ସେମାନଙ୍କର
ଅସ୍ଥା ପୁଣି କରେ । ତ୍ରୀଣୁ ଢାଳରେ ପଣ୍ଡାଳର
ଉପକାରଗା ଏବା ଶ୍ରମ କାହିଁବ, ସମସ୍ତେ
ଏକ ବାତରେ ଶ୍ରୀହାର ଦରବେ ଏଥରେ
ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ।

ଅବେଳ ସେଇରେ ଦୋଷିତା ପଖାଳ କର
ପଞ୍ଚମୁଣ୍ଡ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଗାହା ଶୀତଳ ଓ
ଲୁପ୍ତାକ । ସଜ ଗୋବଣୀ ନଥ ଅବେଳ ଆଶ-
ଧରେ ଲମେ । ଫେଟ ଗରମ ଦେଇଥିଲେ
ଜୁଆଣୀ, ଲବଙ୍ଗ ସଜ ଗୋବଣୀରେ ବାଟ ପିଲ-
ରେ ଥଣ୍ଡା ଫୋରସାଏ । ୭ । ୧୫ ଦର ଟକ୍କା-
ଗୋବଣୀ ତାଙ୍କ ହୁଏ । ବାଟି ଶୀତଳ, ଜୁଣ୍ଡ
କାରକ ଏବଂ ପିରିଦ୍ଵା ତକ୍ତି ଅବେଳ ଆଶରେ
ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ବାଟି ପିଲରେ ଅଳ୍ପିତ ସେଇ
ନିବାରନ ହୁଏ । ଶିତବାଳରେ ବାଟିର ସାହୁ
ଏବଂ ରୁକ୍ଷ ଅସ୍ତର ହୁଏ । ମନ୍ଦିର ମୋତନ ବବନ୍ଧ
ଦ୍ୱାରା ପରତାଣର ଅଭ୍ୟବ ମୋତନ ବବନ୍ଧ
ଆଜ ହଜର ତାଙ୍କ ୩୯ ଅମ୍ବତ ହୁଲୁ ।

ବେଳ ତୁମାରେ ସେ ପଣ୍ଡାଳ ଶାଥରୁ
ସେହି କୁହେ । କଙ୍ଗ ଦେଖଇ ଉଦ୍‌ଦେଶ ସୀମାରୁ
ଅମ୍ବ ତର କୁମାରଚାପ୍ଯନ୍ତି ଏହି ଅଂଶର
ଅଧିକାରୀମାତରର ପଣ୍ଡାଳ ଟିକୁ ଶାଦି । ତୋଥ-
ମାତରର ପୁରୁଷଙ୍କ ଦୁକ୍ତି ବୁଦ୍ଧ ଏହି ଶୌର୍ଯ୍ୟ-
ଦୂର୍ବଳ ରତ୍ନାଶ ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ସେହି ସମସ୍ତ ସଦୃଶ-
ମୂଳରେ ପଣ୍ଡାଳର ପଣ୍ଡି ବଦ୍ୟମାତର । ଅଗ୍ରଏକ
ସେ ଯାହା ତଥ୍ବ ପଣ୍ଡାଳ ସେ ଅମ୍ବମାତରର
ଦିଶେଷ ଛୁପାଇ ଏହା ଅମ୍ବମାତର ର ଦେଶର
ଜ୍ଞାନେ ବିଲକ୍ଷଣ ଦୂର୍ବଳ ।

ବରତ } ଏ ମନସ୍ତା କାଷ୍ଟକୁ ବ୍ୟୁଦ୍‌
ଗ ୨୧୯୦୫ } ବିହିତିରେ